

КАЛИМА ВА МАЪНОИ ОН

**BAZOPATI TAЪЛИМИ OЛЙ BA MIЪNAИ MAHCYCI
PECПYБЛИKAИ ЎЗБEKИCTON**

**ДOНИШГOХИ ДAВЛAТИИ CАMАPҚАНД
BA НOМИ AЛИШEP HАBOЙ**

КАЛИМА ВА МАЪНОИ ОН

(НИШОНДОДИ УСЛУБИ ОИД БА ЛЕКСИКОЛОГИЯ
БАРОИ ДОНИШЧЎЁНИ ФАКУЛТЕТИ ФИЛОЛОГИЯ)

*Bo қарори шўрои таълимй-услугии
Донишгоҳи давлатии Самарқанд
ба нашр тавсия шудааст*

КАЛИМА ВА МАЪНОИ ОН. Нишондоди услубӣ оид ба лексикология барои донишҷӯёни факултети филология. - Самарқанд: Нашри донишгоҳи давлатии Самарқанд ба номи Алишер Навоӣ, 2009. - 150 с.

Нишондоди услубии мазкур шарҳи калимаҳои алоҳидаи осори адабиёти бадеиро дар бар гирифта, барои қисман қонеъ намудани талаботи талабагони мактабҳои умумтаълим, донишҷӯёни мактабҳои олий ва дӯстдорони каломи бадеъ пешбинӣ шудааст. Нишондоди услубӣ ҳеҷ вақт даъвои пуррагӣ ва мукаммалиро нашофта, он барои дуруст навиштан, дуруст хондан, дуруст фаҳмидани матн ҳамчун дастуруламал хизмат хоҳад кард.

Мураттиб

ВОҲИДОВ АМОН

Муҳаррирони масъул:

**М. Истамова,
М. Давронова**

Муқарризон:

**А. Юлдошев,
Х. Бердикулов**

ДАСТУРИ ЗАРУРӢ

Забон аз ҳодисаҳои зинда ва ҳаракатпазир аст. Системаи он, хусусан таркиби луғавии вай, ҳамеша дар ҷунбиш, тағйир ва пешравист. Ин аст, ки бархе аз калимаҳои ҳар як забони милли тадричан кӯҳна ва номашхур мегарданд, иддаи дигари онҳо оҳиста-оҳиста маънои нав ё тобиши тозаи маъноӣ қасб менамояд. Пайдоиши калимаҳои нав дар забоне таҳти таъсири забони дигар низ аз рӯйдодҳои маъмул ба шумор меравад. Ин ҳам мусаллам аст, ки камистеъмол ва нофаъл гаштани қисме аз калимаҳо дар бисёр мавридҳо хусусияти нисбӣ ва муваққатӣ дорад, чаро ки онҳо баъди чанд муддат бо тақозои ифодаи маъноӣ нозук ва ё услуби баён метавонанд дигарбора ба рӯи кор омада, кам-кам фаъл ва серистеъмол гарданд. Ин ҳама дигаргунӣ бештар аз ҳама ва равшантар аз ҳама дар адабиёти бадеӣ ба зуҳур меояд, зеро услуби бадеӣ бинобар инъикоси паҳлуҳои мухталифи зиндагӣ имкон дорад, ки аз ҳама қабатҳои захираи луғавӣ, чи нав ва чи кӯҳна фаровон ва бе ҳеҷ мамоният истифода барад.

Забони адабии тоҷикӣ (форсӣ), ҷунон ки медонем таърихи шӯҳратманди зиёдтар аз ҳазорсола дорад. Дар ин муддати тӯлонӣ бешак аз рӯи он қонунҳои инкишоф, ки зикрашон дар боло рафт садҳо калимаҳо ҷараёни радду қабулро паси сар намуда, дар системаи луғавӣ манзараи аҷибро ба ҷилва оварданд. Ин аст, ки огоҳӣ аз ин дигаргуниҳо, сар фуру овардан ба олами маъноӣ асли, маҷозӣ ва услубии ҳазорон воҳидҳои луғавӣ ва фразеологӣ, ки дар адабиёти ғанӣ ва пурбарокоти мо дар арзи бештар аз даҳ аср ба кор рафтанд, на ба ҳар шахси босавод муяссар ва имконпазир хоҳад шуд. Забондонони алоҳида барои рафъи ин эҳтиёҷи хонандагони китобҳои қадим кори сангинеро ҷун мураттаб сохтани луғат ба зима гирифта бо ин амри хайр ҷӣ барои ҳифзи умри бардавоми захираи луғавии забони модарии мо ва ҷӣ барои омӯзиши муттасили онҳо аз ҷониби ҳаводорони ин соҳа хизмати бисёр бузурги фарҳангӣ ва таърихро ба харҷ додаанд.

Бо ифтихори зиёд метавон гуфт, ки дастовардҳои мо, тоҷикон дар ин боб, яъне тадвини фарҳангҳо ниҳоят бузург ва ибратомӯз аст. Таълифи луғатҳо дар мо ғолибан дар ҳама марҳилаҳои инкишофи забон ва адабиётмон арзи андом намуда ба ривочу

такмили онҳо мусоидат карданд. Дар луғатҳои шоеъ ва маъруфе аз қабилӣ «Луғати фурс»-и Асадии Тӯсӣ, «Фарҳанги Ҷаҳонگیرӣ»-и Хусайни Инчу, «Баҳори Аҷам»-и Рой Текчанди Баҳор, «Фарҳангнома»-и Хусайни Вафой, «Фарҳанги Рашидӣ»-и Абдуррашиди Таттавӣ, «Бурҳони қотеъ»-и Муҳаммадхусайни Бурҳон, «Ғиёс-ул-луғот»-и Муҳаммад Ғиёсиддин, «Фарҳанги Онандроҷ»-и Муҳаммади Подшоҳ, «Фарҳанги Нафисӣ»-и Алиакбари Нафисӣ, «Луғатнома»-и Деххудо, ва амсоли инҳо инкишоф ва таҳаввулоти таърихӣ забон, равнақи ҳазорсолаи тамаддун ва фарҳанги халқамон ба беҳтарин тарзе инъикос шудааст.

Гарчи баъзе фарҳангҳои қадима ба хати кириллӣ нашр шуда бошанд ҳам, аммо дастраси хонандагони умум нестанд.

Муваффақияти бағоят азими луғатсозии тоҷик нашри «Фарҳанги забони тоҷикӣ» маҳсуб мешавад, ки он соли 1969 дар ду ҷилд ҷоп шуд. Ин луғат ҳам аз ҷиҳати фаро гирифтани адади воҳидҳои тафсирий (дар он тақрибан 45000 калима ва ибора мавриди тавзеҳ қарор дорад) ва ҳам аз лиҳози усули тафсир собиқа надорад. Аз нашри ин луғат ҳам аллақай анқариб 40 сол гузаштаву ёфтани он аз мағозаҳои китоб номумкин гаштааст. Ба ин маънӣ алоқамандони осори классикӣ, ба хусус талабагони мактаб алҳол ба китобҳои луғат эҳтиёҷи зиёд дорад. Донишманди забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии Самарқанд ба номи А.Навой А.Воҳидов чунин ниёз ва заруратро ба назар гирифта дастури услубие бо номи «Калима ва маънои он» тартиб дод, ки ҳоло дар дасти шумо, хонандагони киромӣ. Умед аст, ки ин асар бо вучуди мухтасарӣ барои сарфаҳм рафтан ба маънои калимаю ибораҳое, ки мувофиқи барнома дар мактабҳои мо омӯхта мешаванд, ёри калон хоҳанд расонд. Ҷамчунин дигар ҳаводорони адабиёти классикӣ ва забони тоҷикӣ низ метавонанд ба қадри лозимӣ аз он файзёб гарданд.

**Доктори фанҳои филологӣ,
проф. С.Саъдиев**

Ба ҷои муқаддима

Пайдоиш ва инкишофи тавсиаи фарҳангшиносии тоҷикӣ форс ба ҷуғури забону адабиёти тоҷик дар асрҳои IX-X вобаста аст.

Ба мақсади тафсири калимаҳои камистеъмолу душворфаҳм, инчунин барои шарҳу эъзоҳи калимаҳои маҳаллӣ ва вомӣ (аз забонҳои паҳлавӣ, суғдӣ ва ғ.), аз асрҳои IX-X сар карда якҷанд фарҳангҳои тафсирий ба майдон омадааст Мувофиқи феҳристи олими номии Эрон - Саид Нафисӣ ба забони тоҷикӣ-форсӣ зиёда аз 200 номгӯй фарҳанги тафсирии гуногунҷам мураттаб шудаанд, ки бештаринашон то давраи мо омада расидаанд. Миқдори асарҳои лексикографияе, ки дар асрҳои X-XV навишта шудаанд, он қадар зиёда нестанд. Фарҳанги машҳури дар ин давра навишташуда «Луғати фурс»-и Асадии Тӯсӣ (нимаи дуоми асри XI) мебошад, ки дар он қабатҳои гуногуни калимаҳои забони тоҷикӣ, ки дар осори шоирони асрҳои X-XI истиеъмол шуданду хонандагони ҳамонвақта он қадар намефаҳмиданд, шарҳу эзоҳ шудаанд.

Дар асрҳои XVI-XIX фарҳангшиносии тоҷикӣ форс нисбат ба асрҳои пешина ба қуллай баланди инкишофи худ мерасад ва давраи пурмахсултарин ба ҳисоб меравад. Дар давраи ҳукмронии Темуриён, ки дар Ҳиндустон салтанат доштаанд, илму маданият ба забони форсӣ-тоҷикӣ ба дараҷае пеш меравад, ки имрӯз ифтихори Ҳиндустон ва тамоми форсизабонҳо гардидааст. Омӯхтани забони форсӣ-тоҷикӣ дар ин давра ҳукми заруратро гирифта буд, чунки ҳамаи корҳои давлатӣ, идоравӣ ва умуман навиштаҷот ба ин забон анҷом меёфт.

«Сабаби дар асрҳои XV-XVII ва баъдина,-менависад луғатшиносии шинохтаи тоҷик Капранов В.А.- дар Ҳиндустон ингуна инкишофи бузург ёфтани луғатнависӣ дар ин сарзамин дар ин давра хеле зиёд инкишоф ёфтани назму насри забони форсӣ мебошад. Ба ин муносибат масъалаи омӯхтани забони форсӣ, луғатҳои қадими тоҷик ва ҳамчунин шарҳ ва тафсири калимаҳои, ки муаллифони тоҷикзабони ҳиндӣ кор мефармуданд, ҳукми заруратро гирифта буд».

Олими шинохтани Эрон - Шаҳриёри Нақавӣ дар асари худ «Фарҳангнависии форсӣ дар Ҳинду Покистон» (Теҳрон, 1341) феҳристи фарҳангҳоеро меорад, ки дар Ҳинду Покистон таъриф ёфтаанд ва миқдори онҳо 142 адад аст.

Луғатҳои қадимаи тоҷикӣ-форсиро аз ҷиҳати дарбаргирии лексикаи забон ба ду гурӯҳ тақсим кардан мумкин аст: луғатномаҳои, ки характери таърихӣ доранд, яъне дар онҳо асосан калимаҳои душворфаҳм, архаизмҳо гирд оварда шуда шарҳ ёфтаанд. Ба ин гурӯҳ «Луғати фурс», «Меъёри Ҷамолӣ» «Фарҳанги Чаҳонгирӣ», «Тӯҳфат-ул-аҳбоб» -и Ҳафизӣ Убаҳӣ ва ҷанде дигар мисол шуда метавонад.

Дигаре луғатҳои, ки характери нормативӣ доранд. Дар ин гуна фарҳангҳо калима ва ибораҳои нисбатан маъмули дар адабиёти бадеӣ истиеъмолшуда маънидод карда мешаванд. Ба ин гурӯҳ «Баҳори Аҷам», «Сироҷ-ул-луғот», «Ҳафт қулзум», «Ғиёс-ул-луғот» ва амсоли онҳо дохил кардан мумкин аст.

Аз ҷиҳати дабаргирии лексикаи забон фарҳангҳои пешина низ аз ҳамдигар фарқияти муайян доранд. Дар як қатор фарҳангҳо бештар калимаҳои аслан тоҷикӣ («Луғати фурс», «Сихоҳ-ул фурс», «Донишномаи қадархон», «Фарҳанги Ҷаҳонگیر» ва ғ.) гирд оварда шуда бошанд, дар баъзеи онҳо калима ва ибораҳои арабӣ аз ҷиҳати миқдор ва аҳамият ба ҷои аввал баромадаанд, ки ба ин фарҳангҳои «Мадор-ул-афозил», «Муайяд-ул-фузало», «Ғиёс-ул-луғот»-ро дохил кардан мумкин аст.

Ба майдон омадани «Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷикӣ»-и устод Садриддин Айни (Душанбе, 1976), «Фарҳанги забони тоҷикӣ» (дар ду ҷилд, Москва, 1969), «Фарҳанги осори Ҷомӣ» (Душанбе, 1988), «Фарҳанги ашъори Рӯдакӣ» (Душанбе, 1990) як навъ чамъбасти фарҳангномаҳои пешина дар солҳои охир мебошанд.

Ба майдон омадани «Фарҳанги забони тоҷикӣ» як муваффақияти бузурги филологияи тоҷик аст. Ин фарҳанг дар асоси маводи адабиёти бадеӣ, таърихӣ ва умуман навиштаҷот тартиб дода шуда, дар он таъйиди мисол барои зикри маъноӣ калимаю ибораҳо дар ҷои аввал меистад. Ин фарҳанг як навъ чамъбасти фарҳангномаҳои қадимаи тоҷику форс аст, ки он қисми муҳими лексикаи адабиёти классикии моро фаро мегирад. Бо вучуди ин ҳама имрӯз барои хонандагони мактабҳои миёнаю донишҷӯёни соҳаи забону адабиёт ягон фарҳанги нисбатан мукаммали тафсирий, ки асосан калимаҳои душворфаҳми адабиёти классикии тоҷикро бидуни зикри мисолҳо шарҳу эзоҳ меода бошад, нашр нашудааст. Ва ҳол он ки дар гузашта ингуна фарҳангҳо ба мисли «Бурҳони қотеъ» ва «Ғиёс-ул-луғот» хеле зиёд буданд.

Ҳамин эҳтиёҷоти хонандагони мактабӣ ва донишҷӯёни фарҳангдӯстони Ҷумҳурияти Ўзбекистонро ба назар гирифта ин дастури услубиро таҳия намудем. Дастури мазкур дар асоси «Фарҳанги забони тоҷикӣ», «Луғати мухтасари осори адабӣ» (тартибдиҳанда: дотс. С.Ҳалимов, Самарқанд, 1998) ва Куллиёти Айни (ҷ.12 Душанбе, 1976), «Калима ва ибораҳои нав» (Тарбидиҳандагон: Ғ.Ҷӯраев, С.Фатхуллоев, Душанбе-2003) таҳия ёфта ва шарҳи баъзе калимаҳо аз асарҳои дигар низ илова шудаанд. Барои он ки ҳаҷми дастур калон нашавад, мураббӣ аз додани ибораҳои озод ва фразеологӣ сарфи назар намуда, маъноӣ асосӣ ва умдаи калимаҳоро интихобан зикр менамояд, ки онҳо дар адабиёти бадеӣ бештар маъмуланд.

Мо умед дорем, ки нишондоди мазкур ҳамчун дастури услубӣ барои дуруст навиштан, дуруст хондан ва дуруст фаҳмидани матни адабиёти классикӣ ва забони адабии имрӯзаи тоҷик кӯмак хоҳад расонд.

**Номзоди фанҳои филологӣ,
проф. Амон Воҳидов**

А

А	харфи якуми алифбои забони тоҷикӣ
АӮ	падар
АБАВАЙН	падару модар
АБАД	1.ҷовидонӣ, ҷовидон будан; 2.доимӣ
АБАДАН	ҳамеша, доимо
АБАДӢ	ҷовидонӣ, доимӣ
АБАДУДАҲР	ҳамеша, абадӣ, то дунё ҳаст
АБАДУЛАБАД	ҳамеша, умрбод
АБАР	шакли қадимаи пешоянди <u>бар</u> ; болои... бар сари...
АБАРҚУДРАТ	қудратманд, тавоно, бузург
АБАС I	1.бефоида, беҳуда; кори беҳуда; 2.бесабаб; 3.маҷ. ранҷ, маломат, кулфат; 4.иллат; айб
АБАС II	туршрӯӣ, бадқавоқӣ
АББОС	1.туршрӯӣ; 2.шери дарранда.
АББОСИЯ	номи силсилаи халифаҳои аббосӣ, ки баъд аз хилофати Бани Умайя аз соли 132 то 656-и ҳиҷрӣ (750-1258-и мелодӣ) ҳукмронӣ кардаанд.
АБВОБ	падар; чад
АБГОР	реш, хаста
АБЕ	шакли қадимаи пешоянд ва пашванди <u>бе</u>
АБЕДОНИШ	бедониш; нодон
АБЕША	ҷосус; хабаркаш
АБӢТ	ҷ. байт; ҳар ду мисраи ба ҳам пайвасти шеър
АБИР	навъе аз хушбӯӣҳои хуш
АБКАМ	безабон, лол, гунг
АБКОР	1.ҷ. бикр; дӯшиза; 2.маҷ; чизи нав ва тоза
АБЛАҒ	балеғтар, беҳтар, расотар
АБЛАҚ	1.ҳар чизи дуранга; ало; 2.маҷ.асп; 3.рӯзгор, дунё
АБЛАҚӢ	сиёҳию сафедӣ; дурангӣ
АБЛАҲ	1.аҳмак, нодон, бетамиз, беақл, соддалавҳ
АБНИЯ	ҷ. бино; биноҳо.
АБНО	ҷ. ибн; писарон; <u>абноӣ дувал</u> ҳукмдорон, ҳокимон; <u>абноӣ гетӣ</u> фарзандони ҷаҳон.
АБО I	шакли қадимаи пешоянди <u>бо</u>
АБО II	ош, таом, хӯрок
АБО III	навъе аз либоси болопӯши васеъ, ки арабҳо мепошиданд
АБРА	тарафи либосҳои дуқабата дӯхташуда; муқобили <u>остар</u>
АБРАТ	оби чашм, ашқ, сиришк
АБРАШ	1.рангоранг, ҳарранга; 2.аспи ало
АБРЕШИМ	торҳои борик ва дурахшон, ки аз пиллаи кирми абрешим ҳосил мекунанд
АБРОР	одами некӯкор, солеҳон,
АБРӢ	хатти камоншакли мӯйҳо, ки дар таги пешона ва болои чашм аст; қош

АБРЎКАМОН	хамидаабрӯ, касе, ки абрӯи камоншакл дорад; маҷ. маҳбуба; хушрӯй
АБТАР	1. думбурида, кӯтоҳдум; 2. маҷ. ноқис, бефоида; 3. пароканда, 4. вайрон
АБУ	1. падар; 2. калимае, ки дар арабӣ бар сари лақабҳо меояд
АБҲАР I	1. равшантар; 2. маҷ. чашм
АБҲАР II	ёсуман, нарғис;
АБҲАР III	номи маҳаллае дар наздикии Исфаҳон
АБҶАД	номи ҳашт калимаи арабӣ, ки дар онҳо ҳамаи 28 ҳарфи алифбои арабӣ ба тартиби ададӣ дохил шудааст:

Абҷад	ҳав (в)аз	хут(т)ӣ	Каламан
А-1	ҳ-5	ҳ-8	К-20
Б-2	В-6	Т-9	Л-30
Ҷ-3	З-7	Й-10	М-40
Д-4			Н-50
Саъфас	қарашат	Саҳиз	Зазиг
С-60	қ-100	С-500	З-800
Ъ-70	Р-200	Х-600	З-900
Ф-80	Ш-300	З-700	Ғ-1000
С-90	Т-400		

АВБОРИДАН	нахоида хӯрдан, нахоида фуру бурдан
АВБОШ	бадқирдор, безорӣ, шӯрапушт
АВВАЛ	1. оғоз, саршавӣ; 2. пеш аз ҳама
АВДАТ	бозгашт
АВДИЯ	ҷ. водӣ
АВЕСТО	номи китоби муқаддаси зардуштӣ
АВЗАҲ	возеҳтар, ошқортар, равшантар
АВЗОН	1. ҷ. вазн. сангинӣ, гаронӣ, вазининӣ; 2. санги тарозу
АВҚОТ	1. ҷ. вақт; вақтҳои хӯрок; 2. маҷ. таом, хӯрок
АВЛАВИЯТ	бартари; афзали
АВЛИЁ	1. ҷ. вали; 2. бузургон, мансабдорон; 3. мардумони муқаддас ва порсо.
АВЛО	бех, бехтар, хубтар, болотар
АВЛОД	ҷ. валад; фарзандони касе, наслҳои ояндаи касе
АВН	ёри, мададгорӣ
АВОМ	омма
АВОМИР	ҷ. амр; фармонҳо; ҳукмҳо
АВОМУННОС	гурӯҳи одамҳо; мардуми зиёд
АВОН I	ҳангом, замон, вақт
АВОН II	1. сарҳанги девони подшоҳӣ, посбони давлатӣ; кадбону
АВОРИЗ	ҷ. ориза. нуқсонҳо, камбудихо.
АВОТИФ	ҷ. отифа. меҳрубонӣ, шавқат; эҳсосот.
АВОХИР	ҷ. охир

АВРАНГ	1.тахти подшоҳӣ, сарир; 2.маҷ. ақлу дониш; 3.чоҳу чалол
АВРАНД	1.шукӯҳ; 2.макру ҳила
АВРАНДИДАН	макру ҳила намудан
АВРОҚ	1.ҷ. варақ; 2.маҷ.китоб, асар
АВСАТ	миён, миёна
АВСОФ	1.ҷ. васф; 2.хислатҳо, сифатҳо
АВЧ	1.баландӣ; 2.маҷ.осмон
АГАР	пайвандак; калимаи шартӣ
АҒЁР	ҷ. ғайр
АҒЛАБ	бисёртар, бештар
АҒНИЁ	ҷ.ғанӣ, бойҳо давлатмандҳо
АДАБ	1.хулқи нек ва писандида, рафтору кирдори хуш; 2.илм, дониш, таълим
АДАБИЁТ	1.донишҳои оид ба илми адаб; 2.асарҳои адабӣ
АДАБИСТОН	таълимгоҳ, ҷое, ки илму адаб меомӯзанд
АДАБПЕША	боадаб; донишманд, фозил
АДАБСАНҶ	киноя аз донишманд
АДАБЧҶҮБ	ҷубдасти домуллои мактаби кӯҳна барои задани бачагони мактабхон
АДАМ	1.нестӣ, нобудӣ, муқобили вучуд
АДАН	номи ҷое ва шаҳре дар соҳили ҷанубии Яман; 2.дурри холис; 3.маҷ.дандон; 4.ашк, сиришк
АДВОР	ҷ.давр, давраҳо, марҳилаҳо
АДЁН	ҷ. дин, динҳо.
АДИБ	1.устод, тарбиятгар; 2.нависанда адабиётшинос
АДИЛ	ҳамто, баробар, монанд
АДИМ I	1.пӯсти дабогатшудаи чарм; 2. маҷ.фарш, рӯй
АДИМ II	1.нестшуда, фаношуда, маҳвшуда; 2.маҷ.ниёзманд, дарвеш
АДИМУЛҚАД	беқадр, безътибор
АДИМУЛМИСЛ	бемисл, беназир
АДЛ	адолат, ҳамаро баробар шумурдан, инсоф
АДЛГУСТАР	одил
АДН	1.боғҳои биҳишт, ҷаннат, фирдавс; 2.доим будан, муқимӣ
АДНО	пасттар, поёнтар, забунтар
АДО	1.ба итмом расондан, анҷом; 2.қору кирдор, рафтор;
АДОВАТ	душманӣ, бадҳоҳӣ муҳолифат
АДОЛАТ	додрасӣ, наққорӣ
АДОТ	олату воситаи ҳосил кардани чизе, маҷ.восита; калимаҳои ғайримустақил; мисли ки, бо, ба
АДОФАҲМ	нуктадон, зирак
АДУН	акнун, ҳоло, ин дам
АДУ	душман, бадҳоҳ, ҳасм
АДҲАМ	1.тира, сиёҳ, аспӣ сиёҳ, 2.киноя аз шаб
АЁ	калимаи нидо

АЁҒ/АЁҚ	пиёла, паймона, чоми шаробхўри.
АЁДАТ	беморбинй, беморпурсй
АЁН	ошкор, возеҳ, равшан
АЁР I	моҳи шашуми римй, ки ба моҳи май баробар меояд
АЁР II	маҳак, иёр.
АЖДАҲО	1. мори калони афсонавй, 2. маҷ. зўр, тавоно, 3. маҷ. Рахш, аспй Рустам; 4. алам; байрақ; 5. шамшер, теғ;
АЗ	пешоянд, ки маъноҳои грамматикӣ зиёдеро ифода мекунад. 1. маҳалли саршавӣ амалро ифода мекунад; 2. аз чизе сохта шудани чизеро ифода мекунад. 3. ба восита ё сабаби амали ҳаракати чизеро далолат мекунад. 4. нисбат ба чизе, амале, ё ҳолатеро ифода мекунад. 5. аз чиҳати... аз нуқатаи назари.. аз рӯи... мувофиқи... ва ғайра.
АЗАЛ	ҳамешагӣ, он чи аввал ва ибтидо надошта бошад, муқобили <u>абал</u>
АЗБ	форам, гуворо, хуштаъм
АЗБҒУЙ	ширинсуханӣ
АЗЕРО	зеро, аз ин сабаб, аз ин чиҳат
АЗИЗ	1. гаронбаҳо, арҷманд, 2. баландмартаба, 3. камёб, нодир
АЗИМ	бисёр, бузург
АЗИМАТ I	қасд, ирода, ният, сафар
АЗИМАТ II	азоимхонӣ, афсунхонӣ, ҷоду, макру фиреб
АЗИМУЛМАРТАБА	баландмартаба
АЗИМУЛФИКРАТ	соҳиби фикри баланд, оқилу доно
АЗИЯТ	ранҷ, озор
АЗЛ	аз кор дур кардан, хориҷ кардан, бекор кардан
АЗМ	қасд, ирода, майл
АЗО	ранҷ, азият, озор, мусибат, мотам
АЗОБ	машаққат, шиканҷа, озор, дард, алам
АЗРАҚ	ранги кабуд, осмониранг, нилгун
АЗРАҚЉШ	1. кабудлўш, 2. маҷ. сўфӣ, сўфии фиребгар
АЗРАҚҲОМ	кабудранг, осмониранг
АЗРО	1. духтар, дўшиза. 2. номи машуқаи Вомиқ дар достони «Вомиқу Азро»
АЗРОИЛ	номи фариштаи марғ
АЗҲОН	ҷ. зеҳн.
АЗҲАР	дурахшон, тобон, равшан, ошкор
АЙБ	норасой, нуқсон, хато, камбудӣ; таъна, маломат; халта, саноч, ки аз чарм дўхта мешавад; чомадон
АЙВОН	1. нишастгоҳест, ки сақфнок ва се тарафаш девор дорад, вале як тарафаш кушодагӣ аст; 2. қаср, қоҳ беодоб, шўрапушт, авбош
АЙҲОҚ/АЙҚОҚ	ҷ. явм. рўзҳо, умуман вақт
АЙЁМ	1. одами ҷусту чолок. 2. ҳилагар, маккор, 3. дузд
АЙЁР	айшқунанда, айшпараст
АЙЁШ	1. чашм, дида, 2. чашма
АЙН	1. хушӣ, хуррамай. 2. зиндагонӣ, ҳаёт
АЙШ	

АЙЮК	номи ситораест, ки дар тарафи рости каҳқашон воқеъ аст
АЙЮХАННОС	эй мардум!
АКБАР	бузуртгар, калонтар, кабиртар
АККРЕДИТАТСИЯ	ваколатро тасдиқ кардан, намоянда тайин кардан
АКМАЛ	комилтар, пурратар
АКМАХ	нобино, кӯр
АКНОФ	<u>атрофу акноф</u> чонибу сӯй, гирду атроф
АКОБИР	ҷ. акбар; аён ашроф, бузургон; давлатмандон
АКРАМ	киромитар, бахшандатар
АКС	1. сурат, шакл, 2. партав, шиоъ. 3. зид, муҳолиф
АКСАР	бештар, бисёртар, микдори зиёд
АКСАФ	косифтар, ифлостар
АКҲАЛ	сурмачашм, одами сурмакашида
АҚИҚ	санги қимматбаҳо. киноя аз лаб; шароби сурх
АҚИМ	нозой, он ки аз насл мондааст, маҷ. бесамар, бемаҳсул
АҚЛ	хирад, қобилияти фикр
АҚРАБ	каждум
АҚСО	канорҳо, гӯшаю канорҳо
АЛАВӢ	авлоди Алай; пайрав ва тарафдори Алай
АЛАДДАВОМ	доимо, бардавом, ҳамеша, пайваста
АЛАЙКАССАЛОМ	салом ба ту, дуруд ба ту
АЛАЙКУМ	1. бар шумо, ба шумо. 2. ҷавоби салом
АЛАЙӢИ	зидди... муқобили... бар зидди... бар зидди ӯ
АЛАМ I	дард, озор, нохушӣ
АЛАМ II	1. байрақ, ливо, дурафш. 2. маҷ. машхур, 3. шӯҳратёфта; <u>алами кофурӣ</u> барфи сафед; ишора ба дами пирӣ
АЛАМБАР	байрақдор
АЛАН	1. ошкор шудан; 2. ошкоро, рӯирост
АЛАССАБОҲ	бомдодон, саҳаргоҳон, субҳгоҳон
АЛБОБ	ҷ. луб (б). мағз; қисми холис ва беҳтарини ҳар чиз
АЛВОН	1. ҷ. лавн. 2. ранг ба ранг, ҳарранга
АЛВОНЧ	арғунчак; ҷои хоби овеза аст, ки дар он ҷо бача- гонро хобонида мечунбонанд; чунбиш: чунбиши киштӣ; ресмонро ба дарахт баста алвонч хӯрдан
АЛИЛ	бемор, касал. нотавон
АЛИМ I	дардноқ, аламноқ
АЛИМ II	олим, доно
АЛИФ I	номи ҳарфи якуми алифбои арабии тоҷикӣ, ки дар ҳисоби абҷад ба 1 баробар аст; <u>алифи истиво</u> экватор
АЛИФ II	анис, дӯст, ҳамдам
АЛКАН	забонгирифта, сактазабон
АЛЛОМА	донандаи илмҳо, донишманд

АЛМОС	1. санги қимматбаҳои шишаранги бағоят сахт, ки бо вай шишаро мубуранд., 2. маҷ. теғ, шамшер; 3. дандон; 4. оби дида, сиришк
АЛО I	калимаи нидо эй! ҳой! (изхори хурсандӣ)
АЛО II	пешоянди арабӣ ба, бар, ба таври, бо, барои...; боло, баланд
АЛОЗОЛИК	бинобар ин, ба ҳамин тарик
АЛОИҚ	ҷ. алоқа
АЛОЛО	бонг, ғавго, ғулғула
АЛОҚА	муносибат, робита, вобастагӣ
АЛТОФ	ҷ. лутф, меҳрубонӣ
АЛФ//АЛФА	ҳазор
АЛФАХТАН/АЛФАХДАН	андӯхтан, ҷамъ кардан
АЛФОЗ	ҷ. лафз. забонҳо
АЛҲАҚ	ҳақиқатан, дарҳақиқат
АЛҲОЛ	акнун, ҳозир, дар айни ҳол.
АЛЧАХТ/АЛЧАХТ	чашмдошт; умед; тамаъ
АЛЪОН	ҳоло, ҳамин лаҳза, ҳозир
АМ(М)	амак, бародари падар
АМАЛ I	орзу, умед
АМАЛ II	1. фаъолият, кору кирдор. 2. касбу кор, 3. вазифа ва хизмати маъмурий, мансаб, 4. маҷ. таъсир, асар; 5. ноҳия, вилоят, музофот
АМАЛА	1. муздур, коргари рӯзмӯзд; 2. маҷ. таъсир, асар
АМАЛДОР	мансабдор, вазифадор; маъмур
АМВОЧ	ҷ. мавҷ
АМД	қасд, оҳанг, хоҳиш
АМДАН	қасдан, барқасд
АМИҚ	чуқур, жарф
АМИН	1. амонатнигоҳдор. 2. боэътимод, бовафо; 3. як мансаби замони амирий
АМИР	шоҳ, ҳоким, хукмраво
АМИРУШШУАРО	сарвари шоирон
АММА	хоҳари падар
АММО	пайвандак; лек, вале, лекин
АММОР	бисёр амрдиҳанда
АМН	оромӣ, осоиш, амният
АМОН	1. фароғат осоиш. 2. маҷ. паноҳ, наҷот
АМОНАТ	ҳар он чи ки барои нигоҳдорӣ мегузоранд ё месупоранд; вафо ба аҳд
АМОНАТКАССА	сандуқи амонатнигоҳдории ҳукуматӣ, ки мардум пул ва чизҳои пурқимматашонро дар он ҷо ба амонат мегузоранд ва дар вақти даркорӣ боз пас мегиранд, банк
АМОРИЙ	маҳмил, қаҷова, тахти равон
АМР	1. фармон, ҳукм, супориш, 2. кор, амал
АМРОЗ	ҷ. мараз; касалиҳо, бемориҳо

АМУ	амак
АМУД	1.сутун. 2.гурз
АНБАР	1.моддаи хокистариранги хушбӯ. 2.маҷ. зулф
АНБАРАФШОН	афшонандаи хушбӯиҳо, анбарбез
АНБОЗ	рафиқ, шерик, ҳамдам, ҳамроз
АНБОН	халтаи чармии сафарӣ, озуқахалта
АНБОР	хонаест, ки дар он ғалла, мато ва дигар чизҳоро чамъ кунанд
АНБОШТАН	пур кардан, анбор кардан, ғун кардан
АНБӮҲ	1.бисёр, бешумор. 2.издиҳом, чамъомад
АНВАР	равшантар, мунаввар, пурнур,
АНВОР	ҷ. нур
АНВОӢ	ҷ. навъ
АНГАЛ	муфтхӯр, туфайлӣ
АНГЕХТАН	шӯронидан; ба қаҳр оварда ҷанг андохтан
АНГОР	ҳиссаҷаи модалӣ: гӯё, аз афташ
АНГОРА	тасвир; наққошӣ ва сангтарошии нотамом
АНГУБИН	асал, шахд
АНГУШТАР// АНГУШТАРИН	- ҳалқаи тилло нуқра ё ғайра, ки ба ангушт мегузaronанд
АНДАЛЕБ	1.булбул, ҳазордостон. 2.маҷ.сарояндаи хушовоз
АНДАРЗ	панд, насиҳат
АНДЕША	1.фикру мулоҳиза, тааммул, тасаввур. 2. тарс, бим, хавф
АНДОМ	қаду қомат, тан. узви бадан
АНДӮҲ	ғам ғусса, дарду алам
АНДӮҲГИН	ғамгин, маҳзун
АНИД	саркаш, радқунанда, беитоат
АНИН	нола, зорӣ, оҳи вазнин ва дарднок
АНИС	ҳамдам, рафиқ, ёр, дӯст
АНИФ	дурушт, саҳт саҳтмуомила, саҳтгир
АНКАБУТ	1.тортанак; 2. заҳмат, ранҷ
АНҚАРИБ	ба қарибӣ, ба наздикӣ, қариб, наздик
АНҚАРУЛАСВОТ	бадовоз, овози нофорам, садои нохуш
АНҚО	мурғи афсонавӣ, маҷ. чизи ноёб
АНО	заҳмат, ранҷ, машаққат
АНОМ	мардум, халқ
АНОР	меваест, маълум, ки сурхпӯст буда, донаҳояш низ сурх ва ширин ва турш аст
АНӮША	хушҳол, шод, саодатманд
АНФОС	ҷ.нафас
АНҲОР	ҷ. наҳр
АНҶИР	меваест маълум ду маротиба ҳосил медиҳад
АНҶОМ	охир, оқибат, интиҳо
АНҶУМ	ҷ.начм, ситораҳо
АНҶУМАН	ҷамъомад маҷлис, маҷ.одамон, халқ
АНҶУМШИНОС	ситорашинос, мунаҷҷим
АНӢАНА	урфу одатҳо, сифатҳои кӯҳнаи авлодӣ, ки насл ба

	насл мегзарад
АР I	шакли кутоҳшудаи агар
АР II	шакли кӯтошудаи арра
АРАСОТ	ҷ. арса, майдон, сахро, маҷ. майдони қиёмат
АРАФА	1. номи кӯҳест дар Арабистон; 2. наздик шудани ид соли нав
АРАФОТ	ҷои чамъ шудани ҳочиҳо дар нӯҳуми моҳи зилҳиҷча дар наздикии Макка
АРБАА	чор, чоргона
АРБАДА	ситеза, ҷанҷол, мочаро
АРБАЙН	чихил
АРБОБ	ҷ. раб. парваришкунандагон; калонон; оқсақоли деҳа; доноён, хирадмандон
АРВАНД	иктидор, қудрат, зӯр
АРФАВОҶ// АРҶУВОҶ	дарахти гулҳояш бағоят сурх
АРҶАНДА	ошуфта, ба хашм омада, ғазабнок; ҳарис, чашмгурусна
АРҶАНУҶ//АРҶУНУҶ	номи асбоби мусиқӣ
АРҶУҶ	аспи тезрав
АРҶАНҶ	номи китоби файласуф ва наққош Монӣ. маҷ.сурат, лавҳаи наққошӣ
АРЗ I	нарх, арзиш. қадр, мартаба
АРЗ II	изҳор, баён, ошкор кардан, намоён кардан
АРЗ III	замин, хок
АРЗ IV	пахной, бари ҳар чиз (муқобили тӯл- дарозӣ)
АРЗА	арз, баён, изҳор; пешниҳод
АРЗИЗ	қалъагӣ
АРЗИШ	қимат, баҳо; маҷ. қадр, лаёқат, поя
АРИҶ	беша, ҷангалзор
АРК	қалъаи амир ё ҳокимнишин дар доҳили ҳисори шаҳр, қасри подшоҳӣ
АРКОН	ҷ.рукн; маҷ. бузургон, сардорон
АРҚАМ	мори сиёҳу сафед, мори алобуло ва чипори бадзаҳр
АРМАҶОН//АРМУҶОН	тӯҳфа, роҳовард
АРМОН	1.ранҷ, меҳнат, заҳмат, 2.орзу; ҳасрат
АРСА	майдон. тахтаи шатранҷ; маҷ.арз; муддат
АРСЛОН	шер
АРТИШ	армия, лашкар, қувваҳои мусаллаҳ
АРӮЗ	илми вазни шеър ва қоидаҳои он; ҳуди вазни шеър
АРӮС	келин, зане, ки нав шавҳар кардааст
АРЧ	этибор, қадру қимат
АРЧГУЗОРӢ	эҳтиромоварӣ, қадршиносӣ
АРЧМАНД	соҳибэҳтиром, иззатманд баландмартаба
АРШ	осмон, тахт
АРШАД	калонтар, бузургтар
АРЪАР	дарахти рост, дарахти мавзун, сарв

АСА	посбони шабгард, миршаб
АСАВ	пир, суштшуда, нотавон
АСАД	шер, шери беша. номи моҳи панҷум аз соли шамсӣ
АСАР	1. пай, из; ақиб, пас; 2. нишони ҳар чиз
	; 3. маҷ. таълифи касе
АСАФ	ғам, андӯҳ, ҳасрат
АСБОБ	боис; иллат; чизҳои даркорӣ, лавозимот
АСВАД	сиёҳ
АСИР I	офтоб, осмон, фалак
АСИР II	1. дастгиршуда, бандӣ, маҳбус. 2. маҷ. гирифтори
	ишқ, ошиқ
АСИР III	шира, шираи ангур
АСИФ	андӯхгин, ғамгин, маҳзун
АСЛ	реша, бех, маҷ. асос, моҳият, зот, наҷот
АСЛОФ	ҷ. салаф; гузаштагон, пешиниён
АСНОМ	ҷ. санам
АСОЛАТ	аслӣ, наҷобат, аслзодагӣ
АСОТИР	ҷ. устура. ҳикояҳо, қиссаҳо, афсонаҳои қадим
АСР	қарн, сада, давр; вақти байни пешин ва шом
АСРОР	ҷ. сир, розҳо
АССОР	равғнкаш, ҷувозкаш
АСТАҒФИРУЛЛОҲ	омурзиш металабам, бахшоиш меҷӯям,
	худо ниғаҳ дорад
АСТАР	хачир
АСҲАЛ	осонтар, сабуктар
АСҲОБ	ҷ. соҳиб. ёрон, ҳамсӯҳбатон
АСҶАД	зар, тилло
АТАМ(М)	комилтар, пурратар
АТБОЪ	ҷ. тобеъ, тобеон, шаҳрвандон, сокинон
АТИҚА	муаннаси антиқ, кӯҳна; баргузида. комёб
АТО	бахшиш, инъом, маҷ. лутфу эҳсон
АТТОР	атрфурӯш, доруфурӯш
АТФ I	бозгашт
АТФ II	тавоҷӯҳ, шафқат
АТФ III	зех, шероза, порчае, ки дар ҳошияи либос дӯхта
	шудааст
АТШОН	ташна
АТЪИМА	ҷ. таом
АҒГАНДАН/АҒКАНДАН	1. андохтан, партофтан; 2. вайрон кардан;
	3. маҷ. мағлу кардан,
	пароканда кардан; 4. паҳн кардан
АҒГОР	фигор, маҷрӯҳ, озурда. ғамнок. захм, ҷароҳат
АҒҒОН I	нола, зорӣ, фарёд, фиғон
АҒҒОН II	номи халқе, ки сокини Ағғонистон аст
АҒЗАЛ	бартар, беҳтар
АҒИФ	боҳаё, бошарм
АҒИҒА	зани покдоман, бошарм, боҳаё
АҒКОР	ҷ. фикр

АФЛОТУН	номи ҳакими машҳури Юнони қадим
АФРОЗ	баландӣ, қулла, баланд, (сиғаи амрӣ)
АФСАЛ	поинтар, пасттар
АФСАР	1.тоҷ, қулоҳи подшоҳон. 2.маҷ.сардор, роҳбар, соҳибмансаб
АФСАҲ	фасеҳтар, суҳанвартар
АФСОНА	саргузашт, қисса, ҳикоя, достон, ки ртибдихандаи он маълум нест
АФСУН	сеҳр, қоду, макр. найранг
АФСУРДАН	ях бастан, ях кардан; хунук шудан, маҷ. хомӯш шудан
АФТОДАН	1. аз боло ба поён фуру омадани ҳар чиз; 2. ба ҳоли бад дучор шудан; 3. воқеъ шудан; дохил шудан; 4.хучум кардан
АҲҲОН	моддаи заҳрдоре, ки аз шираи ғӯзаи кӯкнор ҳосил мешавад ва мастию беҳушӣ меорад
АҲ	бародар
АҲЗ	гирифтани, ба даст даровардан
АҲЗАР	сабз, кабуд, нилгун
АҲЙ	бародари ман
АҲКУК	зардолуи норасида; меваи норасида
АҲЛОҚ	ҷ. хулқ
АҲЛОФ	ҷ. халаф, ворисон, фарзандон
АҲТАР I	ситора, маҷ. бахт, икбол
АҲТАР II	оташпора, лаҳҷа
АҲБОБ	ҷ.ҳабиб
АҲВАЛ	олус, қачбин, олусчашм
АҲД	ваъда. шарт, паймон; замон, давр
АҲКОМ	ҷ.ҳукм
АҲҚАР	ҳақир, нотавон, ночиз
АҲЛ	мардум, бошандагон, воқиф, боҳабар, ҳар кадом аъзои хонавода, гузар, шаҳр
АҲЛАН	калимаи нидо хуш омадед
АҲМАР	сурх
АҲРИМАН// АҲРАМАН	ҳомии қувваҳои бадеӣ дар дини зардуштӣ дев, шайтон
АҲРОР	озодагон, лақаби Убайдуллоҳи Аҳрорӣ
АҲЛА I	нақшбандӣ, ки пири Чомӣ буд
АҲЛА II	муддат, мӯҳлат, вақт, ҳангом; интиҳои умр, марг
АҲЛА III	бузургтар, калонтар
АҲАМ	шитоб, шитобкорӣ, саросемагӣ
АҲВАД	сарзамини мардумони ғайриараб. қавмҳои форсу тоҷикзабон
АҲВАД	нектар, хубтар
АҲЗ	нотавонӣ, сустӣ, очизӣ
АҲНАБИ	хориҷӣ, бегона
АҲР	мукофот, музд
АҲРОМ	ҷ.чирм қисмҳои осмонӣ

АҶУЗ	пир, фартут
АҶУЗА	зани пир, кампир
АҶУЛ	шитобкор, бисёр шитобкунанда.
АШАН I	чомаи чаппагардон
АШАН II	хом, харбузаи хом
АШАРА	дах
АШК	қатра. қатраи оби чашм, сиришк
АШҚАФ	шарифтар, бузургтар, муборак
АШРАФ	шарифтар, бузургтар, муборак
АШРАФЙ	мансуб ба ашраф; пули тилло
АШРОФ	ҷ. шариф
АШХОС	ҷ. шахс
АШЧОР	ҷ. шацара
АШШОР	ғункунандаи андозҳо; даҳякгир
АШЪОР	ҷ. шеър
АЪДО	ҷ. адӯ
АЪЁН	бузургон, ашроф, сардорон, мавчудот
АЪЗАМ	азимтар, бузургтар, калонтар
АЪЗОН	ҷ.хузн ғамҳо, андӯхҳо
АЪЛАМ	1.донотар; 2.дар Бухоро як мансаби расмӣ буд, ки ба калонтарини муллоҳо медоданд
АЪМО	нобино, кӯр
АЪМОЛ	ҷ. амал, рафтор, фаъолият
АЪРОБЙ	араби бодиянишин

Б

Б	харфи дуюми алифбои забони тоҷикӣ
БА	пешоянди <u>ба</u> ишора ба сӯ, тараф, асосан самти амал ва ё ҳаракатро нишон медиҳад, аммо вобаста ба маънои феълу исм ва мазмуни умумии ҷумла тобишҳои масоҳатӣ, объектӣ ва замонино низ нишон медиҳад.
БАВВОБ	дарбон, дарвозабон; ниғаҳбони қаср
БАВИЖА/БАВЕЖА	махсусан, хусусан, алаҳхусус, билхосса, бахусус
БАВҚ	асбобе ба мисли карнай, ки овози даҳшатовар мебарорад
БАДАВЙ	бодиянишин, кӯчманҷӣ
БАДАХТАР	бадбахт, шумтолеъ
БАДВ	аввал, оғоз, ибтидо, шурӯъ
БАДЕҲА	1.фикри ноғаҳонаи закитаъона. 2.шеъри ҳозирчавобона
БАДЕҲЙ	равшан, возеҳ, ошкор
БАДЕЪ	1.аҷиб, комёб, беназир; 2.зарофат ва балогати суҳан
БАДЕЪУЛҶАМОЛ	бағоят хушрӯй, ниҳоят зебо; соҳиби хусни баланд

БАДКЕШ	1.бадравиш, бадмаром. 2.маҷ.бераҳм,сангдил 3.киноя аз маҳбуба
БАДКУНИШТ	бадкор, бадқирдор
БАДМАҲЗАР	бадният, бадмизоч
БАДНИҲОД	бадният, бадхислат
БАДОЕЪ	ҷ.бадеъ
БАДР I	1.моҳи пурра, моҳи чаҳордаҳшаба. 2. <u>киноя</u> : аз маҳбуба
БАДР II	номи ҷоест миёнаи Макка ва Мадина
БАДРА	ҳамён, ҳалтаи динор
БАДРАҚА	роҳбалад, ҳамсафар; посбон. қофиласолор
БАДРОМ I	аспи саркаш
БАДРОМ II	хушу хуррам, ороста
БАДРУДДУЧО	1.моҳи пурраи шаби торик; 2. <u>киноя</u> : аз маҳбуба
БАДСИГОЛ	бадандеш, бадрафтор
БАДСИРИШТ	бадтинат, бадтабиат
БАДФАРҶОМ	бадоқибат, баданҷом
БАДХИСОЛ	бадхислат, бадтабиат
БАДХӮ	бадхулқ, беадаб
БАӒЗ	1.сафедӣ, коғаз, 2.дафтари мусаввада, 3.маҷмӯаи ашъори мунтахаб гов
БАҚАР	сабзавотфурӯш
БАҚҚОЛ	абадият. ҳастӣ, мавҷудият
БАҚО	1.зоҳир қардани чизе, изҳор. 2.сухани фасеҳ
БАӒН	номи ҳавое аз шашмақом
БАӒТ	гуноҳ, хато
БАЗА	газворфурӯш, матоъфурӯш
БАЗЗОЗ	1.бахшиш, инъом, 2.харҷ, сарф
БАЗЛ	латифа, аския
БАЗЛА	зиёфат, меҳмонӣ. маҷлиси тараб
БАЗМ	дур. аз эҳтимол дур; <u>муқобили наздик</u>
БАИД	пиёда (дар бозии шоҳмот)
БАЙДАҚ	1.туҳм, туҳми мург. 2.кулоҳи ҷангӣ
БАЙЗА	равшан, сафед
БАЙЗО I	офтоб
БАЙЗО II	байни ду наҳр, байни ду дарё; қисми мамлақати Ироқ, байни дарёҳои Дачла ва Фурот
БАЙНАННАҲРАЙН	ид, чашн
БАЙРАМ I	навъе аз матои ресмонӣ, порчаи маҳинбофи ресмонӣ; матои нафис
БАЙРАМ II	алам, парчам
БАЙРАҚ	хона, хонаи истиқоматӣ
БАЙТ I	ду мисраи ба ҳам алоқаманди шеър
БАЙТ II	аспи мода, модииён
БАЙТАВ	табиби ҳайвонот
БАЙТОР	

БАЙТУЛМОЛ	-хонаи давлатӣ дар мамлакатҳои исломӣ барои нигоҳ доштани пул ва мол
БАЙТУЛҲАЁТ	1. маҳалли зиндагӣ, муҳити зиндагонӣ; 2. ҷаннат, бихишт
БАҚАР	гов
БАҚҚОЛ	сабзавотфурӯш
БАҚО	абадият, ҳастӣ, мавҷудият
БАЛ I	пошна, пошнаи пой
БАЛ II	шакли кӯтоҳшудаи <u>балки</u>
БАЛАД I	воқиф, огоҳ, роҳнамо
БАЛАД II	шаҳр, кишвар, сарзамин
БАЛАДМАНИШ	баландҳиммат
БАЛИФ//БАЛЕФ	пурра, расо, комил
БАЛИЛА	донаи чавзмонанди зардранги монанд ба ҳалила, ки пӯсти он дар тиб ба кор меравад расонидан (хабареро)
БАЛОФ	1. расидагӣ, бакамолрасӣ, 2. сухангуй, суханпардозӣ
БАМО	овози баланд ва ғафси созу асбоби мусиқӣ
БАНД	1. ҷои ба ҳам пайвастанӣ ду чиз ё ду узви бадан; 2. воситаи ба ҳам бастанӣ чизе; 3. гирех; ришта; 4. монеа, садд; 5. касеро дар мубоҳиса ё бадеҳагӯӣ мағлуб кардан; 6. қисм, ҷузъ ё боби асар; 7. ҷои бо ҳок ва ҷим бастанӣ оби раван; 8. тарзу тарик, роҳ; никоҳ
БАНДАК I	як навъ алафест
БАНДАК II	ҳарф ва морфемаҳое, ки қисмҳои ҷумлаҳоро ба ҳам мепайвандад
БАННО	бинокор, бинокунанда, меъмор, банной, бинокорӣ, иморатсозӣ
БАНОГҶШ	буни гӯш, нармаи гӯш
БАР I	пешоянд. ба, ба сӯи. дар, дар рӯи барои
БАР II	бор, мева, самар. маҷ. ҳосил, натиҷа
БАР III	бағал, оғӯш, паҳлӯ
БАР IV	пахной васеӣ
БАР V	хушкӣ, замин, қитъа
БАРАНГЕХТАН	1. шӯрондан, ба шӯр овардан, игво кардан, берун кардан; 2. тез кардан; 3. эҷод кардан, 4. сухан рондан
БАРАФРОХТАН	баланд намудан, баланд бардоштан
БАРАФРҶХТАН	1. даргирондан. 2. равшан кардан
БАРАҲМАН	ҳаким ва донишманди ҳиндӣ; пир ва муршиди бутпарастон
БАРБАТ	асбоби қадимаи мусиқӣ
БАРГ I	барги дарахт аз дигар растаниҳо
БАРГ II	1. захираи роҳ, тӯшаи сафар. 2. аспубу анҷом, осмон, 3. тавоноӣ, тоқат. 4. қасд, ният
БАРГАК	1. зардолуи бедонаки хушконидашуда;

	2.ҳалқае, ки ба шакли барг аз зар месозанд
БАРГУЗИДА	интихобшуда, писандида
БАРГУСТУВОН	рӯпӯш ва зиреҳи махсус, ки дар вақти чанг мепӯшиданд ва ё ба болои асп меандоختанд
БАРДА	бандӣ, асир, гулом
БАРДАМ	тозаву тар, боқувват
БАРДОШТ	дарёфт, натиҷа; сабр
БАРЗАГАР	деҳқон, донапӯш
БАРЗАН	маҳалла, кӯчаву кӯй, ҳавливу хона
БАРИД	номабар, хабарбар, қосид
БАРИҚ	дурахшон, тобон
БАРИН I	баланд, боло
БАРИН II	монанди ... мисли ...
БАРИ	пок, бегуноҳ, озод, соф, дур
БАРҚ	1.ҳодисаи табиат, 2.маҷ. равшанӣ, нур
БАРҚИЯ	телеграмма
БАРМОЛИДАН	молидани узви бадан
БАРНО	ҷавон, навҷавон
БАРНОМА	програма
БАРОАТ	ворастиғӣ. покӣ, бегуноҳӣ, покӣ аз айб
БАРОВАРД	ҳисоби тахминии хароҷот, смета
БАРОДАРАНДАР	бародари ӯгаӣ
БАРОЗ	зебой, орастагӣ
БАРОЗАНДА	сазovor, муносиб, шоиста
БАРОТ	хати озодӣ ва бахшоиш. ҳуҷҷати авфӣ гуноҳ
БАРОҲЕХТАН	кашидан, бараҳна кардан, баровардан (мас. кордро аз ғилоф)
БАРРА	1.бачаи ғусфанд. 2.алаф ва сабзае, ки бисёр тоза бошад
БАРРАСИ	1.таҳлил, таҳқиқ; 2.мутолиа
БАРРОҚ	дурахшон, тобон
БАРСҶМ	варами шуш; плеврит
БАРТАРИ	афзалият, имтиёз
БАРҶМАНД	1.самарадор, мевадор. 2.маҷ.бахраманд, хушбахт; обрӯдор
БАРХ	1.қисм, ҳисса, 2.бахра
БАРХЕ	1.каме, андаке; 2.баъзе
БАРХУРДОР	бахраманд, хуррам, хушҳол
БАСАР	биной, чашм, дида
БАСЕЧ/БАСИЧ	омодагӣ; қасд, ният; сафарбар
БАСИТ	фарох, васеъ, азим, калон, бисёр
БАСТ I	паноҳгоҳ; банд, дарғот. навбати қор
БАСТ II	1.фарохӣ, баён кардан; 2.хушҳолӣ, хурсандӣ,
БАСТАН	1.пахн кардан, банд кардан, гиреҳ кардан, 2.пайванд кардан; 3.пӯшидан, ях кардан; асир кардан; 4.феъли ёридиҳанда дар таркиби феълҳои номӣ

БАТ	мурғобй
БАХИЛ	касе ки чизеро ба нафъи дигарон раво намебинад; мумсик, лаим
БАХТ	насиба, қисмат, саодат
БАХТИЁР	хушбахт, иқболбаланд
БАХШ	1. қисм, ҳисса; 2. инъом, 3. тўхфа, хунар, қобилият
БАХШИШ	1. ато, тўхфа. 2. маҷ. сарнавишт. 3. тақдир, қисмат
БАХШӢ	1. ноиб, назоратчӣ; 2. дуохон, руҳони буддой
БАҲАМОЙ	наздикшавӣ, пайвандшавӣ
БАҲОДУР	шучоъ, далер, часур
БАҲОИЯ	таълимоти диние, ки дар миёнаи асри XIX дар Ироқ ва Эрон пайдо шуда асоси онро ислоҳоти Ислом ва кӯшиши бунёди дини умумбашарӣ ташкил мекунад
БАҲРА	ҳисса, бахш, қисми аз чизе; 2. насиб
БАҲРОМ	фоида, суд
БАҶИДД	1. сайёраи Миррих; 2. маҷ. шамшер, теғ
БАШАР	чиддан, ҳисроркорона
БАШАРА	инсон, одам, мардум
БАШИР	намуди берунии рӯи инсон; афт, чеҳра, симо
БАШН	башоратдиҳанда, муждаовар
БАШОРАТ	қад, қомат, боло
БАШШОШ	мужда, хабари хуш
БАЪС/БОС	хандон, кушодаруӣ
БЕ	хавф, бим, тарс
БЕАДИЛ	пешоянд дар амал ва ҳодисае дахл ва иштирок накардани касе ё чизеро нишон медиҳад
БЕБАР	бемонанд, беназир
БЕБИЗОАТ	бесамар, беҳосил, бебарг, бенаво, фақир, камбағал
БЕБОК	1. бемолу мато; 2. маҷ. беистеъдод
БЕДАРАНГ	бетарсу бим, бепарво, лоқайд, золим
БЕНАВО I	беист, зуд
БЕНАВО II	бетӯша, фақир, мискин
БЕНАЗМ	бесадо, хомӯш, сокит
БЕНИЁЗ	бетартиб
БЕРАФЪАТОНА	он ки эҳтиёҷ ба чизе надорад, мустағнӣ
БЕСАБОТ	бераҳмона, бешавқатона
БЕСАЛАФ	ноустувор, нопойдор
БЕШ	бесобиқа
БИЗОАТ	зиёдтар, бисёртар
БИКР	молу матоъ. 2. маҷ. қобилият, истеъдод
БИЛЛАҲ/БИЛЛОҲ	дӯшиза, духтари ба шавҳар нарасида ба худо ки... қасам ба худо

БИЛОХИРА	ниҳоят, дарохир
БИМ	тарсу ваҳм, хавф
БИНОАН	бинобар ин, бинобар он
БИНТ	духтар
БИНТУЛЪИНАБ	киноя аз шароб
БИР/БИРР	некӣ, эҳсон, бахшиш
БИРКА	ардоба, обанбори рӯпӯшида, ки дар беруни шаҳр ва роҳҳои корвонрав сохта мешуд; хавз
БИРЧИС	сайёраи Муштарӣ
БИСМИЛ	сарбурида, кушташуда (шакли кӯтоҳшудаи бисмиллоҳ)
БИСОТ	1. ҳар чизи густурданӣ, фарш, гилем; 2. асбоб-анҷом
БИХРАД	хирадманд, соҳибакл
БИҲИЛ	бахшидан, авф кардан;
БО I	пешоянд
БО II	ош, таом, маҳсусан оши моеъ
БО III	шакли кӯтоҳшудаи бод (бошад)
БОБ I	падар, падари падар; чад
БОБ II	шоиста, лоиқ, муносиб
БОБ III	роҳ, тариқ
БОБ IV	1. дар, дари хона, 2. бора, хусус
БОБАК	шакли хурдӣ ва навозиши боб I
БОВАРЧӢ/БОВАРЧӢ	ошпаз
БОҒБОН	1. касе, ки бо боғдорӣ машғул аст; 2. хӯшаҳои хурди ангур.
БОҒӢ	саркаш, гардонкаш; золим, ситамгар.
БОД I	ҷараёни ҳаво, шамол. маҷ. боди сард
БОД II	бодигӣ номи пардае дар мусиқӣ
БОДА	май, шароб
БОДАГУСТОР	майнӯш, шаробхӯр
БОДБЕЗАК	олати шамолдиҳӣ, мағасрон
БОДГОНА	равзана, форточка
БОДИЯ I	дашти беобу алаф; саҳро, биёбон
БОДИЯ II	зарфи калони мисин, косаи калон
БОЕЪ	байкунанда, фурушанда
БОЗ I	феъли асоси замони ҳозира аз бохтан
БОЗ II	кушода, яла
БОЗ III	дубора, такрор, бори дигар
БОЗ IV	номи паррандаи шикорӣ
БОЗ V	шакли дигари боҷ (андоз, хироч)
БОЗАРГОН	тоҷир, савдогар; бизнесмен
БОЗАӢ	тулӯкунанда, равшан, тобон, дурахшон
БОЗГУНА/БОЖГУНА	чаппа, сарнагун
БОЗДОШТ	нигаҳдорӣ, ҷилавгириӣ, иҷозат надодан
БОЗИДЕӢ	фиребдиҳанда, фиребгар
БОЗРАСИ	нозирот, инспексия

БОЗУ	қисми даст аз китф то оринҷ; маҷ.қувват, зӯр
БОИСТ	зарурӣ, даркорӣ
БОК	тарс, хавф, парво
БОКИРА	духтари ҳанӯз ба шавҳар набаромада, дӯшиза
БОЛИФ	1.он ки ба сини балоғат расидааст, 2.боло, забар фавқ; 3.муқобили зер; баландӣ, 4.маҷ.ҳаво, осмон
БОЛОН I	феъли ҳол ва сифати феълии замони ҳозира аз болидан
БОЛОН II	долон, дахлиз
БОМ I	болои хона
БОМ II	шакли кӯтоҳшудаи бомдод
БОМДОД	субҳ, пагоҳӣ
БОН I	дарахти мавзуне, ки баргҳои нозуку хушрӯй дорад
БОН II	як навъ тири оҳанӣ <u>-бон</u> - пасванд
БОНГ	фарёд; овоз, садо; садои баланд;
БОНУ	зан ва ё духтари соҳибхитиёри хона; хонум
БОР I	гаронӣ, вазнинӣ; маҷ.ғам, гусса
БОР II	бор, мева, ҳосил
БОР III	қабул, пазиروي, иҷозат
БОР IV	қарат, дафъа; мартаба
БОР- V	шоҳи дарахт, шоҳа бор пасванд; маънои боранда ва зиёд будани чизеро ифода мекунад
БОРА I	девори қалъа; ҳисор; девори шаҳр
БОРА II	дафъа, қарат
БОРА III	тариқ, тартиб, равиш, тарз; бобат
БОРА IV	асп, фарас
БОРАКАЛО(Х)	калимаи нидо; худо туро муборак кунад!
	Офарин
БОРГОХ	даргоҳи подшоҳон
БОРИД	сард, сардӣ
БОРИЗ	ошкор; пайдошаванда, намоён, назаррас
БИХРАД	хирадманд, соҳиббақл
БОРИКБИН	зирак, хушёр; кунҷков
БОРИКХАЁЛ	нуктасанҷ, мӯшикоф
БОСИРА	муннаси босир, биной, қувваи биниш, чашм
БОСТОН	қадим, кӯҳна
БОТИЛ	ноҳақ, нодуруст, беҳуда
БОТИН	дарун, дохил; олами руҳии инсон
БОХТАН	чизи худро дар қимор бой додан; бой додан
БОХТАР	ғарб; шарқ; номи қадимаи вилояти Балх
БОҶ	шаҳват, қувваи шаҳвонӣ
БОҶ	андоз, хироч, молиёт
БОША	як хел паррандаи шикорӣ киргӣ
БУБ	палос, фарш

БУҒЗ	кина, душманӣ
БУД I	феъли ёридихандаи замони гузаштаи дур
БУД II	тамом шудани як корро мефаҳмонад
БУДАН	вучуд доштан, ҳастӣ
БУЗУРГ	1.калон; олимартаба; соҳибэҳтиром; 2.номи мақомест дар шашмақом
БУЗУРГМАНИШ	баландҳиммат
БУЛГА	кифоят; ўҳдабаро, моҳир
БУЛҒОҚ/БУЛҒОҚ	фитна, шӯр ва ғавғои бисёр
БУЛҒОР	як хел чарми хушбӯӣ
БУЛДУҚ	туфан, милтиқ
БУЛУҒ	ба воя, ба синни балоғат расида
БУЛҶР	оинаи ғафси бисёр шаффоф
БУЛҶАВАС	серҳавас, соҳиби ҳавою ҳавасҳои нафсонӣ
БУМ I	паррандаи шабпар
БУМ II	замин, сарзамин, кишвар, диёр
БУМӢ	тахҷой маҳаллӣ
БУН	тағ, зер; охир, интиҳо; бех, реша
БУНА	аспобу анҷом, мол; манзил, хона
БУНӢД	тахқурсӣ, асоси девор маҷ.ниҳот, сиришт
БУРДБОР	вазнин, ботамкин, бовиқор, тобоваранда
БУРЗ	бола, баландӣ; қадду қомат
БУРҚАЪ	чашмбанд, парда
БУРУНМАРЗӢ	берун аз сарҳад, хориҷ аз кишвар
БУРУТ	мӯйлаб
БУРҶОН	далел, ҳуҷҷат
БУРЧ I	ҳар як аз 12 қисми доираи фалаки офтоб дар муддати як сол дар атрофии он мегардад
БУРЧ II	бинои манорашакл, ки барои посбонӣ месозанд
БУССАД	марҷон
БУТ	суратест, ки мардум мепарастанд, синам, киноя аз маъшуқа, хушрӯ, соҳибҷамол
БУҶЛ	бахилӣ, ҳасисӣ
БӢҚАЛАМУН//БӢҚАЛМУН	1.ҷонварест, ки ба рангҳои гуногун метобад; 2. маҷ. рангоранг, тағйирёбанда

В

В	ҳарфи сеюми алифбои забони тоҷикӣ
ВА	пайвандаки пайваस्तкунандаи паиҳам
ВАБО	1.бемории гузаранда ва ҳалокатовари оммавӣ. 2.маҷ. офат, бало
ВАБОӢ	мансуб ба вабо
ВАБОЛ	1.гуноҳ, зарар, зидон; 2.сахтӣ, азоб
В-АҒАР	шакли кӯтоҳшудаи ва ағар

БАҒАШ//БАҒЕШ	бисёр, анбўх
БАҒО	чанг, шўр, ғавғо, муҳориба, мағал
БАДУД	дўст, муҳиб, бисёр бо муҳаббат (яке аз сифатҳои худо)
БАЗАҒ	қурбоққа, гук
БАЗИР	мансабдори олимақоме, ки баъд аз подшоҳ мавқеи яқумро ишғол мекунад, муттасаддии ягон соҳаи ҳукумати
БАЗН	1.сангини гаронӣ, боркаш; 2.маҷ. эътибор, аҳамият, қадр; 3.андоза кардан, санчидан
БАЗЪ	ҳолат, гузориш
БАЗЪИЯТ	аҳвол, ҳолат
БАИД	таҳдид, қавлдеҳӣ дар хусуси ягон нияти бад
БАИЛ	бадбахтӣ, мусибат, ғаму кулфат; ҳайфо, дареғо
БАЙЛА	фарёд, шўр, ғавғо
БАЙҲАҚ	вой ба ту! вой ба ҳолат!
БАКИЛ	гумошта, намоянда, фиристода
БАҚЕЪ	бешарм, беҳаё, берӯ
БАҚҚОС	чангчӯ
БАҚОҲАТ	бешармӣ, беҳаёӣ, беадабӣ
БАҚФ	мулке, ки аз тарафи касе барои масҷид, мадраса дода шудааст ва аз он фоида бурда мешавад, аммо хариду фурӯш намешавад; бахшиш, инъом
БАҚФА	ист, таваққуф; пауза дар калом
БАЛАВ	лоақл, ақалан, ҳеч набошад; ҳатто
БАЛАД	зода, писар; фарзанд
БАЛАДДУЗЗИНО	ҳаромзода, ҳаромӣ
БАЛД/БУЛД	фарзанд, бача; насл
БАЛИАҲД	писари подшоҳ ё ягон шахси наздики ӯ, ки дар вақти зиндагии подшоҳ ба ҷои вай таъин мешавад
БАЛИНЕЪМАТ	одами олиҳиммат, саҳӣ мураббӣ;
БАЛИ	дўст, содик; соҳиби каромат; одами муқаддас
БАЛЛОҲ	ба худо, ба худо ки...
БАЛО	дўстӣ, муҳаббат, меҳр
БАРАҚ	1.барг. 2.як порча қоғаз
БАРАҚА	шифр, лавҳаи бомпӯшӣ
ВАРАСОТ	ворис, ворисӣ, меросхӯрӣ
ВАРАЪ	парҳезгорӣ; такводорӣ, порсой, покӣ
ВАРД	гул, гули сурх
ВАРЗ	кишт, зироат
ВАРЗИДА	маъруф, машхур, бакамолрасида
ВАРЗИДАН	шуғл кардан, машғул шудан; пай дар

	пай кардани коре; киштукор кардан; феъли ёридиҳанда: <u>ишк варзидан</u> шугл, машгулият, машқ кардани коре, спорт
ВАРЗИШ	
ВАРО(Ъ)	пас, ақиб, он сӯ
ВАРРОҚ	хатнавис, китобнавис, китобаткунанда
ВАРТА	чои хатарнок; чарри; гирдоб
ВАСАН I	бут, санам
ВАСАН II	хоб, хоби сабук, пинак
ВАСАТ	миёна, мобайн
ВАСАТУССАМОЪ	миёнаи осмон, баландтарин нуқта дар осмон
ВАСВАСА	1.андешае, ки ба бадӣ мебарад; 2.фиреб, иғво, иғвогарӣ
ВАСИҚА	аҳднома, ҳуччати замин, ҳавлӣ, кӯпчук, план
ВАСИЛА	восита, дастовез, тӯҳфа; сабаб, баҳона
ВАСЛ	пайвастан, часпидан, бастан; ба ҳам пайвастан
ВАСМА	ӯсма
ВАСОЯТ	васият; васигӣ, вазифа; парасторӣ
ВАССАЛОМ	тамом, тамом шуд, анҷом ёфт
ВАССОФ	васфкунанда, санохон
ВАСФ	тасвири ҳол, таъриф, тавсиф; сифат, хислат
ВАТАН	зодгоҳ, чои таваллуд ва нашъунамо; кишвар, сарзамин, мамлакат
ВАТАР	1.тори асбоби мусиқӣ; 2.зеҳи камон, ресмони камон,
ВАТВОТ	1.шабпара, фараштурук.2. маҷ. заифчусса, хурд; 3.тахаллуси шоири машҳури тоҷику форс Рашидиддин (вафоташ 1182-1183)
ВАФО	1.ба ҷо овардани ваъда; садоқат; 2.маҷ.некӣ кардан
ВАФОТ	мурдан, фавтидан
ВАҲАЛ	лой, гил
ВАҲДАТ	яғонагӣ, танҳой. эътиқод ба яғонагии ҳудо
ВАҲИД	1.якто, танҳо, яғона; 2.маҷ. бемислу монанд
ВАҲИМ	ногувор, бад
ВАҲИШ	бад, зишт
ВАҲӢ	пайғоми ҳудо, он чи аз номи ҳудо ба пайғамбарон илҳом шавад
ВАҲЛА	лаҳза, дам, фурсати як мижазанӣ; дар аввали <u>вахла</u> дар навбати аввал
ВАҲМ	хаёл, гумон, тасаввур, воҳима, тарсу бим
ВАҲН	сусти дар аъзои бадан; маҷ.заъф; осеб,

ВАҲОМАТ	халал 1.ноғуворӣ, носозгорӣ; 2.душворӣ, хатарноқӣ, бадӣ
ВАҲҶОБ	босаховат, ҳимматбаланд
ВАҲШАТ	1.танҳой, воҳима; хавф; 2.маҷ.муҳолифат, душманӣ
ВАҶОҲАТ	-хушбуй, хушсураатӣ. иззат, эътибор; намуди рӯи одамӣ
ВАҶҲ	1.руй симо, чеҳра; 2.тартиб; тариқа, тарз; сабаб, боис, далел, 3.пул маблағ, нақдина; 4.сӯй; чоғиб; 5.ваҷҳи тасмия пайдоиши калима, этимологияи калима
ВАЪДА	қавлу қарор дар иҷрои коре
ВАЪЗ	гуфтор оиди корҳои бадӯ неқи динӣ; панд, насиҳат
ВАЪР	пасту баланд, ноҳамвор
ВЕЖА	пок, тоза, соф, беайб, баргузида, хос, махсус; тамом, тамоман
ВИДОД	дустӣ, муҳаббат
ВИДОЪ/ВАДОЪ	падруд, хайрухуш
ВИЖАҒИ/ВЕЖАҒИ	хусусият, хосият
ВИЗР	1.бор, бори гарон, 2.маҷ. гуноҳ, айб
ВИЛ	зафар, ғалаба, фатҳу нусрат
ВИЛОД	зоидан, зоида шудан, таваллуд
ВИР	ёд, ҳофиза, зехн, хуш
ВИРОИШ	тахриру такмил; тасҳеҳ
ВИРОСТОР/ВЕРОСТОР	муҳаррир; масъули чоп
ВИСОҚ	1.банд, қайд. 2. аҳду паймон;3. хона, манзил; ҳарамсаро
ВИФОҚ	мувофиқат, яқдилӣ, иттифоқ, созиш
ВИҶОР	лонаи ҳайвоноти ваҳшӣ
ВО I	1.кушода, боз. 2.ҷудо кардан, дур кардан
ВО II	шакли кутоҳшудаи вой
ВОБИЛ	сахт, бошиддат (мас.борон)
ВОВАЙЛО	нидои таассуф, э воҳ, вой дод...
ВОДОР	маҷбур, ўҳдадор, вазифадор
ВОЖА	калима, луғат
ВОЖГУН//ВОЖГУНА	1.сарнагун, сарозер, чаппа. 2.маҷ. носозгор, муҳолиф, бад, вайрон
ВОЗЕҲ	равшан, ошкоро
ВОЗЕЪ	ваъзқунанда; таъсисқунанда,асосгузор
ВОЗИР	1.борбардор, боркаш 2.маҷ.гунаҳкор, ҷинояткор
ВОЗИЧ	хавозаи ток, воиш
ВОИЗ	ваъзгӯянда; панду насиҳатқунада (доир ба масъалаҳои динӣ)
ВОЙ I	пустин

ВОЙ II	канори замин
ВОЙ III	нидо, калимао, ки ҳангоми дард, таассуф гуфта мешавад
ВОКАШИДАН	дароз кашидан, базидан
ВОҚИФ	огоҳ, бохабар, хабардор
ВОЛА	шефта, ҳайрон
ВОЛЕҲ	шефта, мафтун, ошиқи шайдо
ВОЛИД	падар, додо
ВОЛИДА	модар, оча
ВОЛИДАЙН	падару модар
ВОЛИ	фармонраво, ҳокими вилоят, соҳиб
ВОЛО	боло, баланд; олай, хуб; маҷ. қимматбаҳо, лоиқ; муносиб
ВОЛОМАҲОМ	олимақом, баландмартаба, начиб, шариф
ВОМ	қарз; иқтибос
ВОМБАРГ	заём
ВОМИҚ	дўстдоранда; номи қаҳрамони достони «Вомиқу Азро»
ВОМОНДАН	ақиб мондан, қафо мондан, пас мондан, аз дигарон ҷудо шудан; банд шуда мондан
ВОР I	лаёқат, лоиқ будан ба коре
ВОР II	фасл, мавсим
ВОРА	милки дандон
ВОРАСТА	раҳо, халос
ВОРИД	дароянда, дохилшаванда
ВОСИҚ	дилпур, боварӣ дошта, устувор
ВОСИЛ	расанда, фарорасида, васлшаванда, васлшуда
ВОСИТА	миёнчил, миёнаравӣ
ВОСИ	васфкунанда, ситоишкунанда
ВОТ	пўстин
ВОТГАР	пўстиндўз
ВОФИ	бисёр, фаровон
ВОФЙ	вафокунанда, содиқ; кифоя, кофӣ
ВОХИД	як, якто, ягона
ВОҲИМА	тарсу бим, даҳшат; ҳавл; тасаввури беасос
ВОҲЙ	суст, бебунёд, беасос; бемаъно, бефоида
ВОЧИБ	1. зарурӣ, бисёр лозим; амре, ки иҷрояш ҳатмӣ; 2. ҳақ, музд
ВОЧИБУЛВУЧУД	он ки вучудаш воҷиб аст; худо
ВУД(Д)	дўстӣ, меҳру муҳаббат
ВУЗУ	тахорат, шустушӯи пеш аз намоз
ВУЗУҲ	равшани, аёнӣ
ВУКУФ	огоҳӣ, хабардорӣ, бохабарӣ
ВУРУД	ворид шудан, дохил шудан
ВУРУТ	бурут, мўйлаб
ВУСТО	миёна, мобайнӣ
ВУСУҚ	эътимод, бовар

ВУСУЛ	расидан
ВУФУР	бисёрӣ; фаровонӣ; серобӣ
ВУШМ	бедона, вартиш
ВУХУШ	ваҳшиҳо, ҳайвоноти ваҳшӣ

Г

Г	ҳарфи чоруми алифбои забони тоҷикӣ
ГАБР I	оташпараст, пайрави дини зардуштӣ
ГАБР I	як навъ либоси ҷангӣ
ГАВ I	ҳайвони хонагии маъруф; гави афсонавӣ, ки гӯё замин бар болои шохи он қарор гирифтааст ва он гов бар пушти моҳӣ ва моҳӣ дар об меистад; 2. маҷ. паҳлавон, далер; бузург, калон; 3. нодон, аҳмақ; 4. номи яке аз қаҳрамонҳои «Шоҳнома»
ГАВ II	чуқурии чоҳмонанд, мағоқ,
ГАВАЗН	гови кӯҳӣ, ки шохҳои баланди панҷадори дароз дорад
ГАВД	чуқурӣ, мағоқ
ГАВДОЛ	чуқурӣ, жарфо
ГАВЗ	чавз, чормағз
ГАВОЖА	таъна, сарзаниш; маҷ. масҳара, мазоқ
ГАВОНЧӢ	далер, паҳлавон, сардори паҳлавонон, сипаҳсолор
ГАВРАӢӢОН	як хели райҳони калонбарг
ГАВӢӢАР	1. марворид санги қимматбаҳо; 2. маҷ. шеъри мавзун ва равон; 3. асл, асли ҳар чиз; 4. маҷ. наҷот, насаб; фарзанд; 5. ашк; 6. дандон
ГАВӢӢАРБОР	маҷ. ашкбор, ашкрез
ГАВӢӢАРОГИН	бо ҷавоҳир орошташуда
ГАВӢӢАРФАШОН	1. гавҳарпош; 2. маҷ. фасеҳзабон, ширингуфтор
ГАДАК	хӯроки ҳасибмонанд
ГАЖ	сухан, гуфтор; сухани беҳуда ва беасос
ГАЗ I	олати ҷӯбӣ ё оҳании ченкунии масофа, матоъ (91,5см)
ГАЗ II	бутта, дарахти хурд
ГАЗАК	газ асоси замони ҳозираи газидан
ГАЗАНД	чизе ки барои нӯшидани обакиҳои тунд, талх аз паси май хӯранд
ГАЗАР	осеб, зарар, зиён
ГАӢӢӢОН//КАӢӢӢОН	сабзӣ, беҳӣ
ГАНД	дунё, ҷаҳон, олам
ГАНДА	ганда, бад, бӯи бад
ГАНДАНО	бадбӯӣ, гандида, вайроншуда
ГАНДАПИР	сабзае аз ҷинси пиёз ва сир
ГАНЧ	зани пири фартут, зани солхӯрда
	1. ҳазинаи тилло, нуқра ва ҷавоҳирот; 2. суханҳои балеғи пурмазмун; 3. сарват,

ГАНЦУР	боигарй; 4. номи оҳанге аз оҳангҳои Борбад
ГАРАВ	хазинадор, хазиначӣ
ГАРАВГОН	нигаҳдории чизе дар бадали чизе; чизе, ки барои коре шарт бастаанд; кафил, зомин шахсе ё гурӯҳи одамоне, ки бо мақсади рӯёндани пулу мол ё иҷрои ягон талаби сиёсӣ аз ҷониби шахсони дигар дуздида ё ба зӯрӣ нигоҳ дошта мешавад
ГАРАВИДАН	бовар кардан ба касе ё чизе, мӯътақид шудан, имон овардан
ГАРД I	1. гардиш, ҳаракат, 2. маҷ. гардун, чарх
ГАРД II	хокреза, чангу ғубор
ГАРДА	хокаи ангишт, ки наққошон ба кор мебаранд
ГАРДАНО	сихи кабоб
ГАРДУН	1. фалак, сипеҳр, осмон; 2. маҷ. рӯзгор, тақдир; 3. олам, дунё
ГАРЕВА/ГИРЕВА	замини баланди барҷаста ҳамчун пушта ва тал
ГАРЗАН	тоҷи махсуси подшоҳони каёнӣ
ГАРМ	1. боҳарорат, ҳароратдор; 2. маҷ. тунд, тез, бошитоб; борағбат, ғазабнок, хашмгин, оташин; 3. ранҷ; 4. равнақгирифта
ГАРОИШ	майлу рағбат
ГАРОН	вазнин, сангин; маҷ. душвор
ГАШ	хуб, хуш, зебо, нозанин
ГЕОПОЛИТИКА	назарияи сиёсие, ки бар асоси он сиёсати давлат (асосан сиёсати хориҷии он) бо омилҳои ҷуғрофӣ, ҳолати ҷойгиршавии кишвар, обу ҳаво, захираҳои табиӣ ва ғайра пешақӣ муқаррар мегардад; таъсири муайяни омилҳои ҷуғрофӣ ба иёсати хориҷии давлат
ГЕСУ	мӯи дарози занон, кокул
ГЕТИАФРӮЗ	оламтоб
ГЕӢ	чаҳон, дунё
ГИЛ	хоки бо об омехта, лой; хоки саҳт ва хушк
ГИЛА	шиква, шикоят
ГИЗОФ//ГАЗОФ	ҳарза, беҳуда; беасос, дурӯғ; хато; сафсата, ҳазён
ГИМЕЗ/ГИМАЗ	пешоб, шоша
ГИРДАК	хайма
ГИРДАКОН	чормағз, ҷавз
ГИРДБОН	кӯҳони шутур
ГИРДИҲАМОЙ	намоиш; ҷамъомад; митинг
ГИРЕӢ	банд, уқда, тугун; чин, оҷинги пешонӣ
ГИРЕӢКУШО	мушкилкушо, ҳочатбарор
ГИРИФТА	1. сифати феълии замони гузаштаи гирифтани; 2. асир, гирифтӣ, банда; 3. бадхӯй, бадфеъл; касе ки аз вай ба касе фоидае намерасад, 4. хасис, тангдаст

ГИРИФТАН	1. ба даст даровардан, ба чанг даровардан; 2. ҳосил намудан; 3. забт кардан, истило кардан, ситондан; 4. дастгир кардан, банд кардан; 5. рафтан ба сӯи чизе ё ҷое; 6. расидан, рафта расидан, оғоз кардан; 7. фарз кардан, тасаввур кардан; 8. феъли ёридиханда дар феълҳои таркибии номӣ
ГИРИФТОР	1. дастгиршуда; асир, бандӣ; 2. маҷ. машғул, саргарм; 3. ошиқ, дилдода; мафтун
ГИРО	1. гиранда; 2. маҷ. таъсирнок, таъсирбахш
ГИРОИДАН/ГАРОИДАН	майл ва рағбат намудан ба чизе, рӯ овардан
	ба чизе
ГИРОИШ	гирифторӣ ба ҳолати ногувор; дармондагӣ
ГИРОМӢ	азиз, арҷуманд
ГИРОНИДАН	1. даргиронидан, оташ афрӯхтан; 2. дастгир кунонидан
ГИРОН//ГАРОН	1. вазнин, сангин; 2. маҷ. душвор, сахт, мушкил; 3. калон, бузург; 4. фаровон, зиёд, бисёр; 3. пурқимат, пурбаҳо; 6. бадҳӯй, бадфел
ГИРОНМОЯ//ГАРОНМОЯ	гаронбаҳо, қимматбаҳо
ГИРОНЧОН/ГАРОНЧОН	коҳил, танбал; бадхулқ, бемеҳр, сахтдил
ГИРУДОР	1. фармондиҳӣ, ҳукмронӣ; 2. тартиб, сомон; 3. кашмакаш, чанг
ГЛОБАЛӢ	сартосарӣ, ҷаҳонӣ, ҷаҳоншумул
ГЛОБОЛИЗАТСИЯ	ҷаҳоншумули, ҷаҳонпайвандӣ, сартосарӣ
ГОВ	ниг. ГАВ
ГОВАРС	арзан
ГОВДУМ	карнай
ГОВЗӢР	пурзӯр, пурқувват
ГОВОҲАН	оҳане, ки ба нӯги сипар (омоч) гузаронида заминро шудгор мекунанд
ГОВРИШ	одами гӯл; аҳмақ, беақл
ГОЗ	1. микроз, қайчӣ; 2. маҷ. бо дандон газидан
ГОЗА	1. алвонҷ, аргунҷак, белинҷак; 2. хонаи аз ҷӯбу тахта ва ё аз ҷӯбу шоҳу алаф сохташуда, коза; 3. камингоҳи сайёд
ГОЗУР	либосшӯй, ҷомашӯй
ГОЗУРГОҲ/ГОЗУРГАҲ	1. ҷое, ки дар он ҷо шустагарӣ мекунанд; 2. номи мавзее дар ҳирот, ки он ҷо Ансорӣ ном сӯфӣ дафн гардидааст; номи мавзеест дар Шероз
ГОҲ//ГАҲ	ҷой, макон; тахт, варанг; вақт, замон
ГРАНТ	стипендия ба донишҷӯ ва аспирант барои таҳсил ё маблағгузорию иловагӣ барои бурдани тадқиқоти илмӣ ба тадқиқотчи ҳазм кардан; хушу форам омадан
ГУВОРИДАН	шоҳид; далел, бурҳон
ГУВОҲ	

ГУДОЗ	обшавй, гудозиш; сӯзиш, дард; нобуд кардан
ГУДОХТАН	1. об шудан; ҳал шудан; 2. маҷ.дар азоб сӯхтан
ГУЗАР I	1. гузаштан; 2. сарфи назар кардан; 3. гузаргоҳ, роҳи гузаштан; кӯча, гузаргоҳи калон; 4. маҷ.халосӣ, раҳой; чора, илоҷ
ГУЗАР II	маҳаллаи шаҳр
ГУЗАРНОМА	иҷозатнома, пропуск
ГУЗАШТАН	1. гузар кардан, убур кардан; аз пеши касе чизе гузар кардан; шикофта дохил шудан; 2. мурдан, вафот кардан
ГУЗИДА	мумтоз, беҳтарин, нағз
ГУЗИН	1. гузида, интихоб шуда, мунтахаб; 2. маҷ.сазовор, лоиқ
ГУЗОРИШ	1. таъбир; баёни хоб, гуфтор; 2. ривоят, адо кардан; 3. маҷ. наққош, сураткаш
ГУЗОШТАН	1. мондан, ниҳодан; нишондан, чой додан; 2. боқӣ гузоштан, таслим кардан; 3. тарк кардан; 4. ба ҳоли худ мондан; 5. иҷозат додан; 6. ба сар бурдан, умр гузарондан
ГУЛ	1. ғунча ва ё муғҷаи вошудаи гиёҳон ва дарахтон, куфаи кушода; 2. киноя аз чизи беайб, бенуқсон; 3. шароб; 4. рухсора, рӯй, чеҳра, маҳбуба; 5. сари фатилаи чароғ, шамъ; доғи сафедаи чашмбемории чашм; обилаест, ки дар бадани бачагон мебарояд
ГУЛАНДОМ	зебобадан, нозанин
ГУЛАФШОН	1. гулрез; нурпош, нурафшон; 2. бемории пӯст
ГУЛБАРГ	1. барги гул; 2. маҷ.рӯи зебо; лаби маҳбуба
ГУЛБЕЗ	гулафшон, гулрез
ГУЛБОНГ	овози баланд, бонг фарёд; овози хуш, форам
ГУЛБУН	буттаи гули садбарг
ГУЛГАШТ	сайру гашт дар чойҳои дилкушо; чои дилкушо, хурсандиовар
ГУЛГУН	1. гулранг, ба ранги гул, сурхранг, сурх; 2. аспӣ сурх
ГУЛГУНҚАБО	1. сурхпуш; 2. маҷ. зебо, хушрӯ
ГУЛЛИЯ	организм
ГУЛДАСТ	моҳир, хунарманд
ГУЛОБ	1. оби гули садбарг; 2. шароб, май; 3. киноя аз ашк, сиришк
ГУЛСИТОН//ГУЛИСТОН	маҳалли рӯидан ва парвариши гулҳо, гулбоғ, маҷ. маъшуқа, маҳбуба
ГУЛФОМ	гулранг, гулгун, сурхранг
ГУЛЧЕҲРА	гулрӯ, хушрӯй, соҳибчамол
ГУЛШАКАР	гулқанд, мураббӯе, ки аз қанду гули боғӣ пухта мешавад
ГУМ I	1. бедарак, ғоиб; 2. маҷ. беҳуд, беҳол шудан
ГУМ II	чои чуқурии об

ГУМОН	1. шак, шубҳа; тахмин, таваккал; 2. ақида, эътиқод; фикр, ҳаёл, тасаввур
ГУМОШТА	1. аз тарафи касе ба амал ё вазифае таъиншуда; фиристода; 2.ҷосус; 3.вакили тиҷоратии пурраҳуқуқи касе ё ширкате
ГУМРОҲ	1. роҳ гумкарда; саргардон; 2. маҷ.каси аз роҳи дуруст берун баромада
ГУМРУКХОНА	идораи гумрук, божхона, пости гумрук
ГУНА	1.ранг; 2.хел, навъ; 3.тарз, тариқ; 4.рӯй, рухсора, ораз
ГУНБАД//ГУНБАЗ I	1.сохтмони сохташ қуббашакл; 2.киноя аз осмон, дунё, фалак
ГУНБАД//ГУНБАЗ II	частухез, чорхези ҳайвонот ҳамчу асп, оху ва ғ.
ГУРД	пахлавон, баҳодур; далер, шуҷоъ
ГУРЗ	амуди оҳанин, олоти ҷангӣ
ГУРОЗ	1.хуки даштӣ; 2.киноя аз шуҷоъ, далер
ГУСАСТАН	1. шикастан; буридан; пора кардан; 2. раҳо шудан
ГУСТОҲ	бетакаллуф; бемуҳобо; бешарм; беҳаё; бебок
ГУФТАН	1.сухан гуфтан, гап задан; ақида баён кардан; 2 ҳисобот кардан; 3. шуморидан; 4.сурудан; 5. назм кардан;
ГУҲАР	шакли кутоҳшудаи гавҳар
ГУҲАРБОР	1.гуҳаррез; гавҳарпош; 2.маҷ: гӯяндаи суханҳои ширин
ГУҲАРПОШ	1. гуҳаррез; 2. маҷ: резандаи қатраҳои арақ; ашк
ГУҲАРСАНҶ	1.гавҳаршинос; 2.маҷ: сухансанҷ; хирадманд; доно
ГҶЁ I	гӯянда, изҳоркунанда, сухангӯ
ГҶЁ II	мисли он ки... монанди он ки... чунин гумон карда мешавад, ки
ГҶӢ	ҳар чизи гирд; лӯнда; тӯп; тӯпи ҷавгон; тугма
ГҶӢ	аҳмақ, нодон; фиреб, <u>гӯл додан</u> фиреб додан
ГҶӢ	<u>гӯл задан</u> фиреб задан
ГҶӢ I	қабр; марқад; мазор
ГҶӢ II	хари ваҳшии биёбонӣ
ГҶӢМОЛ	1. гӯш молидан; 2. маҷ: танбеҳ; ҷазо
ГҶӢНДА	сухангӯӣ; мутақаллим

Ғ

Ғ	ҳарфи панҷуми алифбои забони тоҷикӣ
ҒАБҒАБ	бағбаға, гӯшти зери манаҳ
ҒАБӢ	кундзеҳн, калтафаҳм
ҒАБН	1.зарар ва зиён дар хариду фурӯш; 2. фиреб, ҳила, макр
ҒАБОВАТ	гӯлӣ, аҳмақӣ, нодонӣ
ҒАБРО	замин, хок
ҒАВ	1. наъра, фарёди баланд; 2. ҷӯбе, ки бо вай

	сари роҳ ва ё пеши дарвозаро банд кунанд; монеъ
FABBOC	1.ғўтазананда дар об; 2.касе, ки барои ба даст овардани марворид дар баҳр ғўта мезананд
FABFO	1.бонгу фарёд, шўру фиғон; 2.ҳаяҷон, ошўб; 3. бонгу хуруши сўфиён дар ҳалқаи чаҳр
FAВЙ	гумроҳ
FAВOМИЗ	суханҳои печида ва мушкил
FAВР	1. чуқурӣ, мағок; 2. маҷ. диққат, мулоҳиза, андеша
FAВC I	фарёдрас, мададгор
FAВC II	1. ғўта хўрдан ба об барои ба даст овардани марворид; 2.чуқур андеша ва мулоҳиза қардан
FAД	фардо, пағоҳ
FAДАНГ	чоҳил, нодон, аблаҳ; ландахур
FAДДOP	бисёр бевафо, хиёнатгар
FAДИP	кўл, оби аз борону сел чамъшуда
FAДP	1.бевафой, аҳдшиканӣ; 2. фиреб, макр
FAЖ	гавак кашида роҳ рафтан;
FAЖИДАН	ҳазидан, гавак кашидан, гавак рафтан
FAЗАБ	ҳашм, қаҳр
FAЗАЛ	як навъ шеърӣ лирикии ба тарзи ав, ба, ва... қофиядор, ки аз 5 то 11 байт аст
FAЗАНФАР	Шер
FAЗОВАТ	чанг, ҳарб дар роҳи дин
FAЗОЛ	1.оҳу, оҳубарра; 2.маҷ.маҳбуба
FAЙБ	нопадидӣ, нопадидӣ
FAЙБАТ I	ғоибӣ, нопадидӣ, дурӣ, чудой
FAЙБАТ II	айбӣ касеро дар қафояш гуфтан
FAЙБДОН	донандаи розҳои пўшида
FAЙP	1. бегона, ношинос; 2.каси дигар; 3.рақиб, ҳасм, душман
FAЙPАТ	1.саъю ҳаракат, чуръат, часорат; 2.рашк, ҳасад; 3. кўшиши зиёде дар коре
FAЛАБА	1.фатҳ, пешдастӣ; 2.фаровонӣ, бисёрӣ
FAЛАТ	хато, саҳв
FAЛЕВОЖ//FAЛЕВОЧ	мурғи чўчоро сайд кунанда; зоғи калон
FAМ	ғусса, андўҳ
FAМАНДЕШ	ғамнок, ғамгин
FAМАНДўЗ	пурғаму ғусса, пур аз андўҳ
FAМГИН	андўҳгин
FAМҒУCOP	ғамбарор; ғамхўр, мунис
FAМЗ	1. нозу карашма бо ишорати чашм; 2. суханчинӣ, ғаммосӣ
FAМЗА	имову ишора қардан бо абрўву мичгон
FAМЗАДА	ғамгин, андўҳгин
FAМЗИДО(Й)	ғамбаранда, хурсандибахш, фараҳафзо
FAММОЗ	1.ишорақунанда бо чашм, чашмақзан;

ҒАМОМ	2.суханчин
ҒАМОМОСО	абр, абри сафед
ҒАМПАРАСТ	абросо, монанди абр
ҒАМПАРВАР	он ки ба ғам хӯ гирифтааст, ғампарвар
ҒАМПАРДОЗ	ғамгин, ғампараст
ҒАМФАРЧОМ	ғамгусор, ғамхор
ҒАНГ I	он чизе, ки оқибаташ бо ғам тамом мешавад
ҒАНГ II	авози баланд
ҒАНГ III	хари нар
ҒАНИМ	тири чувоз; санги чувоз
ҒАНИМАТ	душман, рақиб, хасм
ҒАНИ	1.моли аз душман гирифташуда, ўлча;
ҒАНО	2.фоида, манфиат,суд
ҒАНЧ// ФУНЧ	бой, давлатманд
ҒАНЧА	боигарй, дорой, тавонгарй
ҒАРАЗ	карашмаву ноз, ҳаракати чашму абру раъной, нозу карашма
ҒАРВ	1. мақсад, мурод, 2.матлаб; қасд; қасди бад;
ҒАРИБ	3.хулоса
ҒАРИБОШНО	най; нае, ки аз он қалам месозанд
ҒАРИБИ	нодир, аҷиб; мусофир, одами бегона;
ҒАРИЗ	маҷ.хору зор, бекас
ҒАРИЗА	ғарибдўст, мусофирпарвар
ҒАРИҚ	дури аз ватан
ҒАРРА	бурдборй, сабру тоқат; дўстй, лутфу
ҒАРРО	меҳрубонй
ҒАРС	хислати модарзод, ирсй; табиат, сиришт
ҒАРФ	ғарқшуда, дар об фурўрафта
ҒАРЧА	фирефта, мағрур
ҒАСБ	1.аспи қашқа; 2.маҷ. нағз ва барҷаста
ҒАСС	дарахт шинондан; дарахти нав шинондашуда
ҒАССОЛ	паймона, зарфи паймона
ҒАФЛАТ	аблах, аҳмак, нодон
ҒАФЛАТПАРАСТ	ҳар чизи ба зўру зулм кашида гирифташуда
ҒАФУР	хароб, лоғар, камгўшт
ҒАФОР	мурдашўй, покшўй
ҒАШОК	беҳабарй, бепарвой; нодонй
ҒАЮР	ғофил, дар ғафлат монда
ҒЕВ	бахшоянда, авфкунанда
ҒИЁС	бисёр орияткунанда, авфкунанда (сифати худо)
ҒИЗО	бўи бади даҳон
ҒИЛМОН	1.бисёр рашкбаранда; 2. маҷ.боғайрат;
ҒИНО	садои баланд
	фарёдрасй; чизе, ки ба воситаи он аз сахтиё
	раҳой меёбанд
	хўрок, таом, хўрданй
	4. ғулом
	суруд, оҳанг

ФИРЕВ	1.гулғула, шўру гавфо, доду фарёд; 1.овози нола, фиғон
ФОБ	сухани беҳуда, ёва, сафсата
ФОЗА	гулгуна, сурхие, ки занон ба рўй мемоланд
ФОЗӢ I	физодиханда
ФОЗӢ II	чангкунанда аз номи дини ислом бо ғайри мусулмон
ФОИБ	нопайдо, аз назар дур
ФОИЛА	бадй, кина
ФОЛИЯ	таркиби сиёхранг ва хушбўйхо ; мушк, анбар
ФОЛИЯБЎЙ	ғолияранг, сиёхранг, хушбўй
ФОЛИЯГУН	ғолияранг, сиёхранг
ФОЛИЯЗУЛФ	он ки зулфаш сиёху хушбўй аст
ФОЛИЯМУӢ	он ки муӢи сиёхи хушбўй дорад
ФОЛИЯФОМ	ғолияранг, сиёхранг
FORAT	тороч, яғмо
FORATGAR	торочгар, яғмогар
FOCIB	ба зулму ситам ситонанда; ғирандаи мулки дигаре ба зўрй
ФОФИЛ	беҳабар, бепарво, нодон
ФОФИЛӢ	ғафлаг, бепарвой, нодонй
FOЯT	1.ниҳоят, интиҳо, охир, поён; 2.андоза, ҳад
ГУБОР	1.гард, чанг; 2..маҷ.асари ғаму ғусса
ГУЛ I	дев
ГУЛ II	занцире, ки зиндонийенро мебанданд
ГУЛГУЛ	садо, овоз; чаҳ-чаҳи мурғон, овози булбул
ГУЛУВ	1.аз ҳад гузаштан; 2.маҷ.муболиға; 3. саркашй; 4. ҳучуми якбораи ҳама
ГУРБАТ	1.ғарибй, мусофирй; 2. маҷ.вафот қардан
ГУРМ I	ғўспанди кўҳй
ГУРМ II	зарар, зиён
ГУРРА I	ғурриш, ғирсв, наъра
ГУРРА II	сафедии пешонаи асп, қашқа; 2. аввали моҳ ва аввали рўз; 3. беҳтарини чизе
ГУРРАНДА	ғурришкунанда
ГУРРИДАН	ғурриш қардан, наъра кашидан
ГУРУБ	ғурӯ рафтани офтоб
ГУРУР	фирефтан; такаббур, ҳавобаландй
ГУРФА	болохона, дарича
ГУСЛ	шустушўйи бадан, оббозй
ГУССА	ғам, андўҳ
ГУФРОН	бахшиши гуноҳ, авфи чурм
ГУШТ	бараҳна, модарзод
ҒЎҚ//ҒУҚ	қурбоққа

Д

Д	ҳарфи шашуми алифбоип забони тоҷикй
ДАББА I	зарфи чармй ё филизй барои чизҳои обакй

ДАББА II	1. касе, ки дар зери нофи ӯ бод фуромада бошад; 2. моли аз ҷихати нобобӣ ба фурушнарафта; моле ки харидор вайро бо айбе ба фурушгор баргардонда бошад
ДАББАДУЛЧА	асбоби нодаркори рӯзгор
ДАББОҒИ	чармгарӣ
ДАББУС/ДАБУС	гурзи оҳанӣ; номи қалъаи Зиёуддин, ки дар миё- наи Каттаркӯрғон ва Кармина мавҷуд аст
ДАББОҒ	ошдиҳандаи пӯст
ДАБДАБА	овози баланд; овози табл ва нақора; овоза; тантана
ДАБИҚӢ	як навъ матои абрешимии нафис, ки ба Дабиқ ном шаҳри Миср нисбат медиҳанд
ДАБИР	1. мирзо, муршӣ; котиб, иншонавис; 2. муаллим; 3. мусоҳиб, ҳисобчӣ
ДАБИРИСТОН	мактаб; мирзохона
ДАБИРИ	мирзогӣ, котибӣ
ДАВАРОН	гардиш, даврзанӣ. чархзанӣ, гирдгардӣ
ДАВЛАТ	1. мол, сарват, бойгарӣ; мамлакат; ҳукумат, салтанат; 2. ғалаба, зафар; 3. маҷ. бахту саодат, иқбол; хушбахтӣ
ДАВЛАТХОНА	арк, боргоҳ, қаср, сарой
ДАВЛАТХУДОӢ	сохибдавлатӣ, давлатмандӣ, тавонгарӣ
ДАВО	1. дору, дармон; 2. маҷ. илоҷ, чора
ДАВОБ	1. ҷамъи добба. ҷунбандағони рӯи замин; 2. ҳайвоноти чорпои саворӣ ва боркаш
ДАВОБДОР	саис, асббон
ДАВОӢ I	мансуб ба даво
ДАВОӢ II	хоҳишҳо; сабабҳо
ДАВОТ	сиёҳидон
ДАВОЧ	1. болопӯш, рӯйчо; кӯрпа, бистар; 2. қабо, ҷомаи васеъ.
ДАВР	1. гардиш, чархзанӣ; мавсим, фасл; вақт, замон; 2. маҷ. вақти ҳукмронӣ, аҳди салтанат
ДАВРА	гирда, доира; маҷлиси дӯстон
ДАВРОН	замони ҳукмронии касе ӯ давлате; маҷ бахт, толеъ
ДАҒАЛ	макр хила; маккор, хилагар; ҷизи дурушт
ДАҒО	макр, хила; носара, дурушт
ДАД	ҳайвони дарранда
ДАӢ	1. моҳи даҳуми соли шамсӣ, ки ба 23-декабр-21 январ рост меояд, 2. маҷ. зимистон
ДАӢЛАМ	1. номи шаҳре дар Эрон; 2. гулом, банда; хизматгор
ДАӢР	1. ибодатхона ва хонаҳои насронӣён ё оташ- парастон; 2. маҷ. майхона, харобот
ДАӢРОНӢ	муқими даӢр, аҳли даӢр
ДАӢН	қарзе, ки вақти адои он муайян карда шуда бошад; ҳар вазифае, ки адои вай лозим бошад
ДАӢХИМ	тоҷ, кулоҳ
ДАӢЧУР	торикӣ, сиёҳӣ; шаби торик

ДАКИҚ	борик, нозук
ДАҚИҚНАЗАР	борикбин, нозукбин
ДАЛВ	1. зарфест, ки бо вай аз чоҳ об мекашанд; 2. номи моҳи шамсист ки аз 21 январ то 20 феврал аст
ДАЛҚ	либоси пашминаи дарвешон; маҷ. либоси кухна, жанда
ДАЛЛА I	миёнаравикунанда дар корҳои ношоиста
ДАЛЛА II	гурбаи саҳрой
ДАЛЛОЛ	миёнаравикунанда дар хариду фурӯш
ДАЛОЛАТ	раҳнамоӣ, роҳ нишон додан; нишона, аломат
ДАЛЛОК	ходимчӣ; сартарош
ДАМ I	1. нафас; бод, насим; фурсати андак, лаҳза; вақт, ҳангом, замон; 2. чуръа, қулт; 3. овоз, садо; бонг, гулгула; 4. фиреб, найранг, афсун, 5. канор, ё паҳлуи чизе; бӯй
ДАМ II	қисми тези ҳар асбоби бурранда
ДАМАН	домани кӯҳ
ДАМДАМА I	1. фиреб, макр, ҳила; 2. овоза шӯҳрат; 3. печу тоб
ДАМДАМА II	хашм, қаҳр; изтироб, воҳима, ларза
ДАМСОЗ	ҳамсӯҳбат, мӯнис, ҳамдам; мувофиқ, мусоид; ҳамовоз
ДАНГ	1. беҳабар, беҳуш; 2. ҳайрон; 3. аҳмак, аблаҳ; танбал
ДАНД	1. аблаҳ, аҳмак, нодон; 2. дузд, бедиёнат
ДАНДОНА	сихмола; кунгура
ДАНИ	нокас, фурӯмоя, паст, сифла
ДАР I	пешоянд, ки ба дарун ишора мекунад
ДАР II	асоси замони ҳозира аз даридан
ДАР III	табақаи тахтагин ё оҳанин барои пӯшонидани даромади хона, дӯкон ва ғайра
ДАРАК	1. жарф; 2. хабар, нишона, асар
ДАРАНГ//ДИРАНГ	1. ист, тавакқуф; 2. таърих; 3. сустӣ; беҳаракатӣ
ДАРАҶА	1. поя, зина; мартаба, мансаб; қарат, бор; 2. ҳар яке аз 360 ҳиссаи доира; 3. ҳар як аз тақсимоти як олат, мисли термометр
ДАРВЕШ	бенаво, қашшоқ, фақир, гадо; қаландар, зоҳиди гӯшанишин
ДАРГИРИФТАН	1. афрӯхтан, ба сӯзиш сар кардан; гирифтан, ҳосил кардан, маҷ. сӯзондан, азоб додан; таъсир кардан; оташин шудан, қаҳр кардан, мувофиқат доштан; сар кардан
ДАРГОҲ/ДАРГАҲ	дамғаҳи дар остонаи дар, боргоҳ дарбор, ҳавлӣ, хона, хоандон
ДАРҶАМ I	навое аз мусиқӣ, ки гӯё дилкушо будааст
ДАРҶАМ II	номи рудест, ки аз дарёи Зарафшон бароварда шудааст ва қисми калони шаҳри

	Самарқанд ва ноҳияҳои атроф ба воситаи он бо об таъмин мешавад
ДАРД	беморӣ, касалиӣ, маҷ. азоби руҳӣ; ғаму ғусса
ДАРЕВОС	чорчӯбаи дар (болодарӣ)
ДАРЕҒ/ДИРЕҒ	хайф, афсӯс, пушаймонӣ; калимаи нидо, хайфо! Дареғо
ДАРЕЎБУР	киноя аз аспӣ пурзӯри тездав
ДАРЕЎДИЛ	киноя аз ҷавонмард, олиҳиммат, саҳӣ
ДАРЕЎФТАН	ёфттан, ба даст даровардан; дарк кардан, фаҳмидан; ғанимат доништан, ғанимат шумурдан, мадад кардан, ёрмандӣ расондан
ДАРЕЎНАВАРД	киштибон
ДАРЗ	чоки дӯхташудаи либос, ҷои пайванди ду чиз; чок, шикоф, роғ, сӯроҳ
ДАРЗАН	сӯзан
ДАРЗАМОН	дарҳол, фавран, зуд
ДАРЗӢ	дӯзанда, ҷомадӯз, хайёт
ДАРИ	номи забони форсию тоҷикии адабӣ, ки баъд аз забони паҳлавӣ аз асрҳои VIII- IX сар карда, дар вилоятҳои Бухоро, Самарқанд, Хуросон ва Балх нашъунамо ёфт ва дар давраҳои баъд ба дигар сарзаминҳо паҳн шуда асос ва намунаи забони адабии форсӣ-тоҷикӣ гардид
ДАРК	дарёфттан, сарфаҳм рафттан
ДАРҚ//ДАРҚА	зирех, ҷавшан, сипари чармин
ДАРНАВАРДИДАН	тай кардан паси сар кардан
ДАРОМАДАН	1. дохил шудан, ворид шудан, расидан, сар шудан (оид ба рӯзу шаб, фасли сол) 2. берун шудан, баромадан 3. маҷ. зоҳир шудан; 4. афтидан ғалитидан
ДАРРОК	даркунанда, зудфаҳм
ДАРСНОМА	маводи дарсӣ, лексия
ДАРУН	дохил қисми дохили чизе мук. берун маҷ. ботин, замир, дил
ДАРУНМОЯ	мазмуни аслиӣ, ҷавҳар, моҳият
ДАРХОСТ	талаб, тақозо, хоҳиш; пурсучӯ
ДАРХУРД	лоиқ; муносиб, сазовор
ДАРХУРДАН	лоиқ ва муносиб будан
ДАРҲАМ	печида, печутоб хӯрда, маҷ. чигил; мушқил, душвор, якҷоя, бо ҳам омехта, пай дар ҳам
ДАРӢОЗА	гадой, садақаталабӣ
ДАСИСА	макру ҳилаи пинҳонӣ, душмани пинҳонӣ
ДАСТ	1. яке аз аъзои одамӣ; 2. маҷ. бартарӣ, забардастӣ; 3. мансаб, бор, мартаба, қарат, дафъа, навбат (дар қиморбозӣ) 4. маҷ. қобил, тавр, ҳел маҷ. ҳолу аҳвол; 5. нумератив, маҷмӯи чизҳои якҷинса

ДАСТБУРД	1.ғалаба, фатҳу нусрат; муваффақият; 2.чустӣ ва чолоқӣ; корнамой; 3.ғорат, тороч, ғанимат, моли ба даст даровардашуда (дар чанг)
ДАСТГИР I	мададгор, ёридиҳанда, ёвар; ёрӣ, мадад
ДАСТГИР II	ба даст афтода, асир
ДАСТГИР III	чизест, ки аз латта дӯхта шуда барои гирумони дег, чойчӯш ва ғ. ба кор бурда мешавад, дастгирак
ДАСТГОҲ	аппарат, асбоб, олот; ҳайати иҷроқунандаи корҳои идоравии мақомот ё муассисаи давлатӣ
ДАСТКОЛА	олатест, оҳанини саркач, ки бо вай шохҳои тоқ ва дарахтро бурранд, тоқбур,
ДАСТМОЛ	порчаест, ки бо вай деғу табақро шуста пок кунанд
ДАСТМОЯ	сармои савдо ва тиҷорат
ДАСТОН	мақр, фиреб, тазвир; ҳила; нағма, лаҳн; наво, афсона
ДАСТОР	аммома, салла; дастархон
ДАСТОХИР	дар навбати охир, охири охирон, қисса; лақаби Зол – падари Рустам
ДАСТРАНЧ	касбу кор, ҳунар, меҳнат
ДАСТУР	вазир; маҷ. роҳнамо; тарз, тариқ; руҳсат, иҷозат
ДАСТЧАМЪЙ	яқҷоя, коллективона, муштарак
ДАФ	асбоби мусиқӣ, доира
ДАФИНА	ганҷ, боигарӣ
ДАФТАР	идора, маркази идорақунандаи ягон соҳаи кор; утоқи кор, маҳалли кор
ДАХМА	мақбара, гӯрхона
ДАХДИЛ//ДАХДИЛА	мунофиқ, дурӯя; киноя аз далер, шучоъ
ДАҲР	замон, давр; дунё ҷаҳон; рӯзгор, толеъ
ДАЧАЛ	фиреб, мақр
ДАҶЛА	дарёи маъруф дар Ироқ
ДАҶҶОЛ	фиребгар, дурӯғгуй
ДАШНА	корди нӯгтез, ханҷар
ДЕБО	порчаи абрешими қимматбаҳо, ҳарир
ДЕБОЧА	либоси рӯи шоҳона; маҷ.сарсухан, муқаддима; аввал, ибтидои ҳар чиз
ДЕВА	қирм, қирми пиллаи абрешим
ДЕВОН	маҳкама, идораи давлатӣ; маҷ.кӯшк, қаср; дафтари ҳисобот, маҷмуаи ашъор
ДЕРАНД	дарозмуддат, бардавом; даҳр, дунё, замон
ДЕПОРТАТСИЯ	зӯран аз як мамлакат ба мамлақати дигар рондани афрод, муҳожирати иҷборӣ
ДИДА	1.чашм; 2.маҷ. ҳар чизе, ки ба чашм монанд аст
ДИЖ//ДИЗ	қалъа, ҳисор, қӯрғон
ДИЖАМ	андӯҳгин; маҷ. парешон, ошуфта; тира, пажмурда
ДИЛ	1.қалб; 2.маҷ.дарун; ботин; 3.фикр, андеша,

	4. ёр, маҳбуба, 5. майл, хоҳиш; далерй, шуҷоат; миёнаи ҳар чиз
ДИЛАФГОР	дилозурда, маҳзун
ДИЛАФРӢЗ	дилкушо; маҷ. маҳбуба
ДИЛОВАР	далер, шуҷоъ
ДИЛПАЗИР	дилхоҳ, форам
ДИЛРАБО	дилкаш, дилбар, зебо; маҷ. маҳбуба
ДИЛРЕШ	хастадил дилафгор; маҷ. ошиқ
ДИЛСАРД	дилхунук, бепарво
ДИЛСИТОН	дилбар, дилрабо
ДИЛХАРОШ	ҷонкоҳ, ҷонгудоз, пурсӢз
ДИМНА I	боқимондаи осори қадима, харобаҳои биноҳои қадим
ДИМНА II	номи қаҳрамони китоби "Калила ва Димна"; шағол, рӯбоҳ
ДИМОФ	1. мағзи сар; ҳиссаи бӯй; 2. бинй; маҷ. кайфият, хоҳиш, май
ДИМОР//ДАМОР	ҳалок, несту нобуд; дуд
ДИН	1. мазҳаб, кеш; 2. тарик; оин
ДИРАМ//ДИРҲАМ	танга, пули нуқра
ДИРҲАВШ I	бигиз
ДИРҲАВШ II	дурахш, дурахшандағй
ДИРҲАВШ III	байрақ, алам, ливо
ДИФОЪ	ҳимоя, мудофия
ДОВАР	1. касе, ки одилона ҳукм мекунад, соҳиби адлу дод; 2. ҳоким, ҳукмрон; 3. маҷ. худо
ДОВТАЛАБ	дохилшавнада, абитурент
ДОД I	бахшиш, инъом; адл, инсоф; ростй, ҳақиқат
ДОД II	фигон, нола, калимаи нидо, фарёд!
ДОДВАР	одил, адолатпеша
ДОДГАР	одил, адолатпеша, маҷ. яке аз сифатҳои худо
ДОДГУСТАР	адлия, расидан ба арздод
ДОДОР	адолатпеша, одил; маҷ. худо
ДОДСИТОН	прокурор
ДОДХОҶ	адолатталаб; суд
ДОЙ	дуоғуй; касе, ки дигареро ба оини худ даъват мекунад, толиб, даъвогар
ДОМ I	тузоқ; қапқон; банд; тӯри моҳигирй
ДОМ II	ҷонвари ваҳшии ғайри дарранда мисли оху, бузи кӯҳй
ДОНГ	аз шаш ҳисса як ҳисса, шашяки ҳар як чиз, воҳиди вазн дар давраҳои пешин
ДОНИШ	маърифат илм, фарҳанг; ақл, хирад
ДОР I	1. дарахт, танаи дарахт, болор; 2. доре, ки бандиёнро меовезанд; 3. иншооти маҳсус, ки дорбозон бар болои он бозй мекунанд
ДОР II	1. хона, ҳавлй; 2. ҷой, манзил
ДОРБУЙ	ҷӯби уд, ки бӯйи хуш дорад

ДОСТОН	1. қисса, ҳикоят, афсона; 2. воқеа, мочаро; 3. маҷ. овоза, шўҳрат; лақаби Рустам
ДОРУССАЛОМ	чаннат, биҳишт; лақаби шаҳри Бағдод
ДОҲЙ	зирак, хушёр; доно; пешво
ДОШТАН	1. молик будан, доро будан; 2. нигоҳ доштан, риоя кардан; 3. парвариш кардан, тасарруф кардан; 4. идора кардан; водор кардан; 5. ҳисоб кардан, шумурдан; 6. феъли ёридиҳанда
ДУГОҲ	яке аз шуъбаҳои шашмақом
ДУДА I	хонадон, хешу табор
ДУДА II	дуде, ки аз сўхтани чароғ ва г. ба вучуд меояд
ДУДА III	кирме, ки дар даруни меъдаи одамай ва ҳайвонот пайдо мешавад
ДУДМОН	1. хонавода, хонадон, оила, хешу табор; 2. қабила
ДУЛДУЛ	хачир ва маркаби тезрав
ДУН	паст, дер, поин; одамони паст, разил
ДУНЁ	1. ҷаҳон, гетӣ; 2. маҷ. пулу давлат, сарват
ДУНҲИММАТ	пастҳиммат, хасис
ДУР I	1. муқобили наздик; 2. чуқур, амиқ; 3. номумкин
ДУР (Р) II	1. марворид; 2. киноя аз ашк; 3. маҳбуба; 4. маҷ. дандони маъшуқа
ДУРАХШ	дурахшонӣ; фуруғ, равшанӣ, барқ, ҷақмоқ оташак
ДУРАХШОН	тобон, равшан
ДУРДА	таҳнишини чизҳои моеъ; шароби нософ, тира
ДУРДОНА	1. дурри якто; 2. азиз, нури дида
ДУРУД I	зироаткорӣ
ДУРУД II	1. дуо, ибодат; 2. лутфу марҳамат; таҳсин, сано; 3. салом гуфтан
ДУРУШТ	1. дағал; сахт; ноҳамвор; 2. маҷ. сахтгир, бераҳм
ДУРЧ	сандуқчаи ҷавохирот; ҳуққа
ДУХУЛ	табл. нақора
ДЎЛ I	ниг. далв; 1. зарфи чармии обкашӣ аз чоҳ; сатил; 2. номи бурчи ёздаҳуми фалак буда, аз ин бурч гузаштани офтоб мутобиқи моҳи январ аст
ДЎЛ II	маккор, ҳилагар; шатто, беҳаё
ДЎЛОБ	1. чарх ё фарғараест, ки бо вай аз чоҳ об кашанд; 2. одаме, ки корҳои ӯ бесару бум ва бертартиб бошад
ДЎСТ	1. рафиқи шафиқ, меҳрубон ё ошно; 2. маҳбуба, маъшуқа; ошиқ
ДЎШ I	китф, шона
ДЎШ II	шаби гузашта, дишаб
ДЎШОБ	шираи хоми ангур, хурмо ва монанди инҳо
ДЎҲОН	равған

Ё I	харфи ҳаштуми алифбои забони тоҷикӣ
Ё II	пайвандаки ҷудой
Ё БИС	нидо, эй! ҳой!
Ё БИР	хушк
Ё БУ	замине, ки подшоҳ ба тариқи инъом ба касе
Ё ВА	бахшидааст
Ё ВАНД	аспи боркаш
Ё ВАГУЙ	1.нопадидшуда, гумшуда; 2.маҷ.гумроҳ; бехуда, ҳарза
Ё ВАР	подшоҳ
Ё ЁИ	ҳарзагӯй, бехудагӯй
Ё Д	1.ёридиҳанда, мададгор; 2.мувофик, ҳамкор
Ё ДБУД	1.исён карда; 2.саркаш, исёнгар
Ё ДГОР	хотир, хотира, ҳофиза, ба хотир овардан, ба
Ё ДДОШТ	хотир нигоҳ доштан
Ё ЗИДАН	чизе, ки ба тариқи ёдгорӣ ба кассе медиҳанд;
Ё ҚУТ	ёдгорӣ, ёдоварӣ
Ё ҚУТЛАБ	ёддошт, хотира, асар
Ё Л	чизе, ки барои хотира менависанд, хотира, ёдбуд
Ё Р	1.дароз кашидан ба сӯи чизе.2. маҷ. майл кардан,
Ё РА I	болидан; нумув кардан
Ё РА II	1.санги қимматбаҳо; 2. киноя аз ашки хунин ва ғ.
Ё САМАН//Ё САМИН	сурхлаб
Ё САМИНБЎ	1.гардан, мӯи гардани аспу хар; 2.китф; маҷ. бозу
Ё САМИНРЎ	1.дӯст, рафиқ; ҳамкор, шарик; маҳбуб, маъшук;
Ё СИН	2.маҳбуба, маъшуқа; 3.чуфт; зан; 4. монанд, ҳамто
	дастбанд, дастпона
	кудрат, тавоноӣ
	Ё САМАН//Ё САМИН буттаҳое, ки гулҳои сафеду зарди хушбӯӣ
	дорад
	хушрӯй
	хушрӯ, зебо
	сурате аз қуръон

Ж

Ж	харфи нӯҳуми алифбои забони тоҷикӣ
ЖАҒАНД	овози воҳиманоки ҷонварони ваҳшӣ
ЖАНД I	номи китоби зардушт
ЖАНД II	шакли кӯтоҳшудаи жанда
ЖАНДА	1.кӯҳна, порашуда; 2.пир, фарсуда; 3.ганда, бад
ЖАНДАПИЛ	1.фили калон ва ҳайбатнок; 2.маҷ.пахлавон
ЖАНДАПЎШ	куҳнапӯш
ЖАРФ	1. чуқур, бепоён; 2.маҷ. бодикқат, дақиқона;
ЖАРФАНДЕШ	3.мушқил, нозук, борик.
ЖОЖ I	дурандеш, нозукбин
ЖОЖ II	ғиёҳи сафеди бемаза, ки шутур онро ҳарчанд
	хояд ҳам фуру бурда наметавонад
	суханҳои бехуда, ҳарза, ёва

ЖОЖТАБЪ	беҳудагӯй, ёвагӯй, бадтинат
ЖОЛА	1. қатраҳои борон, ки аз асари сардии ҳаво ба яхча мубаддал мегардад, дӯл, тагарк, 2. жола; шабнам, 3. маҷ. ашк, оби дида
ЖЎБИН/ЖЎПИН	найзаи хурди душоҳадор
ЖЎЛИДАН	пароканда шудан, дарҳам печидан; маҷ. парешон гардидан

З

З	ҳарфи даҳуми алифбои забони тоҷикӣ
ЗАБАР	1. боло, рӯй, бар; 2. фатҳа, дар алифбои арабии тоҷикӣ садоноки «а»-ро ифода мекунад
ЗАБАРҶАД	санги қимматбаҳои сабзи ба зардӣ моил
ЗАБЕҶ	гулӯбурида, қурбоншуда, қурбонӣ
ЗАБОБ	мавиз
ЗАБОН	1. порчаи гӯшти мутаҳаррик дар даҳон; 2. воситаи ифодаи фикр; 3. нӯги чизе; 4. луғатҳое, ки ҳар қавм ва миллат бо онҳо муддаои худро мефаҳмонад (забони тоҷикӣ; забони ўзбекӣ)
ЗАБОНА	1. шўълаи оташ; 2. милаи тарозу, ки агар рост шавад, баробарии ҳар ду палларо нишон медиҳад
ЗАБОНГИР	1. хурдагир, айбҷӯ; 2. маҷ. ҷосус
ЗАБТ	1. худдорӣ, бардошт, тоқат; 2. доништан, дарк кардан; 3. идора кардан; 4. ба даст даровардан; истило
ЗАБУН	нотавон, заиф; дармонда, бечора, хоруздор; мағлуб
ЗАБҶ	сар буридани ҳайвонот; қурбонӣ кардан
ЗАВ	1. чашидан, кайф, лаззат, маза; хурсандии беҳад; 2. орзу ҳавас, хоҳиш, майл, 3. маҷ. истеъдод, маҳорат
ЗАВОЛ	1. охир, поён; чудой, фурӯ рафтан; 2. нуқсон, зарар, зиён; офат; 3. баргаштан аз ҳоле ба тарафи пасти он
ЗАВЛОНА	оҳанест, ки дар замони амир ба гардани бандиён мезаданд
ЗАВОЛА	лўндаи хамир ба андозаи як дона нон
ЗАВОР/ЗАВОРА	1. парастор, ғамхор; зиндонбон; 2. номи бародари Рустами Зол
ЗАВРАҚ	киштии хурд, қайиқ
ЗАВЪ	рӯшноӣ, партав, нур, дурахш
ЗАҶОРА	нони ҷуворӣ ё арзан
ЗАДАН	1. кўфтан, чизеро ба чизе саҳт расондан; 2. буридан, қатъ кардан; 3. газидан, неш халондан; 4. нўшидан, хўрдан, ошомидан; 5. вохўрдан, дучор шудан; 6. густурдан; паҳн кардан; 7. расондан

чизеро ба чизе, молидан; 8.тулӯ кардан,
баромадан; 9.навохтан, сурудан; 10.ниҳодан,
гузоштан; 11.феъли ёридиҳанда дар феълҳои
таркибии номӣ

ЗАИФ	суст, камқувват, очиз, нотавон
ЗАЙН	зинат, ороиш; маҷ.хубӣ, нақўй
ЗАЙТУН	дарахти ҳамешасабзе, ки дар баъзе кишварҳои гарм мерӯяд; меваи дарахти зайтун, ки аз он равған мекашанд
ЗАЙФ	меҳмон, мусофир
ЗАКӢ	хушёр, зирак; покиза
ЗАКОВАТ	поқӣ, покизагӣ, сафо
ЗАҚУМ	1. як навъ дарахтест талхшира; 2. заҳре, ки аз дарахти зақум гиранд; 3.ҳолати ногувори инсон безътибор, ночиз; фармонбардор; хор, ҳақир
ЗАЛИЛ	шутурмурғ
ЗАЛИМ I	ситамдида, мазлум
ЗАЛИМ II	торик, торикӣ
ЗАЛОМ	сабад, сабади ҳасирӣ; халтаи чармини гадоён
ЗАМБИЛ	номи чоҳ ва чашмаест дар Макка дар назди хонаи Каъба
ЗАМЗАМ	маломат, сарзаниш; бадгӯй
ЗАМ//ЗАММ I	1.илова кардан; 2.аломати замма, ҳарфи «у»-ро ифода мекунад
ЗАМ//ЗАММ II	зишт, бад
ЗАМИМ	илова, чизе, ки ба боли чизе зам мешавад
ЗАМИМА	хок; кишвар, мамлакат
ЗАМИН I	барҷомонда; ночунбон
ЗАМИН II	гарав, қавл, зомин
ЗАМИН III	дил, қалби инсон
ЗАМИР I	ҷонишин
ЗАМИР II	1.вақт ҳангом, давр, мӯҳлат, фурсат; 2. тақдир, сарнавишт
ЗАМОН I	1.ҳаёт, умр; 2.маҷ.марг, аҷал
ЗАМОН II	замонат, кафолат, кафилӣ
ЗАМОН III	най, най навохтан
ЗАМР	хунукии саҳт
ЗАМҲАРИР	чинси муқобили мард
ЗАН I	гумон, пиндошт
ЗАНН II	дум, думб
ЗАНАБ	манаҳ, зери манаҳ
ЗАНАХ//ЗАНАХДОН	гарди зангоре, ки дар рӯи металлҳо ба вучуд омада онро меҳӯрад
ЗАНГ I	зангӯла, ҷарас
ЗАНГ II	одамони сиёҳмӯй, сиёҳпӯст
ЗАНГ III	шуои офтоб ё моҳ
ЗАНГ IV	номи китоби тафсири «Авесто» ба забони пахлавӣ
ЗАНД I	

ЗАНД II	бузург, азим
ЗАНДИҚ	пайрави дини Зардуштиён «Занд»
ЗАР I	фулузи зардранги гаронбаҳо; тилло
ЗАР II	пирамард ё пиразан
ЗРАНДУД	зарҳал кардашуда, зар давондашуда
ЗАРАР	зиён, нуқсон, носозгорӣ
ЗАРБ	задан, зарба; тирпарронӣ; 2. амали арифметикӣ, 3. сикка задан; 4. навоҳтан
ЗАРИФ	1. хуштабъ, тезфаҳм, зирак; 2. латиф, маҳин, нозук
ЗАРҚ	дурӯяғӣ, риё, макр, фиреб, ҳила
ЗАРОФАТ	1. зиракӣ, тезфаҳмӣ, чобуки, ҳозирчавобӣ; 2. ҳазл, базла, латифа
ЗАРРА I	хурдтарин ҳиссаи чизе, ҳамчун атом
ЗАРРА II	палонҷ, кундош
ЗАРФ I	чизе, ки дар вай чизеро нигоҳ доранд: табақ, шиша, сатил
ЗАРФ II	ҳиссаи тағирнашавандаи нутқ, ки аломати амал ва ё аломати дигареро нишон медиҳад
ЗАРЪ	киштан; кишт
ЗАҲАБ	тилло, зар
ЗАҲИР I	ранҷ, азоб, озурда, нохушӣ
ЗАҲИР II	ёридиҳанда, пуштибон, ҳамкор;
ЗАҲОБ I	рафтан; гаштан, сайру гашт
ЗАҲОБ II	чашма, чашмаи об
ЗАҲҲОК I	хандон, бисёр хандон
ЗАҲҲОК II	номи подшоҳи золим дар «Шоҳнома»и Фирдавсӣ
ЗАҲР I	доруи кушанда
ЗАҲР II	гул, шукуфа
ЗАҲРА	1. моеи сабзтоби талх, ки дар чигар пайдо мешавад; 2. маҷ. далерӣ
ЗАЧР	манъ кардан; зулм, ситам, азоб, ҷавр
ЗАЧҚОРЧ	оинасоз, шишагар; оинафурӯш, шишафурӯш
ЗАЪФ	сустӣ, нотавонӣ, беқуватӣ
ЗАЪФАРОН	ғиёҳе, ки гулҳои зарди хушбӯӣ дорад ва ба хӯрок барои таъму рангу бӯӣ ба кор бурда мешавад, заъфар
ЗЕБ	ороиш, зийнат; ҳусн, хушрӯӣ, соҳибҷамолӣ
ЗЕВАР	ороиш, зийнат
ЗЕР I	1. тағ, поён; 2. касра (и) дар алифбои арабии тоҷикӣ
ЗЕР II	садои маҳин, садои нозук; пардае аз мусиқӣ
ЗЕРБИНО	тахдод, бунёд, асос
ЗЕХ I	1. ресмони камон, торе, ки ба камон кашида мешавад; 2. ҳошия, канора, ороиши гиребон зоидан
ЗЕХ II	
ЗЕХ III	калимаи нидо аҳсан! офарин!
ЗЕХН	фаҳм, хуш, идрок, зудфаҳмӣ

ЗИ	шакли шеърии пешоянди аз
ЗИФ	зиғол, қадах, чом, пиёлаи калон; коса
ЗИГОЛ	қадах, чом, қадаҳи калон; коса
ЗИЁ	нур, рӯшноӣ
ЗИЁН	зарар, осеб
ЗИҚР	1. ёд қардан, ба забон овардан; 2. дар бораи чизе ё касе гуфтан ё навиштан; 3. маҷ. овоза, шӯҳрат; 4. рӯйхати чизе; 5. дуо, ки дар он номи худо тақрор меҳонанд, вирд
ЗИҚ	танғӣ, дилтанғӣ
ЗИЛҚАЪДА/ЗУЛҚАЪДА	моҳи ёздаҳуми соли қамарии ҳиҷрӣ
ЗИЛЛАТ	хорӣ, забунӣ, беиззатӣ
ЗИЛЪ	1. қабурға, устухони паҳлӯ; 2. ҷо, макон, кишвар
ЗИМОМ	инон, лаҷом
ЗИНДАЁД	шодравон, марҳум
ЗИНДИҚ	бедин, беҳудо
ЗИНҲОР	1. амон, паноҳ, аҳд, паймон; 2. ҳаргиз; калимаи ниҳо паноҳ! амон!
ЗИРЕҲ	либоси оҳанини ҷанговарон
ЗИРОЪ	газ, ченакест, аз оринҷ то нӯғи ангушти миёна (тахминан 48 см); андоза қардан, чен қардан
ЗИРӢҲ	он кӣ рӯҳ дорад, ҷондор, зинда
ЗИФОФ	тӯӣ, тӯӣи никоҳ
ЗИҲӢ	калимаи ниҳо, аҳсан! борақалло! офарин! марҳабо!
ЗИҲОМ I	заҳмат додан; заҳмат, ташвиш
ЗИҲОМ	анбӯҳӣ, издиҳон, тӯдаи мардум
ЗИШТ	бад, қабех, бадафт
ЗОБИТ	1. идоратқунанда, ҳоким; 2. марди хушёру тавоно; 3. офитсер
ЗОБИТА	қонун, қоида, дастур, низомнома
ЗОВИЯ	1. кунҷ, гӯша, канор; 2. маҷ. хучраи зоҳид
ЗОД I	шакли кӯтоҳшудаи озод
ЗОД II	зода, фарзанд
ЗОД III	тӯша, хӯрок
ЗОДНОМА	шаҳодатнома дар бораи таваллуд, паспорт
ЗОЕЪ	талаф, нобуд, барбод, бесамар, бефоида, бенигаҳбон, беназорат
ЗОИД	зиёдшаванда, зиёд, бисёр
ЗОИҚА	маза, таъм, завқ
ЗОИЛ	нобуд, маҳв; нопадид
ЗОЛ	пир, мӯсафед; номи падари Рустам
ЗОР I	1. гиря, нола, фиғон, оҳ, фарёд; нолон, гирён; хор; 2. бадбахт, заиф, нотавон
ЗОР II	1. зарардиҳанда, зиёновар, зараррасон; 2. зор пасванд, бисёр будани ягон чизро ифода мекунад
ЗОҲИД	гӯшанишин, парҳезгар, порсо

ЗОҲИР	1.тобон, дурахшон; ошкор, падидор, равшан, аён; 2.шакл, ҳолати берунӣ
ЗУБДА//ЗУБДАТ	саршир, қаймоқ; хулосаи ҳар чиз
ЗУЛ(Л)	хорӣ, мазаллат
ЗУЛОЛ	ҳар мояи соф
ЗУЛФ	ҳалқаи мӯй, гесӯ
ЗУЛФИҚОР//ЗУЛФАҚОР	номи шамшери Алӣ, ки мувофиқи риоят, пайғамбар ба ӯ бахшида будааст
ЗУЛХУМОР	1.лақаби як паҳлавони араб, ки ба дасти Алӣ кушта шуда буд; 2.киноя аз одами боқуввати бадкор
ЗУМРА	гурӯҳи мардум, тӯда
ЗУМУРАД	санги қимматбаҳои сабзранг
ЗУЧНОР	риштае, ки дарвешон ба миён мебастанд; ришта
ЗУҒУНУН	соҳиби фанҳо, соҳиби илм
ЗУҲД	парҳезгорӣ, порсой, тарки дунё
ЗУҶО	чоштгоҳ, киноя аз офтоб
ЗУҲРА	сайёраи ноҳид; киноя аз зан ё духтари зебо

И

И	ҳарфи ёздаҳуми алифбои забони тоҷикӣ
ИБДОЪ	эҷод кардан; ба вучуд овардан
ИБИЛ	шутур, шутурон
ИБЛИС	шайтон, аҳриман
ИБЛОҒИЯ	мурочиатнома, даъватнома
ИБН	писар
ИБО	худдорӣ крадан аз коре
ИБОД	ҷ. абд; маҷ. бандагон, одамон
ИБОДАТ	парстиши худо, иҷрои фарзҳои динӣ
ИБОРА	баён, ифода, сухан, калом, тарзи ҷумлабандӣ
ИБРАТ	натиҷа ва сабақе, ки одамон аз мушоҳида ва мулоҳизаи аҳволи дигарон мегиранд; панд намуна
ИБРИҚ	кӯзача, зарфи майнӯшӣ
ИБРИ	яхудӣ; забони яҳудӣ
ИБРО	аз гуноҳ пок кардан, сафед қадан гунаҳкорро; аз беморӣ халос кардан, адо кардан, бахшидани қарз
ИБРОЗ	ошкор кардан, зоҳир кардан
ИБРОМ	исрор, истодагарӣ
ИБТИЁЪ	харидуфуруш, харидан, харидорӣ кардан
ИБТИЗОЛ	беқадрӣ, беэътиборӣ, фарсудашавӣ
ИБТИКОР	ташаббус, ташаббускорӣ, маҳв; бекор кардан, ботил кардан
ИБҲОМ	пӯшида сухан гуфтан
ИҒРОҚ	ғарқ кардан, ғўтондан; муболиғаи аз ҳад зиёд
ИДБОР	бадбахтӣ, тирабахтӣ
ИДРОР	равон шудан, паёпай рехтан; маош, рӯзгузаронӣ
ИЁДАТ	касалбинӣ, ҳолпурсӣ
ИЁЛ	оила зан; аҳли хонадон

ИЗЗ	иззат, эҳром
ИЗИ	ичозат, рухсат
ИЗО I	вақте ки, ҳангоме ки
ИЗО II	ранҷ, азоб, озурдан
ИЗО III	муқобил, рӯ ба рӯ
ИЗОФА	1.афзоиш, афзудан, зиёд кардан; нисбат додан чизеро ба чизе ё касе; 2.баңдак, ки муайянқун- андаро бо муайяншаванда пайваст мекунад
ИКРОМ	иззат ва эҳтиром намудан; навозиш кардан, лутфу марҳамат;
ИКСИР	кимё, чавҳари афсонавиест, ки гӯё ба воситаи он мисро ба тилло табдил додан мумкин будааст ҳурмат, иззат
ИКТИСОБ	қасб кардан, ҳосил кардан
ИКТИФО	қаноат кардан, қонеъ шудан
ИҚБОЛ	бахт, толеъ, саодат
ИҚД	гарданбанд; зеби гардан
ИҚДОМ	кӯшиш; қадам гузоштан дар коре
ИҚТИДОР	қудрат, тавоноӣ
ИҚТИЗО	талаб кардан, дархост ва талаб
ИЛЗОМ	1.лозим гардонидан, касеро ба коре маҷбур кардан; 2.маломат, тўҳмат, таъна; 3.дар мувоҳиша мағлуб ва мулзам кардан касеро афқандан; маслиҳатдиҳӣ; насиҳат панд
ИЛҚО	сабаб, боис
ИЛЛАТ	маҷмуи маълумоти оид ба ягон соҳа, фан, дониш, маърифат
ИЛМ	1.дору, дармон, даво, 2.маҷ. чора, тадбир
ИЛОҚ	ӯҳдадорӣ гирифтани
ИЛТИЗОМ	ӯҳдадорӣ гирифтани, ба зиммаи худ гирифтани коре
ИЛҲОҚ	1.ҳамроҳ кардан, пайвастан; 2.дархост, илтимос
ИЛҲОН	хониш, нағмасарой
ИМДОД	мадад, ёрӣ
ИМЛО	пур кардан, навишта пур кардан, расми хат мувофиқи қоида
ИМЛОҚ	фақарнӣ, қашшоқӣ
ИМОД	тақягоҳ, сутун
ИМОЛА	майл додан, моил гардонидан ва дар ислоҳи забоншиносӣ табдили ҳарфи «о» ба «е»; китоб- китеб, рикоб, рикеб
ИМОМ	пешво, пешрав; пешвои дин
ИМОМА//АММОМА	сала, дастор
ИМОМАТ	пешвой, раҳбарӣ
ИМОН	эътиқод, боварӣ ба дин, эътиқод ба дин
ИМОРА	амирӣ, фармонравой; сардорӣ
ИМОРАТ II	ободонӣ; бино, хона
ИМТИДОД	тўл, дарозӣ, дарозшавӣ, тўлкашӣ
ИМТИЁЗ	бартар шумурдани чизе нисбат ба чизе

ИМТИНОН	миннатдорӣ, лутфу марҳамат
ИМТИНОӢ	қабул накардан, рад кардан
ИНАБ	ангур
ИНЗИБО	гӯшагирӣ, гӯшанишинӣ, хонанишинӣ, канораҷӯӣ аз мардум
ИНЗИБОТ	тартиб, назм, интизом
ИНОАТ	мададгорӣ, дастгирӣ, меҳрубонӣ, илтифот
ИНОҚ I	ба оғӯш гирифтан
ИНОҚ II	рутбаи ёздаҳум аз понздаҳ рутбаи олий дар Бухорои амириӣ, ки наздикони амир ҳисоб меёфт ва фармонҳои ӯро ба мансабдорҳо мерасонд
ИНОН	лаҷом, чилав
ИНС	одамон, мардум
ИНСОНГАРОӢ	гуманизм
ИНСОФ	нисф кардан, ду таксими баробар; адлу дод, ростӣ, росткорӣ
ИНТЕРНЕТ	шабакаи иттилоотии компютериӣ саросари ҷаҳон
ИНТИБОҲ	бедорӣ, ҳушёрӣ
ИНТИҚОЛ	кӯчидан, ҷой иваз кардан; маҷ. мурдан, вафот кардан
ИНТИҲО	поён, охир
ИНФИРОД	танҳо шудан, танҳои яккагӣ
ИНФИРОДӢ	танҳои, яккагӣ, алоҳидагӣ, ҷудоғона, индивидуали
ИНҲИСОР	монополия
ИНҶИЛ	номи китоби муқаддаси исавиён (христианҳо)
ИНҶУ	1. марворид; 2. мулки зерини дасти подшоҳ
ИНШО	огоз кардан, шуруъ кардан; офаридан; аз худ чизе навиштан
ИОНА	ёри додан, кӯмак
ИРАМ	номи боғи афсонавие, ки гӯё Шаддод ном подшоҳ дар Яман сохта будааст
ИРОДАТ	майлу хоҳиш, ихтиёр, ихлос, сидқ, дилбастагӣ
ИРСОЛ	фиристодан, равон кардан
ИРТИФОӢ	баландӣ; баланд шудан; ҳосил, ҳосили зироат
ИРФОН	шинохтан, доништан
ИРШОД	роҳнамой, роҳбарӣ; ҳидоят кардан
ИСКАНДАР	1. сир, саримсоқ; 2. номи подшоҳи Юнони қадим Маъ рӯф ба Искандари Зулқайнайн
ИСМ I	гуноҳ, айб
ИСМ II	ном; яке аз ҳиссаҳои мустақили нутқ, ки номи ашёву ҳодисаҳо ва ғайраро дар бар мегирад
ИСМАТ	поқдоманӣ, покӣ
ИСПАНД	ҳазориспанд
ИСТАХР	ҳавз, ҳавзи об; кӯл
ИСТЕЪДОД	омодагӣ; қобилият, лаёқат ба коре
ИСТИВО	1. баробарӣ, зътидол, баробаршавӣ, 2. маҷ. ростӣ,

ИСТИГНО	барқарорӣ
ИСТИКРО	бодавлати дорои; бодавлат будан
ИСТИКРОР	чустучӯъ, татаббӯъ
ИСТИЛО	барқарорӣ, пойдорӣ; реставратсия
ИСТИЛОҲ	ғолиб омадан, ғолиб шудан
ИСТИНБОТ	бо ҳам сулҳ кардан, ошtii кардан; калима ё иборае
ИСТИНОД	ки дар соҳаи илму фан барои ифодаи маънои
ИСТИОРА	маҳсуси ғайри асли қабул шудааст, термин
ИСТИНСОҲ	дарёфти маънӣ ва мафҳуми чизе
ИСТИСҚО	ба чизе таъя кардан; санад, далел
ИСТИХРОҶ	ба орият хостани чизе; навъе аз истеъмоли
ИСТИҲОЛА	маҷозии калимаҳо
ИТОБ	нусхабардорӣ, рӯйнависӣ
ИТНОБ	талаби об кардан, об хостан; бемории обхӯра,
ИТТИКО	водянка
ИТТИЛОЪ	берун баровардан, кофта баровардан (маҳсусан
ИТТИСОЛ	маъданро)
ИТТИҲОМ	тағйирёбӣ, дигаргунӣ
ИФОҚА	сарзаниш, маломат; қаҳр, хашм, ғазаб; ноз
ИФРОТӢ	кашон ёфтани сухан, сергапӣ, пургӯӣ
ИФТИТОҲ	таъя
ИФФАТ	огоҳ шудан, хабар, маълумот
ИФШО	пайвастшавӣ, иттиҳод
ИХВОН	тӯҳмат, бўҳтон
ИХРОҶ	беҳтар шудани саломатӣ, беҳбудӣ, тандурустӣ
ИХТИЛОЛ	ҷоҳилий, экстремистӣ
ИХТИСОС	кушодан, боз кардан; шуруъ оғоз
ИХТИТОМ	парҳезгорӣ, поқдоманӣ
ИҶМОЛ	фош кардан, ошкор кардан
ИҶЛОСИЯ	дӯстон, ёрон; бародарон
ИҶТИНОБ	хориҷ кардан, берун баровардан; бадарға кардан
ИШТИҚОҚ	прешонӣ; ошуфтағӣ, бетартибӣ
	маҳсусият, хос, касб
	анҷом, тамомшавӣ, итмом
	хулоса кардан, кӯтоҳ кардан
	сессия
	парҳез кардан, дур шудан
	шикофтан; сохтани калимае аз калимаи дигар,
	калимасоз

К

К	ҳарфи чаҳордахуми алифбои забони тоҷикӣ
К	шакли кӯтоҳшудаи пайвандаки ки
КАБД/КАБИД	ҷигар
КАБИСА	пуркардашуда; <u>соли кабиса</u> соли пурраи шамсӣ,
	ки
	366 рӯз буда, дар 4 сол як бор такрор мешавад

	ва дар он ба моҳи феврал як рӯз илова мегардад, кабр
КАБИР	бузург
КАБК	паррандаи хушовоз
КАБКХИРОМ	хушрафтор
КАВБАК	ситора, сайёра
КАВДАН	1.аспи пир, 2.маҷ. одами кундфаҳм, кундзехп; аблаҳ
КАВКАБА	1.ҷамоат, ғуруҳи одамон; 2.маҷ.ҳашамат, дабдаба
КАВН	мавҷудият, ҳастӣ, олам, дунё
КАВСАР	1.бисёр, фаровон; 2.номи чашмаи афсонавӣ
КАД I	хона, деҳ
КАД II	ҷидду ҷаҳд, кӯшиш; меҳнати саҳт
КАДА	хона, маҳал, маскан
КАДБОНУ	соҳибхона
КАДЕВАР	1.соҳиби хона; 2.деҳқон, боғбон
КАДИР	хира, тира
КАДХУДО	1.соҳиби хона, сардори оила; мард; шавҳар; 2.соҳиби деҳ; 3.вазир; 4.хонадор, зандор
КАДӢХ	ҳаммом, гармоба
КАЁН	ҷ.кай II
КАЗАР	каси зеҳнаш кунд камақл
КАЗЗОБ	дурӯғгӯӣ
КАИБ	андӯҳгин, ғамгин
КАЙ I	чи вақт, қадом вақт; чаро
КАЙ II	подшоҳ, шаҳаншоҳ; лақаби шоҳони эрони қадим
КАЙВОН	ситораи Зухайл
КАЙФ I	лаззат, нашъа; сархушӣ
КАЙФ II	чигунагӣ
КАЙФАР I	ҷазо, подош; муқофоти неқӣ ва бадӣ, подоши амал
КАЙФАР II	хурмача
КАЙФИЯТ	чигунагӣ, ҳолат, аҳвол, сифат
КАЙҲОН	ҷаҳон, дунё, олам
КАЛАҲ	доғи сиёҳи сурхча дар рӯи одам, доғи кунчидак
КАЛЕ	сағ
КАЛИК	олус, қачқашм, аҳвал
КАЛИМА	воҳиди нутқ, ки маънои лексикӣ ва грамматикӣ дорад
КАЛЛО	ба ҳеҷ вачҳ, дар ҳеҷ сурат
КАЛОМ	сухан, гуфтор; маҷ.забон
КАМ	1.андак; 2.ба нудрат; 3.нуқсон, айб, камбудӣ
КАМАР	1.миён; 2.миёни кӯҳ, танғнои кӯҳ, ағба; 3. тасмаи чармин ё абрешимин, ки ба миён мебандад, камарбанд; 4. пештоқ, пешайвон
КАМАНД	1.таноб, аргамчин; 2.дом; 3.киноя аз зулфи маҳбуба
КАМБИЗОАТ	нодор, камбағал, фақир
КАМИН	ҷои пинҳон шудан, шинак, камингоҳ
КАМИНА	камтарин; фурутан, хоксор

КАМОЛ	пуррағй, мукаммалй; нашъу намо ёфтан; ниҳоят мунтаҳо
КАМОН	1. яроқи қадимаи тирандозй; 2. ҳар чизи хамида, нимдоира; 3. бурҷи қавс
КАМОНАБРУЎ	1.касе, ки абруи камонмонанд дорад; 2.маҷ. маҳбуба
КАМОЯНБАҒИ	чунон ки бояд, чунон ки шояд; чунон ки сазовор аст
КАМРО I	ҳисоре, ки чорпоёнро шабона дар он ҷойгир мекунанд, қӯра
КАМРО II	тоқ, девори баланд
КАМРО III	камарбанде, ки зардуштиён ба миён мебастваанд
КАНАФ	1.боли мурғ; 2.маҷ.соя паноҳ, канор, ҷониб, тараф
КАНБУР	ҳила, макр, фиреб
КАНД	захм, ҷароҳат
КАНДАН	1.кофтан, кофта гирифтани; 2.чида гирифтани, чудо кардани; 3. гусехтани, пора кардани; 4.таҳи чизеро кофтан, вайрон кардани
КАНДМАНД	вайрон, хароб
КАНДУЛОН/КУНДАЛОН	навъе аз хайма; ҷодар
КАНЗ	ганҷина, хазина
КАННОС	1.ахлоткаш, рӯбанда, фаррош; 2. маҷ. чаллод
КАППОН	1.тарозуи яқпаллаи калон; 2.бозори болопӯшидаи атрофкушода
КАППИ	бӯзина, маймун
КАРАМ I	саховат, ҳиммат, ҷавонмардӣ
КАРАМ II	сабзавоти хӯроқӣ
КАРАШМА	нозу ишва
КАРБ	ғам, андӯҳ, ғусса
КАРЕҲ	зишт, бадандом
КАРИМ	сахй, ҷавонмард, соҳиббэхсон
КАРОМАТ	саховат; олиҳимматӣ, кори ғайриоддӣ
КАРРОТАН	тортанак, анкабут
КАРОН//КАРОНА	канор, паҳлӯ; лаб, соҳил
КАРОҲАТ	дилнокәшӣ; нафратангезӣ; нафрат
КАРФАШ	калтакалос
КАСИР I	бисёр, зиёд, фаровон
КАСИР II	шикаста, шикасташуда
КАСИФ	чиркин, нопок
КАСОД	ба фурӯш нарафтани мол; сустии савдо
КАСОЛАТ	танбалӣ, сусти
КАСОФАТ I	1. чиркинӣ, нопокӣ; 2.маҷ. наҳсӣ, шумӣ
КАСОФАТ II	1. гирифтани офтоб ва моҳ; 2.маҷ. торикӣ, тирағй
КАТ I	тахти хоб, тахти подшоҳӣ
КАТ II	шаҳр, деҳа, хона
КАТИБА I	лашкар, қӯшун
КАТИБА II	навиштаҷоти рӯи санг
КАТОН	матое, ки аз нахи пояи зиғир бофта мешавад
КАФ(Ф)	1. рӯи даст; рӯи панҷа, рӯи панҷаи даст; 2.яқ мушт

	чизе; 3.маҷ. шаппотӣ; сий; 4. киноя аз саховат
КАФАЛ	сурин, рон
КАФИЛ	зомин, гарав
КАФО	сахтӣ, ранҷ, машаққат
КАФОФ/КИФОФ	он миқдор хӯрок, ки ба инсон кифоя бошад; хӯроки рӯзмарра
КАФУР	кӯрнамак, ҳақношинос
КАФШЕР	танақор, моддае, ки ҳангоми ба ҳам пайвастанӣ фулузот бо қалъағӣ ба қор меравад
КАЧА	ангуштарини бенигин
КАЧАЛИДАН	лангидан, лангида роҳ рафтани
КАЧКУЛОҲ	1. касе, ки қулохро қач мепӯшад; олуфта, мағрур; 2.маҷ.маъшуқ, маҳбуб
КАШАФ	сангпушт
КАШИДАН	1. аз ҷое ба ҷое овардан, ё бурдан; 2. бардоштан, боло бурдан; 3.дароз гардидан; 4.роҳӣ шудан, равона шудан. 5. давом намудан; 6. кашол ёфтан, гузарондан, чидан, мас. гавҳарро ба ришта; 7. аз сар гузаронидан; 8. молидан; 9. пайвастан, рафта расидан; 10. баркаш қардан, вазн қардан; 11.ба- ровардан, қандан; 12. феъли ёридиханда дар феъл ҳои таркибии номӣ. мас. даст кашидан...
КАШОВАРЗ	деҳқон, барзгар
КЕМУХТ	пӯсти ба тарзи махсус даббоғӣ қардашудаи хару асп
КАЪБА	хонаи зиёратгоҳи мусулмонон дар Макка
КЕҲ	хурд, майда
КЕҲТАРӢ	1.хурдӣ, майдағӣ; 2.хизматгор, пешхизмат
КЕШ I	1.мазҳаб, дин, оин; 2.рафтор, одоб, расму одат
КЕШ II	тирдон, тиркаш
КЕШ III	навъе аз порчаи қатонӣ
КЕШ IV	қазирае дар халиҷи Форс
КИ	пайвандак, ҷумлаҳои пайравро бо сарҷумла мепайвандад
КИБОР	ҷ.қабир
КИБР	мағрурӣ, қалонгирӣ, ғурур, такаббур
КИБРИЁ	бузургӣ, азамат; ғурур, қалонгирӣ
КИБРИТ	ғӯгирд
КИЁ	соҳиб, худованд; подшоҳ; паҳлавон
КИЗБ	дурӯғ, фиреб
КИЛК	най, қамиш; найқалам
КИМИЁ	1.илми химия; 2.маҷ.чизи камёб, нодир; 3.мақру ҳилла
КИН//КИНА I	душманӣ, адоват; интиқом, қасос
КИНА II	дарди шиками бачагон
КИНАВАР	соҳибкина, душман
КИНОВАР	чанғҷӯ, чанговар
КИНОЯ	сухане, ки дар вай сухани ҳақиқӣ пӯшида бошад, рамз

КИРДОР	рафтор, амал
КИСВАТ	либос, пӯшок
КИСРО	лақаби Хусрави Анӯшервон
КИФОФ	микдори каме хӯрок; андоза
КИШТ I	коштан, коридан; зироат, ниҳол
КИШТ II	донаронӣ ба тарафи шоҳ дар шатранҷбозӣ
КОЖ	олус
КОЗИБ	дуруғғӯй
КОК I	мард
КОК II	мардумаки чашм, гавҳараки чашм
КОК III	нони тунук
КОК IV	нӯги забон
КОК V	логар, хароб; қоқина
КОЛБУД//КОЛБАД	қолиб, тан, часад
КОЛО	мол, мато; чизу чора
КОМ	мақсад, мурод, орзу
КОМА	вергул
КОМГОР	хушбахт, ба орзуи худ расида
КОМИЛ	пурра ба камол расида, баркамол; фозил
КОМРОН	ба муроду мақсад расида, хушбахт; 2. маҷ.пуриқтидор
КОНО	нодон, аблах; муқобили доно
КОНСЕНСУАЛӢ	ба ризояти умум асосёфта, ба мувофиқат расидан, доир ба ягон масъала ва ё мавзӯё оташдон; манқал
КОНУН I	ду моҳи зимистон; декабр, январ
КОНУН II	созмон, иттифоқ, иттиҳодия
КОНУН III	
КОНФЕДЕРАТСИЯ	1. иттиҳоди давлатҳои мустақил, ки истиқлолияти миллии худро ҳифз кардаанд, 2. муттаҳидшавии ягон хел ташкилотҳои ҷамъиятӣ ва таҳассусӣ
КОРГАРДОН	таҳиягар, ба сахна гузоранда, режиссёр, корчаллон, тоҷир, савдогар, бизнесмен
КОРЧАЛЛОН	тоҷир, савдогар
КОРШИКАНӢ	корпартой; қатъ кардани кор
КОРШИНОС	мутахассиси кордон, эксперт
КОСТ//КОСТӢ	камӣ, нуқсон
КОФИ	басанда, ба қадри кифоя
КОФУР	1. моддаи хушбӯи сафедтоб; 2. маҷ.сафед; 3. номи яке аз амирони золим дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ дар «Шоҳнома»
КОХ	қаср, сарой, кушк; маҷ.дунё
КОҲИЛ	суст, танбал
КОҲИН	марди рӯҳони мисриён, насрониён ва яҳудиён қадим
КОҲИЛӢ	танбалӣ, сустӣ
КОҲИШ	1. камшавӣ, камӣ; 2. маҷ. лоғаршавӣ, харобшавӣ; маҷ. азоб, азобдиҳӣ; 4. сарзаниш, таъна
КОШИФ	кашфкунанда, ошкоркунанда

КОШОНА	хонаи ҳақирона, бошишгоҳ; лона, ошёна
КОЧ	олус
КУДУРАТ	1. хирағӣ, тирағӣ; 2. дилтанғӣ, хафағӣ; 3. маҷ. душманӣ, адоват
КУЛ//КУЛЛ	ҳама, ҳамағӣ; муқобили чузъ
КУЛЛИЁТ	1. тамом, ҳама; 2. маҷмӯаи асарҳои ягон нависанда
КУЛОҲ//КУЛАҲ	1. каллапӯш; 2. кулоҳи ҷанғӣ; 3. тоҷ
КУЛФАТ	машаққат, сахтӣ, ранҷ, андӯҳ
КУЛБА	1. хонача, хонаи хурди тираву торик; 2. дӯкон
КУНГУР//КУНГУРА	дандонаи болои девори қалъа ва қасрҳо
КУНИШТ	ибодатхонаи яҳудиён
КУНИЯ// КУНИЯТ	номе ки дар авали вай «аб, ибн, бинт» ояд
КУРД	яке аз халқҳои эронӣ
КУРУР	панҷсад ҳазор
КУСУФ	гирифтани офтоб
КУФР	1. пинҳон қардан, пӯшидан; 2. имон надоштан ба дини Исломи; 3. ношукрӣ, кӯрнамакӣ
КУХАНДАФТАР	киноя аз дунё
КУХАНГИЗ// КУХАНДИК	арк. қалъаи кӯҳна
КУШОД	1. кушода, васеъ, фароғ; 2. кушоиш, омади қор; 3. паррондан, сар додани тир аз камон
КЎБА I	болға, путк
КЎБА II	ғиёҳи хӯрданӣ
КЎЗ//КЎК	букрӣ, пуштхамида
КЎЙ	роҳ, кӯча; маҳалла, гузар
КЎС I	1. зарба, зарб, лат тақон; 2. нақораи қалон, табл
КЎС II	қачӣ ё норасоии ягон чиз
КЎТАЛ	1. гузаргоҳ, гузаргоҳи кӯҳ; ҷойҳои пасти кӯҳ
КЎҲЛ	сурма
КЎЧА	роҳи даруни шаҳр ва деҳа

К

Қ	ҳарфи понздаҳуми алифбои забони тоҷикӣ
ҚАБЕҲ	зишт, бад
ҚАБЗА	даст, панҷа; чизе, ки дар мушт ғунҷад
ҚАБЛ	пеш, аввал
ҚАБО	либоси дарози мардона, яқтак
ҚАБОҲАТ	бадӣ, зиштӣ
ҚАВВОЛ	нотик; хушғап; сурудҳои ҳофиз
ҚАВИБОЗУ	қавидаст, пурқувват, маҷ. паҳлавон
ҚАВИДИЛ	далер, ҷасур, шучоъ
ҚАВИМ	рост, дуруст; устувор
ҚАВИ	пурзӯр, бақувват; бисёр; қалон
ҚАВЛ	сухан, гуфтор; ваъда, ба ўҳда гирифтани
ҚАВМ	тоифа, қабила; мардум
ҚАВОИД	ҷ.қоида
ҚАВОМ	ростӣ, дурустӣ; пойдорӣ
ҚАВОФИЛ	ҷ.қофила

ҚАВОФЙ	ч.қофия
ҚАДАР	андоза, дарача, миқдор; сарнавишт, тақдир
ҚАДАҲ	зарфи нӯшидани; ҷом, пиёла
ҚАДАҲХОР	майгусор, шаробхӯр
ҚАДР	қимат, арзиш; ҳурмату эътибор
ҚАДРШИНОС	он ки қадру қимати касеро медонад
ҚАЗИЯ//ҚАЗИЯТ	ҳукм, фармон; воқеа, ҳодиса; хабар, паём, огоҳӣ
ҚАЗО	1. ҳукм қардан; қозигӣ; 2. тақдир, сарнавишт; тасодуф; 2. маҷ. мурдан, вафот қардан
ҚАЙД	1. банд ё ресмоне, ки ба пой мебанданд; занҷир; 2. маҷ. андеша, хаёл, вобастагӣ
ҚАЙС	1. муқоиса қардан; 2. номи аслии Маҷнун
ҚАЙСАР	1. лақаби подшоҳони қадимаи Рум ва Юнон; 2. одами сахтдил
ҚАЙЮМ	пойдор, устувор, абадӣ
ҚАЛАМ	наи тарошида, ки бо он хат менависанд
ҚАЛАМЗАН	дабир котиб; он ки зиндагиаш бо қаламкашӣ меғузарад
ҚАЛАМРАВ	кишвар ва мулке, ки ба фармони як подшоҳ тобеъ аст.
ҚАЛАНДАР	дарвешӣ оворагард
ҚАЛАНДАРМАШРАБ	он, ки қаландариро маслаки худ қарор додааст
ҚАЛБ I	1. тағйир додан, дигаргун қардан; 2. вочгун намудан, чаппа қардан; чаппа; 3. бардуруғ, қалбақӣ
ҚАЛБ II	дил
ҚАЛЛОБ	касе, ки пули сохта месозад; сохтакор, фиребгар
ҚАЛЛОШ	маккор, беору номус
ҚАЛТАБОН	нокас, разил, нобакор; беҳаё
ҚАЛЯ	як навъ хӯрок; қайла
ҚАМАР	1. моҳ; 2. маҷ. хушрӯ, зебо
ҚАМАРМАНЗАР	моҳпайкар, моҳрӯ, хушрӯ
ҚАНД	1. ширинӣ; 2. маҷ. лаби маъшуқа
ҚАНДХАНД	шакарханд, ширинханда
ҚАНДҲО	қандхӯр; ширинсухан, хушгап
ҚАННОД	ҳалвогар, ширинипаз
ҚАРАНФУЛ	меваи гиёҳест хушбӯӣ; қаланфурмарҷон
ҚАРИБ	наздик, ҳешу табор
ҚАРИН	наздик, ҳамсӯҳбат; ҳамто, монанд
ҚАРИНА	1. далел, бурҳон; 2. сурат, нақшу нигор
ҚАРИЯ	деҳ, қишлоқ
ҚАРН	аср, давр
ҚАРОБАТ	хешию таборӣ, наздикӣ
ҚАРОР	1. ором, осоиш; ҷои ист; 2. аҳд, қавл
ҚАРОРГОҲ	оромгоҳ, истгоҳ
ҚАСАБА	деҳаи калон
ҚАСАМ	савганд
ҚАСД	азм, ният, оҳанг

ҚАСИДА	яке аз шаклҳои шеърӣ, ки қофиябандиаш ба тариқи ғазал буда, аз 15 байт кам намешавад
ҚАСИР	кӯтоҳ, калта
ҚАСОВАТ	дилсахтӣ, бераҳмӣ
ҚАСОИД	ҷ.қасида
ҚАСОС	қазо, интиқом
ҚАСР I	қабр; ба зӯрӣ ба коре водор кардан
ҚАСР II	қох, сарой
ҚАСР III	кӯтоҳӣ, норасоӣ
ҚАССОМ	қисматкунанда, тақсимкунанда; киноя аз худо
ҚАССОР	шустагар, ҷомашӯӣ
ҚАССОС	қиссахон, афсонагӯӣ
ҚАТ(Т)	буридани чизи сахт
ҚАТЕЪ	бурида, қатъ кардашуда
ҚАТИЛ	мақтул, кушташуда
ҚАТРА	ҷаҳра, рашҳа
ҚАТРОН	моддаи равшанмонанди сиёҳ; киноя аз ранги сиёҳ; сиёҳӣ
ҚАТУЛ	кушанда, қатлкунанда
ҚАТЪ	буридан; қандан; кӯтоҳ кардан
ҚАТЪАН	ҳаргиз, асло, ҳеч
ҚАҚНУС	номи мурғи афсонавии хушовоз
ҚАҚР	1.ғалаба, ғолибият; 2.қабр, зулм; 3.ҳашм, ғазаб
ҚАҲГӢ	1.гуруснагӣ; 2.маҷ.камёбӣ ва ноёбии чизе
ҚАҲҲОР	1.сахтгир; золим; 2.киноя аз худо
ҚИБАЛ	1.ҷониб, тараф, сӯй; 2.чиҳат, сабаб
ҚИБЛА	1.сӯе, ки ба он рӯ меоваранд; 2.хонаи Каъба; 3.маҷ.маъшуқа; пешво, сардор
ҚИБЛАГОҲ	1.мақони парастӣш; 2.лақаби эҳтиромии падар аз тарафи фарзанд
ҚИВОМ	1.лоя, сутун; асл, асос; 2.низом, тартиб
ҚИЁМ	1.истодан, рост истодан; 2.рост истодан дар вақти намоз; рост истодани офтоб дар нимаи рӯз; 3.маҷ.ҳастӣ мавҷудот
ҚИЁМАТ	1.рост шудан бархостан; 2.рӯзе, ки гӯё мурдагон аз нав зинда мегарданд, растохез; 3.маҷ.уқубат, азоби сахт, мусибат; шӯру ғавғо
ҚИЁМАТАНГЕЗ	шӯру ғавғо барпокунанда
ҚИЁС	андоза, муқоиса; фикру андеша
ҚИЁФА	шаклу шамоил, афту андом; либос
ҚИР	моддаи равшанмонанди сиёҳ; маҷ.ранги сиёҳ
ҚИРГУН	сиёҳ ба ранги қир
ҚИРМИЗӢ	сурхранг, сурх
ҚИРОН	наздик шудан, пайвастанӣ чизе ба чизе; ба ҳам наздик омадани ду дӯсти қонӣ
ҚИСАС	ҷ.қисса
ҚИСМАТ	ҳисса, бахш; тақдир, насиба
ҚИССА	афсона, ҳикоят; сарғузашт, баёни ҳол

ҚИССАПАРДОЗ	қиссағўй, афсонағўй
КИТАОТ	ч. қитъа
КИТЪА	1. пора, порча, қисме аз чизе; 2. як навъ шакли шеър
ҚИШР	пўст, пўчоқ
ҚОБИЛ	қабулқунанда, пазиранда; лоиқ, сазовор; қобилиятнок
ҚОБИЛИЯТ	истеъдод
ҚОДИР	боиқгидор, тавоно
ҚОЗИ	мансабдори шаръй, ки зиддиятҳои гуногунро аз рӯй қонуни шарият ҳал мекунад
ҚОИДА	асос, поя, бунёд; расму одат; дастур, оин
ҚОИЛ	ғўянда, ҳикоятқунанда; иқроршаванда; эътирофқунанда
ҚОИМ	рост, устувор, пойдор
ҚОИММАҚОМ	1. қонишин, халифа, ноиб; 2. маҷ. фарзанд, ворис
ҚОЛИН	гилеми пашмин
ҚОЛИЧА	қолини хурд, ҷойнамоз
ҚОМУС	фарҳанг, китоби луғат, ки чизҳои гуногунро бо тафсилоти дарқорӣ доро аст
ҚОНЕЪ	розӣ, қаноатқор
ҚОНУН	низом, тартиб; қоида, дастур
ҚОРЕҲ	ҳилагар, макқор
ҚОРӢ	қироатқунанда; ёдқунандаи Қуръон
ҚОРУРА	шиша, зарф
ҚОСИД	қасдқунанда, ниятқунанда; элчи миёнарав, сафир
ҚОТЕЪ	қатъқунанда, бурранда; далели бурро
ҚОФИЯ	1. пушти гардан; 2. маҷ. охири ҳар чизе; овозҳои ҳамшакл, ҳамоҳанг, ки дар охири мисраҳо меояд
ҚУДАМО	ч. қадим; нависанда ва аҳли илму адаби пешина
ҚУДРАТ	тавоной, зӯрӣ
ҚУДС	поқӣ, покизағӣ
ҚУДСӢ	мансуб ба қудс; покиза, пок, фаришта, малоика
ҚУЛУБ	ч. қалб II
ҚУМОШ	газвори абрешимин, шоҳӣ
ҚУМРӢ	фохта; як навъи парранда
ҚУСУР	қамӣ, камбудӣ, нуқсон
ҚУТ	хӯрданӣ, гизо, таом

Л

Л	ҳарфи шонздаҳуми алифбои забони тоҷикӣ
ЛАБ	1. канораи боло ва поини даҳон, ки рӯи дандон-ҳоро мепӯшонанд; 2. канор, соҳил, канори ҳар чиз
ЛАББАЙК	қабул мекунам, ба хизмати ту ҳозирам, лаббай
ЛАБАД	намад, либоси пашмина
ЛАБАН	шир
ЛАБИБ	оқил, донно, хирадманд
ЛАВ I	навъе аз ҳалбо
ЛАВ II	пушта, баландӣ
ЛАВ III	сафро, зардоб
ЛАВ IV	агар

ЛАВАНД	ҳарзагард, ноўҳдабаро
ЛАВЗ	бодом
ЛАВЗИНА	ҳалвои аз мағзи бодом тайёр кардашуда
ЛАВН	1. ранг; гуна; 2. таом, хӯрок
ЛАВНИЙ	рангин
ЛАВОМЕЪ	ҷ. ломеа, нурҳо, партавҳо
ЛАВХ	1. ҳар чизи паҳн; 2. сармашқи бачаҳои навомӯз, ки чизҳои омӯхтани ба рӯи он навишта мешавад, тахтачаи таълим
ЛАҒВ	сухани беҳуда, ҳазён, сафсата
ЛАЁН//ЛИЁН	дурахшон, тобон
ЛАЗИЗ	лаззатнок, хуштаъм; гуворо
ЛАИМ	1. нокас, сифла, 2. хасис, мумсик
ЛАИН	лаънат кардашуда, малъун, нокас
ЛАЙИН	нарм, мулойим
ЛАЙЛ	шаб; лайлу наҳор-шабу рӯз
ЛАК I	сад ҳазор
ЛАК//ЛОК II	сифла, фурӯмоя; аҳмак; хасис, бахил
ЛАК III	сухани беҳуда
ЛАКҲАН	рӯза, рӯзадорӣ
ЛАМ	не, на
ЛАМАОН	дурахш, тобиш
ЛАМС	дарк кардани гармӣ, сардӣ ва ғ. бо судани даст ё бо ягон ҷои бадан
ЛАМЪА	дурахшонӣ, ва равшанӣ.
ЛАОЛИ	ҷ. лӯълӯ, марворид, гавҳар, маҷ. дандон
ЛАР I	ҷӯй, ки хоҳ одам канда бошад, хоҳ сел
ЛАР II	бағал
ЛАР III	1. рустой; 2. маҷ. аҳмак
ЛАСМ	бӯсидан
ЛАТ I	зарба задан, кӯфан бо даст
ЛАТ II	амуд, шашпар
ЛАТ III	пора; лат-лат пора-пора
ЛАТИФ	1. нозук, зариф; 2. хушрӯ 3. хушмаза, 4. хуштабъ; некӯкор
ЛАТИФА	1. базла, шӯхӣ; 2. каломӣ мухтасари пурмаъно
ЛАТМА	зарба, садама, зарар
ЛАТОИФ	ҷ. латифа; нозукиҳо, зарифиҳо
ЛАТОФАТ	1. нозуқӣ, хуштабъӣ; 2. покӣ, покизагӣ; 3. зебой; раъноӣ
ЛАТРА	1. пора-пора дарида; 2. фарбеҳ, маҷ. коҳил, танбал
ЛАФЗ	1. сухан, калом; 2. забон, лаҳча
ЛАХТ	1. ҷузъ, ҳисса, қисм; 2. табақаи дар
ЛАҲЧА	1. забон; 2. тарзи талаффуз; оҳанги гуфтор
ЛАҶАН	гили сиёҳ, лойқа
ЛАЪБ//ЛАИБ	бозӣ, айшу ишрат, ҳушӣ
ЛАЪЛ	1. санги қимматбаҳои сурх; 2. маҷ. ранги сурх, сурх; 3. киноя аз лаби маъшуқа; 4. маҷ. шароб

ЛАҲАБ//ЛАҲИБ	забонаи оташ, шўълаи оташ
ЛАҲВ	бозй, бозй кардан, шодй, хурсандй
ЛАҲВУЛАЪВ	бозй ва айшу ишрат
ЛАҲН	1.овоз, хониши форам; 2. оҳанг, мақом
ЛИЗО	барои ҳамин, бинобар ин
ЛИҚО	1. чехра, рўйсимо; 2. мулоқот
ЛИСОН	1.забон, 2.гуфтор, суҳан;
ЛИСОНУЛҒАЙБ	забони ғайб, забони асрор; 2.лақаби ҳофизӣ Шерозӣ
ЛИФОФА	1. пўшиши берунӣ, болопўш; либос 2.чилд; пакет
ЛИҲОЗО	барои ин, аз ин рў
ЛИҲОФ	кўрпа, болопўши ғафс
ЛО	на, но, не
ЛОБА	1.зориву тавалло; 2.хушомадгўй
ЛОБУД	ночор, аз рўи зарурат
ЛОД I	1. девори гилӣ, девори поҳса; 2. маҷ. асл ва бунёди ҳар чиз, асос
ЛОД II	дебои нозук, матои тунук
ЛОД III	гули шукуфта
ЛОД IV	номи дигари шаҳри Лар
ЛОИҚ	шоиста, сазовор
ЛОЛ	1. гунг, 2.маҷ. забонгирифта, хомўш
ЛОМАКОН	бемакон, бечой
ЛОМЕЪ	дурахшон, тобон
ЛОМИСА	яке аз ҳисҳои панҷгона, ки хунукӣ, гармӣ, нармӣ ва саҳтии чизҳо ба воситаи он фарқ карда мешавад
ЛОМСА	нур, ҷило, шўъла
ЛОУБОЛЙ	нотарс, бебок, нотарсӣ
ЛОҲУТ	худой, илоҳӣ
ЛОҶАРАМ	ночор, ногузир
ЛОҶВАРД	санги кабудранг, кабуд
ЛОЯМУТ	номурданӣ, ҷовид
ЛУБ(Б)	мағз
ЛУБОБ	1.чизи холис, 2.мағз; 3. маҷ.ақл, хирад
ЛУҒАТ	1.забон, гуфтор; калима, 3. китоби луғат, фарҳанг
ЛУТ	таом, хўрок
ЛУТФ	1.нармӣ, назокат; 2.илтифот, 3.эҳсон, баҳшиш, 4. маҷ. нармӣ, форамӣ
ЛУХТ	луч, бараҳна
ЛУЪЛА	кубур, труба
ЛУЪБАТ	1.бозича, лўхтак; 2.санам бут; 3.маҷ.хушрўй, зебо; 4. маҷ. чизи ғалатӣ, аҷиб,
ЛУЪБАТБОЗ	1. лўхтакбоз; 2. маҷ. найрангбоз
ЛУЪЛЙ	1чўғӣ; 2. чўғии раққосу сурудхони бозигар; 3. маҷ. хушрўй; киноя аз маҳбуба
ЛУЪЛЎ	марворид, гавҳар; маҷ. дандон

М

М	ҳарфи ҳабдахуми алифбои забони тоҷикӣ
МАО	пешоянд, бо, бо ҳамроҳи...
МАОЗОЛИК	бо вучуди ин, бо ин ҳама
МАБДАЪ	1.аввал, оғоз, ибтидо; 2. асл, асос
МАБНО	бунёд, асос, поя
МАБОД	нашавад, мабодо, нашавад ки.... худо накарда
МАБҲАС	чоӣ баҳсу мунозара, баҳсу мунозара
МАВАДДАТ	дӯстӣ, муҳаббат
МАВАШШАХ	1.ороста, зинат додашуда; 2.шеър, ки аз ҳарфҳои аввали ҳар мисраъ ва ё байт исми шахсе ташкил меёбад
МАВЗУН	1.санчида, вазн кардашуда; 2.мутаносиб, зебо; 3.фасеҳ, равон, форам
МАВКИБ	гурӯҳи савора ё пиёда, ки дар рикоби подшоҳ мераванд
МАВҚУФ	1. таваққуфёфта, пастгузошта; 2.мунтазир; 3.аз ҳаракат боздошташуда. 4. мулки вақф кардашуда ба ягон масҷид
МАВЛАВӢ	1.уламо; донишманд; 2.лақаби Чалолиддини Румӣ
МАВЛИД	чоӣ таваллуд, зодгоҳ
МАВЛОНО	соҳиб, устод
МАВЛУД	1.таваллудёфта. 2. зоидашуда, зоидашавӣ, таваллуд. 3. таърихи таваллуд, рӯзи таваллуд
МАВОД	ҷ.модда
МАВОНЕЪ	ҷ. монё. 1. монёқунандаҳо, боздорандаҳо, 2. монёаҳо, саддҳо
МАВСУМ	номидашуда, ном ниҳодашуда... ба номи...
МАВСУФ	васфшуда, таъриф кардашуда, номбурда
МАВТ	марг, фавт
МАВЪИЗА	насихат, панд, андарз
МАВЪУД	(чизи) ваъдадодашуда, (чизи) ваъдакардашуда
МАҒ	амик, чуқур; рудхона
МАҒЗ	1. майна, димоғ, фаъолияти димоғӣ; 2.ақл, хуш, идрок; 3. он чӣ дар пӯчоқи мева аст, ҳамчун мағзи чормағз, pista, бодом ва ғайра; 4. маҷ. чизи баргузида, холис
МАҒОЗА	фурушгоҳ, магазин, дӯкон
МАҒМУМ	ғамгин, андӯҳгин
МАҒОК	чуқурӣ, пастӣ
МАҒРИБ	чоӣ ғуруби офтоб, тарафи офтобнишин, ғарб
МАҒРУР	1.фирефташуда, фиребхӯрда; 2.худписанд, ҳавобаланд
МАД(Д)	1.кашиш, дарозӣ, 2.болоравии оби баҳр
МАДАД	ёри, кӯмак
МАДДОХ	мадҳқунанда, ситоишгӯӣ
МАДЕҲА	мадҳ, таъриф, ситоиш
МАДИД	дароз, давомдор
МАДИНА	шаҳр, номи шаҳре дар Арабистон Саудӣ

МАДОР I	1. маркази гардиш; гардиш; 2. маҷ. асос, бунёд, мояи чизе, 3. гардиш, даврон. 4. маҷ. осие
МАДОР II	қувваи ҷунбиш ва ҳаракат дар инсон
МАДРАК	1. сарчашма, маъҳаз, санад, далел, ҳуҷҷат
МАДҲАЛ	1. ҷои даромад, даромадгоҳ; 2. дахл кардан, мудохила
МАДҲ	ситоиш, таъриф, тавсиф
МАДҲУШ	беҳол, беҳуд, парешон
МАДҶОН	қарздоршуда, қарздор
МАЗАЛЛАТ	хорӣ, залилий
МАЗАМАТ	накӯҳиш, сарзаниш
МАЗАРРАТ	зарар, зиён
МАЗИД	1. афзоиш; 2. зиёд кардашуда, иловашуда
МАЗИДАН	макидан, чашидан
МАЗИЯТ	афзалият, бартарӣ
МАЗЛИМА	1. зулму ситам, беадолатӣ, 2. додхоҳӣ, шикоят аз зулм, ситам, 3. азоб, сахтӣ, вазнинӣ
МАЗМУМ	мазамматшуда, бад ва зишт шумурдашуда
МАЗОЁ	ҷ. мазият; афзалиятҳо, бартарихо, арзишҳо
МАЗОРЕЪ	. мазраъ
МАЗРАА	ниг. мазраъ
МАЗРАЪ	замини қорам, киштзор
МАЗҲАБ	1. роҳ, равиш, тарик; 2. шӯъба ва шохаи ягон дин
МАЗҲАР	маҳалли зухур, ҷои намоёншавӣ
МАЙИТ	мурда
МАЙКАДА	майхона
МАЙМУН I	масъуд, саодатманд, хушбахт
МАЙМУН II	1. бӯзина; 2. маҷ. одами пастфитрат
МАЙН	мина
МАЙСАРА	тарафи чапи лашқар
МАКР	ҳила, фиреб
МАКРӢҲ	зишт, нохуш, нораво
МАКСАБ	қасб, ҳунар, пеша
МАКФУФ	1. басташуда; 2. маҷ. нобино кӯр
МАҚОЛ	гуфтор, суҳанҳои барҷаста, ки барои далел ва мисол мегӯянд
МАҚОЛА	1. гуфтор, нутқ; суҳан; 2. порчае аз навиштаҷот
МАҚОМ	1. ҷой ва маҳалли суқунат ва иқомати мардум ҳамчун шаҳр, деҳа ва ғайра; ҷои истиқомат; 2. ҷой, маҳал, мавқеъ; 3. нишастгоҳ; 4. дараҷа, мартаба, рутба; 5. номи ҳар як гурӯҳи муайяни оҳангҳои мусиқӣ. ки онҳо шашто мебошанд
МАҚОТЕЪ	1. ҷ. мақтаъ. ҷои буридашуда, охири, поёнҳо; 2. охири байти ғазал ё қасида,
МАҚРУН	пайваста, қариншуда, наздикшуда
МАҚСУР	1. кӯтоҳкардашуда, кам; 2. маҷ. очиз, заиф; 3. вобаста ба чизе ё касе
МАҚТАЪ	1. ҷои катъ кардан, хотима, анҷом; 2. охири байти ғазал ё қасида; 3. маҷ. охири умр

МАҚТУЛ	катлшуда, кушташуда
МАЛАК	фаришта
МАЛАКУЛМАВТ	фариштаи аҷал; азроил
МАЛБАС//МАЛБУС	либос, пӯшок
МАЛЕХ	1.намакин; 2.маҷ.ширин, хуш, дилкаш
МАЛЕХБАЁН	ширинсухан
МАЛЛОҲ	1.киштирон, киштибон, 2.шиновар; оббоз
МАЛОМАТ	сарзаниш, накӯҳиш, таъна
МАЛОҲАТ	1.бонамакӣ; 2.маҷ.ситорагармӣ, қозибанокӣ дар хусн
МАЛУЛ	озурдахотир
МАЛЪУН	лаънат кардашуда, лаънатӣ
МАМАР(Р)	1.гузаргоҳ, роҳ; 2.восита, тариқ, роҳ; 3. боб, бобат
МАМДӢХ	1.он кӣ дар ҳаққи ӯ мадҳия гуфта мешавад; 2.писандида, нек
МАМЛУ	пур, оғанда, молмомол
МАМЛУК	банда, ғулом
МАН I	ҷонишини шахсӣ
МАН II	микёси вазн, ки дар ҷойҳои мухталиф гуногун будааст; мас. мани Бухоро аз 128 кг андаке зиёдтар
МАНБАЪ	сарчашма, маъҳаз
МАНЗУМ	ба низом даровардашуда, ба ришта кашидашуда; сухани бо вазну қофия
МАНЗУМА	асари назм кардашуда, порчаи назм
МАНЗУР	назар кардашуда; намоён, падидор
МАНИ	манманӣ, кибру ғурур, худписандӣ
МАНИШ	1.табиат, ҳӯ, сиришт; 2.ҷавонмардӣ, бузургӣ; 3.майл, хоҳиш, ҳавас
МАНКУРТ	безот, беаслу насаб, шахсе, ки ба тамоми муқаддасоти миллӣ бефарқ мебошад
МАНҚУЗ	вайрон кардашуда, шикаста ва жаробкардашуда
МАНҚУЛ	нақл кардашуда, кӯчондашуда
МАНОФЕЪ	манфиат
МАНСУР I	1.парешон ва парокандашуда: <u>муқобили манзум</u> ; 2.бо наср навишташуда, равон
МАНСУР II	ғолиб, пирӯз
МАНСУХ	нест кардашуда; аз эътибор соқитшуда
МАНТИҚ	1.нутқ, сухан, гуфтор; 2.илмест, доир ба қонунҳои тафаккур, хулосабарорӣ ва шаклҳои он, логика
МАНТИҚУТТАЙР	1.забони мурғон; 2.номи асари машҳури Фаридуddини Attор
МАНҲУЛ	бофта, дурӯғ; шеъри шоиреро бе тағйир ба номи худ нисбат додан
МАНҲУС	шум, бадбахт, наҳс
МАНЧАНИҲ	олоте, ки онро ба сари ҷӯбе ҷойгир карда санг ё гулӯлаҳои оташро ба тарафи қалъаи душман меандахтанд

МАНШАЪ	1.сарчашма; 2.маҷ. зодгоҳ; 3. маҷ.сабаб, боис; 4.чанҷол, низоъ
МАНШУР	нашр кардашуда, интишорёфта; 2. тааллуқдошта, мутааллиқ; 3. фармон, фармони подшоҳӣ
МАОД	ҷои бозгашт; охири ҷои бозгашт
МАОСИР	ҷ. майсара; корҳои писандида, корҳои наҷибона
МАР I	ҳиссаҷаест, ки пеш аз калимае, ки пасоянди «ро» қабул мекунад омада, маънои таъин ва таъкидро ифода мекунад, баъзан барои зинати калом меоранд; аммо, вале; магар; ниҳоят, беҳад
МАР II	ҳисоб, шумор; воҳиди адад баробари 100 ҳазор аст, лак
МАРБУТ	вобаста, тааллуқдор
МАРҒУБ	1.рағбатнок, писандида, дилхоҳ; 2.дилписанд, дилкаш, хушрӯ
МАРҒУЛ	1.печу тобхӯрда, чингила; 2.зулфи печубоҳӯрда
МАРДУД	рад кардашуда, рондашуда
МАРЗ	1.замин, 2.кишвар, мамлакат, 3.сарҳад
МАРЗАҒАН	1.дӯзах, ҷаҳаннам; ғӯристон, қабристон
МАРИЗ	бемор, касал, бетоб
МАРКАБ	ҳайвони саворӣ ҳамчун асп, хар
МАРҚАД	1.оромгоҳ, қабр; хобгоҳ; 2. маҷ. қабр, ғӯр; 3.аморӣ, маҳмили шутур ё фил, қачоваи одамнишин, ки бар пушти шутур ё фил мебастанд
МАРОМ	мурод, мақсад, матлаб
МАСАЛ	1.ҳикояи воқеии ибратомез, қисса; 2. ҳикоя, ривоят 3. машхур, вирди забоншуда
МАСАРРАТ	сурур, шодӣ, хурсандӣ
МАСДАР	1. ҷои берун омадани чизе, манбаъ; 2. шакли феълӣ, ки аз асоси замони гузашта бо пасванди -ан сохта мешавад
МАСИР	сайргоҳ, сайр; равиш, ҳаракат
МАСКАНАТ	мискинӣ, очизӣ, бечорагӣ
МАСНАД	ҷойгоҳ, тақягоҳ; тахт, авранг; маҷ.мақом мартаба
МАСРУР	шоду хурсанд, хушвақт
МАСРУФ	сарф кардашуда, харҷ кардашуда
МАСТУР I	пардапӯш, пӯшида; маҷ.пок, покдоман
МАСТУР II	навишташуда; навиштаҷот, китобҳо
МАСЧИД	ибодатхонаи мусулмонон
МАСЪУД	саодатманд, хушбахт
МАТБАХ	ошхона, хонаи ошпазӣ
МАТБАХӢ	ошпаз
МАТБӢ	мувофиқи табъ, мақбул, дилкаш, хушоянда
МАТИН	1.устувор, маҳкам; 2.балеғ, пурмаъно
МАТН	1. ҷои баланд ва устувор; 2.маҷ. навиштаҷоти асли китоб
МАТЛАЪ	1.ҷои тулӯъ, баромадгоҳ; 2.огоз, аввал; 3.байти авали газал ё касида

МАТОЛЕЪ	ч.матлаъ
МАТОР	паридан; чои паридан; маҳалли париш
МАТРАҲ	ба миёнгузошташуда, баёнкардашуда
МАТРУК	тарк кардашуда, аз байнрафта
МАУНАТ I	озуқа, нафақа; воситаҳои таъминот
МАУНАТ II	ёри, кӯмак, ёри додан
МАФҚУД	гумшуда, аз миён рафта
МАФРАШ	чизи густурданӣ, ҳамчун палос, қолин
МАФТУН	1.фирефташуда, фитнакардашуда; 2.шефта, ошиқ
МАФТӢҲ	1.кушодашуда, 2. фатҳкардашуда
МАФҲУМ	фаҳм кардашуда, фаҳмидашуда
МАҲДУМ	он, кӣ дигарон ба вай хизмат мекунанд; хӯҷаин, хоча
МАХЗАН	1.ғанҷ, хазина; 2. анбор, мадон
МАХЗУН	дар хазина маҳфуз дошташуда
МАХМУР	1.маст, хумор гирифта; 2.маҷ.дилкашу, дилрабо
МАХЛУҚ	офаридашуда, халқшуда
МАХЛУТ	омехташуда, омехта
МАХЛАС	1.халосӣ, раҳой; 2.охир, поён
МАХУФ	хавфнок, даҳшатангез
МАҲАК	санги сиёҳе, ки тилло ё нуқраро бо он месанҷанд
МАҲБАС	ҳабс, ҳабсхона
МАҲБУС	ҳабсшуда, бандӣ
МАҲД	1.ғаҳвора; 2.оромгоҳ; 3. маҷ.тахт, маснад; 4. тахту рахти хоб; 5. маҷ. тобут
МАҲЗ	холис, ҳар чизи холис
МАҲЗАР	1.чои хузур; 2.шаҳодатнома, хуҷчат, санад
МАҲЗУН	ғамгин, андӯхгин
МАҲМИЛ	каҷова, ки ба шутур ё асп баста ба дарунаш ниш-
аста сафар мекунанд,	ҳавдаҷ; каҷоваи сафарини одамнишин
МАҲМУД	ҳамдкардашуда, ситудашуда, таъриф кардашуда
МАҲРАМ	1.касе, ки дар ҳарамхонаи касе роҳ ёфта шуда бошад; 2.хеши наздик; 3.зан, завҷа, ҳамдам.
МАҲСУБ	1. ҳисобкардашуда, шумурдашуда; 2. маҷ. шарик.
МАҲФИЛ	чамъомад, анҷуман
МАҲФУЗ	ҳифз кардашуда, нигоҳ дошташуда; дар ёд дошташуда
МАҲЧУБ	паси парда буда, пӯшида, пинҳон
МАҲЧУР	ар ҳаҷр буда, ҷудомонда, ҷудоафтада (аз ёру диёр)
МАҲШАР	1.чамъомадгоҳи умумии халқ; 2. маҷ.қиёмат, майдони қиёмат
МАЧБУР	бо зӯрӣ ба коре дошташуда; мутеъ
МАЧД	бузургӣ, шавкат
МАЧДУД	хушбахт, нек
МАЧИД	бузург, баланддараҷа
МАЧЛИС	чоӣ чамъомади одамон бо мақсади машварат, сӯҳбат ё зиёфат
МАЧЛИСАФРӢЗ	сӯҳбаторо, маҳфилоро

МАЧМЎА	дафтари ашъор, девон; асар ва китобе, ки дар он навиштаҷоте доир ба мавзӯҳои гуногун ҳамчун оврада шудааст
МАЧМЎЪ	1. ҳамчун кардашуда; 2. маҷ. бисёр, фаровон; ҳамагӣ, ҳама
МАЧНУН	1. девона; 2. лақаби Кайс, ки ошики Лайли буд
МАҶОЗ	1. маҳалли гузаштан, гузаргоҳ; 2. зидди ҳақиқат; 3. калимае, ки дар гайри маъноӣ ҳақиқии худ қор фармуда мешавад
МАҶХУЛ	1. номаълум, ношинос; 2. феъле, ки иҷрокунандаи он маълум набошад
МАҶУС	оташпараст, габр, зардуштӣ
МАШВАРАТ	маслиҳат; гуфтугузори салоҳандешона дар атрофи ягон масъала
МАШИБ	пирӣ, кӯҳансолӣ, мӯсафед шудан
МАШҚ	пӯсти яклухт қанда ва ошдода, ки барои кашондани об ва чизҳои обакӣ ба қор баранд
МАШШОҚ	навозандаи созҳои тордор
МАШОИХ	ҷ. шайх
МАШОМ	димоғ, бинӣ
МАШРАА	ҷои обхӯрӣ
МАШРАБ I	1. ҷои обхӯрӣ ва обгирӣ; нӯшидангоҳ; 2. зарфе, ки аз он об, шароб ва ғайра менӯшанд
МАШРАБ II	1. ғоя, маслак; 2. хулқу аҷиб, ҳислат
МАШШОТА	зане, ки мӯи занонро шона мекунад ва арӯсонро оро медиҳад
МАЪБАД	ибодатгоҳ
МАЪБУД	1. чизе, ки онро парастидан мекунад, ҳамчун худо, бут, оташ ва ғ. 2. маҷ. дӯстдошта
МАЪВО	1. паноҳгоҳ; 2. хона, манзил; 3. лона; 4. маҷ. хучра, иботадгоҳ
МАЪДУМ	несту нобудқардашуда
МАЪДУМӢ	нестӣ, нобудӣ
МАЪЗАРАТ	узрҳои
МАЪЗУЛ	бекор қардашуда; аз қор гирифташуда
МАЪЗУР	узрдошта, узрнок
МАЪМУЛ	умед, орзу; дар амал ҷоришуда, машхур
МАЪМУН	1. дар амон буда, бе хавфу хатар; 2. номи яке аз халифаҳои Аббосӣ - писари ҳоруннарашид
МАЪМУР I	1. фармонбардор, мутеъ; амр қардашуда; 2. қорқунони давлатӣ
МАЪМУР II	обод, ободон
МАЪМУРӢ	ободӣ, ободонӣ; маҷ. дурустӣ
МАЪНАВИЁТ	олами рӯҳӣ ва фикрӣ
МАЪНӢ/МАЪНО	1. мазмуни қалом, 2. фикр, ғоя; 3. моҳият, чигунагӣ; 4. рӯҳ, ҳолати вачди рӯҳӣ; 5. сабаб, боис

МАЪРАЗ	1. Ҷои нишон додани чизе, намоишгоҳ; 2. маҷ. майдони ҷанг
МАЪРИФАТ	1. илму дониш, 2. шинохтан, доништан; 3. биниш, фаҳмиш, фаҳм; 4. шиносӣ, ошноӣ; 5. маълумот доир ба тасаввуф
МАЪРУФ	маълум, машхур
МАЪСУМ	1. касе, ки дар умри худ рафтор ва ҳаракоти хилофи
МАЪХУД	дину шариат накарда бошад; 2. аз гуноҳ пок 1. аҳду паймон кардашуда, бо аҳду паймон, муайян
МАЪЧУН	ва муқарраршуда; 2. одат, расм; 3. маъмул
МЕҒ	сиришташуда, омехташуда; киноя аз шароб
МЕДҲАТ	абр, саҳоб; абри тираю торик
МЕНТАЛИТЕТ	ситоиш, маҳд маҷмӯи тасаввурот ва ҷаҳонбинӣ (идеологӣ, динӣ, эстетикӣ, психологӣ, этникӣ ва ғайра), ки хоси ашхоси алоҳида ва халқ мебошад
МЕНУ	1. олами улвӣ; осмон; 2. бихишт; зуммурад
МЕҶ	1. бузург, калон; 2. одами бузург; олимақом, сардор; 3. калонтар, бузургтар
МЕҶАН	ватан, хонаву ҷой
МЕҶВАР	1. тири асосии ҷарҳ; 2. хатти фаразӣ дар миёни кутби шимолӣ ва ҷанубӣ мебошад
МЕҶМОЗ	оҳани маҳсули нӯгтез, ки ба ақиби пошнаи мӯза устувор карда барои давондани асп ба кор мебаранд.
МЕҶНАТ	1. мусибат, бало, бадбахтӣ; 2. ранҷ, азобу укубат, машаққат, заҳмат, коре ки дар кардани он одам машаққат кашад. 3. вақти муайяни иҷрои кор
МЕҶР I	муҳаббат, ишқ; хуршед, офтоб
МЕҶР II	моҳи ҳафтуми соли шамсӣ аз 23- сентябр то 22 октябр
МЕҶР III	шамс, офтоб
МЕҶРҶОН	1. тирамоҳ, ҳазон; 2. номи рӯзи ҷашни бостонӣ
МЕҶРОБ	тоқи даруни масҷид, ки дар тарафи қибла воқеъ аст
МЕҶТАР	1. бузургтар, калонтар; 2. одами бузург, олимақом; 3. саис, ниғаҳбони чорпоён, маҳсусан аспбон
МЕЪМОР	устои гилкоре, ки нақшакашии иморат ҳам аз дасташ ояд
МЕЪРОҶ	1. он чӣ ба воситаи он боло мебароянд; нардбон; 2. маҷ. болоравӣ, дараҷот
МИДОД	сиёҳӣ (барои навиштан)
МИЁН	1. дарун, дохил, 2. камари инсон; 3. камарбанд; 4. ғилофи шамшер, теғ ва ғ. 5. байн, мобайн васат: миён... байни...

МИЁНҒИ/МИЁНЧӢ	1.касе, ки дар байн восита шуда ду касро ошти медихад, чўяндаи сулху салоҳи ду тараф; 2. миёнарав
МИЗОН	1.тарозу; номи моҳ аз 23 сентябр то 23 октябр; 2.миқдору андоза
МИЗРОБ	нохунак, асбобе, ки бо он олатҳои торириро чун дурор, рубоб ва г.менавозанд
МИКРОЗ	қайчи, гоз
МИЛЛАТГАРОӢ	миллатчигӣ
МИЛӢ	намак
МИНВОЛ	равиш, тарз, тариқ
МИНҚОР	нўли паррандагон, нўл
МИНО I	1.обгина, шиша, 2.маҷ.кабуд, осмониранг
МИНО II	манораи баланди чароғдор, ки барои ба киштиҳо нишон додани роҳи бехатар дар соҳили баҳр устувор карда мешавад
МИОД	1.ваъдагоҳ, ҷои ваъда; 2.мўҳлати мулоқот, вохўри
МИР	шакли кўтоҳшудаи амир
МИРЗО	1.амирзода; 2.котиб; 3.лақаб, ки дар аввали номҳо ҳамроҳ мешавад
МИРРИХ	номи сайёраи Баҳром (Марс)
МИРЪОТ	оина
МИСБОӢ	1.чароғ, фонус, машъал, 2.қадаҳи шароб
МИСВОК	дандоншўяк
МИСДО	далел, исбот, ҳуҷҷат, гувоҳ
МИСКИН	фақир, бечора, тангдаст
МИСҚОЛ	вазност, ки ба 25 грамм баробар аст
МИСМОР	меҳи оҳани
МИСОЛ	1. шабеҳ, монанд, назир; 2. сурат, шакл, суроб; 3. ҳикояи пандомез ва ибратнок; 4. фармон, ҳукм
МИСРАЪ	табақаи дар; як сатри шеър
МИФТОӢ	калид
МИЧМАР	зарфест, ки дар он ангишт шукуфонида хушбўиҳоро дуд мекарданд
МО I	ҷонишин
МО II	чист, он чи
МОВАРО	он сў, он тараф
МОДАРАНДАР	модари ўғай
МОЗ	чин, шиканҷ
МОЗӢ	1.гузашта, пешина; 2.шакли феълӣ, ки дар замони гузашта воқеъ шудани амалро нишон медихад
МОЗУ	донаи гирди хордор, ки дар дабоғати пўст ва ранг кардан ба кор меравад
МОЛА I	тахтаи дандонадоре, ки чуфтронон замини шудгоршударо бо он ҳамвор мекунанд.

МОЛА II	нур, молломол, лабрез
МОЛИХУЛИЁ	1. бемории димоғӣ, ки боиси хаёлотӣ воҳимаангез мешавад, савдой, хаёли будан; 2. маҷ. суҳанҳои сафсатаи парешон ва дардисиовар бисёр, пуропур, лабрез
МОЛОМОЛ	
МОМО	1. мом, модар; 2. доя.
МОН	хона
МОНАВЙ	1. мансуб ба Монӣ, наққоши машҳур; 2. маҷ. бо маҳорати баланд иҷрошуда; 3. пайрави монӣ
МОНӢ	наққош ва файласуфи машҳури аҳди Сосониён
МОНО	монанд, шабех
МОСИВО	ғайри он, ба ҷуз он
МОТ	1. ҳайрон; 2. гирифтӣ шудани шох, банд шудани шох (дар бозии шатранҷ); 2. маҷ. малуб.
МОӢ // МАӢ	1. қамар, ҳамроҳи замин, ки ба даври он мегардад ва акси рӯшноии офтоб тобон аст; 2. маҷ. хушрӯӣ, маҳбуба; 3. маҷ. рӯӣ зебо; 4. арӯс; 5. нишонаи маҳсус ба сурати моҳ, ки бар болои қаср устувор мекарданд; 6. як қисм аз дувоздаҳ қисми сол.
МОӢАЗАР	таоми андаки тайёр
МОӢНОМА	рӯзона, нашрияе, ки дар зарфи як моҳ як маротиба
МОЯ	нашр мешавад
	1. асл ва асос. 2. сармоя, дастмоя; дорой, сарват; молу мулк; 3. асбобу анҷоми кор; 4. матлаб, матомат; 5. фикри муҳим, мулоҳизаи муҳим; 6. миқдор, андоза; шумор; дараҷа; 7. кадрӣ қимат; 8. маҷ. истеъдод, лаёқат
МУАББИР	таъбиркунандаи хоб
МУАЗЗИН	азонгӯӣ; сӯфии масҷид
МУАЗЗАМ	азим ва бузург шумурдашуда
МУАЛЛИМ I	омӯзгор, устоз
МУАЛЛИМ II	аламнок, дарднок, дардовар
МУАЛЛИФ	таълифкунанда, нависандаи китоб, мусанниф
МУАЛЛО	оӣ, боло; азим, бузург
МУАММАР	куҳансол, солхӯрда
МУАММО	сухани сарбаста; рамз; шеър, ки ба таври рамз бо қоидаи маҳсус исмеро ифода мекунад
МУАНБАР	анбарин, хушбӯӣ
МУАРРАБ	калимаи ғайриарабии арабигардонидашуда аз қабилӣ тарҷумон, ки аслан тарзубон аст
МУАРРИФ	шиноскунанда
МУАССИР	таъсирбахш
МУАТТАР	атрогин, хушбӯӣ
МУБАД	1. рӯҳонии зардуштиён; 2. олим ва донишманди динӣ зардуштӣ

МУБАРРО		пок, холий аз айб ва гуноҳ
МУБИН		1. ошкоркунанда, ошкор, возеҳ; 2. соф, равшан
МУБОРАК		бобаракат, хучаста, нек
МУБОШАРАТ		1. коргузорӣ кардан; мустақилона кор кардан, машғул шудан ба коре; 2. муоширати зану мард; 3. занашӯӣ, издивоҷ
МУБРАМ		1. маҳкам, собит, устувор; маҷ. муҳим, зарур. 2. маҷ. қатъӣ кардашуда, ногузир
МУБТАДО		1. оғоз, пайдо, чизе, ки дар аввал воқеъ шудааст. 2. фоил
МУБҲАМ		пӯшида, пинҳонӣ, норавшан
МУВАККАЛ		1. гумошта, вакил, намоянда; 2. ниғаҳбон, посбон, қаровул
МУВАШШАҲ		1. ораста, зинат додашуда; 2. шеър, ки аз ҳарфҳои аввали ҳар мисраъ ва ё байт исми шахсе ташкил меёбад
МУВОЗЕҲ		рӯ ба рӯ истода
МУВОЗӢ		баробар
МУВОСО		1. созиш ва мувофиқат бо ҳамдигар, мадуро, мурассо; 2. ёрӣ, мадад
МУДАББИР		тадбиркунанда, ботадбир, чораҷӯ; соҳибтадбир; сардор.
МУДАВАН		1. ба шакли девон ва китоб даровардашуда; 2. чамъкардашуда, фароҳамдиҳанда
МУДАРРИС		дарсдиҳанда, муаллими мадраса
МУДБАР		бадбахт; <u>муқобили муқбил</u>
МУДДАӢ		1. даъвокунанда, додхоҳ, адолатталаб; 2. иддаокунанда; 3. маҷ. рақиб; 4. киноя аз зоҳид, шайх
МУДДАО		хоҳиш, талаб, мақсуд
МУДОВИМ		1. давомдиҳанда; 2. собитқадам, ба сурати мудовим пайваста; доимо
МУДОМ	I	доим, доимӣ, ҳамеша
МУДОМ	II	май, шароб
МУДОРО		бо нармӣ ва ҳусни хулқ ба касе рафтор кардан; муомилаи нек; илтифот; лутф; ошӣ ва сулҳу салоҳ ба кор бурдан
МУДРАК		дарк кардашуда, идрокшуда, маълум
МУДХИЛ		бахил, хасис, лаим
МУФ		1. рӯхонии оташпарастон; 2. оташпараст; 3. устоди зардушӣ; 4. маҷ. майфуруш, соҳиби майхона
МУҒАННӢ		сароянда ва навозанда, мутриб, ҳофиз
МУҒБАЧА		1. шогирд ва хизматгори дукони майфурушӣ; 2. бачаи оташпараст
МУҒЕЛОН		як навъ дарахти хордор
МУҒЛАҚ		1. дари баста; 2. сухане, ки ёфтани он мушкил бошад; номафҳум, печ дар печ
МУҒОИР		ғайр, муҳолиф

МУЖДА	хабари хуш, навид
МУЗАВВИР	тазвиркунанда, фиребгар
МУЗАЙЯН	зебу зинат додашуда, ораста
МУЗАККАР	1.нарина; 2. чинси мардона
МУЗАККИР	зикркунанда; шайх
МУЗДУР	мардикор, коргари рӯзмарра
МУЗИРР	зиёновар, зарарнок
МУЗМАР	дар замир буда; дар дил буда; маҷ. пӯшида, махфӣ
МУЗОЯДА	ауксион, зиёдкунӣ
МУЗОРЕЪ I	зироаткунанда, киштукоркунанда, деҳқон
МУЗОРЕЪ II	1. монанд, мушобех; 2. замони ҳозира-ояндаи феъл
МУЗОФ	1. изофа кардашуда, илова кардашуда; 2. нисбат додашуда, мансуб, дахлдор.
МУЗТАРИБ	ошуфта, парешон; бетокат, беқарор
МУКАДДАР	1.тира, сиёҳ; 2.маҷ.хафа, ғамгин
МУКАЛЛАЛ	ба чизе орасташуда, зебу зинат додашуда (бо ҷавохир, тилло), мурассаъ
МУКАРРАМ	киромӣ, азазу мӯҳтарам
МУКРИМ	соҳибқарам, бахшишкунанда
МУКАДДАМ	1.пеш дарпеш,қаблан; пешқадам, пешво; сардор
МУКАДДАС	пок, беолоиш
МУҚАЙЯД	ба қайд афтода, побанд, гирифтор
МУҚАЛЛИД	таклидкунанда, пайрав
МУҚАННАЪ	1.пардапуш, ниқобдор; 2. лақаби ҳаким ибн Ато, ки бо номи Ибни Муқаннаъ машҳур аст.
МУҚАРРАБ	1.наздикшуда, 2.маҷ.ҳамсӯҳбати доимӣ
МУҚАРРАР	1. такрор кардашуда, такроран гуфташуда; 2. такроран, дуюмбора, гашта-баргашта
МУҚАТТАОТ	қитъаҳо; манзумаҳои сабуквазну кӯтоҳ
МУҚАТТАЪ	буридашуда; қитъа-қитъа кардашуда
МУҚБИЛ	соҳиби иқбол, хушбахт
МУҚИМ	1.иқоматкунанда, бошанда, сокин; 2.маҷ.собитқадам, устувор
МУҚНАС	ба дом афтода, сайдшуда
МУҚОБАЛА	1. муқобили яқдигар шудан; 2. рӯ ба рӯ, муқобил; бо ҳамдигар муқоиса ва баробарӣ кардан;
	4.
	муқобил баромадан; муҳолиф ва зид баромадан
МУҚТАДИР	боқудрат, тавоно, қодир
МУҚТАЗО	1.тақозо, талаб; тақозо кардашуда, хосташуда; 2.шарт
МУЛ I	пур
МУЛ II	май, шароб

МУЛАВВАН	гуногунранг, ранг ба ранг
МУЛАММАЪ	1. рангоранг; нақшин; 2. омехташуда; шеъре, ки ба ду забон навишта шудааст
МУЛЛО	1. олими мадраса, олими дин ва шариат; 2. маҷ. пурдон, доно; 3. такроран соф кардашуда
МУЛОЗАМАТ	1. ҳамроҳ будан; 2. хизматгорӣ; 3. маҷ. хушомадгӯӣ кардан
МУЛТАМАС	илтимоскунанда; илтимос, хоҳиш
МУЛҲАҚ	пайвасташуда, ҳамроҳшуда
МУЛҲАМ I	илҳомгирифта, он ки дар дилаш фикре пайдо мешавад.
МУЛҲАМ II	1. навъе аз матои абрешимини нафис; 2. чомае, ки аз ҳамин мато дӯхта шуда бошад. манъ кардашуда; номумкин, маҳол
МУМТАНЕЪ	1. имтиҳон кардашуда, санҷидашуда; 2. хору залил
МУМТОЗ	имтиёзёфта, афзал, баргузида
МУНАВВАР	пурнур, равшан
МУНАЗЗАМ	ба назму тартиб даровардашуда
МУНАЗЗАҲ	покиза кардашуда; пок, хуш, хуррам
МУНАҚҚАШ	нақшу нигор кардашуда, нақшдор
МУНАЧЧИМ	донандаи илми нучум, ситорашинос
МУНИР	1. нурдиҳанда, тобон; 2. киноя аз ёр, маҳбуба
МУНОДӢ	нидокунанда, чарчӣ
МУНОҚАША	низов а муҳолифот
МУНОСИР	нусратдиҳанда, ёрирасон, ёвар
МУНОФӢ	ботилкунанда, несткунанда
МУНОФИҚ	одами дуруъа
МУНОЧОТ	тавалло ва зорӣ кардан ба худо
МУНСИФ	боинсоф, боадолат
МУНТАҚО	интиҳо, поён, охир, анҷом
МУНФАИЛ	шармсор, хиҷил, хиҷолатманд
МУНКӢ	1. расонандаи хабар ва пайғом; 2. хабардиҳанда, воқеанавис
МУНШАОТ	навиштаҷот, таснифот, порчаҳои эҷодкардаи касе
МУНЪИМ	1. инъомкунанда; 2. соҳиби неъмат, бой, б адавлат
МУОВАНАТ	ба ҳамдигар ёрмандӣ кардан; дастгирӣ, мададгорӣ
МУОД	бозгардондашуда
МУОДӢ	адоваткунанда, душманикунанда
МУОЛАФАТ	бо ҳам улфат гирифтан
МУОМАЛА	рафтор ва муносибат бо дигарон; 2. додугирифтӣ тичоратӣ, харидуфурӯш
МУОСИР	ҳамаср, ҳамзамон
МУОШИР	ҳамдам, ҳамсӯҳбат
МУОЯНДА	1. бо чашми худ дидан; 2. аён, ошкоро; возеҳ

МУРАББАЪ	чоркунча; шеъре, ки ҳар бандаш аз чор мисраъ иборат аст
МУРАДДАФ	шеърҳое, ки гайр аз ҳамқофия будан ҳамрадиқ ҳам ҳастанд, радиқдор
МУРАККАБ	1. таркибёфта, таркибӣ; омехта; 2. душвор, печдарпеч; 3. сиёҳии махсус барои навиштан.
МУРАССАЪ	оросташуда, ороишдодашуда бо ҷавоҳир
МУРАТТАБ	1. ба тартиб даровардашуда, ҷо ба ҷо гузошташуда; пайдарҳам гузошташуда; пайдарҳам; 2. омода, тайёр кардашуда, муҳайё; 3. рутбадор, соҳиби рутба.
МУРАХХАС	ичозат додашуда, соҳибихтиёр, муҳтор
МУРДАРЕФ	1. меросе, ки пас аз марги касе мондааст; 2. чизи барабас рафта, гумшуда.
МУРИД	1. иродатманд; толиб, 2. пайравикунанда, пайрав; дастдодаи шайх, пир ё эшон
МУРОҚАБА	1. мушоҳида; бо диққат нигоҳ кардан ба чизе; фикру тааммул; 2. дар фикри худо аз тааллуқоти дунё дур будан
МУРООТ	1. риоя кардан ба чизе; 2. муомилаи нек, ҳурмат, лутфу марҳамат
МУРОСАЛА	ба ҳам мактубнависӣ, мукотиба
МУРТАФЕЪ	1. баланд бардошташуда; 2. маҷолисиқат; 3. аз миён бардошташаванда
МУРУВВАТ	мардонағӣ, ҳимматбаландӣ, лутфу эҳсон; 2. инсоф; одамигарӣ
МУРШИД	иршодкунанда; пир, шайх; роҳнамо
МУСАВВАР	1. тасвир кардашуда, сурат кашидашуда; 2. аксёфта; 3. ба назар намоён, мучассам
МУСАВВИР	сураткаш, нигоранда, рассом
МУСАДДАС	шашгӯша, шашкунча; як шакли шеърӣ, ки ҳар бандаш аз шаш мисраъ иборат аст
МУСАЛЛАМ	1. таслимшуда, тобеъшуда, дастрасшуда; 2. эмин, саломат; 3. муносиб, лоиқ, раво; 4. таъин кардашуда; 5. дастрасшуда
МУСАЛЛАС	1. сегуша; 2. мае, ки баъд аз соф карда ҷушонидан ҳиссаи сеюмаш монда бошад; 3. шеъре, ки ҳар банди он аз се мисраъ иборат аст
МУСАЛЛО	1. ҷойнамоз, сачҷода; 2. намозгоҳи умумӣ; 3. номи ҷои пурсафое дар Шероз, ки намозгоҳ будааст.
МУСАЛСАЛ	1. силсилабанд; маҷ. пайваст кардашуда; пай дар пай
МУСАММАН	ҳаштгӯша; ҳашткунча; шеъре, ки аз ҳар бандаш ҳашт мисрағӣ аст
МУСАММАТ	ҷавоҳири ба ришта кашида; шеърҳое, ки аз

	бандҳои ҷудоғона иборат, аз қабилҳои мусаллас, мураббаъ, мухаммас, мусаддас ва ғ
МУСАММО	исм додашуда, номидашуда
МУСАННИФ	муаллиф, таълифкунанда
МУСАФФО	соф, беғубор, тоза
МУСАХХАР	тасхир кардашуда, мағлуб кардашуда, ром кардашуда
МУСАЧҶАЪ	1.сухани қофиянок; асари насрии қофиядор; 2. маҷ. мавзун
МУСИР I	бой, давлатманд
МУСИР II	изҳоркунанда, касе, ки дар коре сахт ва устувор меистад
МУСО	1.устура, поку; 2.номи пайғамбари яҳудиён.
МУСОИД	1. мувофиқ; 2. созгор; ёридиҳанда
МУСОЛАМАТ	сулҳчӯӣ, бо ҳам сулҳ кардан
МУСОЛАҲА	дар ҳоли сулҳ ва ошӣ будан бо ҳамдигар
МУСОҲАЛА	1.нармӣ, мулоимӣ; 2.бепарвой, сахлгирӣ (дар коре)
МУСОҲИБ	ҳамсӯҳбат, ҳамдам, ҳамроҳ
МУСТАВӢ	1. тахт, ҳамвор; 2. маҷ. рости дуруст; 3. солим, сихат; 4. баробар
МУСТАВФӢ I	сардори аҳли девон, ки аз мусоҳибон ҳисоб мегирифт; сармуҳосиб, сардафтар
МУСТАВФӢ II	басанда, кофӣ
МУСТАҒНӢ	бениёз; бой бадавлат, тавонгир
МУСТАЗОД	зиёд кардашуда; шакли шеърӣ, ки дар охири ҳар мисрае чанд калима ё фикраҳои ҳамвазн илова шудааст
МУСТАҚИМ	1. ростгор, сахеҳ; дар ҷое бошанда; по бар ҷо; бевосита; 2. рост, ростгор; истиқоматкунанда 3. дуруст, сахеҳ; 4.устувор, қоим. 5. бевосита
МУСТАЛАҲОТ	ибораҳои маҷозӣ, идиомаҳо. 2. истиқоматкунанда; 2. рост, ростгор; 4. дуруст, сахеҳ
МУСТАМАНД	1. ғамгин, андуҳгин; 2.бечора, оқиз; 3.маҷ.ошиқ, гирифта
МУСТАОР	1.ориятӣ, ба орият гирифташуда
МУСТАРЕҲ	роҳаткунанда, осуда
МУСТАҶОБ	иҷобаткунанда, қабулшуда
МУСТӢ	гила, шикоят
МУСҲАФ	вараҳои саҳифабандшуда, китоб; маҷ. қуръон
МУТААССИР I	1.таъсиргиранда, 2.андуҳгин, хафа
МУТААССИР II	душвор, мушкил
МУТАБАҲҲИР	бисёр доно, аллома
МУТАЗОД	ба ҳам зид, бо ҳамдигар мухолиф, антоним
МУТАДОВИЛ	расмшуда, маъмул
МУТАККАБИР	такабуркунанда, мағрур

МУТАҚАДДИМ	пешгузашта, пешина; қадим
МУТАКАЛЛИМ	1. гўянда, галзананда; 2. суханоро, сухандон; 3. донандаи илми калом
МУТАРРО	бо тароват, тару тоза; мусаффо
МУТАХАЙИР	ба тахайюл монда, ҳайрон
МУТЛАҚ	1. калом, тамом; 2. озодшуда, раҳокардашуда; озод;
МУТОБЕЪ	3. тамом, ба таври куллий; ҳаргиз
МУТОБИҚ	пайрав, тобеъшаванда, мутеъ
МУТОЯБА	мувофик, баробар
МУТРИБ	шухӣ; хушгўй
МУТТАКО	навозанда, сароянда
МУТТАСИЛ	1. тақягоҳ, 2. болин, болишт
МУТТАҚӢ	1. пайваст; 2. доимо, ҳамеша
МУФАРРАҲ	тақводор, пархезгор
МУФАРРЕХ	1. осуда, ором; 2. ризоманд, хушдил, хурсанд
МУФИД	фараховар, хурсандибахш
МУФЛИС	фоидабахш, нафъовар
МУФЛИҚ	бечиз, нодор, камбағал
МУФОХИР	нуктасанҷ, навоар
МУФРАД	фаҳркунанда, ифтихоркунанда
МУХАББИР	якка, танҳо
МУХАЛЛАД	хабаркунанда
МУХАММАС	доимӣ, абадӣ, ҳамешагӣ
МУХАФФАФ	1. панҷгона; 2. шакли шеърӣ, ки ҳар бандаш аз панҷ мисраъ иборат аст
МУХЛИС	1. сабуқ кардашуда; 2. кӯтоҳ кардашуда, ихтисорёфта
МУХЛИК	ихлосманд, содиқ, самимӣ
МУХОЛИФ	халокатовар, хатарнок
МУХОТАБ	1. муқобил, зид; 2. ҳасм, душман; ҳарф; 3. рӯ ба рӯ
МУХТАЛИФ	касе ки ба ӯ хитоб мекунанд, касе, ки суҳан ба вай нигаронида шудааст
МУХТАСАР	гуногун, ҳархела
МУХТОР	1. ихтисор кардашуда, кӯтоҳ, муъҷаз; 2. кӯтоҳмуддат; 3. хурд, майда; 4. маҷ. ночиз, беаҳамият, кам.
МУХАДДИС	1. интихобшуда; 2. писандида; соҳибихтиёр
МУХАЛЛО	1. дostonгуй, қиссаҳон; 2. донандаи илми ҳадис, ҳадисдон
МУХАНДИС	ороста, зебу зинатёфта
МУХАРРАМ	1. олими илми ҳандаса; 2. бинокор, меъмор; 3. маҷ. доноӣ кор
	1. ҳаром кардашуда, ҳаром шумурдашуда; 2. моҳи аввали соли қамарии ҳиҷрӣ (ин моҳро арабҳо барои он «муҳаррам» номидаанд, ки дар он ҷанг қардан мамнӯъ аст)

МУҲИБ I	бохайбат, тарсонанда
МУҲИБ II	дўст, дўстдор
МУҲАҚҚАР	1.ҳақир, камарзиш, ночиз; 2.хурд, майда; 3. чизи андак, миқдори каме аз чизе аниқ, саҳеҳ, собит, таҳқиқшуда
МУҲАҚҚАҚ	таҳқиқкунанда, аҳли таҳқиқ
МУҲАҚҚИҚ	1. ихотақунанда; 2. дарбаргиранда, фарогиранда;
МУҲИТ	3. доира; 4. хати доирави; 5. уқёнус, 6. номи китобе доир ба фикҳ
МУҲОВАРА	гуфтуғу, саволу ҷавоб бо ҳамдигар; сўхбат
МУҲОРАБА	ҳарбу зарб бо ҳамдигар, рамзу пайкор дар майдони ҷанг.
МУЧАЛЛО	чило ёфта, сайқал додашуда; тобон, дурахшон
МУЧАРРАД	1.танҳо, аз мардум дур; 2. чудо, озод, фориғ; 3. танҳо, ягона; 4. бараҳна, урён; 5. марди безан; 6. ғайри моддӣ, ҳамчун ақл, ҳуш, нафс...
МУҶИБ I	сабаб, боис
МУҶИБ II	ҷавобдиҳанда, ҷавобгӯянда
МУҶОВИР	1.наздик, ҳамсоя;
МУҶРИМ	гунаҳкор
МУШАББАК	1.панҷарадор; 2.суроҳдор, сӯроҳ-сӯроҳ
МУШАВВАШ	1.ошуфта, парешон; 2.шӯрида, беором
МУШАХХАС	1.ташхис додашуда; муайян; 2.фарқ кардашуда
МУШК	1.моддаи сиёҳранги хушбӯй, ки аз нофи як хел оху ҳосил мешавад; 2. маҷ. хушбӯй, атр; 3. киноя аз зулф.
МУШКБЕЗ	мушкафшон, хушбӯй
МУШКИНКАМАНД	дорои зулфони сиёҳу хушбӯй
МУШКИНРАКАМ	хушнавис
МУШКИНХОЛ	дорои холи сиёҳ
МУШКФОМ	мушкранг, сиёҳ
МУШОБЕҲ	шабеҳ, монанд
МУШТАБЕҲ	шабоҳатдор, монанд
МУШТАРАК	умумӣ, шарикӣ
МУШТАРИБАХТ	хушбахт, саодатманд
МУШТАРӢ I	1.харидор, 2.талабгор, орзуманд, толиб
МУШТАРӢ II	номи ситорае, ки Саъди Акбар гуянд (Юпитер)
МУШТОҚ	1.иштиёқманд, орзуманд; 2.ошиқ, ошиқи шайдо
МУШФИҚ	шафқаткунанда, дилсӯз, меҳрубон
МУШФИҚӢ	1. дилсӯзӣ, меҳрубонӣ. 2. тахаллуси шоири машҳури тоҷик Абдураҳмон (1538-1588)
МУБАД	ниг.мубад
МУМИЁ	моддаи сиёҳранги қирмонанде, ки дар баъзе ғорҳо
	ва давраҳои санг таровида мебарояд ва хурдани он барои зуд пайваст шудани устухон фойданок

МУҲКАМ	аст 1. маҳкам, мустаҳкам; 2. пухта, ботаҷриба; 3. сахт, бошиддат
МУҲСИН I	эҳсонкунанда, некукор
МУҲСИН II	марди зандор
МУҲТАСИБ	назораткунандаи иҷрои аҳкоми шариасти исломӣ
МУҲТАШАМ	боҳашамат, бузург, бошукуҳ, обод
МУҲИЙ	эҳёкунанда, зиндакунанда
МУЪТАҚИФ	ғўшанишин, хилватнишин
МУЪТАҚИД	эътиқодманд, боваркунанда

Н

Н	ҳарфи ҳаҷдаҳуми алифбои забони тоҷикӣ
НА	ҳиссаҷаи инкорӣ
НААМ	ҳа, бале, оре
НАБАРД	чанг, разм, муҳориба
НАБАРДГОҲ	майдони чанг
НАБЕҲ	ҳушёрӣ, бедор, хабардор
НАБЗ I	андак, кам
НАБЗ II	чунбиши рағи инсонӣ ҳайвон, ки ҳаракати дилро ба вучуд меорад.
НАБИД//НАБИЗ	шароб, май
НАБИ	пайғамбар, расули худо, фиристодаи худо
НАВА	набера
НАВАДАН	1. нола кардан, нолидан, зори кардан; 2. ларзидан, чунбидан; 3. ҳаму рост шудан (дар вақти ибодат)
НАВАНД	1. аспӣ тезрав; 2. қосид, номабар; 3. зирак, тезфаҳм
НАВАРД I	1. печида, 2. андӯхта, чамъомада, захира; 3. лоиқ, муносиб
НАВАРД II	ниг. набард
НАВБАТ I	1. дафъа, бор, қарат; 2. вақт, фурсат, вақти 1ҳатмӣ
НАВБАТ II	ва вочиби шудани коре; 3. давр, давра, вақт, ҳангом; 4. вақти посбонӣ.
НАВБАҲОҲ	нақора ва табли калон
НАВБАҲОҲ	1 аввали фасли баҳор; 2. киноя аз зани чавон ва
НАВИД	хушрӯй; 3. номи ибодатгоҳи буддодӣ
НАВКАР//НҲКАР	дар Балх.
НАВО I	хабари хуш, мужда
НАВО II	хизматгор, мулозим, чокар
	нағма, оҳанг, овоз
	1. хӯрок, ғизо; 2. сарват, боигарӣ; 3. корсозӣ, саранҷоми кор; 4. гарав, гаравгон; 5. интизом, тартиб

НАВО III	тухми хурмо
НАВОДИР	ч.нодира
НАВОЕҶ	ч.ноиҳа зани; зани зорикунанда, гириякунанда
НАВОЛ	1. ҳадя, бахшиш; 2. насиба, баҳра
НАВОЛА	хӯрок, таом, луқма
НАВОР	тасмаи паҳни ресмоние, ки барои бастанӣ хаймаҳо, бор бар чорпоён истифода мешавад; 2. лента барои сабти овоз ё тасвир
НАВҶ I	яке аз қисмҳои грамматика, ки ҷумла ва сохти онро меомӯзад, синтаксис
НАВҶ II	роҳ, сӯй
НАВҶ III	микдор, андоза, худуд
НАВҶА	гирия, зорӣ, фиғон
НАДАМ	пушаймонӣ, ҳасрат
НАДИМ	1. Ҳимнишин, ҳамсӯҳбат; 2. рафиқи наздик бо бузургон
НАДОМАТ	пушаймонӣ, таассуф
НАЁМ//НИЁМ	ғилофи шамшер
НАЖАНД	1. ғамгин, андӯҳгин; 2. даҳшатовар; 3. паст, хор, ночиз; 4. парешон, пажмурда, афсурда
НАЖОД	асл, насаб, насл
НАЗАР	1. нигоҳ, як бор нигоҳ кардан, 2. киноя аз ҷашм, дида; 3. мақсуд, муддао
НАЗЕҶ	пок, покиза, тоза, босафо
НАЗИР I	огоҳкунанда, боҳабаркунанда
НАЗИР II	мисл, монанд
НАЗИФ	покиза, нозук, заиф
НАЗМ	1. ба ришта кашидани гавҳар; оростан, ороиш додан; 2. тартиб, интизом; 3. каломӣ мавзун, шеър
НАЗОКАТ	1. нозуқӣ, зебой, латофат; 2. эҳтиром дар гуфтугузор
НАЗР	1. ваъда ва аҳду паймон, 2. он чи касе дар роҳи худо адо кардани онро ба муносибате ният мекунад.
НАИМ	1. мол, неъмат, боигарӣ; 2. хурраӣ, шодмонӣ
НАИР	1. нурдиҳанда, равшанкунанда; 2. мач. офтоб, ситора
НАЙСОН	моҳ
НАЙСОН	1. моҳи ҳафтуми румист, ки тақрибан ба моҳи апрел баробар меояд; 2. борони баҳорӣ
НАКБАТ	бадбахтӣ, сахтӣ, машаққат, ранҷ
НАКИР	он кӣ инкор мекунад, инкоркунанда
НАКИРА/НАКАРА	ношинос, номуайян
НАКЎНОМ	некном; касе, ки ўро ба некӣ ном мебаранд
НАКЎСИРАТ	соҳиби хулқу ахлоқи хуб, хушахлоқ

НАКХАТ	бӯи хуш
НАҚД	танқид, интиқод
НАҚИБ	1.сардор, раҳбар; сардори қавм. 2. ходими шахси олимансаб.
НАҚИЗ	муҳолиф, зид, муқобил
НАҚЙ	покиза, тоза
НАҚҚОД	тозақунанда, сара ва носараро аз ҳам ҷудоқунанда
НАҚОИС	чамъи нақиса; камбудихо, нуқсонҳо
НАҚШБАНД	1.наққош, суратгар; 2.номи равияе дар тасаввуф; 3.номи Баҳоуддини Бухорӣ (вафот-1388-1389).
НАЛМ	хуб, зебо, хушрӯй
НАМОЗ	дуо, ибодат ва арзи ҳочату ниёз ба худо, ки аз рӯи шариати Ислом дар як шабонарӯз 5 маротиба адо карда мешавад.
НАМУДАН	1.нишон додан, ишора кардан; 2. намоён шудан; 3.ба назар омадан. 4.феълӣ ёридиҳанда дар феълҳои таркибии номӣ
НАМИМ//НАМОМ	суханчин, ғайбатқунанда, хабаркаш
НАМОИШНОМА	асари барои намоиш дар сахна навишташуда, пёсса; нақша-баёни муфассали ягон намоиш
НАНГ	ор, номус, шарм
НАРГИС	номи гиёҳи хурду нозук, ки гулҳои хушбӯи сафеду зард дорад
НАСАҚ	1.тарз, равиш; тартиб, қоида; 2.ҳолат, аҳвол; 3.чазо
НАСИБ I	олинаҷод, шахси олинасаб
НАСИБ II	бахра, ҳисса, сарнавишт
НАСИР	мададгор, ёридиҳанда
НАСИХАТНИЮШ	насиҳатшунав, касе, ки панду андарзро гӯш крада амал мекунад
НАСР I	1.лароканда кардан, 2.пошидан; асарҳои бевазну бекофия навишташуда, муқобили назм
НАСР II	каргас, уқоб
НАСР III	1.ёрӣ, ёрмандӣ кардан, мадад расонидан; 2.ғалаба, зафар, пирузӣ
НАСРИН	номи гули сафеди хушбӯи хурд
НАСРИНБАДАН	сафедбадан
НАСРОНИ	пайрави дини Исо, христианин
НАСТАРАН	номи гули хушбӯи зебои сафед ё сурхранг
НАСТАЪЛИҚ	номи як хел хат бо алифҳои арабӣ, ки аз хати «насх» ва «таълиқ» ба вучуд омадааст
НАСТӢХ	1.чангҷӯ, шучоъ, нотарс; 2.зишт, дағал, қабех;

НАСУҶХ	3.номи қаҳрамон дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ
НАСҶ	панддиханда, насихаткунанда, дӯсти содиқ
НАТТОҚ	нест қардан, бекор қардан
НАТЪ	суханрон, суханрони моҳир, суханвар
НАУЗУБИЛЛАҶ	суфра, суфраи чармин
НАҶАС	паноҳ мебарем ба худо (ибораест, ки дар вақти эҳтимоли пеш омадани ҳодисаи баде мегӯянд)
НАҶИС	1. даме, ки инсон ё ҳайвон аз роҳи даҳон ё бинӣ ба худ мекашад ё берун мекунад; 2. маҷ. лаҳза, сония; 3. оҳ, нола
НАҶЛ	латиф, нозук, писандида
НАҶУСТВАЗИР	дарахти хурмо
НАҶЧИР	сарвазир, раиси вазирон, садри аъзам
НАҶШАБ	1. шикор, шикор қардан, 2. чонвари саҳрой, шикоршаванда, монанди оҳу, гавазн
НАҶИФ	номи собиқи шаҳри қаршӣ, Насаф.
НАҶӢ	лоғар, заиф
НАҶМОР	манъ, манъ қардан
НАҶС	1. бузург, азим; 2. бешумор, беандоза, бисёр
НАҶМ	бадбахтӣ, шум, бехосият
НАҶҶОР	ситора
НАӢЛ	дуредгар, чӯбтарош
НАӢТ	1. кафш, пойафзал; 2. оҳанпорае, ки ба зери суми аспу хар, пошнаи кафш мезананд.
НЕВА	мадҳ, ситоиш, таъриф
НЕК	нола, фарёд, гиря
НЕКАХТАР	1. хуб, нағз; 2. одами хуб; 3. неқӣ, нағзӣ; 4. бисёр, хеле
НЕКСИГОЛ	хушбахт, саодатманд, бахтиёр
НЕКӢ	неқандеш
НЕКҶАН	хуб, нағз, хушрӯӣ, зебо
НЕКҶАРҶОМ	донишманд
НЕРӢ	он кӣ оқибати қораш бохайр аст; неқоқибат
НЕӢМАТ	1. қувват, зӯр, зӯрӣ; 2. қудрат, имқоният
НИГАРОНӢ	мол, сарват, боигарӣ; осоиш, осудаҳоҳӣ
НИГИН//НИГИНА	ташвиш, хавотирӣ
НИГОР	ангуштарин; 2. санғи қимматбаҳоӣ ангуштарин
НИГУНСОР	1. нақш, тасвир; 2. маҷ. маҳбуба, маъшуқа
НИӢЗ	чаппа, сарнағун
НИӢЗМАНД	1. ҳоҷат, эҳтиёҷ; майлу хоҳиш; 2. хоҳиш,
НИӢШ	илтимоc; 3. рӯ оврадан ба худо, бо илтиҷо
НИЗОМ	мурочиат қардан ба худо. 4. мӯҳтоҷӣ, бенавоӣ,
НИЗОМӢ	ҳоҷатманд, мӯҳтоҷ
НИЗОР//НАЗОР	ситоиш; таҳсин, офарин, дуои хайр
НИҚОР	1. риштаи марворид ва ғ. 2. маҷ. тартиб, интизом
	1. аскар, сарбоз; 2. таҳаллуси шоири машҳур
	Низомии Ғанҷавӣ
	хароб, лоғар; суcт, заиф
	ихтилоф, душманӣ, низоъ, кина

НИЛ I	1. номи гиёҳе, ки дар мамлакатҳои гарм мерӯяд.
НИЛ II	2. ранги кабудӣ баланди сиёҳтоб.
НИЛГУН	1. номи дарёи бузурге дар Африқо
НИЛУФАР	нилоб, кабуд, осмониранг
НИМЧА	навъе аз растании обӣ, савсани обӣ
НИСВОН	вазност, ки ба 500 кг баробар меояд
НИСОБ	занон
НИҲОД	1. асли ҳар чизе; 2. рутба, дараҷа; миқдор.
НИҲОЛ I	1. табъ, табиат, сиришт, ботини одамии;
НИҲОЛ II	2. одат, қоида, тартиб, расму оин;
НИҲОН	3. қарор, қарордод.
НИҲУФТАН//НУҲУФТАН	4. маҳал, макон
НИШЕМАН	дарахти навкашида
НИШОТ	бистар, рахти хоб
НО	пинҳон, махфӣ; роз, сир
НОБ	пинҳон кардан, пӯшидан, пинҳон шудан
НОБИФА	ҷои нишастан, ҷойгоҳ.
НОБИХРАД	2. ошиёна, лона.
НОБОЛИФ	шодӣ, хурсандӣ
НОБУВВАТ	пешванде, ки маъноӣ набудан, манфиро ифода
НОВАК	мекунад
НОГУЗИР	тоза, пок, холис
НОДИР	одами баландистеъдод
НОДОН	нофаҳм, беақл
НОДОР	ба балоғат нарасида
НОЗ	пайғамбарӣ; маҷ. эъҷоз, мӯҷиза нишон додан
НОЗИМ	1. тир; 2. маҷ. миҷғони маъшуқа
НОЗИР	хатмӣ, бе шаку шубҳа
НОЗУК	камёб, камдидашаванда
НОЗУКТИНАТ	одами бедониш, беақл
НОЗУКҲАЁ	камбағал, фақир, мискин
НОК I	1. хушаҳволий, хурсандӣ; 2. ишва; 3. такаббур,
НОК II	мағрурӣ, кибр
НОКОМ	1. ҷамъкунанда, 2. тартибдиҳанда; 3. ҳоким,
НОҚА	фармонраво, 4. шоир, назмнавис
НОҚИД	1. назаркунанда, 2. ниғаҳбон, назораткунанда
НОҚИЛ I	латиф, заиф, нарм
НОҚИЛ II	касе, ки табиаташ нозук аст, ҳассос
НОҚИС	борикбин, борикфикр
	олуда, нопок, нософ, мисли мушки ғайри тоза
	меваи сардарахтест аз чинси муруд нок
	пасванд, ки ба исми ҳамроҳ шуда сифат месозад,
	ғамнок, дарднок, намнок
	бебахра, бенасиб, ночор, ба мақсад норасида
	шутури мода
	1. касе, ки пули сараро аз носара ҷудо мекунад;
	2. маҷ. касе, ки хубу бадро ҷудо карда метавонад
	нақлкунанда, ҳикояткунанда
	касе, ки чизеро аз ҷое ба ҷое мебарад
	нотамом, нопурра, камбудидор

НОКУС	зангӯлаи калисо
НОМА	1.хат, мактуб, навишта, руқъа; 2. фармон, амри хаттӣ; 3. асар, китоб; 4. рӯихат, фехрист
НОМВАР	номдор, машхур, маъруф
НОПОЙДОР	суштбунёд, ноустувор; бевафо;
НОР I	1.шакли кӯтоҳшудаи анор; 2.доғи сурхранг дар рӯи баъзе касон
НОР II	оташ, шўълаи оташ
НОРВАН	як навъ дарахти зебои бемеваи серсоя, ки баргҳояш дандонадор буда, чўбаш хеле сахт аст
НОС I	инсон, одам; мардум, халқ
НОС II	тамоқуи кӯфтаи бо оҳақ, хокистар ва равған омехта соидашуда, ки ба зери забон гирифта боз партоянд мисли чилим, папирос кайф медиҳад
НОСАЗО	1. нолоиқ, номуносиб; 2.гапи беҳуда, дашном
НОСЕҲ	насиҳатгӯӣ, панддиҳанда
НОСИПОС	ношукр, кўрнамак, ноҳақшинос
НОФИРҶОМ	бенатича, бефоида
НОХАЛАФ	1.ноасл, разил; 2.фарзанди бад
НОХУДО	киштибон, ронандаи кишти
НОХИД	сайёраи Зӯҳро
НОҲИЯ I	мамлакат, кишвар, вилоят; қитъае аз вилоят
НОҲИЯ II	1. қатъӣ; 2. маҷ. эҷоз, мўҷиза нишон додан
НОШИКЕБ	бесабр, беқарор
НУБАҲ	ак-ак кардан, аккос задани сағ
НУДРАТ	гоҳ-гоҳ ва кам воқеъ шудан, тасодуф
НУЗХАТ	1. покизагӣ, беайбӣ; 2.хурсандӣ, хушҳолӣ
НУКТА	сухани покиза, фасеҳ; сухани пўшида
НУКТАГИР	айбчўӣ, хурдагир
НУКТАДОН	одами бофаҳм, суханони фасеҳ
НУСРАТ	1.ёрий, кўмак; 2.фатҳ, ғалаба
НУСХА	1.китобе, ки аз рӯи он китоби дигаре китобат мекунанд 2.рўнавис, копия. 3.қоғази табобат барои доруғирӣ, ресепт.
НЎШ	1.ҳар чизи ширин, ҳамчун асал ва ғайра; 2.машрубот, нўшидани
НЎША	1.хушбахт, хуррам; 2.ширин ва гуворо
НЎШДОРУ	1.доруи зидди захр, тарёқ; 2.маҷ. май, шароб.
НЎШИН	ширин, гуворо, хуштаъм
НЎШИНЛАБ// (НЎШЛАБ)	ширинлаб, (сифати маҳбуба)
НЎШОБА	1.оби ҳаёт; 2.маҷ.май

О

О	ҳарфи нуздаҳуми алифбои забони тоҷикӣ
ОБ	1. моеи маъруф; 2. ашк, оби дида; 3. ҷило тобиш; 4. обрӯ, эътибор
ОБГИНА	1. шиша, булӯр; 2. суроҳӣ ва пиёлаи булӯрин; 3. оина; 4. маҷ.шароб, май

ОБДОР	ботароват, 2. тару тоза; чилодор, обутобёфта; 3. маҷ. тез, бурро, бурранда; 4. киноя аз шамшер; 5. соқй; 6. маҷ. фасеҳу балеғ.
ОБИД	ибодаткунанда, худочўй
ОБИЛА	1. куббачаи об, ҳубоб; 2. об гирифтани варам кардани пўст; 3. ағзак, чечак; 4. табҳола, дончае, ки аз таб ё тарс дар лаб мебарояд
ОБИСТАН	1. бордор, дуҷон, ҳомила
ОБНЎС	1. дарахтест сиёҳранг; 2. маҷ. сиёҳ, тира; 3. киноя аз вазнинӣ, гарон
ОБОН	моҳи ҳаштуми соли шамсӣ, ки ба 23 октябр-21 ноябр рост меояд
ОБОШНО	киноя аз обоз, шиновар
ОВАНГ	1. ресмон, канаб ё чўбе, ки ба он меваҳоро меовезанд, отанг; 2. овехта, овезон, муаллақ зарфи моеот
ОВАНД I	далел, ҳуҷҷат, бурҳон
ОВАНД II	яқинан, ба таҳқиқ; ҳатман
ОВАР I	бадқиефа, баднамо
ОВАР II	чанг, корзор
ОВАРД	чанг, корзор
ОВАРДАН	1. ҳозир кардан; 2. зоҳир кардан, ба миён ниҳодан; 3. зодан, таваллуд ёфтан; 4. нақл кардан, ривоят кардан; 5. феъли ёридиханда дар феълҳои таркибии номӣ
ОВО	садо, овоз, даъват
ОВОР	хароб, вайрон; ғорат; ғубор, гард
ОГАНДА	пур кардашуда; фарбеҳ; носуфта; дамида
ОДИЛ	баинсоф, додгар, адолатпеша
ОЖАНГ	чин, чини пешонӣ, рӯй, шикан, гиреҳ, очанг
ОЖИЗ	омода, тайёр
ОЖИРӢ	ҳушёрӣ, зиракӣ
ОЗ	1. тамаъ, ҳирс; 2. ғаму ҳасрат
ОЗАР I	1. оташ; 2. маҷ. сўзу ғудоз, дард, ғам
ОЗАР II	номи моҳи нўҳуми соли шамсӣ, ки ба 21 октябр-21 декабри соли мелодӣ рост меояд
ОЗАР III	номи падари ҳазрати Иброҳими Халилуллоҳ алай-ҳиссалом, ки бутгар, ҳайкалтарош буд
ОЗАР IV	шакли кўтоҳшудаи Озарбойҷон
ОЗАРӢ	1. оташранг, сурхранг; 2. санами зебо, маҳбуби хушрӯй
ОЗАРМ	1. шарм, ҳаё; 2. иззат хурмат; эътибор, бузургӣ; 3. раҳм, меҳр, шафқат; нармдилӣ; 4. адолат, инсо
ОЗАРМОӢ	инсоф; 5. ғам, ғусса, андӯҳ; хорӣ, зорӣ; 7. ошкор, зоҳир номи моҳи нўҳуми соли шамсӣ, ки ба 22 ноябр-21 декабр соли мелодӣ рост меояд
ОЗИЛ	маломатгар, нақўишкунанда
ОЗИМ	касе, ки ба коре азму ирода мекунад, қасдкунанда, азмкунанда
ОЗОД	1. раҳо, вораста, халос; касе, ки бандӣ ва асир

нест; 2. бе мушкилӣ, ба осонӣ; 3. тамом, комил, пурра; 4. соҳиби хислатҳои нақў, асилзода; ҷавонмард.

ОЗОДВОР	ҳакимона, оқилона
ОЗОР	ранҷ, азоб; дард, ғам
ОИН I	зебу зинат, ороиш;
ОИН II	1. расм, одат, қоидаву қонун 2. дин, кеш, мазҳаб
ОҚИЛ	хирадманд, доно, боақл
ОЛ I	сурх, гулгун
ОЛ II	авлод, насл, аҳл; хонавода
ОЛ III	мӯҳри подшоҳӣ; имзо
ОЛАМ	1. ҷаҳон, дунё, гетӣ; 2. маҳлуқот; мардум; 3. маҷ. касе ё чизи бисёре
ОЛАМАФРУЗ	равшанкунанда, мунавваркунанда
ОЛАТ	асбоб, дастгоҳ
ОЛОИШ	1. нопокӣ; 2. маҷ. айб, гуноҳ
ОМАДАН	1. рафта истода ба ҷое расидан; 2. содир шудан, сар задан; 3. пайдо шудан; 4. ҳосил шудан; 5. таваллуд шудан; 6. дохил шудан; маҷ. ғунҷидан; 7. киноя аз навишта шудан; 8. феъли ёридиҳанда дар феълҳои таркибии номӣ
ОМИЛ	1. амалкунанда, коркун; 2. ҳоким, воли; 3. коргузор, намоянда, вакил; 4. андозчин, хирочғир; ҳисобдор; 5. пурдон, доно, донишманд; 6. сабаб, боис
ОМИН I	бипазир қабул кун (дуоро)
ОМИН II	бебиму ҳаррос, бетарс, беҳавф
ОМӢ	1. авом, мардуми оддӣ; 2. нодон, ноҳонда, бесавод.
ОМИР I	амркунанда, фармондеҳ, ҳоким
ОМИР II	ободкунанда, зинатдиҳанда
ОМОР	ҳисобу китоб
ОМОС	варами бадан
ОМУРҒ	1. нафъ, фоида; 2. қадр, қимат, арзиш; 3. кам, андак
ОМУРЗИШ	авфи гуноҳ, бахшориш; аз хато гузаштан
ОРАЗ	рухсора, чеҳра, рӯй
ОРЗУ	1. ҳавас, ҳохиш, майл; 2. мурод, матлаб, талаб; ком; 3. маҷ. умед, интизорӣ; 4. тамаъ, даъво; 5. маҷ. ишқ, муҳаббат; савдо; 6. таҳаллуси шоири форсизабони ҳинд Сироҷиддин Алихон (соли вафоташ 1755-1756) пайдошашанда; арзкунанда, шикояткунанда
ОРИЗ	1. ҳодиса; 2. ранҷ, дард, беморӣ
ОРИЗА	1. бараҳна, уриён; 2. маҷ. маҳрум
ОРИ	1. доно, нуктасанҷ, зоҳид 2. порсо, сӯфӣ
ОРИФ	1. доно, нуктасанҷ, зоҳид 2. порсо, сӯфӣ
ОРИЯТ	чизеро барои истифодаи муваққатан аз касе гирифтани
ОРОМ	сукун, қарор; тоқат; 2. беҳаракат, сокин; 3. Сукунат-гоҳ, ҷой, макон; 4. маҷ. айшу шароб;
ОРОМИДАН	ором гирифтани, қарор гирифтани; дам гирифтани, истироҳат кардани, осудани; 2. маҷ. хомӯш шудани; 3. дӯстӣ кардани; бо ҳам зистани
ОРОСТАН	1. зинат додани, зебу зинат додани; 2. барпо кардани

	сохтан; ба вучуд овардан; 3. обод кардан;
	4. дуруст кардан; соз кардан; 5. омода шудан;
ОРУФА	хозир кардан; 6. киноя аз навиштан, таълиф намудан
ОС I	хашмгин, ғазаболуд; чангара
ОС II	дастгоҳе, ки дар он ғалладонаро орд мекунад
ОС III	чонвари сафедранге, ки сару думаш сиёҳ аст ва аз пўсти он пўстин медўзанд, қоқуш
ОСЕБ	дарахтест ҳамеша сабз, ки баргу гулаш хушбўй буда, дар тиб ҳамчун даво кор фармуда мешавад.
ОСӢ I	1. озор, ранҷ, дард; 2. зарар, зиён; 3. офат, бало
ОСӢ II	саркаш, гунаҳкор
ОСИӢ	ғамгин, ҳазин
ОТАШ	дастгоҳе, ки дар он ғалладонаро орд мекунад
ОТАШКАДА	1. алав; 2. маҷ. тундӣ, тезӣ, ғазаб; 3. маҷ. сўзу
ОТАШПАРАСТ	гудоз, ғаму андўх; 4. киноя аз шароб, бода; 5. дўзах
ОТИФА	1. қое, ки оташ, меафрўзанд; 2. ибодати зардуштиён
ОФИЯТ	1. касе, ки оташро мепарастад; 2. пайрави дини Зардушт
ОФТОБ	меҳрубонӣ, шафқат, илтифот
ОХТАН	1. тандурустӣ, саломатӣ; 2. осудаҳолӣ, оромӣ
ОҲАНГ I	хуршед, шамс, меҳр; 2. маҷ. маҳбуба, маъшуқа; 3. маҷ. шароб, бода
ОҲАНГ II	берун кардани тег аз ғилоф
ОҲУ I	нағма, наво, соз
ОҲУ II	ният, қасд, майл, ирода
ОҶ	ҳайвони гиёҳхўри подарози тезрав, ки бо зебоии чашм ва хушрафторӣ машҳур аст; 2. киноя аз чашму дидаи зебо
ОҶИЗ	айб, нуқсон, хато
ОҶИЛ I	1. устухони фил; 2. маҷ. сафед
ОҶИЛ II	нотавон, заиф; дармонда
ОҶИЛАН	таъхиркунанда, дерооянда
ОШӢ	шитобкунанда
ОШИҚ	таъчилан, фавран
ОШНО I	лона, хонаи паррандагон
ОШНО II	дўстдоранда, дилбохта
ОШУФА	шинос, дўст, рафиқ
	шино, шиноварӣ
	парешон; ошиқ, дилдодашуда

П

П	ҳарфи бистуми алифбои забони тоҷикӣ
ПАДАРАНДАР	падари ўгаӣ
ПАДИД	намоён, зоҳир, падидор; маълум, равшан
ПАДРУД	чудой, видоъ, хайру хуш
ПАӢМ	хабар, пайғом
ПАЖ	замини пасту баланд; кўтал
ПАЖВИН	чиркин, ифлос

ПАЖМОН	афсурда; андӯҳгин, малул
ПАЖМУРДА	равнақ ва тозагии худро аз даст дода
ПАЖМУР(И) ДАН	1. рӯй ба хушкӣ овардан, афсурда гаштан, хазон шудан; зардранг шудан 2. маҷ. ғамгин шудан, андӯҳгин гардидан; хаста ва малул гардидан 3. маҷ. беравнақ шудан, беаҳамият шудан; 4. нобуд шудан, мурдан
ПАЖОВАНД	чӯбе, ки дар паси дар барои маҳкам кардани он кундаланг аз ҳалқа гузаронида мешавад; ғалақа
ПАЖҶҶАНДА	1. толиб, чӯянда; 2. хирадманд, доно
ПАЖҶҶИШ	1. чӯяндагӣ, таҳқиқ; 2. бозпурсӣ, бозхост; 3. ғамхорӣ, парасторӣ, нигоҳубин
ПАЖҶҶИШГОҶ	муассасаи тадқиқоти илмӣ, институти тадқиқотӣ
ПАЗИРА	истиқбол, пешвоз, қабул
ПАЗИРО	1. пазиранда, қабулқунанда; 2. мақбул
ПАЗИРУФТАН	1. қабул кардан, мақбул доштан, писандидан; 2. ба зимма гирифтан, ўҳдадор шудан; аҳд кардан; 3. маҷ. шукр кардан, мамнун шудан; 4. чоиз шумурдан, лоик дидан; 5. рӯ ба рӯ шудан; дучор гардидан
ПАЗМОН	одами андӯҳгин; касе, ки аз дер бо надидани касе дар андӯҳ бошад; ёд кардан
ПАИЗ	фасли хазонрезӣ, тирамоҳ
ПАЙ I	1. рағ, реша рағи пушти шона, рағи миёнаи соқ ва пошнаи пой; 2. маҷ. поя, асос, бунёд. таҳкурсӣ; 3. маҷ. қасд, азм, ирода; 4. маҷ. кудрат, тавонсӣ тобу тоқат
ПАЙ II	1. по, қадам; 2. нишон асар; нақша пой; 3. бо изофа ё бе изофа ҳамчун пешоянди номии таркибӣ пай аз пай
ПАЙ III	бор қарат, навбат
ПАЙВАНД	пайваस्ताгӣ, васл; 2. алоқа, муносибат; 3. сахт вобаста, муталлиқ; 4. банди аъзои бадан; 5. хешию таборӣ; наздикӣ; 6. иттиҳод, ягонагӣ; 7. меҳру муҳаббат
ПАЙҶАМБАР	расул, набӣ, фиристодаи худо
ПАЙҶОМ	хабари хуш, мужда, пайём
ПАЙК	қосид, хабарбиёр; хабар, паём
ПАЙКАР	1. бадан, ҳасад; 2. шакл, сурат; 3. маҷ. мӯҳра, донаи шатранҷ; 4. маҷ. бут, санам; хушрӯй
ПАЙКОН	нӯги тези найза ва тир, синон
ПАЙКОР	чанг; ҳарб, мубориза
ПАЙМОН	1. аҳд, қавл; 2. маҷ. ғарав
ПАЙМОНА	зарфи шаробхӯрӣ, қадаҳ, пиёла
ПАЙРЕЗӢ	пойдеворгузорӣ, бунёдгузорӣ, бунёди пойдевори бино
ПАК I	курбоққа, ғук
ПАК II	одами беҳудаи худорои худписанд (лак ҳам ба ҳамин маънист)
ПАЛАНГ	ҳайвони бузурги ширхори дарранда аз чинсӣ гурба; 2. пӯсти паланг;

ПАЛИД	1. мурдор, олуда, ҳаром; 2. маҷ. бадкор нобакор
ПАЛОС	1. фарш, гилем, намади дурушти аз пашм бофташуда; 2. либоси пашминаи дурушт
ПАЛТАР//ПАЛТОР	аспи савории сафарӣ
ПАНОҲ	1. ҳифз, ҳимоя, муҳофизат; 2. ҳимоятгар, ҳомӣ; 3. паноҳгоҳ, маҳали амн
ПАНҶА	1. кафи даст, бо панҷ ангушт; 2. панҷ ангушти пой; 3. чанг, чангак; 4. барг, шоха; 5. маҷ. тавоной, иқтидор; 6. маҷ. қайд, банд, гирифторм
ПАР I	париш, паридан, парвоз
ПАР II	болу пари паррандагон
ПАРАНД	1. матои абрешимини нафис, ҳарир, шоҳӣ; 2. теғ, шамшер; 3. маҷ. тахти хоб,
ПАРАСТИДАН	1. таъзиму тақрим намудан; итоат ва фармон бардорӣ намудан; 2. хидмат кардан; 3. ситоиш намудан; дӯст доштан. кат; 4. рангоранг
ПАРАСТИШ	таъзим, итоат, хидмат; хидматгорӣ, нигоҳубин
ПАРАСТОР	1. тарбиятгар, мураббӣ; 2. пешхизмат
ПАРВАНДА	зан, завҷа
ПАРВИН	номи чанд ситорае, ки дар як ҷо ҷамъ шудааст ва ба бурҷи савр дохил мешавад; Сурайё; 2. киноя аз ашк; 3. киноя аз дандон
ПАРВО	1. андеша, фикр, ҳаёл; 2. дилсӯзу гамхорӣ; 3. рағбат, майл; 4. эътибор; тавачҷӯх, илтифот; 5. тарс, бим; 6. фароғат, осоиш, оромӣ
ПАРВОНА I	1. ҳашароте, ки дар шаб гирди ҷароғ, шамъ ва ғ. мегардад ва худро ба онҳо мезанад; 2. маҷ. мушток, ҳавасманд
ПАРВОНА II	1. ҳукм, амр, фармон; 2. иҷозат, руҳсат
ПАРВОНАҶӢ	котиби ҳукм ва фармонҳои подшоҳӣ
ПАРГАР	гарданбанди мурассаъ, тавқи тиллоӣ
ПАРГОР	1. олатест барои кашидани доира; серкул; 2. хати доирашакл; маҷ. роҳ, тариқ, равиш
ПАРГУНА	зишт, нопок, палид
ПАРДА I	порча ва матое, ки барои пӯшонидани дару тиреза ва ғ. ба қор меравад; 2. чодаре, ки занон барои аз мардон рӯ пинҳон кардан ба сар мегирифтанд, чодар, ниқоб; 3. порчае аз матои нафис ё аз қили асп бофташуда, ки барои пӯшидани рӯи занон ба қор бурда мешуд; чашмбанд, рӯпӯш; 4. пӯсти рӯи чизҳо; 5. маҷ. ҳарам, хонаи маҳсуси занон; 6. маҷ. чизи номаълум, сирҳои пӯшида; 7. маҷ. уфуқ осмон; 8. маҷ боб, бора, хусус; 9. маҷ. қасд, азамат, ирода; 10. маҷ. муҳофиз, нигоҳубин
ПАРДА II	пардаи танбӯр ва дутор; мақом, оҳанг, наво
ПАРДОХТАН	холи кардан, тоза кардан, 2. тамои кардан, ба анҷом расонидан, буд қадан; 3. маҷ. сарф қадан, харҷ кардан; 4. маҷ. тарк кардан; дур шудан,

	чудо гаштан; 5. сохтан, барпо кардан; 6. сайқал додан, чило додан; 7. муроҷиат кардан, рӯй овардан; 8. супоридан, таслим додан 9. машғул шудан; 10. маҷ. алоқа намудан бо касе; 11. фориг шудан, осуда гаштан; 12. тартиб додан; навиштан; 13. маҷ. сароидан, хондан; 14. навохтан махлуқи афсонавӣ, ки бисёр зебо будааст; 2. маъшуқаи зебо
ПАРӢ	
ПАРМОСИДАН	бо даст чизеро судан, даст-даст кардан; 2. ёзидан, дароз 3. маҷ. донистан, шинохтан; 4. маҷ. хостан, писандидан.
ПАРНИЁН	1. ҳарир, матои нафис; 2. қоғази нафис; 3. маҷ. шамшер
ПАРТАВ I	шуоъ, нур, шӯъла; рӯшноии чизе
ПАРТАВ II	чизе, ки аз ҷиҳати кӯҳнагӣ ё нобобиаш аз истеъмоли баромадааст; чизи барзиёди партофташуда
ПАРХОШ	1. ҷанг, ҷидол, муҳориба; 2. маҷ. зулм, тааддӣ, ситам
ПАРҲУН	доира, ҳалқа, ҷанбар
ПАТЁРА	1. офат, бало; зишт; 2. маҷ. дев
ПАХШ	аҳн, нашр, расонидан ба ҳамагон
ПАҲЛАВӢ	1. забони форсии пеш аз ислом; 2. забони форсии авраи Ашкониён ва Сосониён; 3. киноя аз забони форсии дарӣ; мансуб ба паҳлавон будан; паҳлавонӣ арса, майдон
ПАҲНА	1. арз, бар, паҳнӣ; 2. маҷ. бузургӣ, азамат
ПАҲНО	маймун, бӯзина
ПАҲНОНА	посбонӣ, муҳофизат
ПАҲРА	посбон, муҳофизаткунанда
ПАҲРАДОР	посбон, муҳофизаткунанда
ПЕРОМУН	гирд, гирдогирд, атроф
ПЕРОСТА//ПИРОСТА	озода, зебо
ПЕРОҲАН//ПИРОҲАН	курта, либоси таҳ
ПЕРОСТАН//ПИРОСТАН	1. кам кардан, оростан, ороиш додан, зебу зинат додан; 2. мураттиб гардонидан; 3. ямоқ кардан, порадузӣ намудан; 4. пок кардан, тоза намудан; 5. сайқал кардан, 6. сиёсат кардан зебу зиннат, ороиш; асбоби зебу зинат тоб хӯрдан, ҳалқа задан; 2. печонда гирифтан; 3. лифофа кардан, печонидан (ба даруни чизе); 4. печуб хӯрдан; маҷ. азоб кашидан; 5. машғул шудан, андармон шудан; 6. маҷ. саргардон шудан, овора гаштан; 7. маҷ. гирифтор шудан, банд шудан; 8. маҷ. часпидан; 9. маҷ. ҳамроҳӣ намудан; 10. маҷ. якҷоя шудан; 11. маҷ. баланд шудан; 12. маҷ. сарпечӣ кардан, саркашӣ намудан
ПЕША	1. амал, кор; 2. касб, ҳунар
ПЕШАВАР	ҳунарманд, касиб
ПЕШВО	раҳнамо, сардор
ПИДРОМ	1. ораста, зинатёфта; 2. шод, хушдил, хуррам;

	3. муборак, ҳучаста; 4. шодй, хушй; 5. саҳеҳ, дуруст; 6. мунтазам, доимй
ПИЗИШК	табиб, ҳаким, чарроҳ
ПИЛ	1. фил. 2. маҷ. паҳлавон; 3. номи яке аз мӯҳраҳои шоҳмот
ПИЛЗҶР	пурзӯр, қавй
ПИНАДҶЗ	кӯҳнадӯз, порадӯз
ПИНДОР	1. фикру хаёл, тасаввур; калонгирй, кибру ғурур 2. маҷ. хаёл, гумон
ПИНДОШТ	хаёл, гумон
ПИНДОШТАН	1. гумон кардан; 2. лоиқ доништан
ПИРҶЗ	музаффар, ғолиб, фотех, хуррам
ПИРҶЗА	навъе аз санғҳои қимматбаҳои кабудранг, ки барои зебу зинат ба кор мебарад
ПИРҶЗРАНГ	ба ранги пирӯза, кабудранг, осмониранг
ПИРҶЗБАХТ	баландбахт, батолъ
ПИСАНДИДА	1. маъкул, мақбул, нек, хуб; 2. маҷ. азиз, мумтоз
ПИСАНДИДАН	1. қабул кардан, маъкул доништан; 2. рози шудан; раво дидан; лоиқ дидан
ПИСТА	донаки мағздор; киногя аз даҳон ва лаби маъшуқа
ПОДЗАҲР	доруи зидди захр, захрмӯҳра
ПОДОШ	1. ҷазо, сазо, 2. мукофоти амал
ПОДШОҲ	1. соҳиби шаҳар, тоҷ, ҳукмрони мутлақи як мамлакат ё кишвар
ПОЙБАСТ	1. он, кй пояш баста шудааст; асир; 2. маҷ. вобаста мутеъ; 3. таҳкурсий, асос, пойдевор; 4. маҷ. соҳиб-ихтиёр; 5. маҷ. ғолиб, фотех; 6. маҷ. худо; 7. киноя аз маҳбуба
ПОЙБОФ	бофанда
ПОЙМАРД	1. мададгор, ёридоханда; 2. восита, миёнарав
ПОК	1. соф, тоза; 2. холй, тийхй; 3. дуруст; 4. порсо, покдомон
ПОКБОЗ	1. росткор, ҳалолкор, 2. ошиқи босадоқат, ошиқи бегараз
ПОКБУМ	1. кишвари поксиришт, мамлақати покдилон; 2. маҷ. покниҳод, покдил, поктинат
ПОКДОМАН	боиффат, афифа
ПОКИЗА	1. соф, тоза; 2. хуб, некӯ, нағз; 3. зани покиза
ПОЛИДАН//ПОЛУДАН	1. ҷустуҷӯ кардан; 2. соф кардан; 3. пош додан, пошидан
ПОЛУДА I	1. соф, тоза, покиза; 2. маҷ. табоҳ, зоеъ, бекора
ПОЛУДА II	як навъ ҳалвое, ки аз орд, қанд, асал, нишоста мепазанд.
ПОЛУДАН	1. соф кардан, тоза намудан; 2. гудохтан, об карда тоза намудани зар нуқра; 3. рехтан, резондан; 4. захидан, захида баромадан; 5. тар кардан, намнок гардонидан; 6. дур шудан; 7. тамом шудан, ба охир расидан; 8. табоҳ кардан;

ПОРСО	аз байн бурдан; 9. оғушта кардан, хамира кардан.
ПОРСҲ	пок, покиза, покдоман, худотарс
ПОСУХ	1. мансуб ба порс; 2. мардуми порс; 3. забони қадими форсӣ
ПОЯНДА	1. ҷавоб; таъбири хоб
ПРЕЗЕНТАТСИЯ	1. бардавом, доимӣ, ҷовид; 2. пойдор, устувор
ПУД I	пазироии калони расмӣ (гоҳо бо ороستاني зиёфат) бо мақсади реклама кардан ва муаррифӣ
ПУД II	намудани ягон ширкат, созмони навташқил, китоб ва ғайра.
ПУЛ I	наҳҳое, ки ба паҳноии матоъ дӯхта мешавад
ПУЛ II	параҳоҳои хушке, ки барои дар гирондани оташ ба қор мебаранд, пешдаргирон
ПУЛ I	кӯпрук
ПУЛ II	пули нақда хоҳ аз нуқра бошад, хоҳ аз мис; нақдина
ПУР I	1. лаболаб, лабрес; 2. бисёр афзун, зиёд
ПУР II	писар
ПУРМАНИШ	1. арҷманд, бузург; 2. хирадманд, доно; 3. мағрур, мутақаббир; 4. саркаш, гарданшах
ПУРМОЯ	1. асил, хушзод, наҷиб; 2. гаронбаҳо; 3. бузург; 4. хирадманд; 5. бошукӯх; номи бародари Фаридун, яке аз қаҳрамонони «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ
ПУРОЗАР	пуроташ, сӯзон; маҷ. пурдарду алам
ПУРМУҲТАВО	пурмазмун
ПУРОШҶҮБ	пурғавго
ПҶЗИШ	1. узрҳоӣ, маъзарат; 2. аҳволпурсӣ, пурсиш
ПҶЯНДА	1. даванда; 2. аспӣ тезрав; 3. ҷӯянда

Р

Р	ҳарфи бисту якуми алифбои забони тоҷикӣ
РАБ (Б)	1. парвардигор, худо; 2. соҳиб, молик
БАББОНӢ	мансуб ба худо
РАБЕЪ	баҳор; баҳорон
РАБОТ	ҳавлӣ ё маҳаллаи истиқомати мусофирон, қорвонсарой; қазарма
РАБТ	бастан, пайванд кардан; алоқа, робита
РАБЪ	сарой, хона; манзил, маҳалла
РАВАН	имтиҳон, озмоиш, таҷриба
РАВАНД	равиш; рафт, ҷараён, протсес
РАВЗА	1. боғ, сабзазор; 2. маҷ. мақбара, марқади одамони бузург, мазор
РАВЗАН	сӯроҳ, шикоф, дариҷа, ки барои баромадани дуд ё дохил шудани рӯшноӣ дар девор ё шиғти хона меғуздоранд
РАВНАҚ	1. сайқал, ҷамъ; фуруғ, тобиш; 2. тару тозагӣ, тароват; 3. бузургӣ, ҳашамат, шукӯх; 4. болоравӣ, пешрафт, инкишоф
РАВО	1. мумкин, ҷоиз, муносиб; 2. маҷ. равнақёфта

РАВОҚ	чои меҳробшакл, дар пеши хучраҳои мадрасаҳо ё дар деворҳои хонаҳои қадимӣ; гумбаз
РАВОН I	чорӣ, ҳаракаткунанда; 2. тез, зуд, фавран; 3. сабукрав, тезгард, хушрафтор; 4. маҷ. шоиста, муносиб
РАВОН II	чон, рӯҳ
РАВОНШИНОС	руҳшинос, психолог
РАҒБАТ	хоҳиш, орзу; бо муҳаббат майл кардан ба чизе
РАҒБАТАНГЕЗ	шавқовар
РАД I	1. доно, донишманд, оқил; 2. шучоъ, далер
РАД (Д) II	қабул накардан, гардонидан; ронда шудан
РАД III	қатори одамҳо, дӯконҳо ва ғ.
РАДА	саф, қатор, раста
РАДИФ	1. ду ё якчанд чиз, ки дар паҳлӯи ҳам ё паси ҳам воқеъ шудаанд, ҳамсаф; 2. калимае, ки дар охири ҳар байти ғазал ё қасида такрор меёбад
РАЁСАТ	раисӣ, сардорӣ
РАҶД	бисёрхӯр, пурхӯр; ҳарис
РАЗ	ток, ангур
РАЗБОН	боғбон
РАЗЗОҚ	рискдиҳанда; яке аз номҳои худо
РАЗИЛ	паст, қабех, нокас
РАЗИН	маҳкам, устувор
РАЗМ	чанг, набард
РАЗМАҒҚАН	киноя аз марди чангӣ, мубориз
РАЗМҒОҲ	майдони чанг
РАЗОЛАТ	пастӣ кардан, нокаси
РАЗОНАТ	устуворӣ, пойдорӣ
РАИЯТ	1. табаа, оммаи мардуми тобеъ; 2. деҳқонон
РАКИК	1. ҳақир, паст, забун; 2. зишт, қабех; дағал, дурушт
РАҚАМ	1. хат, 2. уқм, фармон; 3. шумора, адад; 4. аломат, нишона
РАҚАМЗАН//РАҚАМКАШ	нависанда, котиб
РАКИН	маҳкам, устувор
РАҚИҚ I	1. нозук, маҳин, тунук; 2. маҷ. меҳрубон, нармдил
РАҚИҚ II	банда, ғулом
РАМ I	тарс, ҳарос
РАМ II	шакли кӯтоҳшудаи рама
РАМАЗОН	моҳи нӯҳуми соли қамарии ҳиҷрӣ, ки онро моҳи рӯза мегӯянд ва мусулмонон дар ин моҳ сӣ рӯз рӯза мегиранд
РАМЗ	сухани пӯшидамаъно
РАМЛ I	рег
РАМЛ II	фолбинӣ, пешгӯӣ
РАММОЛ	фолбин, фолбинанда
РАМОД	хокистар
РАНГ	1. намунаи зоҳирии ҳар чиз, ки ба чашми одам сафед, сурх ва ғ. метобад; 2. тарз, равиш; 3. монанд; 4. макр, хила; 5. обу тоб, тароват;

РАНД I	6. маҷ. зар, тилло
РАНД II	дарахти мӯрд; дарахти сабзи ҳамешабахор
РАНЧ	тароштаи ҷуб, параха
РАСАД	1. меҳнат, заҳмат, 2. азоб, машаққат; 3. беморӣ, дард
РАСАДГОХ	1. ба чизе бо диққат чашм дӯхтан; 2. мушоҳидаи ситора ва ҷисмҳои осмонӣ;
РАСАН	расадхона
РАСМ	тор, таноб, арғамчин
РАСМАН	1. урфу одат, қоида; 2. нақш, сурат, тасвир
РАСМБОЗ	аз рӯи қоида, мувофиқи тартиб ва қонун
РАСМӢ	маккор, фиребгар
РАСОНА	1. муқаррарӣ, маъмулӣ; 2. вазифадор, хизматгор
РАСОНАТ	воситаҳои хабаррасонӣ (ҳамчун матбуоти даврӣ, радио, телевизион)
РАСОС	мустаҳкамӣ, маҳкамӣ
РАСТА I	қалъагӣ, филизи маълум аст, ки бо вай мис ва оханро сафед кунанд.
РАСТА II	1. раҳоефта, халосшуда; 2. аз замин
РАСТАГОР	руидабаромада
РАСТАХЕЗ//РАСТОХЕЗ	саф, қатор; қатори дӯконҳо дар бозорҳо
РАСУЛ	халосшуда
РАТИБ	1. рӯзи қиёмат; 2. маҷ. шӯру, ғавғо
РАТЛ I	1. пайғамбар; 2. қасид, фиристода, сафир
РАТЛ II	тар, намнок
РАУФ	ченаки вазн, ки баробари 449,28 гр. аст
РАФЕЪ	пиёла, ҷом, қадаҳ
РАФИҚ	меҳрубон
РАФОҚАТ	оӣ, баланд
РАФТОР	дӯст, ёр, ҳамроҳ
РАФЪ	дӯстӣ, ҳамдаӣ
РАФЪАТ//РИФЪАТ	ҳаракат, қору кирдор; хиромидани хуш ва дилқашӣ ёр
РАХНА	1. баланд бардоштан; 2. аз байн бурдан, бартараф кардан; 3. ғунучини ҳосил; 4. аз амал фаровардан; 5. арз кардан, изҳор кардан
РАХТ	1. баландӣ; 2. маҷ. бузургӣ, ҷоҳу ҷалол
РАХТА	1. шикоф, равзан, тиреза; 2. маҷ. осеб, зарар; 3. маҷ. реш, ҷароҳат; 4. маҷ. айб, нуқсон, камбӯдӣ
РАХТКАШ	асбобу анҷом, асбобу анҷоми сафар; асбоби хона
РАХШ	касал, бемор; хаста, маҷрӯҳ
РАХШАНДА	1. ҷорпои боркаш; 2. мусофир
РАҲИМ I	1. барқ; партав, тобиш, 2. асп, аспӣ тезрав; 3. номи аспӣ Рустам
РАҲИМ II	дурахшон, тобон
РАҲИҚ	1. бачадон; 2. хешӣ, хешутаборӣ
РАҲМАТ	меҳрубон, раҳмкунанда
	холис, соф; шароби соф
	1. меҳрубонӣ, шафқат; 2. бахшӯиши гуноҳ аз тарафи худо

РАҲМОН	бахшоянда, раҳмкунанда
РАҲОЙ	начод, халосй, озодй
РАҶАЗ	яке аз баҳрҳои вази арӯз, ки дар як байти он шаш «мустафъилун» такрор мешавад
РАҶИМ	1. рондашуда; 2. лаънатй, малъун
РАҶО//РИҶО	умед, орзу
РАШИД	1. каси бо рост раванда; 2. ба камол расида, далер, часур
РАШК	1. ҳасад, нотавонбинй; 2. ғайрат, ғайурй
РАШТ	1. хок, хокрӯба; чизи кӯҳна ва пусида; 2. номи шаҳр, дар Эрон, маркази вилояти Гелон аст. чакра, қатра
РАШҲА	бонге, ки аз ҳаракати абрҳо ва ҳаво дар вақти боронгарй пайдо мешавад; тундар, момоқулдурак,
РАЪД	1. зебо, хушрӯй, дилкаш; 2. зане, ки ба ҳусни худ мағрур аст; мутахаббор; 3. заиф, суст; нарм
РАЪНО	пурсиши фикри халқ дар бораи ягон масъалаи муҳими давлатй. Референдум
РАЪЙПУРСЙ	1. аввали чизе, нӯги чизе, сар; 2. сардор, бузург, сарвар; 3. саршумории ҳайванҳои чорпо
РАЪС	фиреб, макр
РЕВ	душманй, кина
РЕҒ	захм, ҷароҳат; маҷрӯҳ, захмй
РЕШ	1. кӯчидан, ҳичрат қардан; 2. маҷ. мурдан
РЕҲЛАТ	нашъунамо, зиёдшавй; фоидаи пул, суди пул,
РИБО	фоидабарй
РИБОҲОР	судхӯр, фоидахӯр
РИЁ	мунофиқй, дурӯяғй
РИЁЗАТ	1. ранҷ, машаққат; 2. порсой, зоҳидй
РИЁЗЙ	илми ҳисоб, математика
РИЁКОР	дурӯя, касе, ки худро дар зоҳир хайрхоҳ нишон медиҳад, дурӯя
РИЗВОН	1. хушнудй, хурсандй; 2. маҷ. бихишт
РИКОБ I	узангу
РИКОБ II	пиёла, қоми май
РИНД	1. зирак, хушёр, озодфикр; 2. майхӯр ба ишрат додашуда
РИСОЛА	1. мактуб, нома, асар; 2. китобча, қоидаҳои навишташудаи ягон соҳаи илм
РИШГОВ	аҳмақ, аблаҳ, гоч
РИШҲАНД	масҳара, истеҳзо; хушомадғуй
РИҚҚАТ	1. нозукй, латофат; 2. меҳрубонй, нармдилй
РОВЙ	ривояткунанда, нақлкунанда
РОҒИБ	рағбаткунанда, моил
РОД	ҷавонмард, сахй; диловар, донишманд
РОДМАРД	одами босаховат, сахй, ҷавонмард
РОЗ	матлаби пӯшида, асҳори дил
РОЗИҚ	ризқдиханда, яке аз номҳои худо

РОИК	1. соф, латиф; 2. равон, фасех
РОЙ I	андеша; чора, илоч; тадбир
РОЙ II	лақаби подшоҳони ҳинд, роча
РОЙГОН	муфт, бепул
РОЙЗАН	мушовир, маслиҳатчи (мушовири сафоратхона оид ба корҳои тичоратӣ, низомӣ, фарҳангӣ) симои дипломатӣ дар сафоратхонаҳо. мас: райзани низомӣ, ройзани фарҳангӣ ва ғ.
РОКИБ	савор, саворӣ
РОҚИМ	нависанда, муншӣ
РОМИШ	нағма, суруд; осудагӣ, оромӣ
РОМИШГАР	муғанӣ, мутриб
РОСИХ	мустаҳкам, устувор
РОТИБ I	собит, устувор, мустаҳкам
РОТИБ II	миқдори муайяни ҳӯроквории якруза; маош
РОФЕЪ	болобардоранда, баландкунанда
РОФИЗ	тарккунанда, вогузоранда
РОХИБ	рӯҳонӣ, насронӣ
РОХӢ//РАӢ	раванда, мусофир
РОӢНАМУН//РАӢНАМУН	роҳнамо, касе, ки роҳ нишон медиҳад.
РОӢВАРД//РАӢВАРД	тӯҳфаи аз сафар овардашуда, савғоти
РОӢӢӢ	1. роҳраванда; 2. мач.асп, маркаб
РОЧЕӢ	беҳтар, авло
РОЧӢ	умедвор, нигарон
РОЧЕЪ	1. бозгашткунанда, баргарданда; мансуб, доир, оид ба ... доир ба ...
РОШИД	ба роҳи рост равнада, роҳнамои роҳи рост
РУБЪ	1. чоряк, аз чаҳор як қисм; 2. олоти рассад, ки баландии офтобро бо он муайян мекард
РУД I	1. асбоби мусиқӣ; 2. тор, тори соз
РУД II	дарё, наҳр
РУДБОР	наҳр, дарёи калон
РУКН	1. сутун, поя; 2. қисми асосии чизе
РУҚЪА	мактуб, хат, нома
РУММОН	анор
РУСТАМ	1. одами шучоъ, далер; 2. номи қаҳрамони аҷсии «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ
РУСТО	деҳ, қишлоқ
РУСТОӢ	сокини деҳ, қишлоқӣ; деҳқон
РУСУӢ	устуворӣ, пойдорӣ
РУТОБ	хурмо, хурмои тару тоза
РУТБА	мартаба, дараҷа
РУУНАТ	1. нодонӣ, беақлӣ; 2. такаббур, калонгирӣ; 3. худдсрой
РУӢ I	рӯй, чеҳра
РУӢ II	яке аз мӯҳраҳои шатранҷ
РУӢ III	паррандаи афсонавии мавҳум ва бисёр бузург
РУӢОМ	санги мармар
РУЦӢЪ	бозгашт, муроҷиат

РУШД	1. тараққй; роҳи рост; 2. тадбири дуруст; 3. хушёрй, зиракй
РЎЗАФЗУН	рўз ба рўз зиёдшаванда; тобон, дурахшон
РЎЗАФРЎЗ	тобон, дурахшон
РЎЗГОР	1. дунё, олам; 2. замон, айём, давр; 3. ҳаёт, умр, зиндагй; 4. толеъ, бахт; тақдир, қисмат; 5. шугл, пеша, касб
РЎЗИБАХШ	1. рўзидиханда; 2. маҷ.худо
РЎЗЙ	рисқ, хўроки рўзона
РЎҲ	ҷон, ҳаёт, зиндагй
РЎҲОНИ	пешвои мазҳабй; одами поктинат
РЎҲПАРВАР	форам, роҳатафзо
РЎЪЁ	он чи дар хоб дида мешавад

С

С	харфи бисту дуҷуми алифбои забони тоҷикй
САБАҚ	дарс, таълим
САБАҚ II	гузашта, кор ва амале, ки дар гузашта воқеъ шудааст; пеш, пеш аз ин
САББОФ	рангрёз, кабудгар
САББОҲ	шинокунанда, шиновар
САБЕҲ	хушрў, зебо
САБЗА	гиёҳи навхез алафи наврас
САБИР I	собир, сабркунанда
САБИР II	гиёҳест, бе баргҳои теғдор
САБИЯ	духтарбача, духтар
САБЛАТ//СИБЛАТ	мўйлаб, бурут; 2. маҷ. сер мўйлаб; бадҳайбат
САБИЛ I	роҳ, тариқ; роҳу тариқат
САБИЛ II	чизи бесоҳиб
САБО	(шамоли форам, бод
САБОТ	1. устуворй, истодагарй; 2. пойдорй
САБОҲ	вақти субҳ, бомдод
САБОҲАТ	шино кардан, шиноварй
САБОҲАТ II	сафедрўй, хушрўй
САБР	тобоварй, тоқат, таҳаммул, бардошт; оромй
САБТ	қайд кардан, навиштан
САБУР	бо сабру тоқат, тобовар
САБЎ//САБЎЙ	кўза, зарфи сафолй
САБЪ I	ҳайвони ваҳшии дарранда
САБЪ//САБЪА II	ҳафт
САБҚАТ	пешй, пешдастй
САБЎҲЙ	майхўрии пагоҳй, барои дафъи хумор; майхўрй
САВГАНД	қасам
САВДО I	1. сиёҳ; яке аз чор унсури бадани инсонй (сафро, балғам, хун, савдо), ки сиёҳранг аст; 2. маҷ. девонагй, ҳавову ҳавас; ишқ; 3. ҳаёл, орзу; 4. ғам, ғусса
САВДО II	хариду фурўш, тиҷорат

САВДОЙ	1. девона; 2. маҷошиқ, дилдода
САВЛАТ	1. хашмгинӣ, қаҳру ғазаб; 2. тавоной, ҳайбат; 3. шуқӯҳ, дабдаба
САВМАА//САВМИА	ибодатгоҳ, ибодатгоҳи насронӣён
САВОБ	1. кори нек, кори хайр; 2. рост, дуруст
САВОД	1. сиёҳӣ, сиёҳрангӣ; 2. торикӣ, зулмат; 3. хонда ва навишта тавонистан; 4. сағҳи замин;
САВОР	кассе, ки ба болои асп ва ё марҳоб нишаста меравад
САВОРӢ	1. савор будан; 2. каси болои асп ё маркаб нишаста; чорпое, ки болои он савор мешаванд; асп гов; номи моҳи шамсӣ аз 22 апрел то 22 май
САВР	1. садо, овоз; 2. оҳанги мусиқӣ
САВТ	1. шумораи миқдорӣ; 2. адади бисёри номаълум
САД I	1. бастан, гирифтани пеши чизе; 2. монса, банд
САД (Д) II	гурӯҳи садқаса
САДА I	-яке аз чашнҳои қадим
САДА II	ба ҳам задани ду чиз; зарба, осеб, зарар
САДАМА	1. гавҳар; 2. ҷонвари дарёӣ, ки дар шиками он марворид ҳосил мешавад
САДАФ	ростӣ ва адолат, дурустӣ
САДОД	1. болонишинӣ, раёсати маҷлис; 2. вазорат, сарвазирӣ
САДОРАТ	дӯстии самимӣ, дӯстӣ ва ростӣ
САДОҚАТ	1. сина; 2. аввал, оғоз; 3. нишастгоҳи боло;
САДР	4. сарвар, пешво
САЗО	1. сазовор, муносиб; 2. ҷазо, мукофот; подоши некӣ ва бадӣ
САЗОВОР	лоик, муносиб, шоиста, лоиқи ҳурмат
САИД	хушбахт, некбахт, хуштолеъ
САИС	парастори асп, аспбон
САӢД	шикор; ҷонваре, ки вайро шикор мекунанд
САӢӢД	шикорчӣ, сайдкунанда
САӢӢР	бисёр гардишкунанда, сафаркунанда
САӢӢРА	мунасси сайр; чанде аз ситорагон, ки моҳу офтоб ҳам дар онҳо дохиланд
САӢӢИД	1. бузург, сарвар, пешво; 2. лақаби авлоди Муҳам- мад пайғамбар
САӢР	1. сафар, саёҳат; гашт, ҳаракат; 2. тамошо
САӢФ I	шамшер
САӢФ II	фасли тобистон
САӢҚАЛ	ҷило, ҷило додан
САӢХА	бонг, наъра, фиғон
САКИНА//САКИНАТ	оромӣ, осудагӣ
САЛАБ	1. либос, пӯшок; 2. навъе аз либоси ҷангӣ; ҷавшан
САЛАФ	пешгузаштагон, пешинагон, аҷдод
САЛБ I	1. ҷудо кардани чизе, аз чизе; 2. рабудан; дузди- дан, гора

САЛБ II	ба дор кашидан
САЛВО I	асал, ангубин
САЛВО II	бедона, вартишк
САЛИБ	1. доре, ки Исо пайғамбарро ба вай овехтаанд; 2. рамзи дини исавӣ
САЛИМ	1. солим, сиҳҳат; 2. дуруст, бенуксон; 3. софдил, содик; 4. соддадил, соддалавҳ; гӯл сухани равон
САЛИС	1. табиат, сиришт; 2. тарзи ифода ва услуби баён; қобилият
САЛИҚА	кас ё чизи нодаркор
САЛМА	1. номи зани хушрӯе дар араб; 2. мач. маъшуқа
САЛМО	сулҳ, оштӣ, амну амон, дуруд, таҳният
САЛОМ	1. солим будан; тандурустӣ; 2. беайб, беосебӣ
САЛОМАТ	се, сегона
САЛОСА	салисӣ, равонии калом
САЛОСАТ	1. некӣ; некӯкорӣ; 2. маслиҳат, фоида, нафъ шоистагӣ; қобилият, лаёқат
САЛОҲ	1. оби хушбӯр; 2. чашмае дар биҳишт
САЛОҲИЯТ	1. подшоҳӣ, ҳукмронӣ; 2. мач. зӯрӣ, тавоноӣ
САЛСАБИЛ	пуст кандан
САЛТАНАТ	поянда, ҷовидон, абадӣ
САЛҲ	1. моҳӣ; 2. моҳие, ки гӯё дар болои он гове истода ва дар болои шохи он гов замин қарор гирифтааст
САМАД	гули зарди сафеди хушбӯӣ, ёсуман
САМАК	гуландом, зебо
САМАН//СУМАН	ҷонвари афсонавӣ, ки гӯё дар оташ пайдо мешавад, берун аз оташ мемирад
САМАНБАР//СУМАНБАР	мева, ҳосил
САМАНДАР	1. беғоҳӣ, торикии шаб, 2. сухан; афсона ва ҳикояҳои шабона
САМАР I	шунаванда, гӯшкунанда
САМАР II	миёнаи ҳар чиз, дарунмағз
САМЕЪ	фарбех, чоқ
САМИМ	қимматбаҳо, пурқиммат
САМИН I	осмон
САМИН II	некӯкорӣ, саховат
САМО	зиштӣ, беҳаёӣ
САМОҲАТ	1. шунидан; гӯш қардан; 2. суруд, хониш; 3. ҳолати шавку завк; ваҷд ва ҷазабаи дарвешон
САМОҶАТ	ҳангоми хондани зикр
САМОЪ	саховат, ҷавонмардӣ
САМОҲ	1. тараф, сӯ, ҷониб; 2. роҳ, равиш, тариқ
САМТ	шамоли гарми сӯзон, гармсел
САМУМ	1. ҳайвони монанд ба рӯбоҳ, ки пӯсти сурхи моил ба сиёҳӣ дорад; 2. пӯсти самур
САМУР	1. гӯш; 2. қувваи шунавоӣ
САМЪ	шилем (шилим), ки дар бадани дарахтҳо пайдо
САМФ	

ШАВАД	мешавад
САНГ I	ҷисми саҳти кӯҳӣ; 2. санги тарозу, вазнинӣ; 3. санге, ки ба болои қабр гузашта мешавад
САНГ II	шакли кӯтоҳшудаи дарсанг
САНГДИЯ	саҳтдил, бераҳм, золим
САНГЛОХ	замани саҳти пасту баланди пурсанг
САНАВБАР	дарахте аз ҷинси қоч
САНАД	хучқат, далел, бурҳон
САНАМ	1. бут, ҳайкал; 2. маҷмаъуқа, маҳбуба
САНДАЛ I	дарахти ҳамешасабз дар минтақаҳои гарм
САНДАЛ II	навъе аз пояфзол
САНДАЛИ	1. курсӣ; 2. чорпоя аст, ки бар болои оташ гузошта, бар рӯяш кӯрпа андохта дар гирдогирдаш мешинанд
САННОЪ	санъаткор, соней, хунарманд
САНО I	мадҳ, таҳсин
САНО II	1. равшанӣ, дурахшонӣ; 2. баландӣ
САНО III	барги гиёҳе, ки доруи исҳол аст
САНОГӢ	ситоишкунанда, мадҳгӯӣ
САНЪАТ	1. пеша, хунар; 2. суханорой, хунармандӣ дар назму наср
САНЧАҚ	алам, байрақ, ливо
САНЧИД	меваест, пӯсташ, сурхранг, гӯшташ ордак ва дона кашба мисли донаки хурмо, чигида хушбахтӣ, некбахтӣ
САОДАТ	
САР	1. кала; 2. сарвар, сардори лашкар; 3. оғоз аввал; 4. болои чизе; рӯи чизе; 5. нӯги чизе; 6. маҷмаъуқа андеша; 7. маҷмаъуқа рағбат; 8. ҳамчун пешоянди номии таркибӣ; сари.... назди....
САРАНДОЗ II	сархамшуда (аз чизе); 2. далер, бебок; 3. ошиқ
САРАНДОЗ II	рӯймол, саргирак
САРАНЧОМ	охир, поён, охири қор
САРАТОН	яке аз моҳҳои шамсӣ, ки аз 22 июн сар шуда дар 21 июл тамом мешавад; номи як хел беморӣ
САРАФРОЗ//САРАФРОЗ	сарбаланд, боифтихор
САРБАСТА	пӯшида, маҳкам; пинҳон, маҳфӣ
САРБОЗ	фидо ва қурбонкунандаи сар, аскар
САРБОР (Й)	барои иловагӣ; қори барзиёда
САРВ	1. дарахти сӯзанбарги ҳамешасабзи ростқад; 2. киноя аз қомати рост ва мавзуни маҷмаъуқа
САРВАТ	боигарӣ, дорой
САРВАҚТ	дидор, дидан
САРВБУН	1. дарахти сарв; 2. зани хушқомат ва зебо
САРВО	ҳадиси дуруғ, афсона
САРВОД	шеър, суруд
САРВРАФТОР	хушрафтор, хиромон
САРВҚАД	сарвқомат, ростқомат
САРГАРОН	маст: озурдахотир, дилгир; озурдахотир, ҳафӣ

САРД	хунук; зидди <u>гарм</u>
САРДАФТАР	саромад, одами машхур
САРДГҮЙ	бадгӯй, бадгап, баддаҳан
САРДМЕХР	бемехр, бешафқат
САРДОБ//САРДОБА	обанбори зеризаминӣ; хонаи сард, ки дар тобистон мева ва гӯштро нигоҳ доранд
САРЕЪ	1. тезу тунд, тезрафтор; 2. яке аз баҳрҳои вази арӯз
САРЕҲ	возеҳ, равшан, ошкор
САРЗАМИН	кишвар, мамлакат
САРИР I	бистар, ҷои хоб; тахт, авранг
САРИР II	садои қалам дар вақти навиштан; ҳар овозе, ки бо хиш-хиш барояд
САРКАШ	1. нофармон; мағрур, мутакаббир; 2. тавоно, зӯр; 3. равт ва баланд, сарбаланд; 4. номи мутриба, машхур
САРМАД	доимӣ, абадӣ
САРМАНШАЪ	сабаби пайдоиши чизе, сарчашма
САРМО	хунуқӣ, сардӣ; муқобили <u>гармо</u>
САРМОЯ	1. асос, сабаб; 2. сарват, молу пул, давлат; 3. як миқдор пул ва моле, ки савдогарон харидуфурӯш бо он сар мекунанд.
САРНАВИШТ	тақдир, қисмат
САРОБ	1. ҳодисаи фиреби назар, ки аз гармии ҳаво ва шуоъҳо акси чизҳои дар паси уфуқбударо ба назари кас намоён мекунад; 2. замини шӯразор, ки аз дур ҳамчун об намоён шавад; 3. орзу ва умедҳои беасосу пуч
САРО (И)	қаср, боргоҳ; иморати калон
САРОБҶУСТОН	боғи атрофи сарой
САРОМАД	болотар аз дигарон, мумтоз, забардаст
САРОҶАНГ	пешво, роҳбар, фармондеҳи лашкар
САРПАРАСТӢ	парасторӣ, ниғаҳбонӣ
САРРИШТА	1. сари калова; дафтари ҳисоб; 2. маҷ. роҳи ҳалли ягон масъала
САРРОФ	1. заршинос, фарқкунандаи пули сара аз пули қалб; 2. суханшинос
САРРОЧ	зингар
САРСАБЗ	тару тоза
САРСАР	шамоли саҳт, бодӣ тунд
САРСАРӢ	1. рӯяқӣ, бетааммул; 2. оворагард, саргардон; 3. бадсифат
САРСИПОҲ	сардори сипоҳ, сарлашкар
САРУПО	либос, сару либос
САРФ	1. харҷ, хароҷот; 2. фоида манфиат; 3. морфология
САРФА	фоида, манфиат; худдорӣ аз харҷ
САРФАРОЗ	сарбаланд; маҷ. боифтихор
САРҲАЙЛ	сардор, сарвар, сардори фавҷи савораи лашкар
САРҲУШ	сармаст, хушҳол
САРӢ	сардорӣ сарварӣ, ҳукмрон, саршор, лабрес, пур
САРҲАЛҚА	раиси маҳфил; сардор

САРХАНГ	сардори як қисми муайяни лашкар
САТВАТ	1. ҳамла, ҳучум; 2. қувват шавкат; қаҳр
САТИР	пӯшида, пинҳон; касе, ки айби дигареро мепӯшонад
САТР I	пӯшидан; ҳичоб, парда
САТР II	як раҳи навишташуда
САТТОР	пӯшанда; пӯшандаи айбҳо
САТҲ	рӯи ҳамвори чизе, рӯи
САФ (Ф)	қатор, рада; қатори одамон
САФАР I	аз чое ба чое рафтан, саёҳат
САФАР II	моҳи дуюми соли қамарии ҳичрӣ
САФАҲОТ	ч.саҳфа; саҳифаҳо
САФВАТ	покизағӣ, софӣ
САФДАР	1. сафшикан; 2. маҷ.пурзӯр, шуҷоъ
САФЕҲ	ноқисақл, аҳмақ, аблаҳ
САФИНА I	киштӣ
САФИНА II	маҷмӯаи ашъор, баёз
САФИР I	хониш ва овози паррандаҳо
САФИР II	фиристода, вақил, элчӣ
САФО I	1. покӣ, тозағӣ, равшанӣ; 2. манн ноб, манн соф; 3. маҷ. садоқат, садоқатмандӣ, самимият
САФО II	оштӣ, сулҳ; осоиш
САФО III	номи кӯҳе дар Макка
САФОРКЕШ	поктинат, нақӯсиришт
САФОРАТ	элчигӣ, намояндагӣ
САФОҲАТ	ноқисақлий, аблаҳӣ, бетамизӣ
САФРО	талха, мояи талху зардранги талхадон
САФФОР	мисгар
САФҲА	1. саҳифа, 2. рӯи чизе, сатҳ; 3. тахтаи мусаттаҳ, лавҳа
САҲО	ҷавонмардӣ, ҳимматбаландӣ, саховат
САҲОВАТ	сахигӣ, ҳимматбаландӣ, ҷавонмардӣ
САҲТ	1. маҳкам, устувор; 2. маҷ. сангдил, бераҳм, золим; 3. душвор, мушкил; 4. шадид; 5. маҷ. дурушт, дағал; 6. хеле бисёр; 7. хасис, лаим
САҲРА	харсанг; санги калон
САҲТПАНЧА	мумсик, хасис, ҳарис
САҲТӢ	1. маҳкамӣ; 2. душворӣ, азобу машаққат
САҲТҶОН	тоқатовар, пурбардошт
САҲӢ	саховатманд, ҷавонмард
САЪБ	1. душвор, мушкил; 2. сахт; 3. зӯр бисёр, хеле
САЪВА	паррандаи хурди синасурх
САЪД	1. саодат, некбахтӣ, 2. баҳосият, баҳтовар
САЪДАӢН	киноя аз ду сайёра- Муштарӣ ва Зӯҳро, ки баҳосият дониста мешавад
САЪӢ	кӯшиш, қидду ҷаҳд
САФИР	хурд, майда, норасида
САФР I	дандони пеш
САФР II	1. гузаргоҳи танг, тангпо; 2. марз, сарҳад, ҳудуд
САҚАР	дӯзах, ҷаҳаннам

САҚАТ	вайрон, бефоида; ноқис; маҷ.носазо, дашном, ҳақорат
САҚАМ	беморӣ, касалӣ
САҚИЛ I	сайқалдододашуда, чилонок
САҚИЛ II	1. гарон, вазнин; 2. номи писари яке аз подшоҳони Рум
САҚИМ	бемор, касал, мариз; очиз, дармонда
САҚОМ	беморӣ, касалӣ
САҚФ	шифт, шифти хона
САҲАР I	сапедадам, субҳидам
САҲАР II	бедорӣ, бехобӣ
САҲАРГОҲ	ҳангоми субҳидам
САҲБО	1. шароби сурхтоб; 2. маҷ.пиёлаи шароб
САҲВ	хато, иштибоҳ
САҲЕҲ	1. дуруст, рост; 2. тандуруст, солим
САҲЕҲУЛАЪЗО	солимтан, тандуруст
САҲЕҲУТТАБЪ	солилтабъ, соҳиби табъи хуб
САҲИҚАД	рост, маҳзунқомат, хушқомат
САҲЛ I	1. осон; 2. кам, андак; ночиз
САҲЛ	замини ҳамвор
САҲМ I	тарс, ваҳм; воҳима, ҳайбат
САҲМ II	ҳисса, баҳра, насиб
САҲМ III	тир, тире, ки ба камон андохта мешавад
САҲМГИН	тарсовар, хавфнок
САҲН	майдон, рӯи хона, ҳавли ва ғ
САҲОБ	абр
САҲОБА	1/ ҳамсӯҳбатон, ёрон; 2. ҳамсӯҳбатони Муҳаммад
САҲОИФ	ҷ. саҳифа
САҲРО	дашти беобу алаф
САҲӢ	1. рост, баланд; 2. киноя аз қади рост; 3. киноя аз ёр, маҳбуба
САҲҲОР	сеҳру ҷоду кунанда; соҳир
САҲҲОФ	чилдкунандаи китобҳо, муқовасоз
САҶДА	сар ба замин гузошта таъзим кардан; ибодат намудан
САҶДАГОҲ	ҷои сачда кардан, ибодатгоҳ
САҶЪ	1. овози паррандаҳои хушовоз; 2. маҷ.суруд ва нағма; 3. сухани қофиядор дар наср
САҶҶОДА	ҷойнамоз
СЕР I	1. ҳӯрокхӯрда, шикамсер; 2. бисёр фаровон
СЕР II	вазнест, ки баробари се килову ду сад грамм меояд
СЕҲР	1. афзун, ҷоду; 2. маҷ.ҷозибанокӣ
СЕҲРОФАРИН	сеҳргар, ҷодугар
СИВО	ғайр, дигар
СИВОР	дастбанд, дастпона
СИГОЛ	фикру андеша
СИГОЛИДАН	1. фикру андеша кардан, чора чустан; 2. Маслиҳат ва машварат кардан; 3. бад гуфтан, ғайбат кардан
СИҒА	1. тарз, равиш; шакл, намуд; 2. бо ҷой иваз кардани ҳарфҳо ва тағйир ёфтани ҳаракатҳо шакл ва маънои нав пайдо кардани калимаҳо дар

	забони арабӣ; 3. никоҳи муваққатӣ, зан гирифтани бо шартҳои махсус барои муддати муайян
СИҒАР	рудӣ, хурдсолӣ
СИДДИҚ	1. марди ростгӯӣ, садоқатманд; 2. он ки ба худо сидқи комил дорад
СИДҚ	ростӣ, ростгӯӣ, росткорӣ; 3. лақаби Юсуф писари Яъқуб
СИЁМ I	рӯза
СИЁМ II	номи кӯҳе дар Мовароуннаҳр (наздикии Қаршӣ)
СИЁҚ	1. тартиб, тарз ва равиш; 2. афту ангор, шаклу шамоил
СИЁҚАТ	1. суханронӣ, баён; 2. тартиб, қоида
СИЛА	1. ато, инъом; 2. подош, мукофот; ҳаққи қалам
СИЛАХ//СИЛОҲ	аслиҳа, яроқ
СИЛК	1. ришта; 2. ресмони шад марворид; маҷ.саф, қатор
СИЛСИЛА	1. ҳар чизи монанди занҷир бо ҳам пайваста, занҷир; 2. шаҷара; насабнома 3. маҷ.ҳалқа, гурӯҳ, ҷамоа
СИЛСИЛАМҶ	чингиламӯӣ
СИЛӢ	шаппотӣ, тарсақӣ
СИМ	нуқра, пул; тори мисӣ ё оҳани
СИМГУН	нуқраранг, сафедранг
СИМИН	сафед, нуқрагин
СИМИНБАДАН	нуқраандом; хушрӯӣ, зебо
СИМКАШӢ	амалиёти борик кардани симҳои ғафси тиллоӣ ва нуқра аз заргарӣ
СИМО	рӯӣ, чеҳра
СИМУРҶ	мурғи афсонавӣ
СИНА	қисми болоии бадани инсон; дил, қалб
СИНАРЕШ	дилозурда, ошиқ
СИНАСОҶ	поқдил
СИНАСӢЗ	аламнок, пурдари
СИНДОН//САНДОН	1. асбоби оҳангарӣ; 2. чизи саҳт ҳамчун санг ва оҳан; 3. тахтачаи оҳанин бар рӯи дарвоза, ки ҳалқаро ба он мекӯбанд, то ин ки аҳли хонавода дарвозаро кушоянд
СИНОН	нӯг, нӯги найза; найза
СИПАНД	туҳми гиёҳ, ҳазориспанд
СИПАНЧ I	гузаранда, пойдор; муваққатӣ, амонат; 2. кеза, чайла, хонаи муваққатӣ
СИПАНЧ II	чарогоҳе, ки алаф бисёр аст
СИПАР	асбоби ҷангӣ барои муҳофиза
СИПАРҶАМ	райҳон, нозбӯӣ
СИПАРӢ	ба поён расида, гузашта, тамомшуда
СИПАРЧӢ	хурраамӣ, хурсандӣ, айшу ишрат
СИПАС	1. баъд, пас, сонӣ; 2. ақиб, қафо
СИПАҶБАД//СИПАҶБУД	сипаҳсолор, сарлашкар
СИПАҶСОЛОР	сарфармондеҳи лашкар
СИПЕҶР	1. фалак, осмон; 2. маҷ.замона, дунё
СИПОС	ҳамду сано; изҳори ташаккур
СИПОСДОР	миннатдор, ҳақшинос

СИПОҲ//СИПАҲ	1. лашкар, қўшун; 2. маҷ. мўҳраҳои шатранҷ
СИПОҲИГАРИЙ	чанговарӣ, аскарӣ; мансабдорӣ; соҳиби ягон мансаб будан
СИР I	пиёзи кўҳӣ, саримсоқ
СИР II	қор ва амали пинҳонӣ, роз
СИРАТ	одат, ҳислат, хулқу, хўй; рафтор
СИРАТАН	табиатан, ботинан
СИРИШК	1. қатра, чакра; 2. оби чашм, оби дида
СИРИШТ	1. фитрат, тинат, хулқ, ҳислат; 2. ҳастӣ, вучуд
СИРИШТАН	1. омехтан, ҳамир қардан; 2. сохтан, офаридан, ба вучуд овардан
СИРОТ	1. роҳ, тариқ, роҳи рост; пул, кўпрук; 2. кўпрукест гўё бар болои дўзах, ки аз мўй борик ва аз шамшер тезтар буда, бегуноҳон ба воситаи он ба биҳишт гузашта мераванд ва гунаҳкорон ба дўзах меафтанд
СИРОЯТ	таъсир расонидани чизе ба чизи дигар
СИРОҶ	ҷароғ, шамъ
СИРФ	ҳолис, соф; шароби соф
СИТАБР	ғафс; дурушт, дағал
СИТАМ	зулм, ҷабру ҷафо, беадолатӣ
СИТАМГОР	золим
СИТЕЗ//СИТЕЗА	чанг, ҷидол; хусумат, душманӣ; носозгорӣ
СИТО//СИТОИШ	мадҳу сано
СИТОИШГАР	мадҳгўй, саноҳон
СИТОРА	ахтар, қавқаб; ҷирми нурбахш дар осмон
СИТР	1. парда; шарму ҳаё; 2. киноя аз покдоманӣ
СИТТА	шаш, шашгона
СИТУДА	мадҳ қардашуда, писандида
СИТУДАН	таъриф қардан, мадҳ намудан
СИФАТ	1. ҳосият, ҳислат; 2. баён, тавсиф; васф; 3. ҳел, навъ; 4. яке аз ҳиссаҳои нутқ
СИФЛ	пастӣ
СИФЛА	пастфитрат, нокас
СИФЛАПАРВАР	ҳомии нокасон
СИФЛАТАБЪ	бадсиришт, дунҳиммат, ҳасис
СИҲӢ	ниг.саҳӣ; рост баланд
СИЧИЛ	1. ҳукмномаи бо мўҳр тасдиқ шуда; 2. ҳуҷҷат; васиқа; сабрқунанда
СОБИР	босабот, устувор, маҳкам; исбот қардан
СОБИТҚАДАМ	устувор, пойдор, матин
СОБИҚ	гузашта, пешина; пешқадам
СОБИҚА	1. гузашта, қори пешина; 2. маҷ. ошноӣ, шиносӣ
СОДДА//СОДА	пок, тоза; 2. ҳолис; (оид ба тилло ва нуқра); одаме, ки фиребгариро намедонад; гўл, соддалавҳ
СОДДАЛАВҲ	киноя аз соддадил, нодон, гўл
СОДДАЛАВҲӢ	соддадилӣ, нодонӣ, гўлӣ
СОДИР	берун раванда, бароянда муқобили ворид
СОДИҚ	ростгўй; рост, вафодор, бовафо

СОЗ I	1. асбобу анҷом, чиҳоз; 2. тартиб; 3. тайёри, омодагӣ
СОЗ II	1. асбоби мусиқӣ; 2. оҳанги мусиқӣ; ҷӯр, мувофиқ, созгор кардан
СОЗГОР	1. созишкунанда, мувофиқ, муносиб; 2. маҷ. дӯст
СОИБ	1. дуруст, саҳеҳ, рост, рострав; 2. расанда ба мақсад; 3. таҳаллуси шоири машхур- Мирзо Муҳаммадали Исфаҳонӣ (вафоташ 1659-1660)
СОИЛ I	1. пурсанда; суолкунанда; 2. маҷ. он кӣ садақа мепурсад, гадо
СОИЛ II	равон, чоришаванда
СОИР I	боқимондаи чизе
СОИР II	1. сайркунанда; 2. маҷ. машхур
СОИҚА	оташин, барқе, кӣ аз абр ҷаҳида бар замин меафтад, ҷақмоқ
СОКИН	беҳаракат, ночунбон; иқоматкунанда, бошанда
СОЛЕҲ	поқдил, марди нек; некӯсифат
СОЛЕҲОТ	чизҳо ва корҳои нек ва писандида
СОЛИЁН	солҳо
СОЛИК	1. роҳрав; пайрав; 2. мусофир; ғарибпайрави тариқати тасаввуф, зоҳид, обид
СОЛИМ	сиҳату саломат; тандуруст
СОЛИС	саввум
СОЛОР	сардор, пешво, сарвар
СОЛУС	1. риёкор, фиребгар; 2. риё, фиреб, макр
СОЛУСИ	риёкорӣ, маккорӣ
СОМЕА	шунавой; қувваи шунавой
СОМЕЪ	шунаванда, гӯшкунанда
СОМЕҲ	ҷавонмард, сахӣ
СОМОН	1. тартибу интизом; 2. молу мулк, дорой, давлат
СОМӢ	олӣ, олидараҷа
СОН I	тавр, тарз, тариқ
СОН II	санги фасон, санге, кӣ бо он корд, шамшер ва ғ. тез мекунад.
СОНЕЪ	хунарманд, косиб
СОР	шутурбон, сардори корвон
СОРО	холис, соф (дар бораи тилло ва анбар)
СОРИ I	сироаткунанда, гузаранда
СОРИ II	номи шахре, дар Мозандарон
СОТЕЪ	дурахшон; ошкор, возеҳ
СОТИР	пӯшонанда, пинҳонкунанда
СОҒ	1. беғубор, тоза, пок, покиза; 2. маҷ. покгинат, поксиришт; 3. шароби тоза.
СОҚА I	танг, тангии дарахт
СОҚА II	қисми оқибгардии лашкар, он қисми лашкар, кӣ аз ақби қисми асосӣ меояд.
СОҚА III	зонубанди оҳанин
СОҚИБ	равшан, дурахшон

СОҚАТ	аз кор афтода, бекоршуда
СОФДИЛ	поқдил
СОФМАШРАБ	софтинат, поктабиат; некӯсиришт
СОҒАР	пиёлаи шаробхӯрӣ, ҷом, қадаҳ
СОҲИБ	1. доранда, давлатманд; 2. ҳоким; 3. ҳамдам, дӯст, рафиқ
СОҲИБДИЛ	1. поқдил, некӯсиришт; 2. диндор, ориф, аҳли тасаввуф; 3. диловар, далер
СОҲИБКАЛОМ	сухандон; нависандаи моҳир
СОҲИБНАЗАР	бофаросат, ориф
СОҲИБНЕЪМАТ	давлатманд, бой
СОҲИБСАРИР	соҳиби тахт, подшоҳ
СОҲИБТАБЪ	хуштабъ; касе, ки табъи баланд дорад
СОҲИБҒАН	соҳиби маърифат, доно
СОҲИБҲИРАД	хирадманд, боақл
СОҲИБҒАРАЗ	одами ғаразнок, бадхоҳ
СОҲИБҚИРОН	саодатманд, зафарманд, мағлубнашаванда
СОҲИБҶАМОЛ	хушрӯй, зебо
СОҲАТ	масоҳат, майдони чизе; 2. рӯи ҳавлӣ саҳни хона; 3. маҷ.худуд, соҳа
СОҲИР I	1. ҷодугар, сеҳркунанда; 2. маҷ.ҷозибадор, мафтункунанда
СОҲИР	бедор, шаббедор
СОҲИРӢ	сеҳргарӣ, ҷодугарӣ
СОҶ I	дарахти баланди рост
СОҶ II	паррандаи сиёҳчаи зогҷамонанд
СОЧИД	сачдакунанда
СУ//СУЪ I	бадӣ, зиён; бад, бадхоҳ
СУ II	шакли дигари сӯ(й)
СУБУТ	бадқарорӣ, пойдорӣ; исбот ва муайян кардан
СУБЪ	аз ҳафт як қисм, ҳафтяк; ҳафтяки қуръон
СУБҲА	тасбеҳ, донаҳое, ки ба ришта кашида шудааст
СУБҲОНАЛЛОҲ	1. мадҳу сано бод ба худо; 2. аҷабо
СУВАЙДО	нуқтаи сиёҳе, ки дар маркази дил гуё воқеъбудааст; маркази дил
СУВАР	ҷ. сурат
СУД	фоида, манфиат
СУДА	1. хока, ордак; 2. таҷрибадида, корозмуда
СУДАН//СОИДАН	ба ҳам молидани ду чиз; маҷақ кардан; хурду реза кардан
СУДМАНД	фоиданок, натиҷадиҳанда
СУДОЪ	дарди сар
СУДУР I	пайдо гардидан, воқеъ гардидан
СУДУР II	ҷ.садр
СУККОН I	дунболаи киштӣ, рули киштӣ
СУККОН II	ҷ. сокин, бошандагон
СУКУН	1. беҳаракатӣ, оромӣ, қарор; 2. маҷ.тамкин, сабр; 3. дар алифбои арабии тоҷикӣ аломати ҳаракат

СУКУНАТ	надоштани ҳарф беҳаракатӣ, оромӣ; маскан кардан, истиқомат кардан
СУКУРА//СУКАРРА	косаи сафол
СУКУТ	хомӯшӣ
СУЛБ I	сахт, дурушт, устувор, мустаҳкам
СУЛБ II	1. тахтапушт; 2. камар; 3. маҷмағи чизе
СУЛЛАМ	нардбон
СУЛС	сеяк, аз се ҳисса, як ҳиссаи чизе
СУЛУК	1. роҳ рафтан; 2. равиш, рафтор; 3. тарзи зиндагонии аҳли тасаввуф
СУЛҲ	оштӣ, мусолима
СУМ I	хонаи зеризаминӣ
СУМ II	нохуни аспу хар
СУМ//СУММ III	сӯрохи гӯш, гӯш
СУНБОДА//СУМБУДА	санги сайқалдиҳӣ
СУНБУЛ	ғиёҳи пиёзбеҳи савсанбарг, ки гулаш хушбӯ Буда ба зулфи маъшуқа ташбеҳ мешавад
СУНБУЛА	1. ғиёҳест кӯҳӣ, ки хеле хушбӯӣ аст; 2. киноя аз зулф ва мӯи маъшуқа
СУННАТ	роҳу равиш; одат; урфу одат; расму қоида
СУР I	тӯй; чашни шодӣ; хатна
СУР II	кафше, ки дар Хуросон аз ресмон мебофтанд
СУР III	девори қалъа, ҳисор
СУР IV	ранги сурхтоб, тиллоӣ ранг
СУР V	карнай, шайпур
СУР VI	бӯза, шаробе ки аз биринҷ тайёр карда мешавад
СУРАТ	1. зохир, шакл, намуд; ҳайкал, мучассам; 2. нақш, тасвир; 3. кайфият, ҳоли вазъият; 4. маҷмағи феъл, ҳаракат
СУРТ	кӯрғошим
СУРМА	гарди сиёҳранг, ки аз хокаи қалъагӣ иборат аст ва онро барои зинат ё дору ба чашм мекашанд.
СУРРА	ҳамёни тангаву тилло
СУРОҲӢ	кӯза ё шишаи гардандароз; шишаи май
СУРИШ	фаришта
СУРРИЯ (Т)	зани ғайриникоҳӣ
СУРУ	гов, буз ва ғ.
СУРУДАН//САРОИДАН	- 1. овозхонӣ кардан, ашӯла хондан; 2. маҷ хониш, мурғони хушовоз; 3. ситоиш кардан; 4. шеър гуфтан
СУТУР I	мактаб, улав, чорпои саворӣ
СУТУР II	ҷ. сатр
СУТУРГ//СИТУРГ	1. бузург, калон; 2. қавӣ, нирӯманд; 3. хашмигин; пурғазаб
СУРӢ I	гули чигариранг
СУРӢ II	қавми Эронинаҷод дар Афғонистон

СУРӢ III	мансуб ба сур 1
СУТӢХ I	ба танг омада, дилтанг, тангӢ
СУТӢХ II	ч.сатҳ
СУУД I	баланд шудан; боло баромадан
СУУД II	ч. саъд
СУФРА	дастархон; пўсте, ки дар вай хамир рост мекунанд
СУРФ	китф, дўш, шона; пахлӯ
СӢФӢ	1. мансуб ба суф; 2. пайрави тариқати тасаввуф
СУХАН//СУХУН//САХУН	гап, калом; нақл, ривоят; саргузашт
СУХРА I	кори маҷбурии бемузд
СУХРА II	масхара, истехзо
СУҒД	1. замини нишеб, ки дар он ҷо оби борон гун шавад; 2. номи як шаҳри қадимӣ, кӣ дар наздикии шаҳри Самарқанд буд
СУҒДӢ	1. бошандаи кишвари қадим дар Осиёи Миёна; 2. кишвари Суғд; 3. забони Суғдӣ, ки як шӯъбаи забонҳои эронист
СУҲЛАТ	осонӣ, бедушворӣ
СУҶУД	сачда кардан; таъзим
СӢГ	мусибат, аъзо, мотам
СӢГВОРӢ	мотамдорӣ, азодорӣ
СӢК	сиҳҳои нозуки гандуму ҷав
СӢХБАТ	ҳамнишнӣ ҳамдамай; мусоҳиб; дўстӣ, ошноӣ
СӢХОН	асбоби пӯлоде, ки сатҳаш ноҳамвори дағар-дугур буда барои соидан ва тез кардани кор, дос, қайҷи ва ғ. ба кор меравад
Т	
Т	ҳарфи бисту чоруми алифбои забони тоҷикӣ
ТААБ	ранҷ, сахтӣ, азоб
ТААДДӢ	таҷовуз; зулм, ситамгарӣ
ТААДДУД	афзунӣ дар адад
ТААӢЮН	муайяни; равшан ва айнан нишон додан
ТААЛЛУҚ	алоқамандӣ, дахл доштани чизе ба касе; дилбастагӣ
ТААЛЛУМ	илмомӯзӣ, омӯзиш
ТААММУЛ	1. андеша, фикр, мулоҳиза; 2. саъю кӯшиш, ғайрат
ТААННӢ	оҳистагӣ, ба таъхир андохтан; сабр, бардошт
ТААРРУЗ	1. эътироз кардан; 2. ҳамла, ҳучум
ТААССУБ	1. тарафдорӣ, ҳимоя; 2. мутаассибӣ, хурофотпарастӣ
ТААССУФ	афсӯс, пушаймонӣ
ТААФФУН	ганда шудан, бадбӯӣ шудан
ТААҶЧУБ	ҳайрон шудан, ҳайронӣ
ТААШШУҚ	ишқварзӣ, ошиқӣ

ТАБАҚ	1. зарфест, ки дар вай ош мехӯранд; 2. варақ
ТАБАҚБАНД	қадокҷӣ, қадокгар
ТАБАНГ I	табақаи чӯбин
ТАБАНГ II	сабад; сандуқчаи пул
ТАБАРХУН	унноб, дарахти унноб
ТАБАЪ	тобеъ, пайрав
ТАББОЛ	таблзан, нақоразан
ТАБЛ	нақора, духул
ТАББОҲ	пазанда, ошпаз
ТАБОҲ//ТАБАҲ	хароб, вайрон, фосид
ТАБЪ I	1. сиришт, хӯ, табиат; 2. истеъдод дар шеър
ТАБЪ II	мӯҳр кардан, нақш кардан
ТАБЪИД	дар табъид будан, дур карда шудан (аз шаҳре ё ҷое) дар бадарға будан
ТАБЪИЗ	якero аз дигаре боло гузоштан
ТАВАҚҚУФ	ист, истодан; таъхир
ТАВАҚҚУЪ	чашмдошт, умед; орзу; хоҳиш, илтимос
ТАВАССУЛ	расидан (ба чизе), мулҳақ шудан
ТАВАССУТ	восита шудан, миёнаравӣ
ТАВАЧЧУҲ	диққат кардан, майл кардан; лутф, меҳрубонӣ
ТАВЗЕЪ	тақсим, ҷудо кардан ба қисмҳо
ТАВЗЕҲ	эзоҳ додан, шарҳу маънидод кардан
ТАВИЛ I	тоссар, кал
ТАВИЛ II	1. дароз; баланд; 2. яке аз баҳрҳои арӯз
ТАВИЛА	1. аспхона, саисхона; 2. маҷ. гала, гурӯҳ
ТАВК	гарданбанд, ҳалқа
ТАВОБЕЪ	1. ҷ.тобеъ; 2. қаламрав
ТАВОЗУЪ	хоксорӣ, фурутанӣ, камтарӣ
ТАВОНО	1. боқудрат, зӯр; 2. бой, бадавлат
ТАВОФ	1. гардидан дар гирди чизе; 2. дар маросими ҳаҷ гирди хонаи Каъба гаштани ҳоҷиён
ТАВОФУҚНОМА	созишнома, мувофиқатнома
ТАВСАН	1. аспӣ ромнашуда; 2. маҷ. саркаш, гарданкаш, яқрав
ТАВСИА	васеъкунӣ, вусъатбахшӣ
ТАВСИФ	баён, таъриф, васф
ТАВФ	гаштан, давр задан, чарх задан
ТАВҲИД	1. ягонагӣ, ваҳдат; 2. эътиқод ба ягонагии худо
ТАВҶЕҲ	рӯ овардан ба сӯи чизе, мурочиат; 2. шарҳ додан, тафсир кардан
ТАВЪ	хоҳиш, рағбат майл
ТАВЪАМ	ҳамзод, дугона, экизак
ТАГ//ТАК I	поин, поён
ТАГ//ТАК II	давидан, тохтан, дав; 2. задан, зарба жола
ТАГАРГ	
ТАҒАЗЗУЛ	1. ғазалсарои кардан; 2. ишқбозӣ намудан
ТАҒАЙЮР	аз ҳоли худ баргаштан, дигаргун шудан

ТАФОБУН	1. ба ҳамдигар зиён расонидан, фиреб додан; 2. афсус хӯрдан, надомат
ТАФОФУЛ	худро ба нодонӣ задан; бепарвой, ғафлат
ТАДБИР	чора, илоҷ; чораҷӯӣ
ТАДВИН	тартиб додани девон; таълиф кардан
ТАДКИҚ	санҷиш; чуқур мутолиа кардан
ТАДОВӢ	даво кардан; муолиҷа, табобат
ТАДОВУМ	идома, давомот
ТАДОРУК	тайёри, омодагӣ; чора, тадбир
ТАДРИС	дарсдиҳӣ, таълим
ТАДРИЧАН	охиста-охиста, дараҷа ба дараҷа
ТАЗАККУР	ба ёд овардан, ба забон гирифтан; ёдоварӣ
ТАЗАЛЗУЛ	чунбиш, ларза
ТАЗАЛЛУМ	шикоят аз зулм; адлхоҳӣ
ТАЗАРВ	мурғи даштӣ, қирғовул
ТАЗАРҶӢ	илтиҷо, илтимос; зорӣ кардан
ТАЗБ	мурғи хурди хушовоз, саъва
ТАЗВИР	фиреб, макр, ҳила
ТАЗӢИН	зинат додан; зебу зинат, ороиш
ТАЗКИРА	ёддошт, зикр кардан; китобе, ки дар он аҳвол ва осори шоирон ва намунаи шеърҳои онҳо зикр шудааст
ТАЗМИН	1. касеро дар паноҳи худ даровардан, кафолат; 2. мисраъҳои шеъри дигаронро дар шеъри худ дохил кардан
ТАЗОД	1. зиддият, ихтилоф; 2. ба ҳам зид гузошта шудани ду ҳодиса дар асари бадеӣ
ТАЗОҲУРОТ	намоиши эътироз
ТАЗҲИБ	тиллоқорӣ, бо зар нақш бастан
ТАӢ	1. гузариш, гузаштан; 2. номи қабиле аз араб, ки Той ҳам мегӯянд ва ҳотами Той аз он қabila будааст
ТАӢӢН	гилқор
ТАӢӢР I	омода, ҳозир, муҳайё
ТАӢӢР II	парвозкунанда; тезрав, зудрав
ТАӢӢРА	1. парвозкунанда, парранда; 2. маҷ. асп; 3. самолёт
ТАӢЛАСОН	чомаи васеъ
ТАӢЛОҚ	бачаи шутур
ТАӢР	парранда, мурғ
ТАӢШ	сабуқақл шудан; 2. тундмиҷозӣ, хашм; 3. маҷ.
Ҷаму ғусса	
ТАК	давидан, тохтан
ТАКАББУР	мағрурӣ, ғурур, худписандӣ
ТАКАЛЛУМ	гап задан, суҳангӯӣ
ТАКАЛЛУФ	1. саъй, кӯшиш; 2. муроди барзиёд ва сохта
ТАКБИР	1. бузург шумурдан; 2. аллоҳу акбар гуфтан
ТАКЛИФ	1. пешниҳод, даъват; 2. азоб, азият

ТАКМИЛ	пурра кардан, мукаммал кардан; ба камол
расонидан	
ТАКОВАР//ТАГОВАР	тезрав, аспи тезрав
ТАКОПЎЙ//ТАГОПЎЙ	даводав, чидду чаҳд
ТАКРИМ	хурмат кардан, иззат кардан
ТАКСИР I	бисёр кардан, зиёд намудан
ТАКСИР II	шикастан, кафондан; вайрон кардан
ТАКЎК	қадахе аз тилло, нуқра ё фулуззоти дигар, ки ба шакли чонварон сохта мешудааст.
ТАКФИР	ба бединӣ айбдор кардан, бедин ҳисоб кардан
ТАҚВО	парҳезгорӣ, порсой, худотарсӣ
ТАҚДИР	сарнавишт, казою қадар
ТАҚОЗО	талаб, дархост, хоҳиш
ТАЛ (Л) I	пушта, тепа
ТАЛА II	толон, тороч, ғорат
ТАЛА I	қапқон
ТАЛ II	шабнам
ТАЛАТТУФ	меҳрубонӣ, лутф, дилнавозӣ
ТАЛАФ	нобудшавӣ, табоҳшавӣ
ТАЛБИС	1. либос пӯшидан; 2. маккорӣ, фиребгарӣ, ҳилагарӣ
ТАЛҚ I	дарди зоидан
ТАЛҚ II	1. як навъ санги сафеди қабат-қабат; 2. маҷ. шароб, май
ТАЛҚИН	ёд додан, фаҳмондан
ТАЛМЕҚ	1. ишора ба чизе; 2. санъати шеърӣ, ки ба кисса ё масали маъруфе ишора карда мешавад
ТАЛМУД	китоби муқаддаси яҳудиён
ТАЛОҚАТ	хушбаёнӣ, суханронӣ, фасоҳати забон
ТАЛОҚИ	мулоқот, вохӯрӣ
ТАЛОҒИ	пур шудани ҷои чизи талафшуда; подош, мукофот
ТАЛОШ	саъю кӯшиш, чидду чаҳд
ТАЛТИФ	навозиш, меҳрубонӣ
ТАЛХ	ногувор, тунду тези ногувор; 2. маҷ. бад, дурушт; 3. маҷ. сиёҳ
ТАЛЪАТ	рӯй, чеҳра, симо
ТАМАЛЛУҚ	чоплусӣ, хушомадгӯӣ
ТАМАННО	хоҳиш, орзу, умед
ТАМАСХУР	масҳара, ришханд
ТАМАТТЎЪ	1. лаззат бурдан, манфиат, фоида; 2. хӯрок; риску рӯзӣ
ТАМАЪ	ҳирс, ба чизе умедвор шудан
ТАМАЪКОР	ҳарис; он ки аз паи тамаъ мегардад
ТАМҒО	мӯҳр, нишона
ТАМҒОҶИ	бочгиранда, касе, ки дар дарвозаи шаҳр истода аз молҳои ворида боч

	мегирифтааст.
ТАМИЗ	1. фарқ, имтиёз; 2. ақлу хуш; фаросат
ТАМКИН	вазнинӣ, виқор, эътибор
ТАМОС	алоқа, робита, иртибот
ТАМОЮЛ	моил шудан; майл, рағбат
ТАМР	хурмо
ТАМРИН	машқ, варзиш
ТАМСИЛ	1. мисол овардан, ташбеҳ кардан; 2. достонеро ҳамчун масал нақл кардан
ТАМУЗ	моҳи саратон; рӯзҳои гарми тобистон
ТАМҲИД	густурдан, ҳамвор кардан; 2. фароҳам кардан; 3. омода кардан, тайёр кардан; муқаддима
ТАНАЗЗУЛ	поин омадан, фуруд омадан, паст рафтан
ТАНГ	1. камбар, борик; маҷ. саҳт, маҳкам; 3. маҷ. ғамгин, андӯҳгин; 4. ноёб, камчин; 5. наздик, қариб; 6. дара(танги кӯҳ); 7. тасма, ресмон
ТАНГНО	ҷои танг, дараи кӯҳ; маҷ. тангӣ, саҳтӣ; ҷаҳон, рӯзгор
ТАНГРӢ	худо
ТАНГХӢӢ	туршрӯӣ, бадқавоқӣ, бадхулқӣ
ТАНЗ	тамасхур, истеҳзо, ришханд
ТАНЗИМ	1. ба назм даровардан; ба ришта кашидани ҷавоҳир; 2. ба тартиб овардани корҳо
ТАНҚИС	кам кардан
ТАНОСО (Ӣ)	танпарварӣ, осудаҳоӣ
ТАНСУҚ	чизи нодир, чизи қимматбаҳо, камёб; инъом, тӯҳфа
ТАНУМАНД	калонҷусса; зӯр, бақувват
ТАНХОҶ	1. пули нақд, зар, мол, давлат; маош; 2. обу заминест, ки дар замони амир ба амалдорону сипоҳиён барои фоида бурдан аз он бо меҳнати деҳқонон, бепул медоданд
ТАНЧИМ	пешгӯӣ аз рӯи ситораҳо
ТАОМУЛ	расму одат; рафтор
ТАПОНЧА	тарсақӣ, шаплотӣ, шапалок
ТАР	1. нам, рутубатнок; 2. тоза, обдор, ширадор; 2. киноя аз лаби маъшуқа; 4. маҷ. нозук, латиф
ТАРАБ	шодӣ, хурсандӣ, хушнудӣ
ТАРАБАНГЕЗ	хурсандкунанда
ТАРАКА	молу мулке, ки баъд аз одами мурда мемонад; мерос
ТАРАННУМ	замзама кардан, хушхонӣ
ТАРАШШӢӢ	таровидан, чакидан, ҷаҳида баромадан; борони маҳин

ТАРАҲХУМ	раҳм, дилсӯзӣ; навозиш
ТАРДИД	дудилағӣ, шакку шубҳа
ТАРЁК	доруи зидди захр; позахр
ТАРИД//ТАРИТ I	нони ба шир, дӯғ, шарбат ва ғ. пора кардашуда
ТАРИД II	1. рондашуда, дур кардашуда; 2. ҳамла, хучум
ТАРК I	кулоҳи ҷангӣ, тоскулоҳ
ТАРК II	даст-кашидан, аз худ дур кардан
ТАРИҚА//ТАРИҚАТ	1. роҳ, тарз, равиш; 2. расм, қоида; 3. дар тасаввуф марҳилае дар расидан ба ҳақ; 4. навъ, хел
ТАРИҚАТШИНОС	сӯфӣ, солиқ, аҳли тасаввуф
ТАРОВАТ	тарию тозағӣ, ҳусн
ТАРОВЕҲ	намози махсусе, ки дар шабҳои рамазон мехонанд
ТАРОЗ//ТИРОЗ	1. зинат нақшу нигор; 2. номи шаҳри қадимае дар ҳудуди Туркистон ва Хитой, ки бо соҳибҷамолии аҳолии худ машҳур буд
ТАРРОР	кисабур, дузд; маҷ. ҳилағар, маккор
ТАРРОҲ	тарҳқашанда, нақшакаш
ТАРРОҲӢ	санъати тарҳқашӣ, лоиҳасозӣ
ТАРСО	1. тарсанда; 2. исавӣ, насронӣ, пайрави дини Исо;
ТАРСУ	тарсанда, тарсончак
ТАРТИБ I	низом, интизом
ТАРТИБ II	тар кардан, тарӣ ва рутубат
ТАРФ I	канора, канор
ТАРФ II	камарбанд
ТАРФ III	нигор, назар, чашм, дида
ТАРФ IV	мост, ҷугрот; қурут
ТАРФАНЧ	роҳи борику душворгузар
ТАРХОН	касест, ки ҳукумат уро аз андоз ва аз гирифтугир ва гуноҳе озод карда бошад
ТАРҲ I	нақша, лоиҳа, нақшаи иморати нав
ТАРҲ II	кам кардани ададе аз ададе
ТАРҲИБ I	марҳабо гуфтан «хуш омадед» гуфтан
ТАРҲИБ II	тарсонидан, ба воҳима андохтан
ТАРҲЕҲ	бартарӣ, афзалӣ; бехтар доништан
ТАРҲЕЪ	такрор, бозгашт
ТАСАЛЛУС	макр, фиреб, ҳилағарӣ
ТАСАЛСУЛ	ҳалқа-ҳалқа, печон-печон, пайвастағӣ
ТАСАРРУФ	соҳибӣ кардан, ба ихтиёри худ даровардан
ТАСБИШ	соби́т кардан барқарор намудан
ТАСВИБ	тасдиқ кардан, маъқул доништан
ТАСДИҚНОМА	справка
ТАСКИН	оғом кардан, хомӯш намудан

ТАСЛИМ	ба ихтиёри касе додани чизе
ТАСМИМ	барои анҷоми коре қарори қатъӣ кардан
ТАСМИЯ	номгузорӣ, ном ниҳодан
ТАСНИФ	1. ба навъҳо ҷудо кардан; 2. таълиф, тартибдиҳии китобе, асаре; 3. тарона суруд
ТАСРИФ	1. гардондан, тағйир додан; 2. аз ҳолати асл дур кардан; 3. аз рӯи шахс ва шумора тағйир ёфтани феъл
ТАСХИР	1. ром кардан, 2. ба даст даровардан; ба итоат даровардан; истило кардан, забт намудан
ТАСҲЕҲ	дуруст кардан; ислоҳ намудан
ТАСҲИФ	хато хондан ва навиштан; хато хондани калимае
ТАТАББҶ	1. аз паи чизе рафтан, ҷустуҷӯ кардан; 2. тадқиқ, тадқиқ кардан; 3. тобеъ шудан; пайравӣ лутфу марҳамат
ТАФАЗЗУЛ	фиқр кардан; андеша, фикр
ТАФАККУР	1. меҳрубонӣ, пазирой кардан; 2. ҷустуҷӯ, кофтуков
ТАФАҲҲУМ	фаҳмидан, дарк кардан, пай бурдан
ТАФАҲҲУС	кофтуков кардан, ҷустуҷӯ намудан
ТАФОВУТ	1. фарқ, фарқи байни ду чиз; 2. фосила
ТАФОХУР	фахр, мағрурӣ, кибр
ТАФРИҚА	1. пароканда кардан, тақсим кардан; 2. маҷ.парешонӣ, парокандагӣ
ТАФСИЛ	фасл-фасл кардан; ба таври муфассал баён кардан
ТАФСИР	1. шарҳ додан, баён кардан; 2. шарҳи оятҳои қуръон ва ҳадис
ТАФҲИМ	фаҳмондан, фаҳмонда додан
ТАХАЙЮЛ	хаёл кардан, тасаввур
ТАХАЛЛУС	1. халос шудан, халосӣ, раҳой; 2. номи иловагии маҳсуси шоир
ТАХАССУС	дар коре усто шудан
ТАХРИБ	вайрон кардан, хароб кардан
ТАҲФИФ	сабук кардан; кам кардан
ТАҲАВВУЛ	аз ҳоле ба ҳоле гузаштан тағирот, дигаргунӣ
ТАХАЙЮР	ҳайронӣ, ҳайрат, тааҷҷуби сахт
ТАҲАММУЛ	ба сахтӣ тоб овардан, сабру тоқат кардан
ТАҲАМТАН	зӯрманд, паҳлавон, шучоъ; яке аз лақаби Рустам
ТАҲАРРУК	ҷунбиш, ҳаракат; қору кӯшиш
ТАҲЗИБ	ислоҳ кардан, тарбия намудан
ТАҲНИЯ//ТАҲНИЯТ	муборакбод, табрик
ТАҲРИФ	вайрон кардани сухан; нодуруст иваз кардани ҳарфҳои калима
ТАҲУР	пок, покиза; маҷ.муқаддас
ТАҲКИҚ	ҳақиқат кардан, тафтиш намудан

ТАЧАДДУД	тоза кардан, нав кардан; навигарӣ
ТАЧАЛЛИ//ТАЧАЛЛО	чилва кардан; ошкор шудан; тобиш
ТАЧАММУЛ	ороиш, ҳашамат, шукӯҳ
ТАЧДИД	нав кардан, аз нав сохтан
ТАЧЛИЛ	эҳтиром кардан, бузург шумурдан; чашнгири
ТАЧНИС	ҳамчинс кардан, монанд кардан; санъати лафзӣ дар шеър, ки калимаҳои якхела аз ҷиҳати маъно фарқ мекунанд
ТАЧОВУЗ	аз ҳадди худ гузаштан; аз андозаи муқаррарӣ берун рафтан
ТАЧОХУЛ	худро ба нодонӣ задан
ТАШБЕҲ	монанд кардан, монандӣ; дар вақти тасвир монанд кардани чизе ба чизе
ТАШБИБ	1. зикри айёми ҷавонӣ; 2. қисми аввали қасида
ТАШДИД	1. шиддатнок кардан; 2. ду бор талаффуз кардани овозро нишон медиҳад
ТАШНЕЪ	бадгӯӣ, дар ҳаққи касе бадгӯӣ кардан; маломат, сарзаниш
ТАШРЕҲ	шарҳ додан, баён кардан
ТАШРИФ	бузург доштан, касеро мушарраф намудан; ҷомаи пурҳашамат
ТАШТ	1. тоси калони мисӣ, лаган, тағора; 2. маҷ.офтоб
ТАШХИС	муайян кардан; муайян кардани беморӣ
ТАЪВИЗ I	тумор
ТАЪВИЗ II	иваз кардан, ба ивази чизе муковот додан
ТАЪН	найза задан ба касе; захми забон задан; сарзаниш, маломат
ТАЪРИБ	калимаро мувофиқи забони арабӣ талаффуз кардан, арабишуда
ТЕМОР//ТИМОР	1. ғам, андӯх, ғусса; 2. ғамхорӣ кардан; парасторӣ
ТЕНДЕР	1. шакли озмунии пайдо кардани иҷрокунандагони супориш барои хариди таҷҳизот ё сохтмону таъмири биноҳо, иншоотҳо; 2. музоядии (ауксионӣ) байналхалқӣ
ТЕСТ	навъе аз имтиҳон, ки дар он саволҳои кӯтоҳ бо ҷавобҳои гуногун зикр шудааст ва довталаб бояд яке аз он ҷавобҳоро мустақил интиҳоб кунад
ТИМ	команда; даста, гурӯҳ
ТИМСОЛ	сурат, нақш, расм
ТИР I	1. асбоби сарбози ҷангӣ; 2. ҳар чизи рост, мустаҳкам
ТИР II	фасли сол тирамоҳ
ТИР III	ҳисса, баҳра, насиба
ТИР IV	биёбон
ТИР V	шакли дигари тира
ТИРА	торик, сиёҳ, хира

ТИХӢ	холӣ; урӯн; соф, пок
ТИҶОРАТ	харидуфурӯш, бозоргонӣ
ТО I	пешоянд, ки ҳадди масофа ва вақтро ифода мекунад
ТО II	пайвандак; то ки..., то ин ки....
ТО III	калимаи таъкид; ҳаргиз, асло
ТОБ I	1. печу тоб; 2. чин, очинг; 3. халал, монё; 4. саркашӣ, нофармонӣ
ТОБ II	1. рӯшноӣ, нур, фурӯғ; 2. ҳарорат, гармӣ; 3. ғазаб, хашм; изтироб, алам
ТОБ III	тоқат, бардошт
ТОЗИЁНА	қамчин
ТОЗИ	1. араб; мансуб ба араб; 2. забони арабӣ; 3. аспӣ арабӣ
ТОИР	парранда, мург
ТОЛИБ	талабкунанда, орзуманд
ТОМОТ	суханони бесару нӯг; даъвоҳои беасос; ҳазён
ТОҶИР	пок. покиза
ТОҶИР	савдогар, бозургон
ТУБО//ТУБӢ	дарахти афсонавӣ дар ҷаннат
ТУЛУӢ	баромадан, сар задани офтоб, моҳ ё ситора
ТУНБАЛ//ТУНБУЛ	ҳила, макр, найранг
ТУНД	1. тез, бошитоб, чолок; 2. маҷ.хашмгин, бадҷаҳл
ТУНДАР//ТУДУР	ғурранда, раъд
ТУНДБОД	туфон, гирдоб, боди сахт
ТУНДРАВ	тезрав; он кӣ тез роҳ меравад
ТУНДРОӢ	беандеша
ТУНДХӢ	тезмизоч, тезхашм, бадхӢ
ТУРБАТ	1. хок; 2. маҷ.мақбара, гӯр
ТУРК	1. номи умумии халқҳои туркизабон; 2. маҷ.маҳбуба, хушрӯӣ; 3. киноя аз чашм
ТУРРА	1. фаши салла; 2. нӯги овезони ҳар чиз; зулф
ТӢҲМАТ	бӢҳтон, беасос айбдор кардан
ТӢША	хӢроқворӣ, озуқаи роҳ
ТӢЪМА	хӢроқ, таом, луқма

У

У	ҳарфи бисту панҷуми алифбои забони тоҷикӣ
УБАӢД	ғуломи хурд, ғулом; исми хос
УББАҲОТ	шукӯх, шавкат
УББУВАТ	падарӣ
УБУР	гузаштан, аз об гузаштан
УД I	як нави асбоби мусиқӣ; барбат
УД II	ҷуби хушбӯӣ сиёҳранг, ки ҳангоми дар маҷмар сӯзонидан хушбӯӣ

УД Ш	медихад; чуб, ҳезум
УДАБО	устухони беҳи забон
УДАТ	ҷ. адиб
УДБЕЗ	тайёри, омодағи
УДДИ	хушбӯй, атрпош
УЗАММО	душман, хасм
УЗЛАТ	одамони бузург, бузургон
УЗН	ғушанишинӣ, хилватгузинӣ, мардумгурезӣ
УЗУБАТ 1	ғуш
УҚБО	ширинӣ, ширин будан; хушояндӣ ва форамии сухан
УҚД//УҚДА	охират
УҚЛИДИС//УҚДИДУС	пирех, чигил, банд; маҷ. душворӣ; ғаму андӯх
УҚМ	Эвклид, номи яке аз донишмандони Юнони қадим (асри ш пеш аз мелод)
УҚОБ I	беҳосилӣ, бенатиҷағи
УҚОБ II	паррандаи нулсаҳти қавичанголи бузургҷусса ва баландпарвоз, ки ҷонварони хурдро шикор мекунанд; бургут
УҚОР	номи яке аз парчамҳои Муҳаммад шароб, май
УЛВИ	баланд, боло; он чи дар осмон аст
УЛО I	баланд, бузург
УЛО II	якумин, нахустин
УЛОҒ I	улав, ҳайвони саворӣ; хар
УЛОҒ II	пайванд, дарбеҳ, ямоқ
УЛУМ	ҷ. илм
УЛУФА	хӯрок, хӯрокворӣ; таом
УМ (М)	падар
УМДА	тақягоҳ, муҳим, асосӣ
УМЕД	ҷашмдошт, орзу
УММАТ	1. мардум, ҷамоат, қавм, гурӯҳ; пайрави як миллат ва як дин
УММАТУЛКИТОБ	1. китоби муҳим ва асосӣ; 2. қуръон; 3. ҷавоҳири китоб
УММУЛҚУРО	модари шаҳрҳо; киноя аз Макка
УМУЛҶАСОД	киноя аз асли бадиҳо; маҷ. шароб
УМУССИБЁН	модари бачагон
УМР	зистан, зиндагонӣ; ҳаёт
УМРА	ҳаҷчи асғар (хурд)
УНВОН	1. нишон, адрес; 2. сарлавҳа, дебоча; 3. нишона, намуна
УННОБ	дарахт ва меваи челон, ки сурх аст; маҷ. сиришки хунин; лаби сурх
УНС	дӯст, ошно, улфат
УНСУР	асл, модда; яке аз моддаҳои таркиби ҷисмҳо
УНҶИ	дурушт
УР	бараҳна, урён

УРАФО	ч. ориф
УРДУ I	лашкар; лашкаргоҳ
УРДУ II	номи забони асосии мардуми Покистон ва як қисми аҳолии ҳиндустон
УРДУБИҲИШТ	моҳи дуҷуми солшумории шамсӣ, ки ба 21 апрел 21 май рост меояд; маҷ. баҳор
УРМУЗД I	номи сайёраи Муштарӣ (Юпитер)
УРМУЗД II	1. номи рӯзи аввали ҳар моҳи форсӣ; 2. моҳи якуми соли шамсӣ, ки ба 21 март 21 апрел рост меояд.
УРУЧ	боло баромадан, ба баландӣ рафтан
УРҒИ	маъмулӣ, муқаррарӣ, оддӣ; 2. тахаллуси чанд шоир аст, ки машҳуртарини онҳо аз Шероз буда, дар санаи 1591 мелодӣ дар 36-солагӣ дар Лохут вафот ёфтааст.
УСОРА	шира, шарбат
УСР	душворӣ, сахтӣ
УСРАТ	машаққат, рӯзи сахт
УСРО	мушкилӣ, душворӣ
УСТОД	1. муаллим; 2. омӯзгор; 2. донои қор, бомаҳорат; мутахассис дар ягон қор ва пешаз
УСТОМ I	асбоби зин ва лаҷоми асп
УСТОМ II	мӯътамад, эътимоднок
УСТОХ	далер, ҳасур; нотарс
УСУЛ	1. ҷ.асл 2. маҷ. таърих ва пайдоиши беморӣ; 3. қоидаҳои асосии ҳар илм; қисмҳои муҳимтарини илм; 4. роҳ, тариқ; 5. ҳаракати мавзунӣ хушоянда, рақс; 6. оҳанги мусиқӣ, вазни мусиқӣ; 7. номи нағмаҳои ҳафтгонаи мусиқии классикӣ
УСТУВОН	калонҳо, сардорҳо
УСТУВОР	1. маҳкам, пойдор; 2. рост, дуруст; 3. маҳфуз, эмин аз хатар; 4. мӯътамад, дил пуршаванда
УСУРА I	афсона, ривоят, миф; ҳурфот
УСУРА II	поку теғ
УСУР	гунҷишк, чумҷуқ
УТЛАТ	бекорӣ
УТОРУТ//УТОРИД	сайёраи Тир, Меркурий, ки дар истилоҳи ҳайъати қадим дабири фалак номида мешуд
УТУ//УТТУ	арзмол
УТУ//УТУВ (В)	саркашӣ
УФУҚ	канораи осмон; маҷ. тараф, 3. сӯй; олам, дунё
УФУНАТ	бадбӯӣ, вайронии ҳаво, об ва ғ.
УХУД I	ҷ.аҳд; замонҳо, даврҳо
УХУД II	номи кӯҳе дар Арабистон
УЧРА//УЧРАТ	музд; маош; пули иҷора
УШР	1. даҳяк; 2. андоз, бочу хироч, ки ба андозаи даҳяки мол гирифта мешуд; 3. даҳяки қуръон; 4.

УШТУЛУМ даҳ рӯзи моҳи авваали Рамазон
1 дурушtii, тундii; 2. ҷанг; 3. зӯрj тавоний,
зулм; 4. наъра, фарёд, шӯру ғавғо
УШШОҚ ҷ.ошиқ

Ў

Ў ҳарфи бисту шашуми алифбои забони тоҷикӣ
Ў чонишини шахсӣ

ЎБА хаймаҳои истиқоматии кӯчманчиён, юрт

ЎЛАНГ//УЛАНГ сабззор, марғзор

ЎЛКА//УЛКА кишвар, сарзамин

ЎМОЧ//УМОЧ//УМОҚ номи мошобае, ки бо хаамири реза-
реза мепазанд

ЎРДА бошишгоҳи подшоҳ, амир

ЎСМА//УСМА як навъ растание, ки оби онро занон

барои сиёҳ кардани абрӯвон ба кор

мебаранд

ЎҲДА тааҳҳуд, зима; масъулият, ҷавобгарӣ;

вазифа

ЎЪЧУБА чизи шигифтовар, таачҷубовар

Ф

Ф ҳарфи бисту ҳафтуми алифбои забони
тоҷикӣ

ФАБИҲО хуб, боз беҳтар, бисёр хуб

ФАҒФУР 1. лақаби подшоҳони қадими Чин; 2. зарфҳои
чинӣ, чинивор

ФАЗИЛАТ бартарӣ, болотарӣ; афзалият; хубӣ, неқӣ;
савоб

ФАЗЛ бартарӣ, афзалият; дониш, илм, маърифат;
неқӣ

ФАЗЛА зиёдатӣ, пасмонда; маҷ.гапи беҳудаи барзиёд

ФАЙЗ афзоиши об; бисёрӣ, афзунӣ, хайру барака

ФАЙСАЛА чудо кардани ҳақ аз ботил; доварӣ; ҳаллу
фасл

ФАҚЕҚ қонуншинос, қонуншиноси шариат

ФАҚИР камбағал, қашшоқ

ФАҚР фақирӣ, нодорӣ, камбағалӣ

ФАЛАК осмон, сипеҳр; маҷ. қазову қадар, сарнавишт,
замона

ФАЛЛОҚ олати ҷазо дар мактаби кӯҳна; адабҷӯб

ФАМ даҳон

ФАНД макру фиреб, найранг

ФАНО 1. нест шудан; 2. маҷ. беҳудӣ, беҳушӣ; 3.

фонӣ, несту гумшуда

ФАР(Р) 1. зебой, ҳусну ҷамол, ороиш; 2. нур,
равшанӣ, партав; 3. маҷ.шаъну шуқӯҳ, шавкат,
дабдаба

ФАРАНГ//ФАРАНГИСТОН	Фарангистон, Аврупо; фархангӣ, авруппой; маҷ.хушрӯй, сафедлӯст
ФАРАС	1. асп; 2. яке аз донаҳои шатранҷ
ФАРАҲ	хурсандӣ, шодӣ, хушҳолӣ
ФАРАЧ	кушоиш, кушоиши кор ва аҳвол; раҳой аз ғам
ФАРВАРДИН	моҳи якуми соли шамсӣ, ки ба 21 март-20 апрел рост меояд; моҳи авали Баҳор
ФАРҒАНД	зардпечак, печак
ФАРҒАНДАН	тар кардан, оғушта кардан
ФАРД	1. ягона, якка; 2. як нафар; 3. ҷудо, дур аз касе; 4. як байти барҷаста, шоҳбайт
ФАРЗ	1. фармудаи хатмии ҳудо дар дини Ислон; 2. чизи вочиб; 3. эҳтимол, гумон, таҳмин
ФАРЗОНА	ҳаким, донишманд, оқил, фозил
ФАРЗИН	яке аз донаҳои шатранҷ
ФАРИД	1. ягона; 2. маҷ. беназир, бемисл
ФАРИЗА	супориш ва вазифаҳои дини ҳудофармуда; ҳамчун намоз, рӯза
ФАРҚ I	имтиёзи чизе аз ҳаммонанди худ; тафовут
ФАРҚ II	тари сар, болои сар; маҷ. болои ҳар чиз
ФАРМОИШ	дастур, супориш
ФАРМОН	амр, ҳукм, ки аз тарафи ҳукмдор ва сардор дода мешавад
ФАРНОС	ғофил, нодон; коҳил
ФАРОҒАТ	1. осудагӣ, роҳат, оромӣ; 2. озод будан аз қайди чизе; 3. ба итмом расидан, анҷом, хотима
ФАРОЗ	боло, баланд, баландӣ, рӯи чизе
ФАРОҲ	1. васеъ, паҳн; 2. бисёр, фаровон; 3. маҷ. фаригбол; осуда
ФАРОҲБИН	ба ҳама аз рӯи адолат нигоҳкунанда
ФАРОҲДИЛ	олиҳиммат, сахӣ
ФАРОҲУР	лоик, муносиб, мувофиқ, шоиста
ФАРРА	кӯҳ, бузургӣ, шавкат
ФАРРОШ	рӯфту рӯбкунанда, пешхизмат
ФАРРУХ	1. некӯ; зебо, 2. хушбахт; 3. муборак, саодатбахш
ФАРРУҲӢ	1. хушбахтӣ, масъудӣ; 2. таҳаллуси шоири машҳури асри XI Абдулҳасан Алӣ бинни Ҷулуг Фарруҳӣ (вафоташ 1051)
ФАРРУҲПАӢ	ҳучастапай, некқадам, муборакқадам
ФАРРУҲСИРИШТ	некӯсират, покнаҷод
ФАРСАНГ	масофаест, таҳминан ба 8 км. баробар аст
ФАРСАНГСАР	аломате, ки дар роҳҳо барои дониستاني миқдори фарсангҳои тайшуда мегуздоранд
ФАРТУТ	солхӯрда; аз кор монда; суст, заиф

ФАРХУНДА	муборак, нек, саодатманд
ФАРХАНГ	1. ақл; илм, дониш, маърифат; 2. китоб, луғат
ФАРХАНҶ	шакли арабишудаи фарҳанг
ФАРҲАТ	шодӣ, хурсандӣ, дилхушт
ФАРҶОМ	охир, анҷом, оқибат
ФАРЪ	шоҳи дарахт, шоҳ
ФАСЕҲ I	фарох, васеъ; паҳновар
ФАСЕҲ II	равшан ва бурро ғалзананда; хушқалом
ФАСЛ	1. қисмат, ҳисса; 2. қисми муайян ва алоҳидаи асар; 3. мавсим ; 4. давр, вақт, муддат
ФАСОН I	қайроқ, ки бо вай корд ва монанди онро тез мекунад
ФАСОН II	шакли дигари афсона
ФАСОН III	зебу зинат , ороиш
ФАСОҲАТ	бурросухан будан, равшанбаёнӣ
ФАТВО	1. ҳукми шаръӣ; 2. маҷ. иҷозат, руҳсат
ФАТИЛА	ресмони ғафси аз пахта тофта , ки дар чароғи пилтасӯз ва шамъ гузошта мешавад хушёрӣ, зиракӣ бофаросатӣ
ФАТОНАТ	1. ба худ мафтункунанда, дилрабо; 2. фитаангез, бадкор
ФАТТОН	кушоюнда, кушоишдихандаи корҳо; худо
ФАТТОҲ	1. кушодан, боз кардан; 2. ғалаба, нусрат
ФАТҲ	бузургвор шудан, бузургворӣ
ФАҲОМАТ	нозиш, мубоҳот кардан; 2. он чи мавриди ифтихор аст
ФАҲР	дарк кардан, дарёфтан
ФАҲМ I	ангишт, зуғол
ФАҲМ II	бисёр бадзабон, дашномдиханда
ФАҲҲОШ	кор, амал; 2. кирдор, хулқ атвор; 3. яке аз ҳиссаҳои нутқ, ки амал ва ё ҳолатро ифода мекунад
ФЕЪЛ	мекунад
ФЕРӮЗБАХТ//ФИРӮЗБАХТ	хушбахт, бахтиёр
ФИЗЗА	нукра, сим
ФИРДАВС	боғи хушу хуррам; биҳишти афсонавӣ
ФИРҚА	гурӯҳ, ҷамоате аз мардум
ФИРОҚ	ҷудой, ҷудой аз ҳамдигар; ҳичрон
ФИРӮЗА//ПИРӮЗА	навъе аз санғҳои қимматбаҳои кабудранг ё осмониранг
ФИРЪАВН	лақаби подшоҳи қадими Миср, ки ба золимӣ машҳур буданд
ФИТНА	1. шӯриш, исён; ҳарб; 2. ошуб, шӯру шар; иғво; 3. киноя аз ёр, маҳбуба; 4. номи канизаки Баҳроми Гур дар достони «Ҳафт пайкар»-и Низомӣ
ФИТРАТ	офариш, хилқат; маҷ. ақлу зако
ФИТРОК	тасмаи чармин
ФИКР	андеша, тааммул; 2. ҳаёл; азму ирода; 3. маҷ. ғам

ФИХҚ	илми қонуншиносӣ дар шариати ислом
ФИЛМАСАЛ	1. масала; 2. ҳарчанд, агарчи, ҳатто
ФИХ (И)	дар ӯ, дар он
ФОЗИЛ	1. барзиёд; афзун; 2. олий, афзал; 3. олим, донишманд
ФОИҚ	1. беҳтар, афзал; 2. голиб, забардаст
ФОИЛ	соҳиби ҳаракату қор; мубтадо
ФОҚА	фақр, камбағалӣ, нодорӣ
ФОМ	ранг
ФОНЙ	1. нестшаванда, нобудшаванда; нопойдор; 2. тахаллуси Алишери Навоӣ дар ашъори тоҷикиаш
ФОРИФ	1. ҳолий, озод; 2. бепарво, беҳабар
ФОРИФУТТАҲСИЛ	тамомкунанда, хатмкунандаи таълимгоҳ
ФОСИД	1. фасодёфта, вайроншуда; бад; 2. каси ба фикри хато ва кирдори бад рафта
ФОСИҚ	бадахлоқ, бадкирдор
ФОТЕҲ	голиб, ғалабаовар
ФОТИР I	суст, забун, нотавон
ФОТИР II	халлоқ, ба вучуд оварда, офаранда
ФОТИҲА	1. оғоз ва ибтидои қоре; 2. номи сураи якуми қуръон; 3. дуои хайр; руҳсат ва иҷозат
ФОХИР	фаҳркунанда, боифтихор
ФОХТА	паррандаи ёбӣ; куку, қумрӣ
ФОҲИШ	қабех, зишт, фузалло қ. фозил
ФОЧИДАН	хамёза кашидан
ФУЗУЛ	1. пургӯ, сафсатагӯӣ; 2. гапҳои барзиёд; 3. маҷ. рақиб
ФУҚАҲО	қ. фақех
ФУНДУҚ	донаи гирди майда аз чинси чормағз
ФУОД	дил, қалб
ФУРҚАТ	ҷудой, ҳичрон
ФУРОТ	1. оби хуштаъм, ширин ва гуворо; 2. маҷ. дарё
ФУРДГОҲ	аэропорт
ФУРҶОН	дурахшон, тобон, равшан
ФУРҶОМЯ	бадасл, дун, разил; беқ
ФУРҶТАН	хоқсор, шикастанафс
ФУРҶ	1. рӯшноӣ, дурахшонӣ; тобиши офтоб; 2. маҷ. ривочу равақ, ороиш
ФУСАҲО	қ. фасеҳ
ФУТУВВАТ	ҷавонмардӣ, саҳо, қарам
ФУТУР	сустӣ, заъф; хастагӣ, беҳолий, ҳаробӣ
ФУТҶ	қ. фатҳ
ФҶШ	1. қори зишт, бадахлоқӣ; 2. зишт ва носазо (дар бораи сухан) бадгӯӣ, дашном

Х

Х	харфи бисту ҳафтуми алифбои забони тоҷикӣ
ХАБАР	огоҳӣ, дарак, маълумот
ХАББОЗ	нонвой, нонпаз
ХАБИС	паст, палид, разил
ХАВ	алафи бегонае, ки дар байни ғалла ва ғ. мерӯяд; печак
ХАВОЗА	дарвозаи тоқшакл; ҳарак; чӯбҳое, ки ба он токи ангурро мегузоранд
ХАДАНГ	чӯби сахте, ки аз он найза ва тир месозанд; тир
ХАДЕВ//ХИДЕВ	подшоҳ, сардор, соҳиб; худо
ХАЗ I	ҷонваре, ки аз пӯсти вай пӯстин медӯзанд; пӯстин
ХАЗ II	навъе за матои абрешимӣ
ХАЗРО	сабз, сабзранг; кабуд
ХАЙЁМ	1. устои хаймасоз, чодирдӯз; 2. таҳаллуси олим ва шоири машҳур Умари Хайём (соли вафоташ 1123)
ХАЙЁТ	либосдӯз, дӯзанда, дарзӣ
ХАЙЛ	1. ғалаи аспҳо, рамаи аспҳо; 2. аскарони савора; саворон; 3. гурӯҳ, тоифа, ҷамоат
ХАЙР	некӣ, хубӣ; хуб, нек
ХАЛА I	сукконӣ каштӣ
ХАЛА II	сафсата, гапи беҳудаю бемаънӣ
ХАЛА III	гумшуда, гум
ХАЛА IV	чизе, ки мехалад ва ҷое фуру меравад; дарде, ки дар ботин ҳис мешавад
ХАЛАҚ	кӯҳна, кӯҳнашуда, либоси чандаву фарсуда
ХАЛАЛ	нуқсон, зарба, монеа
ХАЛАЛПАЗИР	ноустувор, нопойдор
ХАЛАФ	1. ворис, писар; фарзанди сазовор; 2. лоиқ, сазовор
ХАЛИЛ	1. дӯст, дӯсти наздик; 2. шакли кӯтоҳи Халилуллоҳ, ки лақаби Иброҳим пайғамбар аст
ХАЛҚ	мардум, одамон, ҷамъомад, гурӯҳи одамон
ХАЛХОЛ	ҳалқаи тилло ва ё нуқра
ХАММОР	1. майфуруш, шаробфуруш, 2. майхӯр, шаробхӯр
ХАМР	май, шароб, бода
ХАМСА	1. панҷ, панҷгона; 2. асаре, ки аз панҷ китоб иборат аст
ХАНИДАН	1. ба вучуд омадани акси садо дар кӯҳ; 2. маҷ. шӯҳрат ёфтани машҳур гаштан
ХАР I	ҷорпои боркаш; 2. маҷ. аҳмақ, аблаҳ
ХАР//ХАР (Р) II	лой, гил, гили часпанда; ботлоқзор
ХАРБАТ I	аблаҳ, аҳмақ, нодон
ХАРБАТ II	бати калон, мурғобии калон
ХАРГҶР	хари ваҳшӣ, гӯрҳар
ХАРМҶҶРА	1. мӯҳраи калоне. ки ба ғардани кӯдакон за ё

ХАРОБА	чорпоён мебанданд; 2.гапи беҳуда, сафсата
ХАРОБОТ	вайрона, ҷои вайроншуда
ХАРОС	ҷ.хароба; майхона, майкада
	осиёе, ки бо қувваи хар, гов ё чорпои дигар
	мегардад
ҲАРИФ I	касе, ки ақлаш аз пири сушт шудааст
ҲАРИФ II	тирамоҳ, мавсими баргрезӣ
ХАСМ	душман, адӯ
ХАСТА	донак, дони мева
ХАТИБ	касе, ки хутба мехонад, воизи хутбахон
ХАТИР	бузург, калон; муҳим
ХАТМ	1.муҳр задан, муҳр гузоштан; муҳр; 2.тамом, поён, анҷом; 3. аз сар то охир хондани Куръон; 4. маросими фотеҳахонӣ барои мурдагон
ХАФИФ	сабук;номи яке аз баҳрҳои шеър
ХАФФОШ	кӯршабпарак
ХЕШ I	худ, табор, акрабо, наздикон
ХЕШ II	ҷўбе, ки ба гардани гов мебанданд, ғоз
ХЕШТАНБИНӢ	худбинӣ, худписандӣ, мағрурӣ
ХИДЕВ//ХАДЕВ	п одшоҳ, сардор, соҳиб; худо
ХИЗОБ	ранг, ҳино
ХИЛҚАТ	офариш, пайдоиш; сохт, сиришт
ХИЛМ	хашм, ғазаб; дўст, рафиқ
ХИЛО I	ҷўби махсуси дандонқобӣ; маҷ.лоғар, хароб
ХИЛОЛ II	асно, байн, фосила
ХИЛОФ	зид, муҳолиф
ХИЛОФАТ	ба ҷои касе баъд аз вай нишастан; халифагӣ
ХИЛЪАТ	ҷома, ҷомаи инъомӣ
ХИНГ	асп, аспӣ сафед
ХИРАД	ақл, хуш, дониш
ХИРАДМАНД	оқил, доно, донишманд
ХИРАДНОМА	дастури зиндагӣ, асари ҳикматомез
ХИРАСАР	нодон, аблаҳ; ошuftа, парешон, саргашта
ХИРҚА	порчаи матоъ, матои дарида; либоси дарвешон, либоси кӯҳна
ХИРҚАПЎШ	даридапӯш; чандапӯш; дарвешӣ мутасаввиф
ХИРОМ I	рафтори оҳиста аз рӯи нозу виқор
ХИРОМ II	шодмонӣ, хушӣ, хабари хуш, мужда
ХИРОМ III	як хел чарми нозуки саҳт
ХИРОМИДАН	бо нозу истиғно роҳ рафтан
ХОЗИН I	ҳазинадр, ҳазинаҷӣ
ХОЗИН II	паррандае, ки дарахтро бо нӯлаш зада сӯроҳ мекунад
ХОЛИГАР	соф, пок; маҷ. беғараз, самимона
ХОЛИС	1. соф, сара, нек; 2. маҷ. беғараз,

ХОМТАМАЪ	самимона; 3. танҳо, фақат
ХОН I	одами хом хаёл
ХОН II	хона, даргоҳ
ХОН III	дастархон, суфра
ХОНАҚОҲ//ХОНАҚАҲ	лақаби подшоҳон ва сардорон
ХОРИ	чоё, ки шайхҳо ва дарвешон дар он ибодат ва зиндагӣ мекунанд
ХОРИ II	растани сардезе, ки ба бадани одам меҳалад
ХОРО	беарзиш, паст; ҳақир; бадбахт, бечора
ХОСТА	санги саҳт
ХОСТАН I	молу матоъ, сарват, боигарӣ
ХОСТАН II	хестан, пайдо шудан; баромадан, сар задан
ХОҶА	талаб кардан, хоҳиш кардан, орзу доштан
ХУБС	сардор, сарвар, соҳиб, хўҷаин; калимаи лақабмонанд, ки нисбати шахси мўхтарам кор фармуда мешавад
ХУДКОМ	бадтинатӣ; бадӣ, нопоки
ХУЛД	хурдӣ, худсар, якрав
ХУМ	биҳишт, ҷаннат
ХУМУЛ	кўзаи калони гили барои нигоҳ доштани об шароб
ХУМХОНА	гумноӣ, пастӣ, беномунишонӣ; маҷ. торикӣ, зулмат
ХУНЁ	майхона, шаробхона
ХУНЁГАР	суруд, нағма, ашўла
ХУР	сурудхон, ашўлахон
ХУРДА	офтоб, хуршед
ХУРДАГИР	1. чизи майда, резаи ҳар чиз; 2. айбу нуқсони айбҷў
ХУРДАДЕШ	хурд, камбудаи ҷузъӣ; 3. маҷ. нозуки, зарифӣ, латифӣ; 4. пули майда
ХУРДАКОР	кўтоҳбин, кўтоҳфикр
ХУРДМАНИШ	хунарманд
ХУРО	пастинат, пастҳиммат
ХУРУЧ	сазовор, лоиқ
ХУРЎШ	1. берун шудан, берун рафтан; муқсбили духул;
ХУРШЕД	2. шўриш, исён, қиём; 3. пайдоиши сар шудан, оғоз
ХУРШЕДФОМ	бонгу садо, фарёд; гурриш
ХУСРАВ	офтоб, шамс
ХУСРАВОНӢ	хуршедранг; киноя аз шароб
ХУСУР	подшоҳ, султон; лақаби чанде аз подшоҳони Сосониён
ХУСУФ	лоиқи подшоҳ, шоҳонаошпаз, таббоҳ
ХУТТОФ	падарзан, падаршўӣ
	гирифтани моҳ
	фароштурук, қалдирғоч

ХУЧАСТА
ХУШНУД
ХУШУНАТ
ХӮД
ХӮХЛ//ХӮХАЛ

хуб, хуш, муборак; хушбахт, саодатманд
шод, хурсанд
дағали, дурушты
кулоҳи чанғи
кач, норост

Х

Х
ХАБ(Б)
ХАББАЗО
ХАБИБ
ХАВАС
ХАВАСОБОД

харфи бисту ҳаштуми алифбои забони тоҷикӣ
дона, ғалладона; доруҳои кӯфтаи лӯнда
офарин, аҳсант
дӯстдошта, маъшук; маҳбуб
орзу, майл, шавқ
ҷои ҳавас, макони орзуҳо; киноя аз дили
ошиқ

ХАВДАЧ
ХАВЛНОК
ХАВО I
ХАВО II
ХАВО III
ХАВОДИС
ХАВОДОР

тахти равон, аморӣ
хавфнок
фазои тарафи болои замин
орзу, майл, ҳавас; муҳаббат
ҳар яке аз нағмаҳои мусиқӣ; оҳанг, нағма
ҷ. ҳодиса
1.иштиққманд, хоҳон; ошиқ; 2.тарафдор,
хайрхоҳ

ХАВОЗӢ
ХАВОИ

ба ногоҳ, ногаҳонӣ
1.булҳавас, ҳарҷой, бесомон; 2.парешон,
пароканда

ХАВОЛА

1.кореро ба каси дигар воғузур кардан,
супоридан; 2. қоғазест, ки ба вай пули
ҳаволашударо мегиранд

ХАВОЛӢ
ХАВОН
ХАВОСИЛ I
ХАВОСИЛ II
ХАВОСИЛ III

атроф, гирду атроф
пастӣ, хорӣ, зиллат
ҷ.ҳосил

ХАВСАЛА I
ХАВСАЛА II

ҷ.ҳавсала I
мурғи калони сафед, ки дар канори обҳо
менишинад, пеликан
ҷигилдони мурғ, меъдаи паррандагон
1.бардошт, бурдборӣ, сабр; 2.рағбат,
хоҳиш, кор

ХАД(Д)

1.андоза, дараҷа; 2.ниҳоят; 3.ҳар чиз, поён,
охир; 3. ҷазои ҷисмонӣ барои аз роҳи дин
берун баромадан, ҷазо

ХАДАҚА
ХАДАР
ХАДАФ
ХАДДОД
ХАДИҚА
ХАДИС

мардумаки чашм, сиёҳии чашм
ройгон; кори беҳуда, бефоида
нишон, нишонаи тир; мақсад
оҳангар
боғ
1.нав, чизи нав; 2.сухан, ҳикоя, нақл; ривоят;

	хабар ё ривояте, ки аз қавли Муҳаммади пайғамбар ё имомон нақл кардаанд
ҲАДОИК	ч. ҳадиқа
ҲАЁ	шарм, хиҷолат
ҲАЁТ I	замини киште, ки дар атрофаш девор бошад; боғчаи назди ҳавлӣ
ҲАЁТ II	умр, зиндагӣ
ҲАЖИР	1.хуб, нек, дилкаш; 2. номи яке аз қаҳрамонҳои «Шоҳнома»
ҲАЗ(З)	бахра, насиба; хуррамай, хурсандӣ
ҲАЗАЁН//ҲАЗЕН	-гапҳои беҳуда, сафсата
ҲАЗАН	- Гусса, ғам, андӯх
ҲАЗАР I	парҳез, худдорӣ, эҳтиёт, канорагирӣ
ҲАЗАР II	сукунат дар як ҷо
ҲАЗАЧ	1.садои рад; 2.овоз, суруд; номи яке аз 19 баҳри арӯз
ҲАЗЗОЛ	ҳазлқунанда, бисёр шӯх
ҲАЗИН	ғамгин, андӯхгин
ҲАЗМ I	1.эҳтиёткорӣ, ҳушёрӣ; 2. матонат, устуворӣ
ҲАЗМ II	шикастдиҳӣ, шикастхӯрӣ, фирор
ҲАЗМ III	тахлили ғизо дар меъда
ҲАЗОР I	шумораи миқдорӣ
ҲАЗОР II	шакли кӯтоҳшудаи ҳазордастон
ҲАЗОРА I	дастаи лашкари ҳазор нафарӣ
ҲАЗОРА II	номи қabilaе дар кӯҳистони шимоли Афғонистон
ҲАЗОРДАСТОН	булбул, андалеб
ҲАЗРАТ	1. ҳозиршавӣ, ҳузур; 2. даргоҳ, остона; 3. калимаи таъзим ва эҳтиром дар вақти зикри касони бузург
ҲАЙ I	1.зинда; 2.киноя аз худо
ҲАЙ II	қавм, қabila; деҳ
ҲАЙ III	калимаи нидо хабардор бош!
ҲАЙБАТ	1.тарс, бим; 2.бузургворӣ, шукӯҳ
ҲАЙБАТАНГЕЗ	хавфнок, пурдаҳшат
ҲАЙДАР	шер; лақаби домоди пайғамбар Алӣ
ҲАЙРАТ	таачҷуб, ҳайронӣ
ҲАЙРАТЗАДА	ба ҳайрат омада, саргашта, ошуфта
ҲАЙРОН	дар ҳайрат монда, саргардон
ҲАЙС	ҷо, макон; чихат
ҲАЙФ I	зулм, ҷабр, ситам, беинсофӣ
ҲАЙФ II	афсӯс, дарег, таассуф
ҲАЙХОТ	калимаи нидо дареге, эй вой, ҳайфо
ҲАКАМ	он ки низоъ ва даъворо аз рӯи адолат ҳал мекунад
ҲАКИМ	доно, донишманд, олим; табиб
ҲАКИМОНА	хирадмандона, оқилона
ҲАККОК	ҳаққунанда, кандакор, мӯҳркан
ҲАҚ(Қ)	1.рост, дуруст; 2.ҳақиқат; 3.яке аз номҳои

ХАҚБИН	худо
ХАҚГҮЙ	одами одил, боинсоф
ХАҚИҚ	ростгӯй, гӯяндаи ҳақиқат
ХАҚИҚАТ	сазovor, лоик
ХАҚИҚАТБИН	асли ҳар чиз; моҳият; ростӣ, дурустӣ
ХАҚИҚАТПАРДОЗ	тарафдори ҳақ; ҳақиқатдӯст
ХАҚИҚАТШИНОС	ростгӯй, ҳақиқатгӯй
ХАҚИР	олим, доно, ориф
ХАҚҚО	беқадр, хор, залил
ХАҚОИҚ	ба ростӣ, ҳақиқатан, албатта
ХАҚОРАТ	ч.ҳақиқат
ХАҚПАРАСТ	пастӣ, хорӣ, забунӣ; дашном
ХАҚУД	тарафдори ҳақиқат; худопараст
ХАЛ(Л)	бадхоҳ, кинавар
ХАЛИЛА I	1. гузориш, гудохтан, об кардан; 2. кушодан;
ХАЛИЛА II	равшан кардан (ягон масъаларо)
ХАЛИМ	зан, завча
ХАЛОВАТ	як навъ доруи талхе, ки барои рафъи касалиҳои
ХАЛОКАТ	меъда кор фармуда мешавад
ХАЛОЛ	хушхулқ, мулоим; бурдбор
ХАЛОҲИЛ	ширинӣ, лаззат
ҲАМ I	нобудашавӣ, нобудӣ, марғ
ҲАМ(М) II	раво, чоиз
ҲАМБАР	кушанда, марговар, қотил
ҲАМБОЛӢ	пайвандак: низ дар айни ҳол; ҳамчунин,
ҲАМВИСОҚ	инчунин
ҲАМГАР	андӯх, ғам, ғусса
ҲАМД	ҳамроҳ, ҳамсафар; баробар
ҲАМДАМ	ҳампарвозӣ
ҲАМДАРД	ҳамхона, ҳамманзил
ҲАМДАСТ	бофанда; порадуз
ҲАМДАСТОН	сипос, ситоиш
ҲАМДУНА	дӯст, ҳамсӯҳбат, ҳамнишин
ҲАМДӢШ	он ки ба дарди дигаре шарик аст
ҲАМИД	ҳамкор, шарик
ҲАМЛ	рафиқ, дӯст, ҳамфикр
ҲАММОЗ	рафиқ, дӯст, ҳамфикр
ҲАМНАБАРД	маймун, бузина
ҲАМНАВАРД	шарик, дӯст, рафиқ
ҲАМНАВО	писандида, хуб, нек
ҲАМОҚАТ	1. бардоштан; боркунӣ; 2. маҷ. бор, моли
ҲАМОМ	кашидашаванда; 3. маҷ. ҳомилагӣ, дуҷонӣ,
	бордорӣ
	бӯҳтонгӯ, тӯҳматчӣ
	ҳарифи чанг; бо ҳам муборизабаранда
	ҳамсафар, рафиқи роҳ
	ҳамдард, ҳамфикр
	аблаҳӣ, аҳмақӣ
	кабӯтар

ҲАМРОЗ	сирдош, дўсти самимӣ
ҲАМСАНГ	баробарвазн, ҳамвазн
ҲАМУЛ	бурдбор, пуртоқат
ҲАНГ I	1.вазн; сангинӣ; 2. маҷ. вазнинӣ, тамкинӣ; 3. доной, хушёрӣ; маърифат; 4. кудрат, зўр; 5. зарб, садама
ҲАНГ II	қасд, ирода, оҳанг
ҲАНГ III	сипоҳ, лашкар
ҲАНГ IV	шикофаи, кўҳ
ҲАНГ V	як култ об
ҲАНГОМ	вақт, замон, маҳал; фасл, мавсим
ҲАНИН	гиря, нола
ҲАНИФ	каси дар ақидаи худ пойдор, устувор
ҲАНЧАР	гулӯ, ҳалқ
ҲАНЧОР(ҲИНЧОР)	роҳ, тариқ, қоида; роҳи рост
ҲАРАМ I	1.ҷое, ки даромадан ба он манъ аст; 2.ҷои муқаддас, 3.зиёратгоҳ; паноҳгоҳ; 4.сарои подшоҳон
ҲАРАМ II	заъфу нотавонӣ; пирӣ
ҲАРБ	чанг, корзор, разм, набард
ҲАРЗА	беҳуда, сафсата
ҲАРЗАГАРД	оворагард, беҳудагард
ҲАРЗАҒҶЙ	сафсатагӯӣ, беҳудагӯӣ, лаққӣ
ҲАРИР I	абрешим, шоҳӣ
ҲАРИР II	номи сағ, фарёди сағ
ҲАРИС	тамаъкор, чашмгурусна
ҲАРИФ	1.ҳамкор, ҳамкасб; 2.ёр, ҳамсӯҳбат; 3.рақиб (дар бозӣ)
ҲАРОМ	манъ кардашуда, нораво, ношоиста
ҲАРОС	тарс, ваҳм, бим
ҲАРОСОН	тарсон, ба ваҳима афтода
ҲАРФ	1. аломат барои ифодаи овозҳо дар алифбо; 2.сухан, гап; ҳикмат; 3.ҳиссаи номустақили нутқ
ҲАРФГИР	хурдагир, айбҷӯӣ
ҲАСАБ (ҲАСБ) I	қадр, андоза, миқдор; баён
ҲАСАБ II	бузургӣ, шараф, фазилат, шўҳрат
ҲАСАД	рашк, нотавонбинӣ
ҲАСАН	соҳиби ҳусн, зебо, хуб, некӯ
ҲАСИР	бўрё
ҲАСИС	ҳассос, ҳискунанда
ҲАСР	ихота, муҳосира
ҲАСРАТ	афсус, дарег, пушаймонӣ; орзу, майл, хоҳиш
ҲАССОН	бисёр зебо, некӯ; некўкор
ҲАССОС	он кӣ ҳиссиёташ баланд аст
ҲАСУД	ҳасраткунанда, бадхоҳ
ҲАСУР	1. касе, ки ба занон майли наздикӣ кардан надорад;
ҲАФИЗ	нигаҳбон, нигаҳдор, ҳимоякунанда

ҲАФР	ковиш, кандан, кофтан
ҲАФТРАНГ	1. рангоранг, алвон, мунаққаш; 2. як навъ гул, ки ҳафт ранг дорад; 3. ҳафт ранги гуногун, ки ба ҳафт сайёра нисбат дода мешавад: сиёҳ ба Зухал, ҷигарӣ ба Муштарӣ, сурх ба Миррих, зард ба Офтоб, сафед ба Зӯхро, кабуд ба Уторид, сабз ба моҳ
ҲАЧ// ҲАЧЧ I	зиёрати хонаи Каъба дар моҳи Зулҳиҷча: ҳаҷчи Акбар зиёрати Каъба дар соли, ки рӯзи иди қурбон ба рӯзи чумъа рост омада бошад он чи аз поён ба боло рост истода бошад санг
ҲАЧ II	санги сиёҳ, санги сиёҳи муқаддас дар Каъба
ҲАЧАР	1. ақл, фаросат; 2. сазовор, шоиста
ҲАЧАРУАСВАД	хонаи орошта барои арӯсу домод
ҲАҶӢ	ҳифз, муҳофизат, паноҳ
ҲАЧЛА	чудой, ҳичрон, фироқ
ҲАЧР I	хунгир, хунгиранда, ҷарроҳ
ҲАЧР (ҲИЧР) II	хизматгорон, навкарон, давлатмандон;
ҲАЧҶОМ	дабдаба, бузургӣ
ҲАШАМ	хирадманд, оқил, ҳушёр
ҲАШИВОР//ҲАШЕВОР	1. чамъ кардан, гун кардан; чамъомад; 2. маҷ. қиёмат
ҲАШР	модда, моҳияти ҳар чиз, гавҳар, материя
ҲАЮЛО	шутур, шутури тезрав
ҲАЮН	мавҷуд, ҷондор; чорпо, ҳайвон
ҲАЯВОН	ҳезум, чуби сӯхтани
ҲЕМА	1. хизматгори оташкада; 2. қозии зардуштиён
ҲЕРБАД (ҲЕРБУД)	роҳнамой, роҳбарӣ
ҲИДОЯ (ҲИДОЯТ)	гурӯҳ, фирқа
ҲИЗБ	доной, хирад, дониш
ҲИКМАТ	хирадманд, оқил
ҲИКМАТПЕША	1. нақл, қисса; ривоят; 2. гап, сухан
ҲИКОЯ (ҲИКОЯТ)	як нав доруворӣи ҳушбӯ
ҲИЛ	макр, фиреб; чора, тадбир
ҲИЛА	ҳилагар, маккор
ҲИЛАСОЗ	нармдилӣ, мулоимат
ҲИЛМ	моҳи нав
ҲИЛОЛ	1. мансуб ба ҳиллол; 2. таҳаллуси шоири машҳур
ҲИЛОЛӢ	Бадриддин Ҳиллолӣ, ки соли 1529 кушта шудааст.
ҲИММАТ	ирода, азм, кӯшиш; саховат, ҷавонмардӣ
ҲИМОР	хар, маркаб
ҲИН I	вақт, ҳангом
ҲИН II	калимаи нидо 1. ана, инак; огоҳ бош, эҳтиёт шав; 2. шитоб кун, зуд
ҲИРМОН	маҳрумӣ, бебаҳрагӣ, ноумедӣ
ҲИРОСАТ I	киштукор, зироат, деҳқонӣ
ҲИРОСАТ II	муҳофиза, ниғаҳбонӣ, посбонӣ

ХИРС	ҳарисй, таъмакорй, чашмгушнағй
ХИРФА	касб, ҳунар
ХИСОМ (ҲУСОМ)	шамшер, теғ
ХИСОР	1. ихота кардан; 2 ҷои мустаҳкам, қалъа
ХИҶОБ	1. парда; ниқоб; 2. маҷ. ҳаё, шарм
ХИҶОЗ	1. номи ноҳияе дар Арабистон, ки Маккаю Мадина дар он ҷост; 2. яке аз мақомҳои мусиқӣ
ХИҶАБР (ҲИЗАБР)	1. шер, шери дарранда; 2. маҷ. далер
ХИҶРАТ	ҷудой аз ватан ва хонумон
ХИҶРОН	дурй аз ёру дӯстон ва махсусан аз маъшуқа, ҷудой, фироқ
ХИШТАН	тарк кардан, партофтан;
ХИЯЛ	ҷ. ҳила
ХОВАН	ўғурча
ХОДӢ	ҳидояткунанда, нишондихандаи роҳи рост, пешво
ХОЗИҚ	моҳир, устои комил дар соҳаи тиб
ХОЗИМ	дурандеш, оқил; ҳушёр
ХОИЛ I	монешаванда, боздоранда
ХОИЛ II	дахшатнок, воҳиманок
ХОКИМ	ҳукмкунанда, фармондеҳ
ХОЛ I	чигунағй, вазъият, ҳолат; шодй, тараб; замон, вақт; акнун, ҳоло
ХОЛ II	қарор, осоиш
ХОЛИҚ	нобудшуда, ҳалокшуда; ҳалоккунанда
ХОМИД	шукркунанда, ситоишгар
ХОМИ	ҳимоякунанда
ХОМИЛ	баранда, борбардор
ХОМОЛ	ҳамто, назир; шарик
ХОМУН	саҳро, водй
ХОРУН	посбон, ниғаҳдор; қосид, пайк
ХОРУТ	номи фариштае, ки ба ғазаби худо гирифтор шудааст; соҳил, ҷодугар
ХОСИД I	ҳасадбаранда, бадхоҳ
ХОСИД II	даравгар
ХОТАМ	номи шахсе аст, ки дар саховат машхур гардидааст
ХОТИФ	овоздиханда, хабардиханда
ХОФИЗ	ҳифзкунанда, нигоҳдоранда; касе, ки қуръонро аз ёд медонад; мутриб, сароянда; таҳаллуси шоири маъруф Муҳаммад Шамсиддини Шерозй (1320-1389)
ХОФИЗА	ёд, хотира; маҷмӯи таассуроти дар тасаввур игоҳ дошташуда
ХОФӢ	пойлуч, побараҳна
ХОЧАТ	зарурат, эҳтиёҷ, муҳтоҷй; хоҳиш, талаб
ХОЧАТМАНД	мӯҳтоҷ
ХОШИЯ	канор, зеҳ; он чи дар канораҳои саҳифаҳои

ҲОШО	китоб навишта мешавад
ҲУБ (Б)	худо нигоҳ дорад; ҳаргиз, ҳечгоҳ
ҲУБОБ	дӯст, дӯст доштан; меҳр муҳаббат
ҲУВАЙДО	қуббачаи рӯи об
ҲУДХУД	ошкор, равшан, аён
ҲУЗН	мурғ, паррандаи тоҷдор; пӯпишак
ҲУЗУР	ғам, андӯх, ғусса
ҲУКМ	ҳозир шудан; падида омадан; осудагӣ, фароғат
ҲУҚҚА	амр, фармон, қарор
	қутичаи чӯбин; сандуқчаи ҷавохирот; киноя аз
ҲУҚАБОЗ	дахони ёр; қутичаи найрангбозон; найранг
ҲУҚҚАБОЗӢ	найрангбоз; фиребгар
ҲУЛВ	маккорӣ, фиребгарӣ
ҲУЛЛА	ширин, лазиз, ширинӣ
ҲУЛАБОФ	сару либос, ҷома, куртаву эзор; мато
ҲУЛАПӢШ	бофанда
ҲУМО(Ӣ)	пӯшандаи либоси нав
	мурғи афсонавии ба кас давлат ва салтанат
	бахшанда
ҲУМОМ	далер, қаҳрамон
ҲУМОӢН	муборак, ҳуҷҷаста, фархунда
ҲУМОӢНБАХТ	хушбахт
ҲУР I	зани зебои ҷаннат
ҲУР (Р) II	озод; ҷавонмард, наҷиб
ҲУРМУЗД	худои некӣ дар дини зардуштӣ; рӯзи аввали ҳар
	моҳи шамсӣ
ҲУРСИРИШТ	хуртабиат; маҷ.бисёр зебо
ҲУЧЧАТ	далел, бурҳон, асос
ҲУШӢР	беҳуш, зирак, доно

Ч

Ч	ҳарфи бисту нухуми алифбои забони тоҷикӣ
ЧАВГОН	1.чӯбдасти саркаҷ, ки бо он дар ҷавгонбозӣ гӯй (тӯби-чӯбӣ)-ро мезананд; 2.киноя аз зулфи қачи маъшуқа
ЧАГОМА//ЧАКОМА	қасида, шеър, суруд
ЧАҒЗ I	ҷароҳати даҳонбаста, ки ба дарунаш риму мадда ҷамъ шудааст
ЧАҒЗ II	қурбоққа, ғук
ЧАҒОНА	навъе аз асбоби мусиқӣ; 2. номи навъе аз мусиқӣ
ЧАК	1.санад, ҳуҷҷат, ҳукм; 2.панҷшоҳаи гандумбодкунӣ
ЧАК	қатра
ЧАКМА	мӯза
ЧАКМАН	ҷомаи аз матои пашмина дӯхташуда
ЧАКОВАК	1.паррандаи хурди хушовоз, сӯфитӯрғай; 2.маҷ.овози хуш, оҳанги форама

ЧАКОТ//ЧАКОДА	1. болои сар; болои пешонӣ; 2. сари кӯҳ, куллаи кӯҳ
ЧАЛАВ	навъе аз палав
ЧАЛИПО	салиб, крест; аломати муқаддаси дини насоро (христианҳо); 2. маҷ. хаму печ; зулфи қач
ЧАЛҒЎЗА//ЧИЛҒЎЗА	як навъ дарахти санавбармонанд; меваи ин дарахт
ЧАМ I	1. тамиз, маънӣ; 2. равнақ, барор; 3. рафтор; саъю кӯшиш
ЧАМ II	хаму печ
ЧАМАН	замини сабзу хуррам; гулзор, боғу бӯстон
ЧАМАНОРО	зинатдиҳандаи чаман
ЧАМАНТИРОЗ	ородиҳии чаман
ЧАМИДАН	1. бо нозу истиғно роҳ рафтан, 2. ҳаракат кардан; 3. печу хам хӯрдан
ЧАНБАР	1. доира, ҳалқа; ҳар чизи доирашакл, ҳалқамонанд; 2. маҷ. қайд, банд
ЧАНБАРӢ	доирашакл; хамида, дуто
ЧАНГ I	1. панҷаи даст бо ангуштони хамида; 2. панҷа ва чанголи ҳайвонот; 3. маҷ. ҳар чизи хамида, дуто
ЧАНГ II	як навъ аспоби мусиқӣ
ЧАНГЗАН	чангнавоз
ЧАНГОЛ//ЧАНГУЛ//ЧАНГАЛ	1. панҷаи дасти инсон; .нохунҳои теъзи хамидаи чонварони дарранда
ЧАНГПУШТ	хамидапӯшт, хамидақомат
ЧАНДОВУЛ	қисми ақибгарди лашкар, гурӯҳе, ки аз паси қувваҳои асосии лашкар ҳаракат мекунад.
ЧАПАК	мурғи шикорие, ки ҷисман аз кабутар калонтар аст.
ЧАПАНДОЗ	1. касе, ки бо дасти чап тир меандозад, чапдаст; моҳир; 2. фиребгар, ҳилагар; бомакру ҳила, фиребдиҳанда
ЧАПИРА	ҷамъ, ҷамъият, гурӯҳе аз мардуми дар як ҷо ҷамъомада
ЧАРБ	равған; маҷ. нарм ва мулоим
ЧАРҒӢ(Ӣ)	хушзабон, ширинсухан
ЧАРБДАСТ	чусту чолок; моҳир, қордон
ЧАРБЗАБОНӢ	ширинсухани, фасеҳӣ
ЧАРБХЕЗ	касе, ки дорои неъматӣ фаровон аст; мунъим, бой
ЧАРГАР I	ҳофиз, сурудхон
ЧАРГАР II	муфтӣ, имом
ЧАРҒ	паррандаи шикорӣ аз ҷинси боз
ЧАРД	остонаи хона
ЧАРДА	ранг; пӯсти рӯй ва бадани инсон
ЧАРЗ	навъе аз парранда
ЧАРИК	лашқаре, ки барои мадад ба лашқари дигар аз ҷое ба ҷое фиристода мешавад
ЧАРО I	ҷонишини саволи барои чӣ? Аз чӣ сабаб?
ЧАРО II	чаридан, чараш

ЧАРХ	1.ҳар чизи гирд, мудаввар ва гардон; 2.маҷ.осмон фалак, сипехр
ЧАРХБОЛ	вертолёт
ЧАРХУШТ	зарфи махсусе, ки дар он ангурро фишурда обашро мегиранд
ЧАТР	соябон; соябони сари подшоҳон; 2.хайма, чодир
ЧАШМ	1.аъзои биной; 2.сӯрохиҳои ғалбер; 3.назар, нигоҳ
ЧАШМБАНД I	рӯйпӯш, матое, ки занон бо он рӯйро меپӯшонанд
ЧАШМБАНД II	афсун, сеҳр, чоду
ЧАШМСЕР	қонеъ, қаноатманд
ЧАШМТАНГ	мумсик, хасис
ЧЕХР//ЧЕХРА	1.рӯй, тальят; симо, сурат; 2.маҷ. дидор, мулоқот
ЧЙ	чаро, барои чй; 2.кадом; 3.чй гуна, чй тарик; 4. ҷонишини саволий барои ашё
ЧИН I	печ, хам; печу тоби зулф; гирех, очинг
ЧИН II	Хитой
ЧИНА I	донаи мурғон
ЧИНА II	девори паҳса; анбори ғалла
ЧИНИ	мансуб ба Чин; сокини Чин; зарфи чинӣ, чинивор
ЧИР//ЧИРА	ғолиб, музаффар
ЧИРАДАСТ	забардаст, ғолиб
ЧИРАЗАБОН I	1.сухангӯи бофасоҳату балоғат; 2. бадзабон, сахтгӯй
ЧИҚМОР	гурз
ЧОБУК	чусту чолок, чаққон; моҳир
ЧОБУКАДАМ	тезрав, тезрафтор
ЧОБУКСАВОР	1.савори моҳир; 2.киноя аз маъшуқа
ЧОБУКСАРОЙ	сарояндаи моҳир; хушсухан
ЧОВИДАН	тавалло ва зорӣ кардан
ЧОВУШ	пешрави корвон ё зиёратчин
ЧОВХОНА	ҷое, ки пули қоғазӣ бароварда мешавад
ЧОДИР	1.пардае, ки занон ба сар мегиранд; фаранҷӣ, 2.ҳичоб, парда; 3. лӯхтакбозӣ, зочабозӣ
ЧОКАР	1.хизматгор; навкар, фармонбардор; 2. киноя аз ман, фақир, камина
ЧОҚ	фарбех, сергӯшт
ЧОЛ I	як навъ мурғобӣ
ЧОЛ II	мағок, чуқурии занаҳдон, зери манаҳ
ЧОЛ III	гесӯ, мӯй
ЧОЛ IV	асп
ЧОЛ V	каси ба пирӣ рӯ оварда
ЧОЛИШ	1.мубориза, ҷангу ҷидол; 2.ҳаракат, рафтор
ЧОЛИШГАР	ҷанговар, мубориз
ЧОЛОК	1.чобук, чаққон; 2.таррор, роҳзан; 3.маҷ.ороста; базеб; 4. маҷ. зирак, хушёр

ЧОЛОКПҶЙ	тезрав
ЧОМА	шеър, газал, суруд
ЧОМАГҶЙ	1.шоир, газалсаро; 2.сурудхон, ҳофиз
ЧОПАР	қосиди тезрав, ки дар ҳар манзил аспро иваз мекунад
ЧОПЛУС	хушомадгӯй, фиребгар
ЧОПЛУСҶЙ	хушомадгӯй аз рӯи фиреб
ЧОРА	1. илоҷ, тадбир; 2. маҷ. даво, дармон; 3. маҷ. ҳила, фиреб
ЧОРАГАР	1.тадбиркунанда, чорасоз; 2.маҷ.ҳилагар
ЧОРАСИГОЛ	чораандеш, чӯяндаи илоҷу тадбир
ЧОРАСОЗ	чоракунанда, тадбирёбанда
ЧОРАЧҶЙ	1.тадбирчӯй; 2.маҷ.ҳилагар, маккор
ЧОРГОНА	чортой
ЧОРСҶЙ(Й)	1. чорраҳа; 2.бозори боляш пӯшидаи гунбаздор, ки чор роҳ дорад; 3.киноя аз дунё
ЧОРТОҚ	1.айвон; 2.киноя аз дунё
ЧОРТОР	асбоби мусиқӣ, ки чор тор дорад
ЧОШ	хирвори ғалла
ЧОШДОН	сандуқи нону ғалла
ЧОШНӢ	1.маза ва лаззат, таъм; 2.баҳра бурдан, ҳаловат ёфтан; 3.маҷ.бӯса
ЧОҲ//ЧАҲ	1.чуқурӣ, 2.зиндон; 3.маҷ.бадӣ, бадбахтӣ
ЧОҲКАН	1.касе, ки чоҳ меканад; 2.каси бадқор
ЧУ	шакли кӯтоҳшудаи чун
ЧУҲД//ЧУҲЗ	бум; мурғе, ки беҳосият ҳисоб мешавад
ЧУК	паррандаест монанд ба чуғз, ки худро аз дарахт овезон мекунад
ЧУКРӢ	ревоч, ревос
ЧУН	чӣ гуна, чӣ тавр, чӣ хел; чаро, барои чӣ; 3.вакте ки, ҳангоме ки; 4.агар; 5.аз баски, аз сабаби он ки; 6.монанди мисли
ЧУНБА	чӯбдаст, калтак, таёк; танбаи дар
ЧУНИН	ин тавр, ин гуна
ЧУНОН	1.ҳамон тавр, ҳамон гуна; 2.монанди он; мисли он; 3.он қадар
ЧУРБАК	1.дурӯғи ростмонанд; дурӯғ; 2.иғво, дурӯғӣ; 3.тӯҳмат, бӯхтон
ЧУСТ	1.чобук, чолок, чаққон; моҳир; 2. зуд, тез; 3.зебо, мувофиқ, муносиб
ЧУСТХЕЗ	тезрафтор, чобукрав

Ч

Ч	ҳарфи сиюми алифбои забони тоҷикӣ
ЧАБАЛ	кӯҳ
ЧАББОР	1.соҳиби тавоноӣ ва қудрат; 2.бисёр

ЧАБИН		чабркунанда, золим
ЧАБР	I	пешонӣ, чабҳа; маҷ.рӯӣ
ЧАБР	II	зӯрӣ, ситам
ЧАБР	III	устухонбандӣ кардан
ЧАВДАТ		илми алҷабр, алгебра
ЧАВОД I		некӣ, хубӣ, фазилат
ЧАВОД II		асп, аспӣ хушзот
ЧАВОЗ		сахӣ, саховатманд
ЧАВОНМАРД		1. иҷозат, руҳсат; 2. иҷозатнома, қоғаз барои озод сафар кардан, гузарнома
ЧАВОР		1. марди ҷавон; 2. химматбаланд, олиҳиммат
ЧАВОҲИР		наздиқӣ, ҳамсояғӣ
ЧАВР		ҷ. ҷавҳар
ЧАВРПЕША		зулму ситам; ҷафо, озор
ЧАВФ		золим, ситамгар
ЧАВҲАР		1. ковақӣ, миёнтиҳигӣ; 2. дарун, миён; 3. маҷ. шикам
ЧАВШАН		шакли арабишудаи гавҳар
ЧАД (Д)		либоси ҷангии оҳанин
ЧАДАЛ		падари падар, бобо
ЧАДДА		1. баҳсу мунозира; 2. кашмакаш; 3. набард, мубориза; 4. саъю кӯшиш
ЧАДИД		модаркалон, бибӣ
ЧАЗБ		нав, тоза
ЧАЗЗОБ		ба худ кашидан; дилрабой
ЧАЗИЛ		ба тарафи худ кашанда
ЧАЗР I		1. бисёр, фаровон; 2. бузург; 3. маҳкам, устувор
ЧАЗР II		асли ҳар қиз, бех, реша
ЧАЗР III		шутури чорсола
ЧАЙБ		кам шуда ва аз соҳил дур рафтани оби баҳр
ЧАЙШ		гиребон; бағалкиса
ЧАЛАБ		лашкар, кӯшин
ЧАЛИЛ		1. ғалоғула, ғавғо; 2. аспҷаллоб, гӯсфандҷаллоб
ЧАЛИ		бузург, азим
ЧАЛОЛ		равшан, возеҳ, ошкор
ЧАМИЛ		бузургӣ, азамат, шукӯҳ
ЧАМОЛ		1. соҳибҷамол, хушрӯ, зебо; 2. некӯ, писандида
ЧАМЪ		хушрӯӣ, зебой
ЧАРАС		1. гурӯҳе аз мардум, ҷамоат; 2. ҷамъомади одамон; маҷлис, маҳфил; 3. фароҳам гирду гун;
ЧАРИДА		4. маҷ. хотирҷамъ, осуда; 5. муқобили муфрад занг, занғула
ЧАРИР		1. танҳо, муҷаррад, якка; 2. забардаст; 3. дафтари рӯйхат, дафтари китоби шеър; 4. маҷ. саф, қатор
		забони тез ва бурро

ЧАФОАНДЕШ	бадандеш, бадният
ЧАФОГУСТАР	зулму ситамкунанда
ЧАФОПЕША	зулмпеша, ситамгор
ЧАФОЧЎЙ	чафокор, ситамгар
ЧАФТА	хамида, дуто; кач
ЧАҲАННАМ	дўзах
ЧАҲД	саъй, кўшиш
ЧАҲИМ	дўзах
ЧАҲЛ	нодонӣ, чаҳолат; беилмӣ; беақлӣ
ЧАҲОЛАТ	беҳабарӣ, нодонӣ, ғафлат
ЧАҲОН	олам, дунё
ЧАҲОНОФАРИН	офаринандаи дунё; худо
ЧАҲОНПАҲЛАВОН	пахлавони ҳамаи чаҳон; лақаби Рустам
ЧАШН	ид; базм, маҷлиси шеърӣ
ЧАЪД	мӯи чингила
ЧАЪДМЎЙ	чингиламӯй
ЧИД/ЧИДД	1.саъй кўшиш; 2.дурустӣ, ҳақиқат
ЧИДОЛ	низоъ, қанҷол
ЧИЛВА	1.намоиш, намуд; 2.ҳаракати хуш, хиромон рафтани маъшуқа
ЧИХАТ	1.тараф, қониб, сӯй; 2.сабаб, мақсад
ЧИҲОД	ҷанг дар роҳи дин
ҚОБИР	ҷабркунанда, ситамгар
ҚОВИД	абадӣ, доимӣ
ҚОВИДОН	ҳамешагӣ, абадӣ
ҚОДУГАР	соҳир, афсунгар
ҚОДУСУХАН	шоире, ки суханаш мафтункунанда аст
ҚОЗИБ	ҷабзкунанда, ба сӯи худ кашанда
ҚОИЗ	ичозат додашуда, раво, мумкин
ҚОИЗА	инъом, мукофот
ҚОМ	қадаҳ, пиёлаи май
ҚОМА	1.либос, пӯшок; 2. либоси ғафси пахтанок
ҚОМЕЪ	1.ҷамъкунанда, фароҳамоваранда; 2.масҷиди калон
ҚОНИБ	тараф, сӯ
ҚОНКОҲ	коҳандаи қон; азобдиҳанда
ҚОНПАРВАР	қонбахш, рӯҳафзо; роҳатбахш
ҚОНСИТОН	кушанда, бераҳм
ҚОНФАЗО	қонафзо, фараҳбахш, роҳатбахш
ҚОҲ	1.мақом, мартаба; 2.бузургӣ, шаъну шавкат
ҚОҲИЛ	нодон, беилм
ҚУД	ҷавонмардӣ, саховат; бахшиш, эҳсон
ҚУЛОҲ	бофанда
ҚУМЛА	1.ҳама, ҳамагӣ; гуруҳ, тӯда; 2.сухане, ки як мафҳуми пурраро ифода мекунад
ҚУНУН	ошуфтагӣ, девонагӣ, беҳудӣ
ҚУРМ	гуноҳ, айб
ҚУРЪА	миқдори каме аз шароб, қулт

ЧУРЪАТ
ЧУХХОЛ
ЧЪЪ

далерй, часорат
Ч. чохил
гуруснагй

Ш

Ш	харфи сиву якуми алифбои забони тоҷикӣ
ШААФ	шодӣ, мафтунӣ; хурсандии аз ҳад афзун
ШАБ	1. муқобили рӯз; 2. киноя за зулфи сиёҳ; мӯи сиёҳ
ШАБАКА	1. панҷара; тӯри моҳигирӣ; 2. барнома
ШАБАФРӯЗ	1. равшанкунандаи шаб; 2. кирми шабтоб
ШАБАҲ	сиёҳӣ, сиёҳрангӣ
ШАБАҲРАНГ	сиёҳранг
ШАБГАРД	1. шабона гараданда; 2. посбони шабрав
ШАБГИР	1. охири шаб, саҳаргоҳ, 2. шабона, дар вақти шаб
ШАБДЕЗ	1. номи аспи Хусрави Парвез; 2. маҷ. асп; аспи сиёҳ; 3. киноя аз шаб
ШАБЕ	1. мушобеҳ, 2. монанд; сурат, нақше, ки рассомон мекашанд
ШАБЕХУН//ШАБОХУН	ҳамлаи ногаҳонии шабона ба душман
ШАБЗИНДАДОР	1. шаббедор; 2. маҷ. ошиқ
ШАБНИШИН-	1. шаббедор; 2. маҷ. ошиқ
ШАБОБ-	ҷавонӣ
ШАБОҲАТ	шабеҳ будан; монанд будан
ШАБПАРА	хаффош, кӯршабпарак
ШАБРАВ	1. дар шаб роҳ раванда; 2. дузд
ШАБТОБ	1. равшанкунандаи шаб, дурахшанда; 2. киноя аз ситора
ШАБЧАРОҶ	дурахшанда, тобон
ШАВКАТ	1. қудрат, бузургӣ, ҳашамат; 2. маҷ. ҳайбат
ШАВҚ	орзумандӣ, майлу рағбат
ШАҒАБ	1. овози гулғуладори шӯрангез, шӯру ғавғо, мағал; 2. фитна; 3. хашму ғзаб
ШАҒАБНОҚ	пуршӯру ғавғо, пурмағал
ШАҒОҶ	дарду алами ишқу муҳаббат
ШАДИД	сахт, қавӣ; бошиддат
ШАӒТИН	ҷ. шайтон
ШАИР	ҷав
ШАЙБ	мӯйсафедӣ, пирӣ
ШАЙД	ҳила, мақр, фиреб
ШАЙДО	1. ошуфта, девона; ошиқ, 2. маҷ. ҳайрон
ШАЙӒД	фиребгар, маккор
ШАЙН	нуқсон, каму кост, айб; зиштӣ
ШАЙПУР	карнайчи; карнай
ШАЙТАНАТ	1. шайтонӣ, аҳриманӣ; 2. маҷ. дурӯягӣ, бадандешӣ

ШАЙТОН	1.иблис; аҳриман; 2.маҷ.кинавар, бадандеш, бадкор
ШАЙХ	1.марди пир; 2.маҷ.ҳама , ҳама кас; 3.муршид, пешвои руҳониён
ШАК(К)АРАФШОН	1.шакарбор, шакарпош; 2.маҷ.ширинсухан, хушзабон
ШАК(К)АРБОР	киноя аз ширинсухан, хушгап
ШАК(К)АРЗАБОН	ширинзабон, ширингуфтор
ШАК(К)АРИНЛАЪЛ	киноя аз ширинлаб
ШАК(К)АРХАНД	он ки хандаи ширин ва латиф дорад; хандаи ширин, табассуми латиф
ШАК(К)АРХОЙ	шакармаканда; маҷ.ширинзабон
ШАК(К)АРШИКАН	шакарафшон; маҷ.ширинсухан
ШАКӢ	бадбахт; маҷ.сахтдил, бераҳм
ШАҚ(Қ)	шикоф; чок, шикофа
ШАҚОВАТ	бадбахтӣ, сахтӣ
ШАҚОИҚ	навъе аз чинси лола; гули пион
ШАМАН	бутпараст
ШАМИДАН	бӯидан, бӯй қардан
ШАМИМ	бӯи хуш, хушбӯй
ШАМИМА	муаннаси шамим
ШАММА I	1.бӯи андак; 2.маҷ.миқдори кам
ШАММА II	пасмондаи барги чой пас аз нӯшидан
ШАМОИЛ	хислатҳои нек; афту башара, намуди зоҳирӣ
ШАМОМА	бӯи хуш, шамъи муаттар, шамъи атрноку хушбӯй
ШАМОМАТ	1.шоду хурсанд шуданба ғами касе; 2.таъна, ришханд
ШАМС	офтоб, меҳр, хуршед
ШАМСУЛОРИФИН	донишманди бузург
ШАМШЕР	1.сайф, қилич; 2.киноя аз абруи маҳбуба
ШАМШЕРЗАБОН	киноя аз теззабон, бурросухан, устоди суҳандон
ШАМЪРУХСОР	киноя аз сафедруӣ, хушрӯ
ШАНБАЛИД	ғиёҳе, ки гули зардранги он бӯи тезу ғализ дорад
ШАНГ	1. зебо, хушрӯ; 2.шӯх, зариф
ШАНГАРФ	яке аз навъҳои сангҳои маъданиӣ ба сурхӣ моил
ШАНЕЪ	зиштӣ, қабех
ШАНОАТ	зишти қабоҳат
ШАОМАТ	бадбахтӣ; шумӣ, нақбат
ШАР(Р)	бадӣ, зараррасонӣ, бадқирдорӣ; муқобили хайр
ШАРАЁН//ШИРИЁН	раги хунгард, артерия
ШАРАНГЕЗ	фитнакор, бадкор
ШАРАР	пораҳои ҷаҳандаи оташ, учкун, шарора
ШАРАРФИШОН	шарарпош, шӯълавар
ШАРАФ	1.шаън, номус, ифтихор; обрӯ; 2.фазилат; бартарӣ; 3.асилзодагӣ

ШАРАҲ	ҳарисӣ, ҳирс, тамаъ
ШАРБАТ	нӯшобаи ширин, шираи мева, ки қанд ё шакар дар он омехта мешавад
ШАРИАТ	1.оин, тариқат, мазҳаб; 2. қонунҳои дини ислом
ШАРИР	бадкор, бадқирдор, бисёр зараррасонанда
ШАРИФ	1.асил, начиб; бошараф; соҳиби ифтихор; 2.маҷ.азиз; пок ва муқаддас; 3.маҷ. бегуноҳ, беозор
ШАРМ	ҳаё, хичолат; ор, номус
ШАРМСОР	шарманда, хичолатманд
ШАРОБ	май, бода; оби ангур; ҳар чизи нӯшидани
ШАРОФАТ	шариф будан; обрӯманд
ШАРТ	1.қарор, аҳд, паймон; 2.маҷ.расм, қоида, одат
ШАРҲ	баён, эзоҳ, маънидод қардан
ШАРЪ	оину тариқати дини ислом, қонунҳои дини ислом
ШАРЪЙ	мансуб ба шаръ
ШАСТ I	шумораи миқдорӣ
ШАСТ II	1.сарангушт; оҳани нӯгкаҷ барои моҳигирӣ; 3. мизроб, нохунаки танбӯр ва дутор
ШАСТ III	тез, чобук
ШАТР	нимаи ягон чиз; чузъ, пора
ШАТРАНГ	шатранҷ, шоҳмот
ШАТРАНҶ	шакли арабишудаи шатранг
ШАФАҚ	сурхии нури офтоб дар вақти фурӯ рафтани ва ё ҳангоми субҳ
ШАФИҚ	меҳрубон, мушфик; дилсӯз
ШАФОАТ	илтимос қардан, восита шудан ба авфи дигаре
ШАФФОФ	соф, бегубор, зулол
ШАҲ I	1.кӯҳ, кӯхпора; 2.сахт, дағал
ШАҲ II	шакли дигари шох
ШАҲБОЗ	бози шикорӣ, шохбоз
ШАҲД	1.асал, ангубин; 2. номи дарёи дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ
ШАҲИД	1.дар роҳи дин кушташуда; 2.маҷ.бегуноҳ кушташуда, қурбоншуда
ШАҲЛО	чашми сиёҳи калони зебо ва дилфиреб
ШАҲНА	посбони шаҳр, доруға
ШАҲОДАТ	1.гувоҳӣ додан; 2.кушта шудан дар роҳи дин; 3.маҷ.бегуноҳ кушта шудан
ШАҲОМАТ	нотарсӣ, далерӣ; бузургӣ
ШАҲРИЁР	подшоҳи бузург
ШАҲРИСТОН	шаҳри бузург, ки қалъаи мустаҳкам дорад
ШАҲРОШҮБ	1.шӯрангези шаҳр; 2.маҳбубае, ки шаҳрро ба ғулғула меандозад; 3.як навъ шеър, ки оиди хунармандон навишта шуда, мазмунан шӯҳ ва шӯрангез аст

ШАЧАР	дарахт
ШАЧАРА	1. дарахт; 2. рӯйхати гузаштагон; насабнома
ШАҶОМ	сармои саҳт
ШАЪБАДА//ШЎЪБАДА	1. бозии ҳайратбахш, найрангбозӣ; 2. фиреб, макр
ШАЪБАДАБОЗ//ШЎЪБАДАБОЗ	найрангбоз
ШАЪН//ШОН	1. қору ҳол; 2. шавкат, азамат; мартаба, дараҷа
ШАЪШАА	партав, дурахши офтоб; қило дурахшонӣ
ШЕБ I	шакли кӯтоҳшудаи нишеб
ШЕБ II	тозиёна, қамчин
ШЕВА	1. тарз, равиш, тариқа; 2. тартиб ва қоида; 3. хунар; 4. услуб, сабк; 5. маҷ. нозу ишва нола ва зорӣ, навҳа
ШЕВАН	ҷанговари диловар, паҳлавон
ШЕРАФКАН	шайдо, дилдода; ошиқи ошuftа
ШЕФТА	овози баланди ҳоси асп
ШЕҲА	сухани манзум; сухани фасеҳ ва бадеъ аст,
ШЕЪР	ки дорои вазн ва қофия аст
ШИГАРФ	1. аҷиб, шавқовар; 2. хуб ва зебо; 3. маҷ. бузург, қавӣ
ШИГИФТ	тааҷҷуб, ҳайрат; воқеаи аҷиб, ғалатӣ
ШИГИФТАН	дар тааҷҷуб мондан, ҳайрон шудан
ШИДДАТ	саҳтӣ, тангии аҳвол; қашшоқӣ
ШИЁН	ҷазо, муқофот
ШИЁР	шудгор, замини шудгоршуда
ШИКАН	1. печу тоб; 2. маҷ. азоб, шиканҷа
ШИКАНЧ	1. печ, тоб, шикан; печу ҳам; 2. маҷ. ранҷ, азоб
ШИКАСТ	1. шикастагӣ, 2. маҷ. мағлубият
ШИКАСТА	маҷ. ғамгин, парешонҳол; оқиз, нотавон; мазлум
ШИКАСТАДИЛ	озурдахотир, ноумед, маъюс
ШИКАСТАН	1. реза-реза қардан; 2. маҷ. мағлуб қардан; 3. беравнақ гардонидан; 4. тарқ қардан чизеро
ШИКАСТАҲОЛ	парешонҳол, озурдахотир. бадахвол
ШИКВА	шиқоят, гила
ШИКЕБ	сабр, таҳаммул, тоқат
ШИКЕБАҶДА	сабрқунанда, собир
ШИКЕБОЙ	сабури, тоқатоварӣ
ШИКЕҲИДАН	1. тааҷҷуб қардан, беқарор шудан; 2. маҷ. тарсу бим доштан; хавф, бим, тарс, ҳарос
ШИКУХИДАН//ШУКУХИДАН	пешпо хӯрдан, лағқидан
ШИКУҲ	хавф, бим, тарс
ШИОР	1. аломат, нишон; 2. қасб, пеша; суханҳои кӯтоҳе, ки ягон мақсади сиёсӣ ва иҷтимоиро ифода мекунад
ШИРБАҲО	қалин, маҳр, ҷиҳози арусӣ, ки домод медихад

ШИРИН	1. дорои мазаи қанд ва шакар; 2. латиф, дилкаш, гуворо; 3. номи маҳбуба Хисрав ва Фарҳод
ШИРИНАДО	ширинсухан, ширингуфтор
ШИРИНКАЛОМ	хушгап, хушгуфтор, ширинзабон
ШИРИНЛИҚО	хушсуръат, дилкаш, хушбӯй
ШИРК	1. куфр; 2. аз рӯи ақидаи ислом худоро яккаву ягона надониста, ўро шарикдор ҳисоб кардан
ШИРКАТ	иштирок кардан, шарик будан, шарикӣ; компания
ШИТОБ	1. таъчил, тезӣ, чолокӣ; 2. бетоқатӣ, саросемагӣ
ШИТОЛАНГ	бучули по, устухони пошнаи по
ШИШАК	гӯсфанди яқсола
ШИҲОБ	ситораи дурахшони паррон
ШОДКОМ	шоду хуррам, хушҳол, масрур
ШОДГУНА	1. таъягоҳ, болишт; 2. зани мутриба
ШОДМОН	шод, хурсанд, хушҳол
ШОДОБ	тару тоза, сабзу хуррам
ШОДОН	шодмон, хуррам
ШОЕЪ	ошкор, машхур
ШОЁН	лоик, шоиста, муносиб, сазовор
ШОИР	гӯяндаи шеър, ба назм дароварандаи сухани бадеӣ; танзимкунандаи калом
ШОИҚ	1. шавқдиҳанда, шавқангез; 2. орзуманд, муштоқ
ШОЙГОН	1. лоик, сазовор; 2. васеъ фарох; зиёд
ШОКИР	шукркунанда, миннатдор
ШОМ	1. вақти ғуруб, ҳангоми фуру рафтани офтоб; 2. хӯроки беғоҳӣ; 3. номи мамлақати Сурия ва пойтахти он Димишқ
ШОМИЛ	фарогиранда, дарбаргиранда
ШОН I	хонаи занбӯри асал, ки дар он асал ҷамъ мешавад
ШОН II	эшон, онҳоро, вайҳоро
ШОН III	ниг. шаън
ШОНА I	асбоби махсуси дандонадор, ки бо он мӯйро ба тартиб медароранд.
ШОНА II	устухони китф, ҷои пайвастанӣ даст ба тана
ШОРЕҲ	шарҳдиҳанда, эзоҳдиҳанда
ШОТИР	чусту чолок; диловар, паҳлавон
ШОҲ //ШАҲ	1. подшоҳ, султон; 2. мӯҳра (дона)е аз донаҳои шатранҷ; 3. навдомод
ШОҲАНШОҲ	шоҳи шоҳон, подшоҳи бузург
ШОҲБОЗ	1. бози сафед, мурғи шикорӣ; 2. киноя аз офтоб
ШОҲИД	1. он, ки воқеаро бо ҷашми худ дидааст, гувоҳ; 2. маҷ. зан ё ҷавони хушрӯй; маҳбуба
ШОҲИҚ	баланд
ШОҲИН I	1. навъе аз бози шикорӣ; 2. таҳаллуси шоири маъруфи тоҷик Шамсиддин Маҳдуми Шохин

	(1857-1893)
ШОҲИН II	забонаи тарозу, ки барои муайян намудани вазн дар мобайни милаи он гузошта мешавад
ШОҲИР	шӯхратёфта
ШОҲРОҲ	роҳи калон, роҳи асосӣ
ШОҲРУД	1.асбоби мусиқӣ, сурнай; 2.номи шаҳре дар Эрон
ШОҲСАВОР//ШАҲСАВОР	1.савори боҳашамат; 2.киноя аз маҳбуба
ШУАРО	ҷ.шоир
ШУҒЛ	машғулият, кор; касб, ҳунар
ШУКР	сипос ва сано гуфтан ба соҳиби неъмат; раҳмату ташаккур
ШУҚҚА	1.порчае аз чизе, пораи матоъ, пероҳан;
	2.фармон ва ё мактуби шахси бузург
ШУКРОНА	изҳори миннатдорӣ, ташаккур
ШУКУФА	гули дарахтони мевадор
ШУКӢХ	1.шавкат, ҳашамат, бузург; 2.тавоной, қувват
ШУМ	1.бадфол, нахс, номуборақ; 2.нодуруст, номуносиб
ШУМИ	бадбахтӣ, манҳусӣ
ШУМПАЙ	бадбахтиовар, манҳус
ШУОӢ	нур, партави офтоб; рӯшноӣ
ШУРБ	нӯшидан, нӯшидани май, шаробнӯшӣ
ШУРТ//ШУРТА	1.дастаи посбонии шаҳр; 2.мувофиқ; боди мувофиқ
ШУСТАР//ШУШТАР	номи шаҳре дар Эрон, ки дар санъати бофандагӣ машҳур будааст; 2. ҳарире, ки дар шустар бофта мешавад
ШУУР	ақл, идрок, зиракӣ
ШУҶОАТ	далерӣ, ҷасурӣ, нотарсӣ
ШУҶОӢ	далер, баҳодур
ШӢР I	ҳаяҷон, изтироб, фиғон; ошuftагӣ; тугён, ғалаён
ШӢР II	намакин, сернамак
ШӢРИДА	парешон, бетартиб; ошuftахотир; мубтадои савдои ишқ; ошиқи шайдо
ШӢРИДАБАХТ	шӢрбахт, бахтбаргашта
ШӢРИДАХОТИР	парешонхотир, ошuftаҳол
ШӢРИШ	1.ба изтироб омадан; ҳаяҷон, ҷӯшу хуруш;
	2. ошӢб, исён
ШӢХ I	1.беқарор, бебок; ишвагар; 2.беҳаё, беадаб, бешарм
ШӢХ II	чирк, чиркинӣ, ифлос
ШӢХЧАШМ	1.бешарм, беҳаё; 2.маҷ.маҳбуби густохи ҳилагар
ШӢҲРА	машҳур, номдор
ШӢҲРАТ	машҳурӣ, номдорӣ
ШӢЪЛА	забони оташ, аланга
ШӢЪЛАВАР	шӢълаафрӯз, фурузон

Э	ҳарфи сию сеюми алифбои забони тоҷикӣ
ЭДАР	1. ин чо, дар ин чо; 2. акнун, ҳоло, инак
ЭДУН//АЙДУН	ҳоло, акнун; инчунин, ба ин тариқ
ЭЗИД	худо, яздон
ЭЪТИҚОД	бовар, яқин доштан
ЭЛДОР	соҳибқабила, сардори қабила
ЭМИН	беҳавф, беҳатар; хотирчамъ, осуда
ЭРО	шакли дигари <u>зеро</u>
ЭРОД	1. гуфтор, баён, нақл; 2. эътироз, айбҷӯй
ЭСОР//ИСОР	пошидан, афшондан, нисор кардан
ЭХДОС	аз нав сохтан, ба вучуд овардан, бино кардан
ЭХТИЗОЛ	ҳаробӣ, сустӣ, заифӣ
ЭХТИМОМ	саъю кӯшиш, ғамхорӣ, тавачҷӯх
ЭХТИРОЗ	1. худдорӣ намудан; парҳез кардан, канорагириӣ;
2. маҷ. хавф, тарс. бим	
ЭХТИРОМ	хурмат, иззату иқром
ЭХТИСОБ	1. шумурдан, ба ҳисоб гирифтан; 2. ҷазо, ҷораи саҳт; 3. фармонбардорӣ, мутеъ будан.
ЭЧ	ҳеҷ
ЭЧОБИ	мусбат
ЭЧОД	ба вучуд овардан, офаридан; пайдоиш
ЭЧОЗ	кӯтоҳӣ, мухтасарбаёнӣ
ЭЧ//ЭЧ	шакли дигари ҳеҷ
ЭШОН I	1. ҷонишини шахси сеюми ҷамъ онҳо; 2. дар мавриди эҳтиром барои ифодаи шахси сеюми танҳо.
ЭШОН II	мулло, шайх
ЭЪДОМ	нест кардан, куштан, маҳв кардан
ЭЪЗОҲ	хурмат, иззат, эҳтиром
ЭЪЛОМ I	1. хабардор кардан, огоҳӣ додан, маълум кардан;
	2. ҳукми подшоҳӣ
ЭЪЛОМ II	аламнок кардан, озор расонидан
ЭЪЛОМИЯ	изҳорот, баёноти расмӣ ва тантанавор дар бораи ягон масъалаи муҳим, декларатсия
ЭЪЛОН	огоҳӣ, хабар, ифшо
ЭЪМОР	бунёдкунӣ, ободкунӣ, сохтмон
ЭЪРОБ	дуруст талаффуз кардан ва навиштани калимаҳо; ҳаракатҳо (зер, забар, пеш ва ғ)
ЭЪРОЗ	ҳазар кардан; норозигӣ, эътироз
ЭЪСОР	тангдастӣ, ниёзмандӣ, мӯҳтоҷӣ
ЭЪТИБОР	эътимод; қадру мартаба, обрӯ
ЭЪТИДОЛ	1. дараҷаи миёна, мӯътадилиӣ; 2. мутаносибӣ; 3. ростӣ, адолат
ЭЪТИҚОД	бовар, яқин доштан

ЭЪТИЗОЛ	гушанишинӣ, узлат
ЭЪТИМОД	боварӣ, эътибор, таъя
ЭЪТИНО	ғамхорӣ, таваҷҷӯҳ, диққат
ЭЪТИРОЗ	эродгирӣ, айбҷӯӣ, норозигӣ; муқобилат
ЭЪТИРОФ	икрор шудан
ЭЪҶОЗ	1. ба аҷз овардан, очиз гардидан. 2. кори хайратовар, мӯъҷиза
ЭЪТИСОМ	1. худро аз гуноҳ нигоҳ доштан; 2. маҷ. паноҳ бурдан
ЭЪТИСОФ	ситам кардан, зулм намудан; аз роҳи рост берун шудан
ЭҶЁ	аз нав зинда гардонидан; зиндагонӣ, ҳаёт; маҷ. ба вучуд овардан, обод кардан; ривочу раванқ додан
ЭҶЁХОНА	шӯъбаи реаниматсия, ки беморони ниҳоят вазнинро барои барқарор кардани давоми ғаъолияти ахт зарардида ё гумшудаашон дар он ҷо нигоҳ медоранд
ЭҶЗОН	андӯҳ, ғамгин намудан
ЭҶМОЛ	1. ғафлат, беларвоӣ; 2. танбалӣ; сустӣ, беҳавсалагӣ
ЭҶРОМ I	лӯнгии баданпӯши маҳсус, ки дар зиёрати Каъба ҳоҷиён мепӯшанд
ЭҶРОМ II	пир ва суфт гардидан
ЭҶРОҚ	сӯхтан; сӯзиш; сӯхтор
ЭҶСОН I	1. некӯӣ, лутфу марҳамат; 2. қарам, ато, бахшиш
ЭҶСОН II	зан гирифтан, зандор шудан
ЭҶСОС	ҳис кардан, пай бурдани чизе ба воситаи ҳисҳои панҷгона
ЭҶТИЁТ	1. бо устуворӣ қоре кардан; дурандешагӣ; кори бомулоҳиза; 2. муҳофизат, ниғаҳдорӣ
ЭҶТИЗОЗ	1. ҷунбиш, ларзиш; 2. маҷ. хушҳолӣ, шодмонӣ, хурсандӣ; 3. изҳори таҳсину офарин
ЭҶТИЛОМ	«шайтон задан»
ЭҶТИМОЛ	1. ба нугуворие бардошт кардан; сабру тоқат; 2. гумон
ЭҶТИЁҶ	ҳоҷат, мӯҳтоҷӣ

Ю

Ю	ҳарфи сию чоруми алифбои забони тоҷикӣ
ЮБА	орзу, хоҳиш
ЮФ	олоти маҳсуси деҳқонӣ, ки ба гардани ҷуфти гов мебандад; маҷ. асорат, бандагӣ
ЮЗ	сағи шикорӣ
ЮЗА I	бачаи сағи шикорӣ
ЮЗА II	гадо

ЮЗБОШЙ	1.мансаби ҳарбӣ дар Бухороӣ амири; 2.сардори сад нафар лашкар
ЮМН	1.бахт, толеъ, иқбол; некий; баракат; 2.некий, хубӣ
ЮРТ	бошишгоҳ, қароргоҳ, ҷои истиқомат
ЮСР	осонӣ, қушоиши кор
ЮСРО	осонӣ, осоиштагӣ
ЮСУФ	номи писари Яъқуб пайғамбар, ки дар зебой хеле машхур аст
ЮСУФРУХ	киноя аз зебо, хушрӯй
ЮФЙ	ҳарзагӯӣ, беҳудагӯӣ, лофзан

Я

Я	ҳарфи сию панҷуми алифбои забони тоҷикӣ
ЯБ	тир, тири пайкондор
ЯБДӢХ (ЯБРУЧ)	як навъ гиёҳ; астаранг, меҳригиё, мардумгиёҳ
ЯВМ	рӯз
ЯВМАН	рӯз ба рӯз, рӯз то рӯз
ЯВМУДДИН	рӯзи қиёмат
ЯВМУЛҲИСОБ	рӯзи ҳисоб кардани гуноҳу савоби ҳар кас; рӯзи қиёмат
ЯВОШ	оҳиста, ором
ЯГОНА	1.танҳо, якка, бемонанд, беназир; 2.аз они худӣ; 3. киноя аз худо
ЯГОНАГӢ	вахдат, яктоӣ; 2.дӯстӣ, иттиҳод
ЯҒМО	тороч, ғорат; рабудан, бурдан
ЯҒМОГАР	тоҷгар, ғоратгар
ЯД	даст; <u>яди байзо</u> -киноя аз дасти мӯҷизакори Мӯсо пайғамбар, ки гӯё агар дасти худро дар бағал карда берун барорад, мисли офтоб медарахшидааст
ЯДАӢН	ду даст
ЯЗАК	пешқаравули лашкар, пешчанг ва авангарди лашкар
ЯЗДОН	худо
ЯЗДОНПАРАСТ	худопараст, худочӯӣ
ЯКАНДОЗ	навъе аз тир, ки дур меравад, тири дурпар
ЯКБАСӢ	якборагӣ, тамоман
ЯКБОР//ЯКБОРА	1.ба як бор, дар як вақт; ногаҳон, баноҳост; 2.тамоман, батамом
ЯКДАСТ	1.бо як даст; 2.якхела; 3.монанд; 4.муттаҳид
ЯКДИЛ	ҳамфикр, муттафиқ, муттаҳид; самимӣ
ЯКЕ	1.шахсе, касе; 2.як нафар баробар; яксон, якхела; 3.якбора; баноҳост; 4.маҷ.қатъӣ, ҳақиқӣ
ЯКЗАБОН	ҳамфикр, ҳамраъӣ
ЯККА	1.танҳо, ягона; 2.беҳамто, беназир
ЯККАБАӢТ	шоҳбайт, беҳтарин байти шеър
ЯКҚАБО	1.дороӣ як қабӯ; 2.маҷ.муфлис камбағал
ЯКҚАЛАМ	якбора, яксара; ҳама, ҳамагӣ; тамоман

ЯКОЯК	1.яке баъд аз дигаре, якта-якта; 2.батафсил, муфассал, 3.фавран, ногаҳон
ЯКРАНГ	1.дорои як хел ранг; ҳамранг; 2.маҷ.софдил, беғараз; 3.содик, вафодор; 4.маҷ.дӯст
ЯКРӢЯ ЯКСАР//ЯКСАРА	бенифоқ, беғараз, софдил 1.танҳо, мучаррад; 2.сар то сар, тамоман; 3.ҳама, ҳамагӯ; 4.якбора, баногоҳ, дафъатан
ЯКСОН	1.ба як тартиб; ба як ҳолат; 2.ҳамеша, доим; 3.ҳамсаф, ҳамқатор
ЯКТАН	танҳо, якка, ягона; ягон кас
ЯКТАНА	1.якка, танҳо; 2.якдил, муттафиқ
ЯКТАӢ	ҷомаи якқабата
ЯКТО	1. як адал; 2.беназир, бемонанд; 3.маҷ.танҳо
ЯКЧАНД	як миқдор, чанде, қадаре; 2. як муддат, вақти андак
ЯҚСОН	бедор, ҳушёр
ЯЛ	пахлавон, шуҷоъ, далер
ЯЛА	1.кушода; озод, раҳо; тарк кардан, холи намудан; 2.воғузоштан; супурдан; 3.бехуда
ЯЛДО	1.дарозтарини шакби зимистон; 2.маҷ.бисёр сиёҳ ва торик
ЯМАН	1.тарафи дасти рост, рост; 2.номи мамлакат дар ҷануби Арабистон
ЯМИН I	1.тарафи рост, рост; 2.дасти рост; 3. тарафи рости лашкар; 4.қудрат, тавоной
ЯМИН II	қасам, савганд
ЯМИНУДДАВЛА	1. қудрат ва қуввати давлат; 2.лақаби Султон Маҳмуди Ғазнавӣ
ЯМОН	дурахшон, тобон, дурахшанда
ЯСИР	саҳл, осон
ЯСОҚ	қоида, қонун, тартиб
ЯСОР//ЯСР	1.тарафи чап; дасти чап; 2.фаровонӣ; тавонгарӣ, бадавлатӣ
ЯСОРӢ	сарват, боигарӣ
ЯТИМ	1.бекас, сағир; 2.олуфта; авбош, дузд; 3.киноя аз дури
ЯШИМ	як навъ санги қимматбаҳо, ки ҳар хел ранг дорад
ЯЪҚУБ	кабк; 2. номи яке аз пайғамбарони бани Исроил (Яҳудиён) ки падари Юсуф буд. ягона, ки гӯё дар садаф танҳо будааст
ЯЪС	ноумедӣ, маъюсӣ
ЯЪСУБ	занбӯри нар, подшоҳи занбӯри асал

**Дар алифбои тоҷикӣ 35 ҳарф мавҷуд буда, тартиб ва
номи ҳарфҳо ба таври зайл аст**

Аа Бб Вв Гг Ғғ Дд Ее Ёё Жж Зз Ии

а бе ве ге ге де йе йо же Зе и

Йй Кк Ққ Лл Мм Нн Оо Пп Рр Сс

й йе ке қе ле меб не о пе Ре се

Тт Уу Ўў Фф Хх Ҳҳ Чч Ҷҷ Шш

те у ў фе ҳе ҳе че ҷе Ше

Ъъ Ээ Юю Яя

ъе э йу йа

ВОҲИДОВ ОМОН

КАЛИМА ВА МАЪНОИ ОН

(НИШОНДОДИ УСЛУБӢ ОИД БА ЛЕКСИКОЛОГИЯ
БАРОИ ДОНИШЧӢЁНИ ФАКУЛТЕТИ ФИЛОЛОГИЯ)

Мухаррир   **А. Хонхўжаева**

Тех. мухаррир   **Г. Қобилова**

Мусахҳех   **Д. Халилова**

25.09.2009 йилда босишга рухсат этилди.

*№ 347 буюртма. 9,5 босма табақ,
ҳажми 60x84 1,16. Адади 100 нусха*

**СамДУ босмаҳонасида чоп этилди.
140104, Самарқанд ш., Университет хиёбони, 15.**

